

H K A I N H

ΔΙΑΘΗΚΗ.

Bible K.

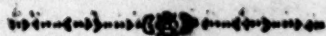
NOVUM

TESTAMENTUM.

JUXTA EXEMPLAR JOANNIS MILLII AC
CURATISSIME IMPRESSUM.

EDITIO PRIMA AMERICANA.

WIGORNIAE, MASSACHUSETTENSIS :

Excudebat ISAIAS THOMAS, JUN.

SEMPER LATIM ET NUMEROSE EO VENDITA OFFICINA SVB,

APRIL—1800.

U K A I N H

ΔΙΑΘΗΚΗ

NOVUM

TESTAMENTUM

TEXTA EXEMPLAR JOHANNIS WILHELMII
CURATISSIME IMPRESSUM

EDITIO PRIMA BEROLINAE

WILHELMUS JOHANNES WILHELMII
TYPIS JOHANNIS WILHELMII
STROBILIN ET HANSENORUM IN VENTURA OFFICINA LITHO
1804-1805

A CHRONOLOGICAL TABLE

OF THE BOOKS OF THE NEW TESTAMENT.

- A. D. 52. I. and II. Epistles to the Thessalonians, written at Corinth.
- A. D. 53. Epistle to the Galatians, written at Ephesus.
- A. D. 56. I. Epistle to the Corinthians, written at Ephesus.
- A. D. 56. I. Epistle to Timothy, written at Macedonia.
- A. D. 56. The Epistle of Titus, written at Nicapolis.
- A. D. 57. II. Epistle to the Corinthians, written at Macedonia.
- A. D. 58. The Epistle to the Romans, written at Corinth.
- A. D. 60. The Epistle of James, written at Jerusalem.
- A. D. 61. The Epistle to the Ephesians, written at Rome.
- A. D. 61. II. Epistle to Timothy, written at Rome.
- A. D. 62. The Epistle to the Philippians, written at Rome.
- A. D. 62. The Epistle to the Colossians, written at Rome.
- A. D. 62. The Epistle to Philemon, written at Rome.
- A. D. 63. Epistle to the Hebrews, written at Rome.
The Apostle Paul is generally supposed to be the author.
- A. D. 63. The Gospel according to Luke, and the acts of the Apostles written by Luke. These two books are supposed to have been originally but one.
- A. D. 63. I. and II. Epistle of Peter written at Rome.
- A. D. 64. The Gospel according to Mathew.
- A. D. 65. The Gospel according to Mark.
- A. D. 65. The Epistle of Jude.
- A. D. 68. The Gospel according to John.
- A. D. 80. The I. Epistle of John.
- A. D. 85. The II. and III. Epistles of John. John's three Epistles are thought to have been written at Ephesus.
- A. D. 96. The Revelation, written in the Isle of Patmos, by John, to which place he was banished by Domination.

The above TABLE has been carefully and faithfully, collected from the writings of the famous REV. NATHANIEL LARDNER, D. D.

CALEB ALEXANDER.

CHRONOLOGICAL TABLE

OF THE BOOKS OF THE NEW TESTAMENT

A. D. 30.	Christ crucified at Jerusalem.
A. D. 31.	Christ buried in the tomb at Jerusalem.
A. D. 32.	Christ risen from the dead.
A. D. 33.	Christ ascended into heaven.
A. D. 34.	The Holy Spirit descended upon the Apostles at Pentecost.
A. D. 35.	The Apostles began their mission to the Gentiles.
A. D. 36.	The Council of Jerusalem.
A. D. 37.	The Apostle Paul's first journey.
A. D. 38.	The Apostle Paul's second journey.
A. D. 39.	The Apostle Paul's third journey.
A. D. 40.	The Apostle Paul's imprisonment at Rome.
A. D. 41.	The Apostle Paul's death at Rome.
A. D. 42.	The Apostle Peter's death at Rome.
A. D. 43.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 44.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 45.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 46.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 47.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 48.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 49.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 50.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 51.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 52.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 53.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 54.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 55.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 56.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 57.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 58.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 59.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 60.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 61.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 62.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 63.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 64.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 65.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 66.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 67.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 68.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 69.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 70.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 71.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 72.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 73.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 74.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 75.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 76.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 77.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 78.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 79.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 80.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 81.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 82.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 83.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 84.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 85.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 86.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 87.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 88.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 89.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 90.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 91.	The Apostle Thomas's death at India.
A. D. 92.	The Apostle Philip's death at Hierapolis.
A. D. 93.	The Apostle Bartholomew's death at Cana.
A. D. 94.	The Apostle Matthew's death at Cana.
A. D. 95.	The Apostle Mark's death at Alexandria.
A. D. 96.	The Apostle Luke's death at Samothrace.
A. D. 97.	The Apostle John's death at Ephesus.
A. D. 98.	The Apostle James's death at Jerusalem.
A. D. 99.	The Apostle Andrew's death at Patras.
A. D. 100.	The Apostle Thomas's death at India.

ΤΟ ΚΑΤΑ
Μ Α Τ Θ Α Ι Ο Ν

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. ι.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δα-
βίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰὼν δαν καὶ τὴς
ἀδελφῆς αὐτοῦ.

3 Ἰὼν δαν δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς
Θάμαρ. Φαρέσ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ. Ἑσρώμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ναασσών. Να-
ασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλ-
μών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχαβ. Βοὺζ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ
τῆς Ρέθ. Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβίδ τὸν βασιλέα. Δαβίδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τῆς Οὐρίας.

7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν

Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρ-
άμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀμάν. Ἀμάν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τῆς μελοικεσίας Βα-
βυλῶν.

12 Μετὰ δὲ τὴν μελοικεσί-
αν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σα-
λαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζο-
ροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιήδ. Ἀβιήδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλι-
ακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζάρ.

14 Ἀζάρ δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιήδ.

15 Ἐλιήδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν. Ματθάν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη **ΙΗΣΟΥΣ** ὃ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι ἦν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατρίσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατρίσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατρίσσαρες.

18 Τῷ δὲ Ἰησοῦ Χριστῷ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδευματίσαι, ἐβλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνδυμνηθέντος, ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ **ΙΗΣΟΥΝ**· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτῶν αὐτῶν.

22 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν

ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδὼν, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανυὴλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24 Διευγερεθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ ὅτε ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως ὃ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ **ΙΗΣΟΥΝ**.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδὼν μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,

2 λέγοντες· Πηδίσιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἠλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκήσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πάντα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γενᾶται.

5 Οἱ

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. ἦτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἡδαιμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ οὗ γὰρ ἐξελεύσειαι ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαὸν μὴ, τὸν Ἰσραὴλ.

7 Τότε Ἡρώδης λαίδρα καλέσας τὴς μάγας, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀσέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτὴς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκήσαντες τῷ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδὼς, ὁ ἀσὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνασίλῃ, προῆγεν αὐτὴς, ἕως ἐλθὼν ἐς τὴν ἐπάνω ἣ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ προσκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τῆς θησαυρῆς αὐτῶν, προσήνεκον αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼς ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τῆς παιδῆς τῆς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνή

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ πηέ-
σθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ
ὕδωρ πολὺς Ῥαχὴλ κλαί-
ουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ ἡ
ἡθελε παρακληθῆναι, ὅτι ἔκ-
είσι.

19 Τελευτήσαντος δὲ τῷ
Ἡρώδῃ, ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου
κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ
ἐν Αἰγύπτῳ,

20 λέγων· Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτῆ, καὶ πορεύου εἰς
γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γάρ
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τῷ
παιδίῳ.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρή-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτῆ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν
Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέ-
λαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰου-
δαίας ἀντὶ Ἡρώδῃ τῷ πα-
τρὸς αὐτῆ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπλθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ
κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἔλθων καθώκησεν
εἰς πόλιν λεγομένην Ναζα-
ρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζω-
ραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις παραγίνεται Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε·
ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
ὀυρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥη-
θεὶς ὑπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφή-
του, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶ-
χε τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ ἀπὸ τρι-
χῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερ-
ματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἁ-
κρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶ-
σα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ
περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολο-
γούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φα-
ρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχο-
μένης ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐ-
τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἢν καρπὸς
ἀξίος τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δοξάζετε λέγειν ἐν
ἐαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν
Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τήτων ἐγεῖραι τέκνα·
τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἡδὲ

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται. πᾶν ἔν δένδρον μὴ
ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτε-
ται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω
ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν·
ὁ δὲ ὀπίσω μὴ ἔρχομενος,
ἰσχυρότερός μὴ ἐστίν, ἢ ἢκ
εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
βασάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπ-
τίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρί.

12 Οὐ τὸ πλῦον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτῇ, καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἄλωνα αὐτῇ, καὶ συναΐξει
τὸν σῖτον αὐτῇ εἰς τὴν ἀπο-
θήκην, τὸ δὲ ἄχνηρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσέβῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἐπὶ τὸν Ἰερδάνην πρὸς τὸν
Ἰωάννην, τῷ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ
χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισ-
θῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι·
ἔγω γὰρ πρέπειν εἶναι ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύ-
νην, τότε ἀφήσιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, ἀνέβη εὐδὺς ἀπὸ τῆ ὕ-
δατος· καὶ ἰδὼν, ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶδε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον

ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἔρχομενον
ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδὼ φωνὴ ἐκ τῶν
ὀρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη
εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ
τῷ Πνεύματι, πειρασθῆναι
ὑπὸ τῇ διαβολῇ.

2. Καὶ νηστεύσας ἡμέ-
ρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπιεί-
νασε.

3. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς
εἶ τῷ Θεῷ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι
ῥθῶσι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
γέγραπται· Οὐκ ἐστ' ἄρτων
μόνον ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορεύο-
μενοι διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει
αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἀγίαν πόλιν, καὶ ἵσθιν αὐτόν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρῶσί
σε, μήποτε προσκνύῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδὼν, ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναὺμ τὴν παραθαλάσσιαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ·

14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Ἦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τῆ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ

Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἑραίων.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφιβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)

19 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τῆ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθαρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεκται αὐτῷ ὡάν-
τας

τας τῆς κακῶς ἐχοντίας, ποι-
κίλαις νόσοις καὶ βασάνοις
συνεχομένης, καὶ δαυμονιζομέ-
νης, καὶ σεληνιαζομένης, καὶ
παράλυτικῆς· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτήν.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως
καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας,
καὶ πέραν τῆ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε. 5.

ΙΔΩΝ δὲ τὴν ὄχλην,
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ
καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτήν, λέ-
γων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν ὑρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθῦντες,
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πρᾶεῖς,
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες
καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορλασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,
ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν
Θεὸν ὁψονταί.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνο-
ποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγ-
μένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
ὑρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι,
καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν
ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λὺς ἐν τοῖς ὑρανοῖς· ὅτι γὰρ
ἐδίωξαν τὴν προφήταν τὴν
πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας
τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μω-
ρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθησέται;
εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βλη-
θῆναι ἔξω, καὶ καταπαλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τῆ
κόσμου, ὃ δύναται πόλιν κρυ-
βῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένην·

15 οὐδὲ καί σοι λύχνον,
καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μό-
διον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ
λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς ὑρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλ-
θον καταλύσαι τὸν νόμον, ἢ
τῆς προφήτας· οὐκ ἤλθον κα-
ταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως

ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἕρηνος καὶ
τῇ γῇ, ἵατα ἐν, ἡμία κεραία
ὅ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῆ νόμιμ,
ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὅς ἐὰν ἦν λύση μίαν
τῶν ἐνίολων τήτων τῶν ἐλα-
χίστων, καὶ διδάξῃ ἕτω τῆς
ἐνδρῶν, ἐλάχιστος κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ἑραῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, ἕτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑ-
ραῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιο-
σύνη ὑμῶν παλεῖον τῶν Γραμ-
ματέων καὶ Φαρισαίων, ὃ μὴ
εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἑραῶν.

21 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις·
ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰπὴ, ἔνοχος
ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴ-
πῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά,
ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ·
ὅς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρε, ἔνο-
χος ἔσται τῇ γέννησι τῆ
παυρῶς.

23 Ἐὰν ἦν προσφέρῃς τὸ
δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
μὴ αὐτὸ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελ-
φός σου ἔχει τί· κατὰ σὺ,

24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσθεν τοῦ θύνασθαι.

εἶς, καὶ ὑπαγε, παῖτον δι-
αλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ
τότε ἐλθὼν προσφέρει τὸ
δῶρόν σου.

25 Ἰδοὺ εὐνοῶν τῷ ἀν-
τιδίκῳ σε ταχύ, ἕως ὅτου
εἴ ἐν τῇ οὐκ μετ' αὐτοῦ· μή-
ποτε σε παραδῇ ὁ ἀντιδι-
κος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε
παραδῇ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς
φυλακὴν ἐλθῇς.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, ὃ
μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν
ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράν-
την.

27 Ἡκούσατε, ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύ-
σεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς,
ἡδὴ ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξε-
λε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπο-
λθῇς ἐκ τῶν μελῶν σου, καὶ
μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ
εἰς γέννηαν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου
χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκο-
πον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα
ἀπόλθῃς ἐκ τῶν μελῶν σου, καὶ
μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ
εἰς γέννηαν.

31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὅς ἂν
ἐπαλύσῃ

ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆ,
δότης αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὅς ἀναπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτῆ, παρεκτός λόγου
πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοι-
χεῖσθαι. καὶ ὁς ἐὰν ἀπολελυ-
μένην γαμήσῃ, μοιχεύεται.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐκ
ἐπιораήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ
Κυρίῳ τῆς ὀρκῆς σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ὁμόσαι ὅλως. μῆτε ἐν τῷ
ἡρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ
Θεῷ.

35 μῆτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι
ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐ-
τῆ. μῆτε εἰς Ἱεροσόλυμα,
ὅτι πόλις ἐστὶ τῇ μεγάλῃ
Βασιλείᾳ.

36 μῆτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὁμόσης, ὅτι ἡ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαι-
ναν ποιῆσαι.

37 Ἔσω δὲ ὁ λόγος ὑ-
μῶν, ναί, ναί. ἦ, ἦ. τὸ δὲ πε-
ρισσὸν τούτων ἐκ τῆς πονη-
ρῆς ἐστίν.

38 ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη.
Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ,
καὶ ὁδόνια ἀντὶ ὁδόνιος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ.
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιάν σου σιαγόνα, σφρέσον
αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.

40 καὶ τῷ θέλοντί σοι

B

κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγλα-
ρεύσει μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ'
αὐτῆς δύο.

42 Τῷ αἰτῶντί σε δίδου,
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σου δανεί-
σασθαι μὴ ἀποσραφῆς.

43 ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη.
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν.
Ἀγαπάτε τῆς ἐχθρῆς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τῆς κατερωμένης
ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τῆς
μισῆντας ὑμᾶς, καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζον-
των ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑ-
μᾶς.

45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν ἡρανοῖς,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῆς ἀνατέλλει
ἐπὶ πονηρῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί-
κους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε
τῆς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
μισθὸν ἔχετε; ἔχι καὶ οἱ τε-
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιῶσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε
τῆς ἀδελφῆς ὑμῶν μόνον, τί
περισσὸν ποιεῖτε; ἔχι καὶ οἱ
τελῶναι ἕτω ποιῶσιν;

48 Ἔσεσθε ὡς ὑμεῖς τέ-
λειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς ἡρανοῖς τέλειός
ἐστι.

Κεφ.

Κεφ. 5. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μὴγε, μισθὸν ἢκ ἔχειτε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς ἡρανοῖς.

2 Ὅταν ἢν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σὺ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπλῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπλῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχη, ἢκ ἔση ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ὥστε προσεύχασθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρὸσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπλῷ. καὶ ὁ πατήρ

σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπλῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί. δοκῆσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ ἢν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς. οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως ἢν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἡρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἡρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπὶ ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σὺ εἶς ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἡράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἡδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν

16^ο Όταν δὲ νησεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νησεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νησεύων ἄλειψαί σε τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρὸσωπόν σε νίψαι.

18^ο Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νησεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σε τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σε ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει διορύσσει καὶ κλέψουσιν.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν ἑρανῷ ὅπου ἔτε σῆς ἔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει ἢ διορύσσει, ἐδὲ κλέψουσιν.

21^ο Ὅπου γὰρ ἐσιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσαι καὶ ἡ καρδίᾳ ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τῷ σώματι ἐσιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν ᾖ ὁ ὀφθαλμός σε ἀπλῆς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σε φωτεινὸν ἔσαι.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σε πονηρὸς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σε σκοτεινὸν ἔσαι. εἰ ᾖ

τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δευεῖν. ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει. ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τῷ ἑτέρῳ καταφρονήσει. ἢ δύνασθε Θεῷ δευεῖν καὶ μαμμωνῷ.

25 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε. μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθητε. ἔχι ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῷ ἐνδύματι;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ ἑρανοῦ, ὅτι ἢ σπεύρουσιν, ἐδὲ θερίζουσιν, ἐδὲ συγκομίσουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἑρᾶνιος τρέφει αὐτά. ἔχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῶς ἓνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει. ἢ κοπιᾷ, ἐδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν ταῦταις.

30 Εἰ δὲ τὸν χορτὸν τῇ ἀγρῷ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς ἔτιως ἀμφιένυσσιν, ἢ πολλῶ

πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ ἦν μεριμνήσητε, λέγοντες. Τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἄρρανος ὅτι ζητετε τήτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τῆ Θεῆ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ ἦν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον. ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρχετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε. καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεis τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆς σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν ἢ κάλυνοεις;

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου. Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου. καὶ ἰδὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆ ἀδελφῆς σου.

6 Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τῆς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων. μή ποτε καταπατήσωσιν αὐτῆς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ σραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς.

7 Ἀιτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται. κρητέτε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρηοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Ἐἰ ἦν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἶδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν;

12 Πάντα ἦν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. ἥτος γὰρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης. ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα

σα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ οὐκ εἶσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνόματι τοῦ πατρὸς, ἔσονται δὲ εἰς λύκοι ἀρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσκει αὐτούς. μή τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριφύλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς καλὸς ποιεῖ. τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς πονηρὸς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς πονηρὸς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρπὸς καλὸς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσκει αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἡραγῶν. ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν ἡρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐρῶσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, ἡ τῷ σῷ ὀνόματι προσεφετεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω

B 2

αὐτοῖς, ὅτι ἠδέσθη ἔργων ὑμῶν, ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμεῖ, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν.

24 Πᾶς ὃν ὅστις ἀκηκεῖ μου τῆς λόγους τῆς, καὶ ποιῇ αὐτῆς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φραγίμῳ. ὅστις, ὡκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπὶ τὴν πέτραν.

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἡ ἐπέσσε. τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκὴν μου τῆς λόγους τῆς, καὶ μὴ ποιῶν αὐτῆς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὡκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπέσσε. καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τῆς, ἐξεπλήρουντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτῆς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. ι. 8.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ

2 Καὶ ἰδὼ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων. Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτῷ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Ὁρα μηδενὶ εἶπης. ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Ἐισελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναεὺμ, προσήλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

6 καὶ λέγων. Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη. Κύριε, ἐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μὴ ὑπὸ τὴν σέγγην εἰσελθῇς. ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ἢ ἐμαυτὸν στρατιώτας. καὶ λέγω τῷ τῷ. Πορεύθητι, καὶ θεραπεύεται. καὶ ἄλλῳ. Ἐρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ

μου. Ποίησον τῷτο, καὶ ποιῶν εἶ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθούσιν. Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὑρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἡρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατοντάρχῳ. Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίσευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰαθῇ ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός. καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς. καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὴς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ἰησοῦ

ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐε τῆ προ-
φήτη, λέγοντος. Αὐτὸς τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς
νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
πολλὰς ὄχλους περὶ αὐτὸν,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ
πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς
Γραμματεῖς, εἶπεν αὐτῷ.
Διδάσκαλε, ἀκολυθῆσω σοι
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς. Αἱ ἀλώπεκες φω-
λεὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ
ἐρανος κατασκηνώσουσιν. ὁ δὲ
υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔκ ἔχει πῦρ
τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἄλλος δὲ τῶν μα-
θητῶν αὐτῷ εἶπεν αὐτῷ.
Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶ-
τον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν
πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ. Ἀκολύθει μοι, καὶ
ἄφες τῆς νεκρῆς θάψαι τῆς
ἑαυτῶν νεκρῆς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ
εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς μέ-
γας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ,
ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐ-

τὸν, λέγοντες. Κύριε, σῶ-
σον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς.
Τί δειλοὶ ἐσε, ὀλιγόπιστοί;
Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε
τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσ-
σῃ. καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγ-
άλῃ.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐ-
θαύμασαν, λέγοντες. Ποτα-
πὸς ἐστὶν ὁτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνε-
μοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακού-
σιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν
τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν
αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ
τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι,
χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχ-
εῖν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς
ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδὼν, ἔκραξαν λέ-
γοντες. Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰη-
σοῦ υἱὲ τῆ Θεῆ; ἡλθες ὧδε
πρὸ καιρῆ βασιλεῖσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπὸ
αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολ-
λῶν βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες πα-
ρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες. Ἐ-
κβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέ-
λην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
Ἵπαγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοίρων. καὶ ἰδὼν, ὤρμησε
πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
κατὰ

καὶ τῷ κρημνῷ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέβησαν ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Ὅι δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπηύδαλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὼν, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ΕΜΒΑΣ ΕΙΣ Τὸ ΠΛΑῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ. Θάρσει τέκνον, ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. "Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν. Ἵνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν. Ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰπεῖν. Ἐγείραι καὶ περιπατεῖ.

6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφεῖναι ἁ-

μαρτίας. (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγέρθεις ἀρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγέρθεις ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιούτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελευνίον, Ματθαῖον λεγόμενον. καὶ λέγει αὐτῷ. Ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼν, πολλοὶ τελευνῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκριντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Διατί μετὰ τῶν τελευνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν.

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκράσας εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ μακρῶς ἔχοντες.

13 Παρευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν. Ἐλεον θέλω, καὶ ἡ θυσίαν. ὃ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλὸς εἰς μετανοίαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ

αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη, λέγοντες. Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου ἢ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Μὴ δύνασθαι οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος πένθεϊν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐσιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίσθημα ῥάκους ἀγνάφῃ ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῇ ἀπὸ τῆ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς παλαιάς. εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύονται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς καινὰς, καὶ ἀμφοτέρα συντηρῶνται.

18 Ταῦτα αὐτῇ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων. Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν. ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδοὺ θυγὴν αἰμορροῦσαν δάκρυα ἔτη, προσελ-

θουσα ὀπίσθεν, ἤψατο τῇ κρασπέδῳ τῆ ἱματίου αὐτοῦ.

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ. Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τῇ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὅδὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε. Θάρσει θυγάτηρ. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ ἐσώθη ἡ θυγὴ ἀπὸ τῆς ἄρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῷ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

24 λέγει αὐτοῖς. Ἀναχωρεῖτε. ἢ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθύουθε. Καὶ κατεγέλων αὐτῷ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκρέτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠνέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παρέχοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες, καὶ λέγοντες. Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τῆτο ποιῆσαι; Δέχουσιν αὐτῷ. Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων. κατὰ

κατὰ τὴν πρὶς τὴν ὑμῶν γεννη-
θῆτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεψύχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνε-
κριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
λέγων. Ὁρᾶτε μηδεὶς γιν-
ωσκέτω.

31 Ὅι δὲ ἐξεληθόντες δι-
εφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ
γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομ-
ένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ
ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζό-
μενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τῷ
δαιμονίῳ, ἐλάλησεν ὁ κωφός.
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέ-
γοντες. Ὅτι ἠδέποτε ἐφάνη
ἕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον. Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς
κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσ-
σων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν
τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τῆς ὄχλης,
ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρ-
ριμμένοι ὥστε πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ. Ὁ μὲν θρῆσ-

μὸς πολλὸς, οἱ δὲ ἐργάται ὀ-
λίγοι.

38 Δεήθητε ἢν τῷ κυρ-
τῇ τῷ θρῆσκει, ὅπως ἐκβάλῃ
ἐργάτας εἰς τὸν θρῆσκον
αὐτοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος
τῆς δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε
ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσιν
μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποσ-
τόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα.
πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος
Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ.

3 Ἰάκωβος ὁ τῷ Ζεβεδ-
αίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ. Φίλιππος, καὶ Βαρθο-
λομαῖος. Θωμᾶς καὶ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης. Ἰακωβὸς ὁ
τῷ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ
ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης,
καὶ Ἰudas ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ
καὶ παραδὼς αὐτόν.

5 Τῆς τῆς δώδεκα ἀπ-
έστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέ-
λας αὐτοῖς, λέγων. Εἰς ὅδον
ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς
πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσελ-
θῃτε.

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλῶτα οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, "Οτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν.

8 Ἀσθενούντας θεραπεύετε, λεπρῆς καθαρίζετε, νεκρῆς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κλήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πῆραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ υποδήματα, μηδὲ ῥάβδον. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτῆ ἐσίν.

11 Ἐἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστίν. καὶ κεῖ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε.

12 Ἐισερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτὴν.

13 Καὶ εἰάν μὲν ἡ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν. εἰάν δὲ μὴ ἡ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὅς εἰάν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῆς λόγου ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. γίνεσθε ἦν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. παραδώσει γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρώσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδώσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε. δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Ὅυ γὰρ ὑμεῖς ἔσε οἱ λαλήντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τῷ πατρὶ ὑμῶν τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον. καὶ ἐπανασήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισήμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἕτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῆ Ἰσραὴλ,

ραήλ, ἕως ἀνέλθῃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ.

24 Ὁὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἡδὲ θεῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ θεῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Ἐι τὸν οὐκ ὀδεύσ-
πόντην Βεελζεβὺλ ἐκάλε-
σαν, πόσω μᾶλλον τοῦ θουα-
κὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ ἐνφοβηθῆτε αὐ-
τοῖς. ἡδὲν γὰρ ἔστι κτεταλμα-
μένον, ὃ ἐκ ἀποκαλύφθησε-
ναι. καὶ κρυπτόν, ὃ ἔγνωσ-
θήσεται.

27 Ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ
σκοτία, εἴπατε ἐν τῷ φωτί.
καὶ ὁ εἰς τὸ ἥσ ἀκούετε, κη-
ρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀ-
πὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ
δυναμένων ἀποκτείνειν. φο-
βήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυ-
νάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεννῇ.

29 Οὐχὶ δύο σερβίδια ἀσ-
ταρίῃ πωλεῖται, καὶ ἐν ἐξαύ-
των ἡ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν,
ἀνευ τῆ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρι-
χες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡ-
ριθμημέναι εἰσὶ.

31 Μὴ ἦν φοβηθῆτε.
πολλῶν σερβιδίων διαφέρετε
ὑμεῖς.

32 Πᾶς ὃν ὅστις ὁμολο-
γήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ
γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῷ
πατρὸς μου τῇ ἐν ἡρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσε-
ται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθε-
ρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ
γὼ ἔμπροσθεν τῷ πατρὸς
μου τῇ ἐν ἡρανοῖς.

34 Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἤλ-
θον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν
γῆν. ἐκ ἤλθοι βαλεῖν εἰρή-
νην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἠλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τὴν πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ, καὶ νύμφην
κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀν-
θρώπῳ, οἱ δικαιοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ
μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκ ἔστι μου
ἄξιος. καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυ-
γατέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκ ἔστι μου
ἄξιος.

38 Καὶ ὃς ἂν λαμβάνει
τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολου-
θεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἔστι μου ἄξ-
ιος.

39 Ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς,
ἐμέ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δεχό-
μενος, δέχεται τὸν ἀποστεί-
λαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτη, μισθὸν προφήτη λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχρῆς μόνον εἰς ὄνομα μαθητῆ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἃ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, καὶ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκήσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτοῖς· Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκήετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατήσουσι, λεπροὶ καθαρῶνται, καὶ κωφοὶ ἀκούσουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων,

Κ

ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτη.

10 Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ ὃ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν βιάζεται, καὶ βιάσαι ἀρπάξουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκῆν,
ἀκῆτω.

16 Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν
γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ
παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθη-
μένοις, καὶ προσφωνῶσι τοῖς
ἐταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν, Ὑψή-
σαμεν ὑμῖν, καὶ ἡκ ὠρχήσασ-
θε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ
ἡκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης
μῆτε ἐσθίων, μῆτε πίνων·
καὶ λέγῃσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου ἐσθίων, καὶ πίνων· καὶ
λέγουσιν· Ἰδὲ ἄνθρωπος φά-
τος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδι-
καιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο οὐκιδί-
ζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένον-
το αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῆ,
ὅτι ἡ μετενόησαν,

21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζὶν,
καὶ σοὶ Βηθσαιῶν, ὅτι εἰ ἐν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῷ μετενοήσαν,

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν·
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὴμ,
ἣ ἕως τῆ ἑβρανῆ ὑψωθείσα,

ἕως ἄδη καταβιβασθήσῃ·
ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς
σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ,
κύριε τῆ ἑβρανῆ καὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλ-
υψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι
ἥτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τῆ πατρὸς μου· καὶ ἡδεῖς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ
ὁ πατήρ· ἡδὲ τὸν πατέρα
τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός,
καὶ ὃ ἐὰν βῆληται ὁ υἱός
ἀποκαλύψαι,

28 Δεῦτε πρὸς με πάν-
τες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορ-
τισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω
ὑμᾶς.

29 Ἀραγε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ,
ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινός
τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγὸς μου
χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ,

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ ἐκεῖνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῇ ἐπεινάσαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν σάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδὲ οἱ μαθηταὶ σι ποιῶσιν ὃ ἐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπεινάσεν αὐτός, καὶ οἱ μετ' αὐτῆς;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆ Θεῆς, καὶ τῆς ἄρτης τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἧς ἐκ ἔξου ἦν αὐτῷ φαγεῖν, ἐδὲ τοῖς μετ' αὐτῆς, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλώσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῆ ἱερᾶ μείζων ἐστὶν αὕτη.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκατε τί ἐστὶν· Ἐλεον θέλω καὶ ἡ θυσίαν· ἢ ἀνακατεδικάσατε τῆς ἀναιτίας.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ καὶ τῆ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδὼς, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ

ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξει τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῇ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπίσῃ τῷτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, ἢ χεὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

12 Πόσω ἂν διαφέρει ἄνθρωπος πρόβατον; ὥστε ἔξει τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής, ὥς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβέβηκτον ἔλαβον κατ' αὐτῆς ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὼς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος.

18 Ἰδὲ ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Ὁυκ

19 'Ουκ ἐρίσει, ἡδὲ κραυγᾷ, ἡδὲ ἀκήσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτῆ.

20 Κάλαμον συντετριμμένον ἢ κατεάξει, καὶ λῖνον τυφόμενον ἢ σέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ ἔθνη ἐλπῖσι.

22 Τότε περσνηθήσονται τῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι ὁτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ.

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκήσαντες, εἶπον· Οὗτος ἐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 'Ειδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρεμῆται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἢ σαθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς ἔν σαθήσεται ἢ βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεῷ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;

30 Ὁ μὴ ἂν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμὴ ἐστὶ. καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία ἐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς ἂν εἶπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἶπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἕτε ἐν τῷ τῷ αἰῶνι, ἕτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τῆ καρπῷ τὸ δένδρον γινώσκειται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ

ἐκ τῆ ἀγαθῆ θησαυρῆ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ πονηρῆ θησαυρῆ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσει περὶ αὐτῆ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σε καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπο σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάνᾳ τῷ προφῆτῃ.

40 Ὡς περ γὰρ ἦν Ἰωάνᾱς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὅτως ἔσαι ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονταί ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μελενόνθσαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωάνᾱ· καὶ ἰδὲ, πλεῖον Ἰωάνᾱ ᾧδε.

42 Βασίλισσα νότι ἐγεροθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς

γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περσῶν τῆς γῆς ἀκῆσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδὲ, πλεῖον Σολομῶντος ᾧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ ἔχ εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν, εὐρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτῆς ἐπὶ ἅ ἑτέρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτῆς, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεσθαι τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνη χειρόνα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσαι καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι δὲ αὐτῆ λαλῶντος τοῖς ὄχλοις, ἰδὲ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ εἰσηκισαν ἔξω, ζητῶντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἔξω ἐσῆκασι, ζητῶντες σοι λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἐκλείνας τὴν χει-

ρα αὐτῇ ἐπὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτῇ, εἶπεν· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅσις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τῆ πατρὸς μου τῇ ἐν ἡρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐσίν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθίσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰσῆκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδὲ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῇ στείρῃ.

4 Καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πτελεῖν καὶ κατέφαγεν αὐτά.

5 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πτελεῶδη, ὅπου ἔκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ ευθέως ἐξανέτειλε, δια τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίθ δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ δια τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ

τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὅσα ἀκύνει, ἀκύντω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ἡρανῶν, ἐκείνοις δὲ ἢ δέδοται.

12 Ὅσις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσεύσῃ· ὅσις δὲ ἔκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τὸ ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἢ βλέπουσι, καὶ ἀκούντες ἢ ἀκούουσιν, ἔδὲ συνιῶσι.

14 Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοὴ ἀκήσεται, καὶ ἢ μὴ συνήτε. καὶ βλέποντες βλέψεται, καὶ ἢ μὴ ἴδωσι.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῆ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνιῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέψουσιν· καὶ τὰ ἄλλα ὑμῶν, ὅτι ἀκήει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ ἢκ εἶδον, καὶ ἀκησαὶ ἃ ἀκήετε, καὶ ἢκ ἤκησαν.

18 Ὑμεῖς ἔν ἀκήσατε τὴν παραβολὴν τῇ σπειρόντος.

19 Παντὸς ἀκρόντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντῃ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἄρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἕτος ἐστὶν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πείρῳ-
θη σπαρεῖς, ἕτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκήων, καὶ εὐθὺς μεταχαρῶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρος ἐστὶ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, ἕτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκήων· καὶ ἡ μέριμνα τῆ αἰῶνος τῆτος, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλῆθους συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπῃ γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, ἕτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκήων καὶ συνιάν· ὅς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν ἀνθρώπῳ σπειρόντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τῆς ἀνθρώπου, ἦλθεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια, ἀνά μέσον τῆς σίτης, καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τῷ οἰκοδεσπότῃ, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχι καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πῶθεν ἔν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τῷτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις ἔν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μηποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρω μέχρι τῆ θερσιμῆ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῇ θερσιμῇ ἐρῶ τοῖς θερσιαῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά. τὸν δὲ σῖτον συναγαίετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅμοια ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῇ.

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ. καὶ γίνεται δενδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τῆ ἑρηνῆ, καὶ κατασκηνῆν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῆς.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὅμοια ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν ζύμη, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψε ἐν αἰσθητοῖς τρία, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῆ προφητείας, λεγομένης· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφῆκε τῆς ὄχλης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, λέγοντες. Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τῇ ἀγρῷ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ κα-

λὸν σπέρμα, ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἄγρος, ἔστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἥτοι εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τῆς πονηρίας.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἔστιν ὁ διάβολος· Ὁ δὲ θείριμος, συνέλεξα τῇ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θείρινοι, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὡς περ ἦν συλλέγειν τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαεῖν· ἕτως ἔσαι ἐν τῇ συνίλει τῇ αἰῶνος τῆς.

41 Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀγγελίας αὐτῆς, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτῆς πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τῆς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τῆς πυρὸς· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς πατρὸς αὐτῶν· Ὁ ἔχων ὥτα ἀκθεῖν, ἀκθέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὗρὼν ἄνθρωπος ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτῆς ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἄγρον ἐκεῖνον.

45 Πάλιν

45 Πάλιν ὁμοία ἐσὶν ἡ βασιλεία τῶν ἡραῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ, ζητῶντι καλὴς μαργαρίτας·

46 Ὃς εὗρων ἓνα πολυτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πῶρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐσὶν ἡ βασιλεία τῶν ἡραῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντός γένους συναγαγῆση·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγεία, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τῆ αἰῶνος· ἐξελευσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῶσι τῆς πονηρῆς ἐκ μέσων τῶν δικαίων.

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἡραῶν, ὁμοίως ἐσὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέ-

λεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτῆς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτῆς, καὶ λέγειν· Πόθεν τῷ τῷ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ ἔτι ἐσὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; ἢ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Σίμων, καὶ Ἰάκωβος;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἢ καὶ παῖσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πῶθεν ἦν τῷ τῷ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ ἔκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε τοῖς πασι αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τούτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρα-

τήσας

ἦσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεσί σοι εἶχεν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τῷ Ἡρώδῃ, ἀρχήσασθαι ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὁ δὲν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δῆναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

8 Ἡ δὲ, προεβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τῆς ὀρκῆς, καὶ τῆς συνανακειμένης, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἠνέκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ

ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκήσας ὁ Ἰησοὺς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον καθ' ἰδίαν· καὶ ἀκήσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοὺς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐθεράπευσε τὰς ἀρρώστιας αὐτῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ἄρα ἤδη παρήλθεν. ἀπόλυσον τὰς ὄχλης, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάζεσθαι ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτης καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτῆς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τὰς ὄχλης ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τῆς χόρτης, καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρτης καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀνὰ βλάβας εἰς τὸν ἕραν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὰς ἄρτας, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ

20 Καὶ ἔφαθον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἤραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χάρις γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τῆς μαθητῆς αὐτῆ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ἢ ἀπολύσῃ τῆς ὄχλης.

23 Καὶ ἀπολύσας τῆς ὄχλης, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν προσευξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασιανίζομεμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τελάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτός ἀπῆλθε πρὸς αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατῶντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· Ὅτι φάντασμα ἔστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ

σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδαλα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καίθας ἀπο τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδαλα, ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἄρξάμενος καίπαυσις εἶναι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίσσας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἔλθοντες προσηκύνεσαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλειν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἀψωνίαι τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤφαντο διεσώθησαν.

Κεφ. ιε. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων

λύμων Γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σε
παραβαίνουσι τὴν παραδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων; ἢ γαρ
νύπτονται τὰς χειρας αὐτῶν,
ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς πα-
ραβαίνειτε τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ, δια τὴν παραδοσιν ὑ-
μῶν;

4 Ὁ γαρ Θεὸς ἐνετείλα-
το, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα
σε, καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κα-
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα,
θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς
ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μη-
τρὶ, Δᾶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφελήθῃς· καὶ ἢ μὴ τιμήσῃ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν
μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν
παραδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς
προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡ-
σαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς
ἔτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ
τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν πόρῳ ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονται με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμε-

ντο τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρω-
πον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμε-
νον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταί αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ·
Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀ-
κήσαντες τὸν λόγον, ἐσκαν-
δαλίσθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πε· Πᾶσα φυτεία ἣν ἢκ ἐ-
φύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐρά-
νιος, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἀφέτε αὐτῆς· ὁδηγοί
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πρὸς-
οῦνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσυνελοὶ
ἐσθε;

17 Οὕτως νοεῖτε, ὅτι πᾶν
τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στό-
μα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ,
καὶ εἰς ἀφενδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα
ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρ-
δίας ἐξέρχεται, καὶ κείνα κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται διαλοῖσμοι πον-
ηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι,

νεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυ-
ρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐσι τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ
ἀνίπλοις χερσὶ φαγεῖν, ἢ κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ Χανα-
ναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων
ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐ-
τῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με,
Κύριε, ἡ Δαδὶδ, ἡ θυγά-
τηρ μου κακῶς δαιμονιζε-
ται.

23 Ὁ δὲ ἔκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἡ-
ρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀ-
πόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει
ὀπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐκ ἀπεσάλην εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἴκου Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσ-
εκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύ-
ριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐκ ἐστὶ καλὸν λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ,
Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν
πιπλόντων ἀπὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

D

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ-
γύναι, μεγάλη σοὶ ἡ πίστις·
γενηθήτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ
ιάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρεον, ἐκά-
θητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ'
ἐαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κω-
φούς, κυλλούς, καὶ ἑτέρας πολ-
λούς· καὶ ἔρρηψαν αὐτὸς πα-
ρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς.

31 Ὡσε τῆς ὄχλης θαυ-
μάσαι, βλέποντας κωφούς λα-
λοῦντας, κυλλούς ὑγιείς, χω-
λούς περιπατοῦντας, καὶ τυφλούς
βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος τῆς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζο-
μαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη
ἡμέρας τρεῖς προσμενησὶ μοι,
καὶ ἔκ ἔχουσιν τί φάγωσι· καὶ
ἀπολῦσαι αὐτὴς νήσεις ἢ
θέλω, μή ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποθεν ἡμῖν
ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι,
ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦ-
τον;

34 Καὶ

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπὶ ἅ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τῆς ἐπὶ ἅ ἄρτους καὶ τῆς ἰχθύας, εὐχαρισήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαθον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἐπὶ ἅ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθιόντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τῆς ὄχλης, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ ἡρανοῦ ἐπιδειῖν αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ ἡρανός.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ συγνάζων ὁ ἡρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ ἡρανοῦ γινώσκειτε διακρίναι, τὰ δὲ

σημεῖα τῶν καιρῶν ἢ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν τοῦ προφήτη. Καὶ καταλιπὼν αὐτὴς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπ-ελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους ἢ ἐλάβομεν.

8 Γνῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ἢ ἐλάβετε;

9 Οὐπω νοεῖτε, ἠδὲ μνημονεύετε τῆς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τῆς ἐπὶ ἅ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἢ νοεῖτε, ὅτι ἢ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσ-εῖν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν ὅτι ἢ εἶπε προσεῖν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππων, ἡρώτα τῆς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Αποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῶ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἔκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἡρανοῖς.

18 Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μὴ τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾗδου ἢ κατισχύουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἡρανῶν· καὶ ὅ ἐάν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένον ἐν τοῖς ἡρανοῖς· καὶ ὅ ἐάν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένον ἐν τοῖς ἡρανοῖς.

20 Τότε διεξείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· ὦ ἰλεώς σοί, Κύριε· ἢ μὴ ἔσαι σοι τῆτο.

23 Ὁ δὲ σφραφείς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι ὁ φροεῖς τὰ τῆ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ᾀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῆς ζημιώσῃ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆς;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ

δόξῃ τῇ πατρὸς αὐτῇ μετὰ πάντων ἀγγέλων αὐτῇ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσκηκότων, οἵτινες ἢ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτῆς εἰς ὄρεον ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὲ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ.

5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδὲ, νεφέλη φωλεηνὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὲ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-

θηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπαράντες δὲ τῆς ὀφθαλμῆς αὐτῶν, ἰδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί ἦν οἱ Γραμματεῖς λέγῃσιν, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ ἐκ ἐπίγνωσαν αὐτόν. ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· ἔτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπὸ αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννη τῷ Βαπτιστῇ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄθροπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησον

ἐλέησόν με τὸν υἱόν, ὅτι ῥη-
ληνιάζειαι, καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕ-
δωρ.

16 Καὶ προσήνεκα αὐ-
τὸν τοῖς μαθηταῖς ῤ, καὶ ἐκ
ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύ-
σαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεσραμμένη, ἕως πότε
ἐρομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ
μοι αὐτὸν ἄδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ
αὐτῆς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔθερα-
πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ'
ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς
ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐ-
τό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον
ῤινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τῆ-
τι· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ,
καὶ μετὰβήσεται· καὶ ὃδὲν ἀδύ-
νατόν ἐστι ὑμῖν.

21 Τῆτο δὲ τὸ γένος ἐκ
ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσ-
ευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀνασρεφομένων δὲ
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶ-

πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μετ-
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων·

23 Καὶ ἀποκλινοῦσιν αὐ-
τὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγ-
ερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθη-
σαν ῤφῶδες.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
εἰς Καπερναῦμ, προσῆλθον
οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες
τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ δι-
δάσκαλος ὑμῶν ἐτελεῖ τὰ
δίδραχμα;

25 Λέγει, Ναί. Καὶ
ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Τί ῤοι δοκεῖ, Σί-
μων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη,
ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐ-
τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀρα-
γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλί-
σωμεν αὐτὰς, πορεύεσθαι εἰς
τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκισ-
ρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον
ἰχθύν ἄρον· καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις σατῆρα·
ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς
ἀντὶ ἐμοῦ καὶ ῤ.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα
μείζων

μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἡρανῶν ;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφήτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, ἢ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἡρανῶν.

4 Ὅστις ἂν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τῆς οὐκίας, ὁ μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἡρανῶν.

5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιῆτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' ἂν κανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιγευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μυλῶνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν κανδαλῶν· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθειν τὰ κανδαλά· πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ τὸ κανδαλὸν ἐρχειται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῆξ σου κανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σου· καλὸν σοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου

κανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σου· καλὸν σοὶ εἰς μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆς πυρός.

10 Ὁρᾷτε μὴ καταφρονήσῃτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἡρανοῖς διὰ πάντος βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν ἡρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σωσαι τὸ ἀπολλωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατόν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφίεις τὰ ἐννενηκονταενέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον ;

13 Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἑὸν αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταενέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θάλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων.

15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μελαξὺ σου καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ ἐκέρδισας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ ἑἴ τι ἓνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τῷ ματι τοῦ μαριύρου ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔὰν δὲ καὶ ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔσω εἶμι ὡς περὶ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἔὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσονται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἔὰν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσονται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔὰν δύο ὑμῶν συνφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματι, οὗ ἔὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

20 Οὐ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπὶ πέντε;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπὶ πέντε, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένη δὲ αὐτῇ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῇ εἰς ὀφειλέτης μυριάων ταλάντων.

25 Μὴ ἔχοντι δὲ αὐτῇ ἀποδοῖναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῇ παραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Περὶ οὗ ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῇ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῇ δούλῃ ἐκείνῃ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῇ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνός, εὗρεν ἓνα τῶν συναῖτων αὐτοῦ, ὅς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε, λέγων· Ἀπόδο μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Περὶ οὗ ὁ σύνδικος αὐτῇ εἰς τῆς πόδας αὐτῇ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ ἐκ ἡθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἃ ἀποδοῖ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδικοι αὐτῇ τὰ γενόμενα, ἔλυον αὐτῇ τὰς δεσμάς, καὶ πῆθυσαν

πῆθσαν σφόδρα· καὶ ἐλθόν-
τες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσά-
μεν· αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῆ,
λέγει αὐτῷ· Δὲλε πονηρῆ,
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με.

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆ-
σαι τὸν σύνδουλόν σε, ὥς καὶ
ἐγὼ σε ἠλέησα·

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κυ-
ριος αὐτῆ παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἢ ἀπο-
δῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ ἐπηράνισεν ποιήσῃ ὑμῖν ἔαν
μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῆ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν τὰ παραπλώματα αὐ-
τῶν.

Κεφ. ιδ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησοῦς τῆς λό-
γης τῆς τῆς, μετήρην ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τα-
βερνακλὴν τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῆς
Ἰερδάνης.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτὸς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες
αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ·
Εἰ ἔξεις ἄνθρωπον ἀπολύ-
σαι τὴν γυναῖκα αὐτῆ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν·

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ
ποιοῦντας ὡς ἀρχῆς, ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὴς·

5 Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τῆς
καταλείπει ἄνθρωπος τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ
προσκολληθήσεται τῇ γυναι-
κὶ αὐτῆ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν·

6 Ὡς ἐκείτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ ὅν ὁ Θε-
ὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ
χωρίζετω.

7 Λέγουν αὐτῷ· Τί ἔν
Μωσῆς ἐνετείλατο δεῖναι
βιβλίον ἀποσάσεως, καὶ ἀπολ-
ῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑ-
μῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἔγελο-
νεν ἔτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτῆ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ
γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται·
καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας,
μοιχᾶται.

10 Λέγουν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆ· Εἰ ἔτως ἐστὶν ἡ
αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετὰ τῆς
γυναικὸς, ἔ συμφέρει γαμή-
σαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ πάντες χωρῶσι τὸν λόγον
τῆτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνῆχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν ἥτω· καὶ εἰσὶν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνῆχισθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνῆχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἡρανῶν. Ὁ δυνάμει ^Θ χωρεῖν, χωρεῖται.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παῖδια, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξεται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε τὰ παῖδια, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεις αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκείθεν.

16 Καὶ ἰδὼν, εἰς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἡδεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐκτολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου,

καὶ τὴν μητέρα· καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίόν σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξά μιν ἐκ νεότητος μου· τί ἔτι ὑσερῶ;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν ἡρανώ. καὶ δεῦρο, ἀκολυθε μοι.

22 Ἀκήσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον· ἀπῆλθε λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἡρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκήσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τῆτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεοῦ πάντα δυνατὰ ἐστὶ.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὼ, ἡμεῖς

ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθῆσαί σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολυθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκε οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρας, ἢ μητέρας, ἢ γυναικὰ, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἔκκλιντα πλάσιονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν ἑρραῶν ἀνθρώπου οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίων τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·

4 Κακείνοις εἶπεν· Ὑ-

πάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ὣρα, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐσῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἡμεῖς ἡμᾶς ἐμισθώσαμεν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὁ ψίλας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τὰς ἐργάτας, καὶ ἀπόδο' αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμεν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρῶτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλεονάζουσι καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοὺς οἰκοδεσπότην,

12 Λέγοντες· ὅτι ἡμεῖς οἱ ἔσχατοι μιαν ὥραν ἐποίησας, τοῖς βασάσαι τὸ βά-

ρ.

ρ^ο τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύ-
σανα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, ἢ
ἀδικῶ ἔε· ἢ χὶ δηναρὶς συνε-
φώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπα-
γε· θέλω δὲ τήτω τῷ ἔσχά-
τῳ δῆναι ὡς καὶ σοι.

15 Ἡ ἢ ἐξ ἐσὶ μοι ποιῆ-
σαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ἢ ὃ ὀφθαλμός σου πονηρός
ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσ-
χατοὶ, πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶ-
τοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέ-
λαβε τῆς δώδεκα μαθητὰς
κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς·

18 Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ
ἀνδρώπῃ παραδοθήσεται τοῖς
Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦ-
σι· καὶ κατακρινέσιν αὐτὸν θά-
νάτῳ.

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμ-
παῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ
σαυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσήλθεν αὐ-
τῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβ-
εδαίη, μετὰ τῶν αὐτῆς,
προσκυνήσα, καὶ αἰτεσά τι
παρ' αὐτῆς.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ·
Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν ἔτοι οἱ
δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου,
καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδαι τί
αἰτεῖσθε· δύνασθε πωεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πι-
νεῖν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;
Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ
μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζ-
ομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ
εὐωνύμων μου, ἢ ἐστὶν ἐμὸν
δῆναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι ὑ-
πὸ τῆ πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκήσαντες οἱ δέ-
κα, ἠγανάκησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμεν^ο αὐτῆς, εἶπεν·
Οἶδαι ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν,
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν.

26 Οὐχ ὕτως δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν
ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω
ὑμῶν διάκονος.

27 Καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν
δούλος.

28 Ὡσπερ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου

θρώπων ἢ κ' ἤλθε διακονηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δεῖ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐτὴ λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἠκολού-
θησεν αὐτῷ ὄχλος πολλός.

30 Καὶ ἰδὲ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν,
ἀκήσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρά-
γει, ἔκραζαν, λέγοντες· Ἐ-
λέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὸς
Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσω-
σιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραζον,
λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς
ἐφώνησεν αὐτῆς, καὶ εἶπε· Τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύ-
ριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέ-
βλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί,
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. xxi. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ ἤλθον
εἰς Βηθφαγὴν πρὸς τὸ ὄρε-
τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἀπέστειλε δύο μαθητάς,

2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύ-
θητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπ-
έναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὕρη-

σετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶ-
λον μετ' αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη-
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποσελεῖ αὐτῆς.

4 Τὸ δὲ ὄλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ
προφήτη, λεγόντος·

5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών· Ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου
ἔρχεται· σοὶ πρᾶνός, καὶ ἐπι-
βεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον
ὑπὸν ὑποζυγίῃ.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς,

7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖς ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ
ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προά-
γοντες καὶ οἱ ἀκολουθῆντες, ἔ-
κραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντι αὐ-
τῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς
ἐστὶν ὁτοῦ;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τῆ Θεῆ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τὰς πωλῆντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέσβεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλῆντων τὰς περισερας.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος^Θ προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τῆς παιδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκησαν,

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί ἡτοὶ λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· ἡδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ σώματος^Θ νηπίων καὶ θηλαζόντων κατήρτισα αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ὑψίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωίας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν

E

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ἡδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῆ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, ἢ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἶπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῇ προσευχῇ, πισεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῇ λαῷ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἶπητε μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννη πότεν ἦν; ἐξ ἡρᾶν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἐαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν

Ἐὰν εἰπωμεν, ἐξ ἕραν· ἐρεῖ ἡμῖν, Διατί ἦν ἕκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἰπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβήμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξῆσθα ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρώπου εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρῶτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω. ὕστερον δὲ μελαμεληθεὶς ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε, καὶ ἕκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τῆ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάψουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τῆ Θεῆς.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὕδρῳ δικαιοσύνης, καὶ ἕκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ

ἰδόντες ἢ μελεμεληθήητε ὕστερον, τῇ πιστεῦναι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκήσατε. Ἀνθρώπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ἀκοδόμησε πυλόν, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδότημην.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὴς δούλης αὐτοῦ πρὸς τῆς γεωργίας, λαβεῖν τῆς καρπῆς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τῆς δούλης αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδησαν, ὃν δὲ ἀπέκλειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλης δούλης πλείονας τῶν πρῶτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσουναί τοι τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκλείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατὰσχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τῆ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκλειναν.

40 Ὅταν ἦν ἔλθῃ ὁ κύριος τῆ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει

ἡσεί

ἡσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις ;

41 Λέψουσιν αὐτῷ· Κακῆς κακῶς ἀπολέσει αὐτῆς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τῆς καρπῆς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδε ποτε ἀνένωγε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἐτίθει· ἐγένεθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίῃ ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιῶνι τῆς καρπῆς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῆς, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τῆς ὄχλης, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων·

2 Ὡμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν ἀνθρώπου· βασι-

λεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

3 Καὶ ἀπέστειλε τῆς δούλης αὐτοῦ καλέσαι τῆς κεκλημένης εἰς τῆς γάμους· καὶ ἢκ ἡθέλον ἐλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλης δούλης, λέγων· Εἰπάτε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδὲ, τὸ ἄριστόν μοι ἡτοίμασα, οἱ ταῦτοί μοι καὶ τὰ ἑλίσσά τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τῆς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπήλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τῆς δούλης αὐτοῦ, ὕβρισαν, καὶ ἀπέκλειναν.

7 Ἀκήσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρτίστη· καὶ πέμψας τὰς σκλάβαιμάς αὐτοῦ, ἀπώλεσε τῆς φονεῖς ἐκείνης, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ἢκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε ἢν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τῆς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Ἐισελθὼν

11 Ἐισελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεύς θεάσασθαι τῆς ἀνακει-
μένης, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον
ὃν ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γά-
μῃ·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐ-
λαίρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ
ἔχων ἔνδυμα γάμῃ ; ὁ δὲ
ἐφίμωθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασι-
λεύς τοῖς διακόνοις· Δι-
σάντες αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας,
ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς
τὸ ἑξῶτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὁδοῦντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ
Φαρισαῖοι, Συμμόλιον ἔλα-
βον ὅπως αὐτόν πασιδεύσω-
σιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποσέλλουσιν αὐ-
τῷ τῆς μαθητῆς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν
ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ἡ μέ-
λει σοὶ περὶ ἡδενός· ἡ γὰρ
ἐλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν-
θρώπων.

17 Εἰπέ ἢ ἡμῖν, τί σοὶ
δοκεῖ ; ἔξεσι δύναι κῆνσον
Καίσαρι, ἢ ἢ ;

18 Γνὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί
με πειράζετε, ὑποκριταί ;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ

νόμισμα τοῦ κῆνσον· Οἱ δὲ
προσῆνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί-
νον ἢ εἰκὼν αὐτῇ καὶ ἡ ἐπι-
γραφή ;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καί-
σαρ· Τότε λέγει αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε ἢν τὰ Καίσαρος,
Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ,
τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀνύσαντες ἐθαύ-
μασαν· καὶ ἀφέντες αὐτόν,
ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖ-
οι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀν-
ασασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν,

24 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἐπὶ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος,
γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν
ἐπτά.

27 Ὑστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ ἢ ἀναστάσει,
τίνον τῶν ἐπὶ ἢ ἔσται γυνή ;
πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανασθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀνάστασει, ἦτε γαμήσιον, ἦτε ἐκταμίζονται, ἀλλ' ὥς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἡρανῶ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἔκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντι·

32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ἔκ ἔστιν ὁ Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκήσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκήσαντες ὅτι ἐφίμωσε τῆς Σαδδουκαίου, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικός, περιέζων αὐτὸν καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐν πολλῇ μεγάλῃ ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία

E 2

αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυοσὶν ἐντολαῖς ὅλη ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

41 Συνησμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίς υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβὶδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔστι Δαβὶδ ἐν πνευματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἃν θῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔστι Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱός αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ ἡδεῖς ἐδυνατοῦ αὐτοῦ ἀποκριθῆναι λόγον· ἡδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἕκτι.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα ἃ ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖτε, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ ἔποιουσιν.

4 Δεσμεύουσιν

4 Δεσμεύετε γὰρ φορ-
τιὰ βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ
ἐπιβιβάετε ἐπὶ τῆς ὤμης
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακ-
τύλῳ αὐτῶν ἢ θέλετε κινή-
σαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆ-
ναι τοῖς ἀνθρώποις. πάλιν
οὖν δὲ τὰ φυλακήρια αὐ-
τῶν, καὶ μεγαλύνετε τὰ κράτ-
πεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ
τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς,

7 Καὶ τῆς ἀσπασμῆς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαβ-
βί, Ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ῥαββί· εἰς γὰρ ἐσιν ὑμῶν
ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάν-
τες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέ-
σητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς
γὰρ ἐσιν ὁ πατήρ ὑμῶν, ὁ ἐν
τοῖς ἡρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθη-
γηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐσιν ὁ
καθηγητής, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν,
ἕξαι ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυ-
τὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθή-
σεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, Γραμ-

ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταί, ὅτι κλείετε τὴν βασι-
λείαν τῶν ἡρανῶν ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς
γὰρ ἐκ εἰσέρχεσθε, ἡδὲ τῆς
εἰσερχομένης ἀφίετε εἰσελ-
θεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
ταί, ὅτι καλεσθίετε τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ πορφά-
σαι μακρὰ προσευχόμενοι·
διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσό-
τερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι περιάβετε τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα
προσῆλυτον· καὶ ὅταν γενηται,
ποιεῖτε αὐτὸν ἰὸν ἡγεμένης δι-
πλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυ-
φλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὅς ἂν ὁ-
μόση ἐν τῷ ναῷ, ἡδὲν ἐσιν·
ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ
τῆς ναῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς
γὰρ μείζων ἐσιν, ὁ χρυσός,
ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιαζων τὸν χρυ-
σόν;

18 Καὶ Ὅς ἂν ὁμόση
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ἡδὲν ἐσιν·
ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τί
γὰρ μείζον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἀγιαζον τὸ
δῶρον;

20 Ὁ ὢν ὁμόσας ἐν τῷ
δυσιασθρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτῆ.

21 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν
τῷ καλοικῆντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
ἐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τῆ Θεῆ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
ἐπ' αὐτῆ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι ἀποδεκαλίετε τὸ ἡδύοσ-
μον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύ-
μινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ-
τερα τῆ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ
τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίσιν· ταῦ-
τα ἔδει ποιῆσαι, καὶ κεῖνα μὴ
ἀφιεῖναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ
δι' ὑλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν
δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῆ
ποσθηρῆς καὶ τῆς παροψίδος,
ἔσωθεν δὲ γέμεισιν ἐξ ἀρπα-
γῆς καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κα-
θάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τῆ
ποσθηρῆς καὶ τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρὸν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κε-
κονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
μὲν φαίνονται ἁγῆται, ἔσωθεν

δὲ γέμεισιν ὀσέων νεκρῶν, καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξω-
θεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώ-
ποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ
ἐσεὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἤμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἐκ αὐτῶν ἤμεν κοινωνοὶ
αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν
προφητῶν.

31 Ὡς μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς, ὅτι ὑμεῖς ἐσεὶ τῶν φανευ-
σάντων τῆς προφητείας,

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώ-
σατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων
ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεννήματα ἐ-
χιδῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς
κρίσεως τῆς γενένης;

34 Διὰ τῆτο, ἰδὲ, ἐγὼ
ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς προφή-
τας, καὶ σοφούς, καὶ γραμμα-
τεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε
καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν
μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγ-
ωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ
πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνό-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆ
αἱματιᾶ· Ἀβελ τῆ δικαίου,
ἕως τῆ αἱματιᾶ· Ζαχαρίας
ὑμῶν

ἢ Βαραχίη, ὃν ἐφονεύσατε
μετὰ τῷ ναυ καὶ τῷ θυσι-
αστηρίῳ.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσα-
λήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὴς
προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὴς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνα-
γαεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρό-
πον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσ-
σία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας, καὶ ἢ κ' ἠθελήσαις;

38 Ἴδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ
μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως
ἂν εἴπητε· Εὐλόγημένον ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱερῆ-
ος καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῷ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ τὰς οἰκο-
δομὰς τοῦ ἱερῆος.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦ-
τα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ
ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον,
ὃς ἢ μὴ κατελυθήσεται.

3 Καθημένους δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ
ἰδίαν, λέγοντες· Εἶπε ἡμῖν,
ὥστε ταῦτα ἔσαι, καὶ τί τὸ

σημεῖον τῆς σου παρασκευῆς,
καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε
μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
τες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ
πολλὰς πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκίειν
πολέμους, καὶ ἀκαῶς πολέ-
μων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ'
ἔπω ἐς τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνη
ἐπὶ ἔθνη, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ᾧδίνων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑ-
μᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτε-
νήσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισή-
μενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθ-
νῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισ-
θήσουσι πολλοί, καὶ ἀλλή-
λους παραδώσουσι καὶ μισήσου-
σιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδο-
προφήται ἐγερθήσουσι, καὶ
πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πλεθυν-
θῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσε-
ται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Καὶ

14 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν ἔν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ, ἕως ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω·)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τῷ δώματι, μὴ καταβαινέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπισρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δεῖν ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνι, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσαι γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα ἢ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τῆ νῦν, ἢδ' ἢ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ἢκ ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τῆς ἐκλεκτῆς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδὲ, ᾧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ᾧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς.

25 Ἰδὲ, προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἔν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθῃτε· ἰδὲ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρυσία τῆ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πῦμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη καὶ δώσει τὸ φεγγῶς αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσῶναι ἀπὸ τοῦ ἡρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἡρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἡρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὀψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἡρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσπελεῖ τὰς ἀστέρας αὐτοῦ μετὰ κάλπιτος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν

συνάξῃσι τῆς ἐκκλησίας αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνέμων,
ἀπ' ἄκρων ἑβρανῶν ἕως ἄκ-
ρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς Συκῆς
μάθειτε τὴν παραβολὴν· ὅ-
ταν ἦδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γέν-
ηται ἀπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα
ἐκφύῃ, γινώσκειται ὅτι ἐγγὺς
τὸ θεῖον.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκε-
τε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένῃσι.

35 Ὁ ἑβρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύονται, οἱ δὲ λόγοι
με ἢ μὴ παρέλθωσι.

36 Περί δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ἡδεῖς οἴ-
δεν, ἡδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ἑβαν-
ῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μόνος.

37 Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι
τοῦ Νῶε, ἕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.

38 Ὡσπερ γὰρ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ τρώοντες καὶ
πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκτα-
μίζοντες, ἄχρι τῆς ἡμέρας εἰς-
ἤλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,

39 Καὶ ἦκ ἔβωσαν, ἕως
ἤλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἤ-
ρεν ἅπαντας· ἕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμ-
βάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθευσαι ἐν τῷ
μύλῳ· μία παραλαμβάν-
εται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε ἄ, ὅτι ἡκ
οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑ-
μῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρ-
χεται, ἐρησώρησεν ἂν, καὶ ἡκ
ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἑτοιμοί· ὅτι ἡ ὥρα ἡ
δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πωστὸς
δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατή-
εστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς διεσπείρας αὐτοῦ, τοῦ
διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν
καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ εὐρήσκει ποιοῦντα ἥτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅ-
τι ἐπὶ πάντι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· Χρονίζει, ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν·

49 Καὶ ἄρξῃται τύπτεν
τῆς συνδύλης, ἐσθίειν δὲ καὶ
πίνειν μετὰ τῶν μεθύοντων·

50 Ἡξε

50 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δήλου ἐκεῖθεν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἢ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ᾧ ἡ ἔγινώσκει.

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπαλθίσιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί.

3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ ἔλαβον μετ' αὐτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς αἰγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντι δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέσης δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπαλθίσιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἤγερθησαν πάσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραί ταῖς φρο-

νίμοις εἶπον· Δόξε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε ἐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τῆς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑποιοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τῆς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐκ οἷδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ἐκ οἰδατε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡς περ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τῆς ἰδίας δούλης, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

15 Καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, καὶ ὃ ἓν· ἐκάς τε καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἐρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συνάξει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε κατεστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατεστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, φοβούμενος σε, φοβούμενος ὅτι

ἐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν ἐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι φοβούμενος σε, φοβούμενος ὅτι ἐσπείρα, καὶ συνάγω ὅθεν ἐ διεσκόρπισα·

27 Ἐδεῖ ἔν σοι βαλεῖν τὸ ἀργύριόν σου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἀντὶ τοῦ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἀραγε ἔν σοι αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δόσε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα·

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόνων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοί μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνῳ δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων·

33 Καὶ

33 Καὶ γήσῃ, τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, τὰ
δὲ ἐρίφια ἐξ ἐναντύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς· Δεῦτε οἱ
εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου,
κληρονομήσατε τὴν ἡλοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐ-
δώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ ἐποτίσατέ με· ξένον ἤμην,
καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβά-
λετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσ-
κέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤ-
μην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα,
καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ
ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἶδομεν ξέ-
νον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμ-
νόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἶδομεν ἀσ-
θενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθο-
μεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
σιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐνὶ τῆτων τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ
ἐναντύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐ-
μοῦ οἱ κατήραμένοι, εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡλοιμασ-
μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἁγ-
γέλοις αὐτοῦ·

F

42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ ἐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένον ἤμην, καὶ ἐ συν-
ηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ ἐ πε-
ριεβάλετέ με· ἀσθενῆς καὶ ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπεσκέψασθέ
με·

44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα,
ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐ
διηκονήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε ἐνὶ
τῆτων τῶν ἐλαχίστων, ἐδὲ ἐ-
μοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἔ-
ξοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔγενετο, ὅτε ἐξέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς πάντας τῆς
λόγῃς τῆς, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ·

2 Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡ-
μέρας τὸ πάσχα γινέται, καὶ
ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου παραδίδο-
ναι εἰς τὸ θάνατον.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ
Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῆς λαῆς
εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἀρχιερέως
τοῦ λεγομένου Καϊάφα·

4 Καὶ συνεβλήσαντο ἵνα
τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ,
καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλέγον

5 Ἐλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἐρηίᾳ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῇ δὲ Ἰησοῦ γενομένη ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάδαςρον μύρον ἔχουσα βαρυλίμη, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένη.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ἠσανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἡδύνατο γὰρ τὸτο τὸ μύρον παραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπυς παρέχετε τῇ γυναικί; ἔρπον γὰρ καλὸν εἰσάσασθαι εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τὴς πτωχῆς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλῶσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τῷ ἐπὶ τοῦ σώματος μου, πρὸς τὸ ἐνλαφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὃ λεγόμενος Ἰudas Ἰσκαριώτης, πρὸς τῆς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλεις μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔσπον αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρωτῇ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πῶς θέλεις εἰσιμασθαι εἰς τοῖς φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπάτε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς ᾧ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπήμενοι ἑφύδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μὴτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμὲ ὄψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ὅστις με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἢ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ὁ ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰudas, ὁ παραδίδως αὐτόν, εἶπε· Μὴτι ἐγὼ εἰμι, Ῥαββί;

εἶ; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιονόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῷ ὅ ἐστι τὸ ζωμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ, πάντες·

28 Τῷ ὅ γὰρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἡ μή τιώ ἀπ' ἄρτι ἐκ τῆς τῆς γεννημαῖς τῆς ἀμπέλης, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ελαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς βανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Παλάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐξερχθῆναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες βανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ ἂν ἐξέμω βανδαλισθήσομαι.

34 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶν δέη με Κύριε ἀποθανεῖν, ἢ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὅμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτῇ, ἕως ἢ ἀπελθὼν προσευξώμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τῆς δύο υἱῶν Ζεδεδάις, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῇ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο· πλὴν ὅς ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς Κύριε.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τῆς μαθητῶν, καὶ εὐρίσκει αὐτῆς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως ἢ ἰσχυρά ἐστιν ὡραν γρηγορεῖσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν

ελθὼν προσκύξας, λέγων·
Πάτερ μου, εἰ ἔδυναται τῷ
τοῦ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ'
ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶς, γεν-
νηθῇ τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὗρίσκει
αὐτὴς πάλιν καθεύδοντας· ἦ-
σαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφείας αὐτὴς, ἀ-
ελθὼν πάλιν, προσκύξας ἐκ
τρίτῃ, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς
τὴς μαθητὰς αὐτῆς, καὶ λέγει
αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν,
καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδὲ, ἤσπικεν ἡ
ἄρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παρεδίδοιαι εἰς χεῖρας ἀμαρ-
τωλῶν.

46 Ἐλεύρεσθε, ἄγωμεν· ἰ-
δὲ, ἤσπικεν ὁ παραδιδῶς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτῇ λαλῶν-
τος, ἰδὲ, Ἰudas, εἰς τῶν δώ-
δεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτῆς ὄχ-
λος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ πρεσβυτέρων τῆς λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδῶς αὐ-
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ζημεῖον,
λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς
ἐστὶ· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν
τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, Ῥαβ-
βί· Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρεαι;
Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἰς τῶν με-
τὰ Ἰησοῦ, ἐκλείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν
αὐτῆς· καὶ παλάσσας τὸν δεῖλον
τῇ ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτῇ
τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἀπόσρεψόν σου τὴν
μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπο-
λοῦνται.

53 Ἡ δοκεῖς ὅτι ἔδυνα-
μαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν
πατέρα μου, καὶ παραστήσει
μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶ-
νας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἂν πληρωθῶσιν
αἱ γραφαί, ὅτι ἔγωγε δεῖ γεν-
έσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς
ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς
ἐκαθεζόμενον διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μα-
θηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτόν,
ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν
Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καί-
άφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπως οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἀκολή-
θει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως
τῆς

τῆς αὐλῆς τῇ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρέτων, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ Συνέδριον ὅλον ἐζήτην ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ ἔχ' εὖρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχ' εὖρον. Ὑσερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρεῖς,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τῇ Θεῷ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί ἔτοί σι καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τῇ Θεῷ τῇ ζῶντι, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῇ ἐραυνῇ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκήσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τὶ ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ

ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἐνοχὸς θανάτου ἐστίν.

67 Τότε ἐνέπλισαν εἰς τὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παίτας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἡρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντι δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ ἔστος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τῷ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἡρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑσῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλία σι δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφάνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τῇ ῥήματι τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνῆσθαι με. Καὶ ἐξελθὼν ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ'. 27.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης
 συμβῆλιν ἐλάβον παν-
 τες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσ-
 βύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δῆσαντες αὐτόν,
 ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐ-
 τὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγε-
 μόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰudas ὁ πα-
 ραδίδης αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη,
 μεταμεληθεὶς, ἀπέσρεψε τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρ-
 χιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέ-
 ροις,

4 Λέγων· Ἡμαρτον, πα-
 ρέχθης αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶ-
 πον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια
 ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀ-
 πωλθὼν, ἀπήγγατο.

6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόν-
 τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
 ἔξεσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-
 βανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἱμαλὸς ἐστὶ.

7 Συμβῆλιν δὲ λαβόντες,
 ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν
 τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς
 ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐ-
 κεῖν, ἀγρὸς αἵματός, ἕως
 τῆς ῥήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ρη-
 θέν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφή-
 τη, λέγοντος· Καὶ ἐλάβον τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμ-
 ῆν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτι-
 μήσαντο ἀπὸ ὑμῶν Ἰσραὴλ·

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
 τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, κα-
 θὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμ-
 πρὸσθεν τοῦ ἡγεμόνου· καὶ ἐπ-
 ηρώτησεν αὐτόν ὁ ἡγεμὼν,
 λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη
 αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσ-
 θαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιε-
 ρέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, ἡ-
 δὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
 Πιλάτος· Οὐκ ἀκήεις πῶσα
 ῥη καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ-
 τῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥήμα· ὥστε
 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει
 ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ
 ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον
 ἐπίσημον λεγόμενον Βαραβ-
 βᾶν.

17 Συνηγμένων ἄν αὐτῶν,
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τι-
 να θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
 Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λε-
 γόμενον Χριστόν;

18 Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φό-
 νον παρέδωκεν αὐτόν.

19 Καθημένος δὲ αὐτοῦ
 ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε
 πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέ-
 γουσα· Μηδέν ῥοι καὶ τῷ δικα-
 ῖῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
 ῥήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 Πρεσβύτεροι.

Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τῆς ὄχλης, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραβᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολύ-
ῃσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέ-
λετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραβ-
ᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν,
τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέ-
γουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρω-
θήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος
ὅτι ἔδεν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλ-
λον θόρυβος γίνεται, λαβὼν
ῥοδάκνην, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τῇ ὄχλῃ, λέγων· Ἀ-
θῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος· τῷ
δικαίῳ τήτε· ὑμεῖς ὀφείθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτῆ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐ-
τοῖς τὸν Βαραβᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέ-
δωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τῷ
ἡγεμόνι, παρελαβόντες τὸν
Ἰησοῦν τὸ πραιτώριον, συν-
ήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν,

περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες σέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ κάλα-
μον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆ· καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐ-
τῆ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες·
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων.

30 Καὶ ἔμπτύσαντες εἰς
αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον,
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλα-
μύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον
αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον
ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόμα-
τι Σίμωνα· τῆτον ἡπάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τό-
πον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς
ἐστι λεγόμενος κρανίον τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον·
καὶ γευσάμενος, ἢ καὶ ἠθέλεε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐ-
τόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια
αὐτῆ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ
προφήτου· Διμερίσαντο τὰ ἱ-
μάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ
ἱματισμοῦ μου ἔβηλον κλῆ-
ρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρη-
σαν αὐτόν ἐκεῖ.

37 Καὶ

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τὴν αἰτίαν
αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥ-
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ἸΗΣΟΥΣ
Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σαυρῆναι σὺν
αὐτῷ δύο λησαί, εἷς ἐκ δεξ-
ιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σε-
αυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, ἐμπιζίζοντες μετὰ τῶν
Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἔσωσεν, ἑαυτὸν
καὶ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν
αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεὸς
εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λη-
σαί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐτῶν.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας
σκοτῶ ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περί δὲ τὴν ἐνάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι,

λαμὰ σαβαχθαὶ· τίτ' ἔστι,
Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνακί με
ἐγκατέλιπες·

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώ-
των ἀκήσαντες, ἔλεγον· Ὅτι
Ἥλιαν φωνεῖ ἕτα.

48 Καὶ εὐθέως δραμῶνεις
ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
πληζας τε ὄξους, καὶ περιθείς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἰδωμεν εἰ ἐρχεται Ἡ-
λίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράζας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆ-
κε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὲ, τὸ καταπέ-
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ῳχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἡ-
γέρθη·

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολ-
λοῖς·

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηρῶντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν
καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν
σφοδρᾶ, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεοῦ υἱὸς ἦν ἕτα.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεω-
ρεῖσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ

Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴφ μήτηρ, καὶ μήτηρ τῶν υἱῶν τῆ Σεβεδαίου.

57 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆσι ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τῆνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ ρινδόνι καθαρῷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέλαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἡ Μαρία Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖν ὁ πλάγιος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον ἦν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρί-

της ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆς νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσιν τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσαι ἡ ἐσχάτη πλάνη· χείρων τῆς πρώτης.

65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχέτε κησωδία· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἶδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κησωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

Ὁ ΨΕ δὲ λαβόντων, τῇ ἐπιφωσκήσῃ εἰς μίαν λαβδόντων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμός ἐγενέτο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανό, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἄστραπτή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν.

4 Ἀπὸ δὲ τῆ φόβου αὐτῆς ἐσεισθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε. δεῦτε, ἰδε-

τὲ τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδὲ, πρὸ ἄγχι ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδὲ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθούσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημεῖου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδὲ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τῆς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μὴ, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κἀκεῖ με ὄψονταί.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ, τινὲς τῆς κησῳδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβήλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς γρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἶπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκησθῇ τῆτο ἐπὶ τῇ ἠγεμονίᾳ, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνης ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος ἕως παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς Ῥήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ἃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασκαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν ἡρηνῶ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτὴς εἰς τὸ ὄνομα τῶν Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντες αὐτὴς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς Συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΑΡΧΗ τῆ εὐαγγελίῃ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τῆ Θεῆς.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφηταῖς· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου, ὥς ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδόν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβιν αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπ-
τίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσ-
σων βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἅφεςιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα,
καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπ-
τίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ ποταμῷ ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξ-
ομολογήμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδε-
δυμένος τρίχας καμήλη, καὶ
ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφύν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρί-
δας καὶ μέλι ἄριστον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου
ὀπίσω μου, ὃς ἐγὼ εἰμὶ ἱκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑ-
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπ-

τίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς
ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαί-
ας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου
εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τῆ ὕδατος, εἶδε σχιζο-
μένης τῆς ἕβανης, καὶ τὸ πνεῦ-
μα ὥσει περισεραν, κατα-
βαῖνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν ἑβανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἐρη-
μον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
πειραζόμενος ὑπὸ τῆ Σατα-
νᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων·
καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναί τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πε-
πλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τῆ Θεοῦ· μετανο-
εῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαί-
ας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν
τοὺς

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλον-
τας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θα-
λάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω με,
καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀ-
λιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ.

19 Καὶ προσὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰακώβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν
τῷ πλοίῳ καθαρτίζοντας τὰ
δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέ-
ρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν,
ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναῖμ· καὶ εὐθέως τοῖς
σάββατον εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ δι-
δάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχ-
ων, καὶ ἔχων ὡς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω-
γῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
ματι ἀκαθάρτος, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν
καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρενέ;
ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ
κραῖξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξήλ-
θεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν
πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς
αὐτούς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τῆ-
το; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ
αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις
ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐ-
τῷ;

28 Ἐξήλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐ-
τοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περι-
χωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συν-
αγωγῆς ἐξεληθόντες, ἦλθον εἰς
τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀν-
δρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰω-
άννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σί-
μωνος κατέκειτο πυρέσσουσα·
καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν
αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ
πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει
αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τῆς κακῶς ἔ-
χοντας, καὶ τῆς δαιμονιζομέ-
νης.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπι-
συντημένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολ-
λὰς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλε,

ἐξέβαλε, καὶ ἔκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν.

35 Καὶ πρῶτ' ἐννυχον λί-
αν ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλ-
θεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ κεῖ
προσηύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν,
λέγουσιν αὐτῷ· "Οτι πάντες
ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Α-
γωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κω-
μοπόλεις, ἵνα καὶ κεῖ κηρύξω·
εἰς τὸτο γὰρ ἐξεληλύθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
τὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐ-
τὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ
λέγων αὐτῷ· "Οτι ἐὰν θέλης,
δυνασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγ-
χνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Θέλω, καθαρίσθῃ.

42 Καὶ εἰπὼν αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβρυησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· "Ορα
μηδενὶ μηδὲν εἶπης· ἀλλ' ὑπ-
αγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσένευε περὶ τῆ καθα-
ρισμῆς· ὥστε ὁ προσέταξε Μω-
σῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

G

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημί-
ζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι
αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς
πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν
ἐρήμοις τοκοῖς ἦν, καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναεὺν δι' ἡμερῶν
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐσι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθη-
σαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χω-
ρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν, παραλυτικὸν φέροντες,
αἰρόμενον ὑπὸ τεσσαρῶν.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσ-
εγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεσέλασαν τὴν γένην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν
κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυ-
τικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ· Ἰέννον, ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν
Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι,
καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν·

7 Τί ἔτι ἔτι λαλεῖ
βλασφημίας; τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς
ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγινῶς ὁ
Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ,
ὅτι ὅπως διαλογίζονται ἐν ἑαυ-
τοῖς,

τοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐξέραι, καὶ ἄρῃς ὧν τὸν κράββατον, καὶ περιπατεῖς;

10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ·)

11 Σοὶ λέγω, ἔξεραι, καὶ ἄρῃς τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατόν ἐξῆλθεν ἐνακτίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι ἠδέπολε ὕτως εἶδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παρῴων εἶδε Λευὴν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτόν

ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκύσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· ἐκ ἧλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ἢ νηστεύουσιν;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνασθαι οἱ υἱοὶ τῆς νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' αὐτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, ἢ δύνασθαι νηστεύειν.

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ἡδεῖς ἐπὶ βλεμμαράκης ἀγνάφῃ ἐπὶ ῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν ἀπὸ τοῦ παλαιῦ, καὶ χειρόν σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ἡδεῖς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς παλαιάς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος· ὁ νέος τις ἀσκὴς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ

καὶ οἱ ἀσχοὶ ἀπολῆναι· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὺς καινὰς βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραπρεῦεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάβ-
βασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τῆς σάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγ-
γον αὐτῷ· Ἰδε, τί ποιεῖς ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεfen αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε, καὶ ἐπεινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τῆς ἁγίας τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἧς οὐκ ἔξε-
στι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἔσθαι;

27 Καὶ ἔλεfen αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, ὃς ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΓ εἰσηλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένη ἔχων τὴν χεῖρα·

2 Καὶ παρήλθον αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐ-
τόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτόν.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐξέρχαι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξε-
στὶ τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆ-
σαι, ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπέ-
μενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀν-
θρώπῳ· Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτενε, καὶ ἀποκατε-
τάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὥσπερ ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρωδιατῶν συμβῆλιν ἐποίησαν κατ' αὐτόν, ὅπως αὐτὸν ἀπο-
λέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆ-
θος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πε-
ραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρου καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσ-
καρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχ-
λον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἐθεράπευ-
σεν, ὥς ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἀψωνίαι, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρα,

ακάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώ-
ρει, προσέπιπεν αὐτῷ, καὶ
ἔκραζε, λέγοντα· "Ὁς. Ὡς εἰ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπέιμα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ
ἔρ^θ, καὶ προσκαλεῖται ἑς ἡ-
θελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα,
ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα
ἀποσέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν.

15 Καὶ ἔχεν ἐξουσίαν θέ-
ραπεύειν τὰ νόσους, καὶ ἐκβάλ-
λειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σί-
μωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ὄνομα Ἰακώβου Βοανερ-
γῆς, ὃ ἐστίν, υἱοὶ βροντῆς·

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φί-
λιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ
Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ
Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν
Κανανίτην·

19 Καὶ Ἰῦδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν·
καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν
ὁ χ^λ, ὥς μὴ δύνασθαι αὐ-
τοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκήσαντες οἱ παρ'
αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· "Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ σαδάντες,
ἔλεγον· "Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει,
καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενοι
αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγον
αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς
Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ'
ἑαυτῇ μερισθῇ, ἢ δύναται
σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυ-
τῇ μερισθῇ, ἢ δύναται στα-
θῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀν-
ἔστη ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ μεμέρισαι,
ἢ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέ-
λ^θ· ἔχει.

27 Οὐ δύναται ἑδεῖς τὰ
σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, διαρπάσαι,
ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ· καὶ τότε τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ-
τήματα τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώ-
που, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας
ἀνὴρ βλασφημήσῃ·

29 Ὅς δ' ἀνὴρ βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἢ
ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα,
ἀλλ' ἔτιος ἐστὶν αἰώνιος κρί-
σεως.

30 "Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχομαι, εἰ οἱ ἀδελ-
φοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω
ἔσῳτες,

ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν,
φωνῶντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλῳ
περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· Τίς ἐστὶ ἡ μήτηρ μου,
ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τῆς περὶ αὐτὸν καθη-
μένουσ, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστι
ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου,
καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. δ. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδάσ-
κειν παρὰ τῆς θαλάσ-
σαι· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν
ὄχλῳ πολὺς, ὥς αὐτὸν ἐμ-
βάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθήσ-
θαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θαλάσσαν
ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτῆς ἐν
παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῇ·

3 Ἀκήετε· Ἰδὲ, ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πτεῖνα τοῦ
ἠέρα, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
περῖωδες, ὅπου ἔκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

G 2

6 Ἡλίος δὲ ἀνατείλαντος,
ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ
ἀκάνθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό,
καὶ καρπὸν ἐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδε καρ-
πὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα·
καὶ ἔφερεν, ἐν τριακονταί, καὶ ἐν
ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ
ἔχων ὅσα ἀκήκειν, ἀκμάτω.

10 Ὃτε δὲ ἐγένετο καλὰ-
μόνας, ἠρώτησαν αὐτόν οἱ
περὶ αὐτόν συν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὑμῖν δεδοίκατο γινῶναι τὸ μυ-
στήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παρα-
βολαῖς τὰ πάντα γίνεσθαι.

12 Ἰνα βλέποντες βλέπω-
σι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκήκοντες
ἀκμήσωσι, καὶ μὴ συνιώσι· μή-
ποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ
αὐτοῖς τὰ ἁμαρτηματία.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
οἶδάτε τὴν παραβολὴν ταύ-
την; καὶ πᾶς πᾶσας τὰς πα-
ραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λό-
γος· καὶ ὅταν ἀκήσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ
αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον.

100

ιον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ὅτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμε-
νοι, οἱ, ὅταν ἀκήσωσι τὸν λό-
γον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν.

17 Καὶ ἔκ ἔχουσιν ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί
εἰσιν· εἴτα γενομένης θλί-
ψεως, ἢ διωγμῶ διὰ τὸν λόγον,
εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ὅτοί εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, ὅ-
τοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ
αἰῶνος τῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ
πλῆτης, καὶ αἱ περὶ τὰ λοι-
πὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι
συμπνίβουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄ-
καρπτον γίνονται.

20 Καὶ ὅτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες,
οἵτινες ἀκήσας τὸν λόγον, καὶ
παράδεχονταί· καὶ καρποφοροῦ-
σιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξή-
κοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Μήτις ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα
ὑπὸ τὸν μῶδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ
τὴν κλίνην; ἢ, ἵνα ἐπὶ τὴν
λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτόν,
ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· ἢ δὲ
ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα
εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ἅτα ἀκήειν,
ἀκρέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἐλπείτε τί ἀκήετε· ἐν ᾧ μέ-

τρω μετρεῖτε, μετρηθήσεται
ὑμῖν, καὶ προσεθήσεται ὑμῖν
τοῖς ἀκήουσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθή-
σεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἔκ ἔχει, καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὥς
ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπό-
ρον ἐπὶ τῆς γῆς,

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐφεί-
ρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ
σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνη-
ται ὥς ἔκ οἶδεν αὐτός.

28 Ἀυτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ
καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον,
εἴτα σάχυν, εἴτα πλῆρη σῖ-
τον ἐν τῷ σάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ
καρπὸς, εὐθέως ἀποσέλλει τὸ
δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ
θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιω-
σωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παρα-
βάλλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως,
ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερος πάντων τῶν σπερ-
μάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀνα-
βαίνει, καὶ γίνονται πάντων τῶν
λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους, ὥς ἐδύνασ-
θαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτῆς τὰ
περὶ αὐτὴν τῆ ἡράνῃ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβο-
λαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον, καθὰς ἠδύνατο ἀκήειν.

34 Χωρὶς

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς ἔκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἢ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο· Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνεμῶς, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θεοὶ ἐστέ ἔγω; πῶς ἐκ ἔχετε οἰσιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα υἱὸς ἐστίν, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμῶς καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε. 5.

ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξεληθόντι αὐτῷ ἐκ

τῆ πλοῖου, εὐθέως ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος· ἐν πνεύματι ἀκαθάρτι·

3 Ὃς τὴν κατοικησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἔτε ἀλύσεσιν ἡδεῖς ἡδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πένδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῷ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πένδας συνιγρίφθαι· καὶ ἡδεῖς αὐτὸν ἰσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντός νυκτός καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κρίζων, καὶ κατὰ κόπλων ἐαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κρίζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τῷ υἱίσῃ; ὀρκίζω σε τὸν Θεὸν μὴ με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη αἰέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν

τὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τῆς χοίρης, ἵνα εἰς αὐτῆς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέρρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐξεληθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τῆς χοίρης, ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τῆς ἀγρῆς· Καὶ ἐξήλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονεῖντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεῖψονα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντι αὐτῇ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾗ μετ' αὐτῆ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἢ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τῆς σῆς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ὅτι ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντι τῇ Ἰησὺ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼν, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶν, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τῆς ποδῶν αὐτοῦ.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 Καὶ γυνή τις ἦσα ἐν ῥύσει αἱματι· ἔτη δώδεκα·

26 Καὶ πολλὰ παθῆσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἐαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθῆσα·

27 Ἀκῆσασα περὶ τῇ Ἰησῷ, ἐλθῆσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἥψατο τῇ ἱματίῳ αὐτοῦ.

28 Ἐλέγε γάρ· Ὅτι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τῇ αἱματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μύτης.

30 Καὶ

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιβὰς ἐν αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτῆς δύναμιν ἐξεληύσαν, ἐκισ-
ραφείσ ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε.

Τίς μὴ ἤψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέ-
γεις· Τίς μὴ ἤψατο;

32 Καὶ περιεβλέπειτο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ-
γατερ, ἡ πίστις σε σώσκει· ὅ-
τι καὶ εἰς εἰρήνην, καὶ ἰσθι ὑ-
γιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγος.

35 Ἐτι αὐτὴ λαλεῖν, ἐρχοῦναι ἀπὸ τῆς ἀρχισυναγῶ-
γης, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σε ἀπεθάνε, τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούςας τὸν λόγον λαλήμενον,
λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ· Μὴ
φοβᾷ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ ἔκ ἀφ᾽ ἧκεν ἡδὲνα
αὐτῷ συνακολουθεῖσαι, εἰ μὴ
Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἐρχεται εἰς τὸν
οἶκον τῆς ἀρχισυναγῶγης, καὶ
θεωρεῖ θορυβόν, κλαίοντας καὶ
ἐλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ

κλαίετε; τὸ παιδίον ἔκ ἀπέ-
θανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτῷ·
Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, πα-
ραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῆς
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅ-
που ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ·
Ταλιθὰ κούμι· ὃ ἐστὶ μεθερ-
μηνευόμενον· Τὸ κοράσιον
(σοὶ λέγω) ἔσειται.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον, καὶ περιεπαῖει· ἦν
γὰρ ἑτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλη.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γινῶ τῆτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαεῖν.

Κεφ. σ'. 6.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀπολυθεὶς αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου,
ἤρξατο ἐν τῇ σκηνῶν τῇ διδάσ-
κειν· καὶ πολλοὶ ἀκρόους ἐξε-
πλήστοντο, λέγοντες· Πόθεν
τῷ τῶ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία
ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ ἔτος ἐστὶν ὁ τέκνων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰα-
κώβου, καὶ Ἰωσή, καὶ Ἰνδα, καὶ
Σίμων; καὶ ἔκ ἐστὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὡςδε πρὸς ἡμᾶς; 3
Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεῖα

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι ἐκ ἑστὶ προφήτης
αὐτῆς, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐκ ἡδύνατο ἐκεῖ
ἐδεδεμέναν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ
μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς
τὰς χεῖρας, ἐθεραπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ περιῆγε τὰς
κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς
δώδεκα, καὶ ἡρξάτο αὐτῶς ἀ-
ποσελλεῖν δύο δύο, καὶ ἐδίδου
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμα-
τῶν τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἰρώσιν εἰς ὁδόν, εἰ
μὴ ράβδον μόνον· μὴ πῆραν,
μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν·

9 Ἄλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεfen αὐτοῖς·
Ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκί-
αν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλ-
θῃτε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξ-
ωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκῆσωσιν
ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν,
ἐκλινάξατε τὸν πόδα τὸν ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀνεχλότερον ἔσαι Σοδό-
μοις ἢ Γομορρῶις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκλή-

ρυσσον ἵνα μελανοτήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον, καὶ ἡλεῖπον καὶ αἰῶν
πολλὰς ἀρρώστους, καὶ ἐθερα-
πευον.

14 Καὶ ἤκησεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτῇ) καὶ ἔλεfen·
Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ
νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τῆτο ἐν-
εργῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεfen· Ὅτι
Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεfen,
Ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς
τῶν προφητῶν.

16 Ἀκῆσας δὲ ὁ Ἡρώδης,
εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφα-
λισα Ἰωάννην, ὅτις ἐστίν, αὐ-
τὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης,
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰω-
άννην, καὶ ἔδθησεν αὐτὸν ἐν τῇ
φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν
γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγά-
μησεν.

18 Ἐλεfe γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι ἐκ ἔξesi
σοι ἔχεν τὴν γυναῖκα τῇ ἀ-
δελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν
αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκ-
τεῖναι, καὶ ἐκ ἡδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
ρεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον·
καὶ συνήλθει αὐτὸν, καὶ ἀκῆσας
αὐτῆς, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ἠδέως
αὐτοῦ ἤκησε.

21 Καὶ

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῇ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μελίσσιν αὐτῇ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθόντος τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδίας, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐάν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ἄμωσεν αὐτῇ, "Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσης τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξεληύσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ ἐξεληύσα εὐθέως μετὰ σπυδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾗτήσατο λέξαι· Θέλω ἵνα μοι ὧς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπός γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τῆς ὀρκῆς καὶ τῆς συνανακειμένης ἧς ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθεῖλαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκνυλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτῇ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν

τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ἦλθον καὶ ἤραν τὸ πλῆμα αὐτῇ, καὶ ἔθηκαν αὐτὴ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπηγγείλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ἡμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί. καὶ ἡδὲ φαεῖν ἤυκαίρην.

32 Καὶ ἀπήλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδόν αὐτῆς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέφυωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ περὶ αὐτοῦ πάντων τῶν πόλεων συνεδράμον ἐκεῖ, καὶ προσήλθον αὐτῆς, καὶ συνηλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτῆς πολλά.

35 Καὶ ᾗδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ᾗδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτῆς, ἵνα ἀπαλθόντες εἰς τὰς κύκλῳ ἀγρὰς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς

ἐκινῶντες ἄρτους· τί γὰρ φάτω-
σιν· ἡμεῖς ἔχουσιν.

87 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑ-
μεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσαι-
μεν διακοσίαν ὀνηαρίων ἄρ-
της, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπαίρει
καὶ ἰδετε. Καὶ γινώσκουσιν, λέγουσι·
Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐκέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρὸς αὐ-
τοὺς, ἀνὰ ἑκάστον καὶ ἀνὰ
πενήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὴν πέντε
ἄρτους καὶ τὴν δύο ἰχθύας, ἀν-
αβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐ-
λόγησε, καὶ κατέκλασε τὴν ἄρ-
την· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς·
καὶ τὴν δύο ἰχθύας ἐμέρισε
πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορέασθησαν.

43 Καὶ ἦσαν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνης πλήρεις, καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τὴν ἄρτην, ὡσεὶ πεντακισχίλιον
ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε
τὴν μαθητὴν αὐτῷ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς
τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν,

ὥστε αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχ-
λον.

46 Καὶ ἀπολαξάμενος
αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρη-
μα προσευχάσθαι.

47 Καὶ ὁψίας γενομένης,
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος
ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασι-
νιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν
γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς)
καὶ περὶ τεύχεον φυλακῆν τῆς
νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὴν,
περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἠθέλε παρελθεῖν αὐτῆς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν πα-
ριπλῖντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
ἐδοῦκαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀν-
έκραζαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶ-
δον, καὶ ἐταράχθησαν) καὶ εὐ-
θέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Θαρσείτε, ἐγώ
εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὴν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκπείσθη
ἐν ἑαυτοῖς ἑξίσαντο, καὶ θαύ-
μαζον.

52 Οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ
τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία
αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλ-
θον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ,
καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν
ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιβόν-
τες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαν-
το ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τῆς
κακῆς ἔχοντας περιφέρειν,
ὅπως ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ.

56 Καὶ ὅπως ἂν εἰσπορευ-
εῖτο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ
ἄγρους, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεν
τῆς ἀσθενείας, καὶ παρεκάλει
αὐτόν, ἵνα καὶ τῇ κρασπέδῃ
τῇ ἱματίῳ αὐτῇ ἄψωνται· καὶ
ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτῷ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΓ' συνάγονται πρὸς αὐ-
τόν οἱ Φαρισαῖοι, καί
τινες τῶν Γραμματέων, ἐλ-
θόντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων.

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ,
ταῦτ' ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας
ἄγρους, ἐμέμψαντο.

3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ
πυλῇ νίψωνται τὰς χεῖρας,
ὅτε ἐσθίῃσι, κρατύνουσιν τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
μὴ βαπτισθῶσι, ὅτε ἐσθίῃσι,
καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν, ἃ παρέ-
λαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς
ποτηρίων, καὶ ξεσῶν, καὶ χαλ-
κέων, καὶ κλινῶν.

5 Ἐπειδὴ ἐπερωτῶσιν αὐ-
τόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σου
οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίῃσι
τὸν ἄρτον·

Η

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς πρόεφη-
τευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται·
Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί
με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν
πορρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐνλο-
λήν τῇ Θεῷ, κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
βαπτισμὸς ξεσῶν καὶ ποτηρίων·
καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀθελεῖτε τὴν ἐνβολὴν τῇ
Θεῷ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑ-
μῶν τηρήσῃτε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τί-
μα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μη-
τέρα σου· καί· Ὁ κακολο-
γῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανα-
τῶν τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ, ἢ
τῇ μητρὶ· Κορεῖαν (ὅ ἐστι
δώρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμῆ ὠφελ-
ηθῇς.

12 Καὶ ἡκέτι ἀφίελε αὐτόν
ἡδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

13 Ἀκυρῶντες τὸν λόγον
τῇ Θεῷ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ἢ παρεδάκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐ-
τοῖς·

τοῖς· Ἀκὴτέ μὴ πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τῷ ἀνθρώπῳ εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναιται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ἔτι τις ἔχει ὥτα ἀκύνειν, ἀκνέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐτὼ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε· ἂν νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐδύναιται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι ἐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφροδῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκείνο κοινῶσι τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλοφισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δολοί, ἀσέλγεια, ὀφθαλμοὶ πονηροῦ, βλασφημίαι, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινῶσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς

ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἠδένα ἤθελε γινῶναι· καὶ ἡκὴδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκῆσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῆσα προσέπεσε πρὸς τῆς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτόν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἀφες πρῶτον χορλασθῆναι τὰ τέκνα· ἡ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαθεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τῆτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθῆσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶν, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μοιλάλον, καὶ παρακαλῶσιν

λῆσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τῆς δακτύλου αὐτῆς εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πιύσας ἡψάτο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν ἕρπυον, ἐσέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφραθά, ὃ ἐστὶ, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοιχθῆσαν αὐτῇ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτῆς, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διετέλλειο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τῆς κωφῆς ποιεῖ ἀκήειν, καὶ τῆς ἀλάλῃς λαλεῖν.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τι φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένεσσι μοι, καὶ ἔτι ἔχωσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτῆς νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκοντι,

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τῆς δυνήσεται τις ὧδε χορῆσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχειτε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβάν τῆς ἐπὶ τῶν ἄρτων, εὐχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδοτο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρὰ βῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορρίσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἐπὶ τὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανυθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτῇ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ἔρπου, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀνασθενάξας τῷ πνεύματι αὐτῷ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεῇ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφίεις αὐτούς, ἐμ-
βάς

Εὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο οἱ μαθηταὶ λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον ἔκρινον μεθ' ἐαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεσέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διαλογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄριστος ἔχομεν.

17 Καὶ γινῆς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄριστος ἔχετε; ἢ πῶς οἴεσθε, ἔδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν.

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες καὶ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες καὶ οὐκ ἀκούμετε; καὶ οὐκ ἐμνημονεύετε;

19 Ὅτε τῆς πέντε ἄρτιας ἔκλυσσα εἰς τῆς πεντακισχιλίας, πόσους κοφίνους πληρεῖς κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τῆς ἐπτά εἰς τῆς τετρακισχιλίας, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἐρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἀψήλται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς

χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τῆς ἀνθρώπου· ὥς δένδρα περιπατῶντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἀπαντίας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μηδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ἓνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπελίμνησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοῖς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι

ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων,
καὶ Γερμασιέων, καὶ ἀποκλιαν-
θῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λό-
γον ἐλάλει. Καὶ προσλαβό-
μεν αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρ-
ξατο ἐπιμιᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ
ιδὼν τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, ἐπε-
τίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων·
Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
ὅτι ἡ φρονεῖς τὰ τῆ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμεν
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅσις
θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀ-
παρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολου-
θεῖτω μοι.

35 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ τῆ εὐαγγελίᾳ, ὅτι σώσει
αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐ-
τοῦ;

38 Ὅς γὰρ ἂν ἐπαιτχυ-
θῇ με καὶ τῆς ἐμῆς λόφης ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχα-
λίδι καὶ ἀλαστωλῷ, καὶ ὁ ἦρὼς

τῆ ἀνθρώπου ἐπαιτχυθήσεται
αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
τῆ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεfen αὐτοῖς· Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί-
τινες τῶν ᾧδε ἐσθκόντων, οἵ-
τινες ἡ μὴ γεύσωνται θανάτῃ,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ
παρελαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ
τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν μόνης· καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο σιλβονία, λευκὰ λίαν
ὥς χιῶν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς
γῆς ἡ δύναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ᾤφθη αὐτοῖς Ἡ-
λίας σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν
συλλαλῶντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ραβ-
βί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ἅδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ
Ἡλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλή-
σῃ· ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐ-
πισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγου-
σα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ
ἀγαπητός, αὐτὸν ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιεβλεψά-
μενοι,

μενοι, ἠκέτι ἡδέναι εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαίνοντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῆ ὁρῆς, διεσείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτῆς, συζητῶντες τί ἐστὶ τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθίσξαι πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξηυδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τῆς μαθητῆς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτῆς, καὶ Γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προσερχόμενοι ὑσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τῆς Γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτῆς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῶ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἡρεῖται τὸν υἱὸν μὴ πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλόν·

18 Καὶ ὅπῃ ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τῆς ὀδόντας αὐτῇ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σι, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ ἢ ἐσχύσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡς γενεὰ ἄπιστος, ἕως ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως ὅτε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

20 Καὶ ἤνευκον αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτῆς, Πόσους χρόνους ἐσὶν, ὡς τῆτο γέγονεν αὐτῇ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιοῦθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πύρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἶτι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κρατῶν αὐτῆς τῆ παιδὸς, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε, βοήθει μὴ τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυνίρχει ὄχλος, ἐπελίμνησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτω, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἀλαλὸν καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιλάττω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ

26 Καὶ κρίζαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξήλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλὰς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν, καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθὼν αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς ἔκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτο τὸ γένος ἐν ἐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νητείᾳ.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἔκ ἡθέλεν ἵνα τις γυνὴ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεfen αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρενδιδόσκει εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκλινέσιν αὐτόν· καὶ ἀποκλινθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσει.

32 Οἱ δὲ ἡνέον τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβήθη αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναχὴμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτοῦ· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἐαυτὸς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τὸς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·

Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἑσχατός, καὶ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, ἔκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς ἔκ ἀκολυθηῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι ἔκ ἀκολυθηῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· ἔδοξε γὰρ ἐστὶν ὃς ποιήσει δυνάμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαι με.

40 Ὃς γὰρ ἔκ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν.

41 Ὃς γὰρ ἂν πορίσῃ ὑμᾶς πολήριον ὑδατός ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χρεῖς ἐστὶ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πεισυνόντων εἰς ἐμὲ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περικεῖται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χεὶρ σε, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοι ἐστὶ κύλλον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν ἢ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἢ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πῆς σε σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τῆς δύο ποδῶν ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν ἢ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἢ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σε σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆς πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν ἢ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἢ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλίσθησεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται·

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσειε; ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύει ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ θρία τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτὸς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, εἰ ἔξεις ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· περὶ ἁζόνες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασιῶν γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐνβολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὸς ὁ Θεός·

7 Ἐνεκεν τῆς κατὰ λέει ἀνθρωπίνου τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήτω αὐτῷ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

8 Καὶ ἑσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡς ἐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ ἦν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἀνθρωπίνου μὴ χωρίζετω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ

11 Κζὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήθῃ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παῖδιά, ἵνα ἅψῃ αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέλιμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐστιν μὴ δέξῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἠκολούθει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῆς εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς, καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἴς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύῃς· Μὴ φονεύῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποξερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἡρανεῶν· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν θάυρον.

22 Ὁ δὲ συλίσας ἐπὶ τῷ λόφῳ, ἀπῆλθε λυπήμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται.

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τῆς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασι, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει. Παρὰ ἀνθρώπου

θρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἡ
παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ
δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· Ἰδὲ ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθή-
σαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅδεῖς ἐσιν, ὅς ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ ἀδελφὴν, ἢ ἀδελφάς, ἢ πα-
τέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀδελφούς, ἐνεκεν ἐμοῦ
καὶ τῆ εὐαγγελίᾳ,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατόν-
τηπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τίτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ
ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκ-
να, καὶ ἀδελφούς, μετὰ διωγμῶν,
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχα-
τοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀ-
ναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα.
καὶ ἦν προάγων αὐτῆς ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐθαμβῶντο, καὶ ἀκολου-
θῆντες ἐφοβῶντο. Καὶ παρα-
λαβὰν πάλιν τῆς δώδεκα,
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλ-
λοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδὲ, ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς
Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμμα-
τεῦσι, καὶ καὶακρινῶσιν αὐτὸν
θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ,
καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμ-
πίύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενε-
σιν αὐτὸν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰακώβος, καὶ Ἰωάννης,
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες·
Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ
ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν·

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.
Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σθ
καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σθ καθί-
σωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε,
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-
σθηναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τὰ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω, πῖεσθε· καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δε-
ξιῶν μὴ καὶ ἐξ εὐωνύμων μὴ,
ἐκ ἑσιν ἐμὸν δεῖναι, ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασαι.

41 Καὶ ἀκήσαντες οἱ δέ-
κα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ
Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτῆς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκῆντες
ἄρχουσιν τῶν ἐθνῶν, καὶακυρι-
εύουσιν

εὐνοῖσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, καλεῖσθαι αὐτοὺς.

43 Οὐχ ἔτι δὲ ἔστι ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν.

44 Καὶ ὅς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτῆς λύτρον ὑπὲρ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσάλημ· καὶ ἐκπορευόμενοι αὐτῆς ἀπὸ Ἱερουσάλημ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῆς, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βασιμαίου· ὁ τυφλὸς ἐκείνη τὴν ὁδὸν προσελθὼν.

47 Καὶ ἀκήσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστίν, ἤρξατο κρᾶζειν, καὶ λέγει· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπελόντων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶς μᾶλλον ἐκραζεν· Ὅτι Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνῇσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔτι σοι· φωνεῖτε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει

αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε· ἡ πίστις σου σε σωθήσεται. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγήν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἡδεῖς ἀνθρώπων κεκράβηκε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τῆτο; εἰπάτε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῆς χρειαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστείλει ἅδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν δύρεα ἐξω ἐπὶ τῇ ἀμφοδῇ, καὶ λύουσιν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐσηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτῆς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ.

αὐτῶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῶ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔσρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ σοβαδάς ἐκοπῖον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἔσρωννον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῆντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένῳ ὁ ἐρχόμενῳ ἐν ὀνόματι Κυρίου·

10 Ἐυλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενῳ πάντα, ὁψίας ἡδῆσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν Συκὴν μακρόθεν, ἔχουσιν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὕρησιν τι ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, ἠδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ὁ γὰρ ἦν καιρὸς Σύκων·

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ ᾧ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φέρει. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ἐρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῶνας καὶ ἀ-

γοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλῶντων τὰς περιστεράς, κατέσρεψε.

16 Καὶ ἔκ ἧφιεν ἵνα τις διενέγκῃ Σκεῦῳ διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκῳ προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν Σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπολέσῃσι· ἐφοβήθη γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλῳ ἐξεπλήσσειτο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

19 Καὶ ὅτε ὁψέ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρὸ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν Συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, ἴδε, ἡ Συκὴ ἣν κατηράσω, ἐξηρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς, ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἐχέτε πίσιν Θεῶ.

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρῇθι, καὶ βλήθῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διανοηθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει, γίνεσθαι αὐτῷ ὅ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε,

αἰτεῖσθε, πειθεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν σήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπλήμια ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἢκ ἀφίετε, ἔδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπλήμια ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦσιν αὐτῇ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ἑρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτῆς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ ἑρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί ἔν ἢκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβήντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὀνίως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέ-

I

γουσιν τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιε'. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελώνας ἐφυτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ἀκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργῆς τῷ καιρῷ δεῖλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρπῆ τοῦ ἀμπελώντος.

3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτῆς ἄλλον δεῖλον· καὶ κείνον λιθοβολήσαντες ἐκέφαλαῖωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ κείνον ἀπέκλειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τῆς μὲν δερόντες, τῆς δὲ ἀποκλείνοντες.

6 Ἔτι ἔν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτῇ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτῆς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι ἐνιραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτῆς· Ὅτι ἔτος ἐσιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκλείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκλειναν

πέκλειναν

πέκλειναν, καὶ ἔξῃβαλον ἔξω τῆ ἀμπελῶν.

9 Τί ἦν ποιήσει ὁ κύριος τῇ ἀμπελῶν; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τῆς γεωργίας, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωλε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτι ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔσι θάυμαστος ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

12 Καὶ ἐζήτην αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ἔχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτῆς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποσέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀφρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ἡμέλει σοὶ περὶ ἡδονῆς· ἡ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξеси κῆνον Καίσαρι δῶναι, ἢ ἢ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάσσειν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε, Μωσὴς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι εἰάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κατὰλῇ πη γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ᾔσῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς.

20 Ἐπὶ αὐτοῖς οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἡδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ἡ ἀφῆκεν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ ὥρᾳ ἀναστήσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνας αὐτῶν ἔσαι γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτὴν ἐσχόντες αὐτήν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τούτου πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν,

ἀναστῶσιν, ἥτε γαμῶσιν, ἥτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς ἡρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐλείρονται, ἢ ἀνένωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάπτειας ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων· ὑμεῖς ἦν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν Γραμματέων, ἀκήσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή ἢ ἐστὶ.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ Θεός, καὶ ἢ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ.

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς εαυτόν, πλεῖον ἐστὶ πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν, ὅτι νηνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡδεῖς ἔτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγεσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ἦν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ τίθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτῆς ἡδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῇ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν Φαρισαίων ἐν σοφαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀφοραῖς,

39 Καὶ προσωκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις.

40 Οἱ καλεσθῖοντες τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ

μακρὰ προσευχόμενοι· ἔτοι
λήψονται περισσώτερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τῷ γαζοφυλακίῳ,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
καὶ πολλοὶ πλῆσιοι ἔβαλλον
πολλά.

42 Καὶ ἐλθῶσα μία χήρα
πώλην ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ
ἐστὶ κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος
τῆς μαθητῆς αὐτῇ, λέγει αὐ-
τοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἢ πώλην πλεῖ-
ον πάντων βέβηκε τῶν βα-
λόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τῆ πε-
ρισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἐκπορευομένη αὐτῇ
ἐκ τῆ ἱερῆς, λέγει αὐτῷ
εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῆς· Δι-
δάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι,
καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας
τάς μεγάλας οἰκοδομάς ; ἢ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὅς
ἢ μὴ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθημένῳ αὐτῷ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι
τῆς ἱερῆς, ἐπηρεῶντων αὐτὸν κατ'
ιδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος,
καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα

ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ πάντα ταῦτα συντε-
λεῖσθαι ;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέ-
πετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες·
Ὅτι ἐγὼ εἰμι. καὶ πολλὰς
πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκήσῃτε πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
δρῶεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ' ἤπω τὸ τέλος.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ αἰδίνων ταῦτα.
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἐαυτῆς·
παραδώσῃ γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγάς·
δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν
ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑ-
μᾶς παραδιδόντες, μὴ προ-
μεριμνᾶτε τί λαλήσῃτε, μηδὲ
μελεῖσθε· ἀλλ' ὅ ἐάν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τῆτο
λαλεῖτε· ἢ γὰρ ἐσε ὑμεῖς οἱ
λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πα-
τήρ

τῆς τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτῆς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισήμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ, ἕως ὅπου ἔδει· (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τῷ δώματι, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν αἶθρον ὦν, μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτῆς.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσευξέσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ἡμῶν χειμῶν.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις, οἷα ἔγεγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἐκτίσεν ὁ Θεός, ἕως τῆς νῦν, καὶ ἔτι μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, ἔτι ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκλεκτῆς ἧς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὦδε ὁ Χριστός·

ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πεισεύσῃτε.

22 Ἐλεσθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε. Ἰδοὺ, παροίρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἡλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔδωσει τὸ φέγγος αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τῆ ἡρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ἡρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποσελεῖ τῆς ἀγγελίας αὐτῆς, καὶ ἐπισυναξει τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρης γῆς ἕως ἄκρης ἡρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς Συκῆς μάθειτε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκειτε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώσκειτε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις ὅτι πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ ἕρπης καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἢ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ἡδεῖς οἶδεν, ἡδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ἡρα-
νῷ, ἡδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀρτυνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· ἢ οἶδατε γὰρ ποτε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἄνθρωποι ἀπόδη-
μοι· ἀφίς τὴν οἰκίαν αὐτῶ, καὶ δὲς τοῖς δούλοις αὐτῶ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάσῃ τὸ ἔρπον αὐτῇ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετεί-
λατο ἵνα γενήσῃ.

35 Γρηγορεῖτε ἡν, (ἢ οἶδα-
τε γὰρ ποτε ὁ κύριος τῆς οἰ-
κίας ἔρχεται, ὅψις, ἢ μεσο-
νυκτίᾳ, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ
πρωί·)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης,
εἴρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἀ δὲ ὑμῖν λέγω, πάνσι
λέγω, Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΗΝ δὲ τὸ Πάσχα, καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δι' ὅ ἡμέ-
ρας· καὶ ἐζήτην οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν
ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκ-
τείνωσιν.

2 Ἐλθόν δὲ· Μὴ ἐν τῇ
ἰορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται
τῷ λαῷ.

3 Καὶ οὖν αὐτῇ ἐν Βη-
θανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τῇ λεπτοῦ, κατακειμένη αὐτῇ,
ᾗ ληθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάστρον

μύρη, γάρδη πικτικῆς πολυτε-
λῆς· καὶ συνίψασα τὸ ἀλά-
στρον, κατέχευεν αὐτῷ κατὰ
τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀθανα-
τῆνες πρὸς αὐτῆς, καὶ λέγον-
τες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῇ
τῷ μύρῃ γέρονεν;

5 Ἡδύνατο γὰρ τῷτο πω-
θῆναι ἐπάγῳ τριακοσίων δηνά-
ριων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς·
καὶ ἐνεβριμᾶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀ-
φίε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπης
παρέχετε; καλὸν ἔρπον εἰς-
γάζασθαι εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τῆς πτω-
χῆς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ἄ-
ται θέλητε, δύνασθε αὐτῆς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ ὁ πάντοτε
ἔχειτε.

8 Ὁ εἶχεν αὐτῇ, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίαι μετὰ τὸ λαῖ-
μα εἰς τὸν ἐνδιαφασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τῷτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
ὁ ἐποίησεν αὐτῇ, λαληθήσε-
ται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰudas ὁ Ἰσκα-
ριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀ-
πῆλθε πρὸς τῆς Ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκήσαντες ἐχά-
ρησαν, καὶ ἐπηγάσαντο αὐτῷ
ἀργύριον δῶναι· καὶ ἐζήτη-
ται πῶς εὐκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθου,

ἔθουν, λέγεισιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Πῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πᾶσχα ;

13 Καὶ ἀποσέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσεται ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμιον ὕδατος· βατάζων· ἀκολυθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἰπάτε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος· λέγει· Πῦ ἐσι τὸ καλῶλυμα, ὅπου τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάτω ;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειν μέγα ἐστρωμένον, ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πᾶσχα.

17 Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς· Μήτι ἐγώ ; Καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμδαπλόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῷ ἀνθρώ-

που ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἢ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος· ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὐτό ἐσι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες,

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῦτό ἐσι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκέτι ἢ μὴ πῶς ἐκ τῷ γεννηματι· τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλχιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποικόμενον, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πόδια.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος· ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' ἢ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,

σῆς, Ἀμήν λέγω σοι, ὅτι
 ῥήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
 πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
 μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συνά-
 ποθανεῖν σοι, ἢ μὴ σε ἀπαρ-
 νήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
 πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χω-
 ρίον ἢ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ·
 καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
 Καθίσαιτε ὧδε ἕως προσεύξω-
 μαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
 Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ
 Ἰωάννην μεθ' αὐτοῦ· καὶ ἤρξα-
 ῖτο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Πε-
 ρίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως
 θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρη-
 γορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρὸν,
 ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προση-
 κύχεν ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι,
 παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
 πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι·
 παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
 ἐμοῦ τούτο· ἀλλ' ἢ τί ἐγὼ
 θέλω, ἀλλὰ τί σὺ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐρίσ-
 κει αὐτὸς καθεύδοντας· καὶ λέ-
 γει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθ-
 εύδεις; ἢ ἰσχυρὰς μίαν
 ὥραν γρηγορεῖσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
 χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς
 πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα

πρόθυμον, ἡ δὲ σαρκὶς ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
 προσκύνατο, τὸν αὐτὸν λόγον
 εἰπὼν.

40 Καὶ ὑποσρέψας εὗρεν
 αὐτὸς πάλιν καθεύδοντας· ἤ-
 σαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
 βεβαρημένοι· καὶ ἢ ἠδειςαν
 τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
 λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέ-
 χει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδὲ, πα-
 ραδίδομαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτω-
 λῶν.

42 Ἐλείρεσθε, ἄγωμεν· ἰ-
 δὲ, ὁ παραδίδης με ἡ γίσκε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ
 λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰού-
 δας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ
 μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν
 Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Γραμ-
 ματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδι-
 δὼς αὐτὸν, Σύσσημον αὐτοῖς,
 λέγων· Ὁν ἀν φιλήσω, αὐτός
 ἐστὶ· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπα-
 γάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως
 προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραβ-
 βί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν
 αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ'
 αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
 ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἷς δὲ τις τῶν παρεστη-
 κόντων ῥαψάμενος τὴν μά-
 χαιραν

χαιραν, ἔπαισε τὸν δῆλον τῇ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῇ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδασκων, καὶ ἢ ἐκράτησατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιδεδεγμένον· συνδόνα ἐπὶ γυμνῇ, καὶ κρατῆσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ κατὰ ληστὴν τὴν συνδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρέτων, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτην κατὰ τῆς Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἢ εὗρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρησαν κατ' αὐτῆς, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι ἢ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀνασάντες, ἐψευδομαρτύρησαν κατ' αὐτῆς, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκήσαμεν αὐτῇ λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ ἡδὲ ἥτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀνασὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ἡδὲν; τί ὑτοὶ καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ ἡδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. καὶ ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ ἔρανος.

63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς διαρρήξας τῆς χιτῶνας αὐτῆς, λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκήσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπλύνειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ·

αὐτῷ· Προφήτευσον. καὶ οἱ
ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντι τῷ Πέτρῳ ἐν
τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τῷ Ἀρχιερέως.

67 Καὶ ἰδὼσα τὸν Πέτρον
θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα
αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ
τῷ Ναζαρηνῷ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων·
Οὐκ οἶδα, ἡδὲ ἐπίσταμαι τί.
Σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω
εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ
ἔφωνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδὼσα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν
τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι ἦτο·
ἐξ αὐτῶν ἐστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ
παρεσῶντες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·
Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖός εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμ-
νίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον τούτον, ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκ-
τωρ ἔφωνησε. καὶ ἀνεμνήσθη
ὁ Πέτρος τῷ ῥήματι· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὺς,
ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπι-
καλῶν, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτον
συμβῆλιν ποιήσαντες
οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσ-

βυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ Συνέδριον, δῆσαντες
τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρ-
έδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρεον αὐτῷ οἱ
Ἀρχιερεῖς πολλὰ.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνη ἡδὲν; ἴδε πόσα
σοὶ καταμαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκέτι ἡδὲν
ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἐορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὅνπερ ᾔ-
τῃντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βα-
ραββᾶς μετὰ τῶν Κυσασιαστῶν
δεδεμένῳ, οἵτινες ἐν τῇ τάσει
φόνον πεποιθήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ
ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;

10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐ-
τὸν οἱ Ἀρχιερεῖς.

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον
τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐ-
τοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκ-
ριθεὶς,

ριθείς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς·
Τί ἔν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν·
Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἔλεγεν
αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποί-
ησεν; οἱ δὲ περισσοδύως ἔ-
κραζαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτῳ βολό-
μενῳ τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
Βαραββᾶν· καὶ παρέδωκε τὸν
Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα
σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ γραβιῶται ἀπή-
λασαν αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς,
ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ Κυλκα-
λίῃσιν ὅλην τὴν σπειραν.

17 Καὶ ἐδύωσιν αὐτὸν
πορφύραν, καὶ περιβίβασιν
αὐτῷ πολέξανα· ἀκάνθινον
σέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσ-
θαι αὐτόν· Χαίρε βασιλεῦ
τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτὴ τὴν
κεφαλὴν καλὰ μω, καὶ ἐνέπιυσιν
αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα,
προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορ-
φύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ
ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάβυσιν
αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παρά-
γουσιν αὐτῷ Σίμωνα Κυρηναι-
όν, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν
πωλῆρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥόφου,

ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῷ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερ-
μηνευόμενον, κρανίον τόπος.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
ἑσμυρτισμένον οἶνον· ὃ δὲ ἔκ
ἔλαβε.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐ-
τόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐ-
τῷ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς
αἰτίας αὐτῷ· ἐπιγεγραμμένη·
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ οὖν αὐτῷ σταυρῶσαι
δύο λησᾶς· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἓνα ἐξ ἐναντίων αὐτῷ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φή ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ αὐτο-
μῶν ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
λέγοντες· Οὐαί, ὃ καταλύων
τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κα-
τάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς αὐ-
τὸν, μετὰ τῶν Γραμμα-
τέων, ἔλεγον· Ἄλλως ἔσωσέν,
ἐαυτὸν ἢ δύναται σωσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πι-
σεύσωμεν.

τεύσωμεν. Καὶ οἱ Συνεσαυρω-
μένοι αὐτῷ ἀνείδιζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκ-
της, Ἠρόδης ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνῇ ἐδό-
θησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴν μεγά-
λῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ,
λαμμᾶ ῥαββαθθανί; ὃ ἐστὶ
μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός
μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με
ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεστη-
κότων ἀκήσαντες, ἔλεγον· Ἰ-
δὲ, Ἡλίαν φωνεῖ.

36 Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γε-
μίσας ῥόγλον ὄξους, περιθεὶς
τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν,
λέγων· Ἀφείλε· ἴδωμεν εἰ ἔρ-
χεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείλες φω-
νὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καλαπέτασμα
τῆ ναῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι ὕψους κραζῆς ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἀνφρωπῶ
ἔστ' υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· ἐν
αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰακώ-
βῳ τῷ μικρῷ, καὶ Ἰωσὴ μή-
τηρ, καὶ Σαλώμῃ.

41 Αἱ καὶ, ὅτε ἦν ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ, ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ δι-
κλόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ-

λαὶ αἱ Συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς
Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενο-
μένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ,
ὃ ἐστὶ προσάββατον)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βη-
λειτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς
Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ ῥῶ-
μα τῷ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἐθαύ-
μασεν εἰ ἤδη τέθηκε· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτόν, εἰ πάσαι
ἀπέθανε.

45 Καὶ γινὼς ἀπὸ κεντυ-
ρίων, ἐδώρησατο τὸ ῥῶ-
μα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα,
καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε
τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐ-
τόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελαλο-
μνημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσ-
εκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τῆ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰωσὴ,
ἐθεώρουν ὡς τίθεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ διαγενομένης τῆ ῥαβ-
βάτης, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰα-
κώβῳ, καὶ Σαλώμῃ, ἠγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἐλθῶσαι ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μι-
ᾶς ῥαββάτων ἔρχονται ἐπὶ
τὸ

τὸ μνημεῖον, ἀνατίθειν τῷ
λίθῳ.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἐαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεω-
ρήσιν ὅτι ἀποκυλίσει ὁ λί-
θος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθῆσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιῶν, πε-
ριβεβλημένον σολὴν λευκὴν
καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρεθινὸν τὸν ἐσαυρω-
μένον· ἠγέρθη, καὶ ἔστιν ὧδε·
ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατέ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῆσαι ταχὺ,
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου· εἶχε
δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις·
καὶ ἔδεν ἔδεν εἶπον· ἐφοβήθη
γὰρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ
ῥαββάτῃ, ἐφάνη πρῶτον
Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ'
ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀ-
πήγγειλε τοῖς μετ' αὐτὴν γε-
νομένοις, πενθῆσαι καὶ κλαῖναι.

11 Κραεῖνοι ἀκήσαντες
ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίσησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατήσιν ἐφανε-
ρώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ, πο-
ρευομένοις εἰς ἄγρον.

13 Κραεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἔδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις
αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερω-
θη, καὶ ὠνειδισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν, καὶ ῥητοκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θρασυμένοις αὐτὸν
ἐξημερμένον καὶ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο-
ρευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅ-
παντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέ-
λιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτ-
ισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ-
πισήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
σασιν ταῦτα παρακολουθήσει·
Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια
ἐκβαλῆσι· γλώσσαις λαλή-
σουσι καίναϊς.

18 Ὅφεις ἀρῆσι· καὶ θά-
νάσιμόν τι πῶσιν, καὶ μὴ αὐ-
τὸς βλάψῃ· ἐπὶ ἄρρώστους
χεῖρας ἐπιθησοῦσι, καὶ καλῶς
ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν ἦν Κύριος,
μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνε-
λήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχῶς, τῷ Κυρίῳ
συνεργῶν, καὶ τὸν λόγον βε-
βαιῶν διὰ τῶν ἐπακολου-
θῶντων σημείων, Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΕΡ πολ-
λοι ἐπεχείρησαν ἀνα-
ταξάσθαι διήγησιν περὶ τῶν
πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδρσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑ-
πηρέται γενόμενοι τῷ λόγῳ·

3 Ἐδοξε καὶ μοι παρήκο-
λυθηκότι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καθεξῆς σοι γράψαι,
κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν
κατήχηθής λόγων τὴν ἀσφα-
λειαν.

5 **Ε**ΓΕΝΕΘΟ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερι-
ας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἐκ
τῶν θυγατέρων Ἀαρὰν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
φότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πο-
ρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐν-
τολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ Κυ-
ρίου ἀμεμπτοί.

7 Καὶ ἔκ ἦν αὐτοῖς τέκ-
νον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν
στῆρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβη-
κότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεῖν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς

ἐφημερίας αὐτοῦ ἑαυτῇ τῷ
Θεῷ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
ρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελ-
ος Κυρίου, ἕως ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυμιαστήριου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπε-
σεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φόβος Ζαχα-
ρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς
σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσαι χαρὰ σοι καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσαι γὰρ μέσας ἐνώ-
πιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα ἢ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύ-
ματι ἁγίῳ πλησθήσῃαι ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς.

16 Καὶ πολλὰς τῶν ἡμῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσε-
ται ἐνώπιον αὐτῆς ἐν πνεύματι
καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι
καρδίας

καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Καλὰ τί γινώσκωμαι τῷτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου πρεβεθηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἔση ζωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι τῆς ἡμέρας γέννηαι ταῦτα· ἀνθ' ὧν ἦκ ἐπίσευσας τοῖς λόφοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ· χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ ἦκ ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὁ πλάσιαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι ἦτο μού πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἰσ· ἐπειδὴν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὀνομαζέται Ναζαρέτ.

27 Πρὸς παρθένον μεμνησσευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριὰμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σε· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδὼσα διεπράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίσετο πόλεμος εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἥτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῇ Μαριὰμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

31 Καὶ ἰδὼν, συλλήφθη ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλεσεῖς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς υψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἦκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσαι τῷτο, ἐπεὶ ἄνδρα ὃ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος· εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελευσέαι ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὑψίστη ἐπισκιάσει σε· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σε ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλισάβετ ἡ ζυγμένης σε, καὶ αὐτὴ ζυνεληφῆς ὄν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἔτι· μὴν ἐκτεῖ· ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλυμένῃ σείρα.

37 Ὅτι ὃ αὐδυναλήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὼν ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα· σε. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστῆκε δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ Ζαχαρίας, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλησθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναῖξιν, καὶ ἐβλόγημένον ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ὡςθεν μοι τῷτο,

ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;

44 Ἰδὼν γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ· σε εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀβελιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

47 Καὶ ἡσάλλιασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῇ μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδὼν γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλεῖνίας ἐξαπέστειλε πένους.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τῆς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσάκ καὶ αὐτῷ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινε δὲ Μαριάμ ὦν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος· τῇ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκησαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῇ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδοῇ ἡμέρᾳ ἦλθον περιεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλεν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι ἡδεῖς ἐσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεψώθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει ἐν λόγων τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τῆς περιοικῆντας αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκήσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τούτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσεν, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

69 Καὶ ἤγειρε κέραν σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

71 Σωτήριαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισήντων ἡμᾶς.

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τῷ δοῖναι ἡμῖν.

74 Ἀφόδως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης

φήτης ὑψίστη κληθήσῃ· πο-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῇ·

77 Τῇ θῆναι γνώσιν ζω-
τηρίας καὶ λαῷ αὐτῇ, ἐν ἀ-
φῆσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ βλαβήν αὐτῆς
Θεῷ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
ἡμᾶς ἀναβολὴ ἐξ ὅψους·

79 Ἐπιφανέτω τοῖς ἐν βό-
ρει καὶ βόρει θανάτῳ κατημέ-
νοις, τῷ κατεστῆναι τὰς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἤρξε
καὶ ἐκρηταῖστο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέ-
ρας ἀναδείξεως αὐτῇ πρὸς
τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλ-
θε δόγμα παρὰ Καίσαρος
Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶ-
σαν τὴν οἰκουμενὴν.

2 Ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς πρῶ-
τη ἐγένετο ἡ ἐμμενουσίᾳ τῆς
Συρίας Κυρηνίου.

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέστη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις κα-
λεῖται Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς
Δαβὶδ.)

5 Ἀπογράφεσθαι σὺν
Μαριάμ τῇ μεμνησμενῇ

αὐτῷ γυναικί, ἥσθ ἐκείνη.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτῆς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐ-
τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσ-
παργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέ-
κλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ,
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν
τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν
τῇ χώρῃ τῇ αὐτῇ ἀβρααμνί-
τες, καὶ φυλάσσοντες φυλάκας
τῆς νοκίδος ἐπὶ τὴν ποιμνίαν
αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυ-
ρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς· καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὼν
γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χα-
ρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται πάντι
τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν Σῶ-
μερον σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς
Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῆτο ὑμῖν τὸ ση-
μεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἐσ-
παργανωμένον, κεῖμενον ἐν τῇ
φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρα-
τίας ἑβραίων, αἰνούνων τὸν
Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπηλ-
θεν

θον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἔρανόν
οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ
ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ,
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τῆτο τὸ
γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐνῶρισε
ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον Σεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ
καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος
κείμενον ἐν τῇ φάτῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαλη-
θέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου
τῆτος.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκήσαν-
τες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λα-
ληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτῆς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα
συνείηρει τὰ ῥήματα ταῦτα,
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέσρεψαν οἱ ποι-
μένες, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκου-
σαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαληθη
πρὸς αὐτῆς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
ἡμέραι ὀκτώ τῇ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφ-
θῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τῇ καθαρισμῷ αὐ-
τῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως,
ἐνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖτον μήτρην, ἅλιον τῷ
Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
Κυρίου, ζευγὸς τριγόνων, ἡ
δύο νεοσσὺς περισερῶν.

25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συ-
μεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτι
δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδε-
χόμενος παράκλησιν τοῦ
Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅλιον ἦν
ἐκ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχηρ-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τῆς γοκεῖς τὸ παι-
δίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐ-
τῆς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
νόμου περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ αὐτὸς εἰδέξατο αὐ-
τὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦ-
λόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆ-
μα σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ σωτήριόν σου·

31 Ὁ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσ-
ραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ
μήτηρ

μήτηρ αὐτῆ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλῃμένοις περὶ αὐτοῦ.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὴς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαρίας τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδὲ, ἔτι καίτοι εἰς πτωχὸν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.

35 (Καὶ ὁ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσει ρομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανυὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προεβήκυθα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπὶ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοηκονταεσσάρων, ἥ ἔκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἤυξαν, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρῆμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γο-

νοὶ αὐτῆ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτῆς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ Συνοδῇ εἶναι, ἤλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὕροντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μετ' ἡμέρας τρεῖς εὑραν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκροῖα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτῆς.

47 Ἐξιστάντο δὲ πάντες οἱ ἀκροῦντες αὐτῆς, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τοῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῆς.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτῆς εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ὅτως; ἰδὲ, ἡ πατὴρ καὶ ἐγὼ ὁδυνώμενοι ἐζητήμεν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἔκ ἔδεικε ὅτι ἐν τοῖς πατρὶσι καὶ ἐν ἐμοὶ ἦν ὁ Θεός·

50 Καὶ αὐτοὶ ὁ συνέστηκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ διελήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντήκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντι Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχῶντι τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδης, Φιλίππου δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς τετραρχῶντι τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνιτιδῶς χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχῶντι,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τῷ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τῇ Ἰορδάνῃ, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντι· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρεος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰς κοιλίας εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸν λείας.

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλέγεν ἦν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Γεννήματα ἐχθρῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυεῖν ἀπὸ τῆς μελλήσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἦν καρπὸς ἁγίας τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέτων ἐτεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ὃν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί ἔν ποιῶμεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλεόν παρὰ τὸ διατελεσμένον ὑμῖν πράσσειε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ γραμματεῖς, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν διαστείητε, μηδὲ συγκοφανθήσητε·

σητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὁμῶν.

15 Προσδοκῶντες δὲ τῇ λαῷ, καὶ διαλοφίζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός·

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἀπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὑδατὶ βαπτίζω ὑμᾶς· ἐρχεῖται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ὃ ἢ ἐγὼ εἰμὶ ἰκανὸς λυσαί τον ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί·

17 Οὐ τὸ πλῦτον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν ἱστόν εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσέβεω.

18 Πολλὰ μὲν ἦν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτοῦ περὶ Ἡρώδιᾶδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἔποιήσε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τῆτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἀπαντὰ τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνερχθῆναι τὸν ἕρανόν,

22 Καὶ καταβῆναι τὸ

πνεῦμα τὸ ἅγιον ῥωμαλικοῦ εἶδει, ὥσπερ περιγεράν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ ἑρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠυδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὥσπερ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσήφ, τῇ Ἠλὶ,

24 Τῷ Ματθαί, τῷ Λευί, τῷ Μελχί, τῷ Ἰαννά, τῷ Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαί, τῷ Ἀμῶς, τῷ Ναὺμ, τῷ Ἑσλὶ, τῷ Ναυταί,

26 Τῷ Μαᾶθ, τῷ Ματθαί, τῷ Σεμεὶ, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰὺδα,

27 Τῷ Ἰωαννᾶ, τῷ Ρησᾶ, τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαθιήλ, τῷ Νηρί,

28 Τῷ Μελχί, τῷ Ἀδδὶ, τῷ Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ, τῷ Ἡε,

29 Τῷ Ἰωσή, τῷ Ἐλιέζε, τῷ Ἰωρεὶμ, τῷ Ματθαί, τῷ Λευί,

30 Τῷ Συμεῶν, τῷ Ἰὺδα, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰωαννᾶ, τῷ Ἐλιακίμ,

31 Τῷ Μελεᾶ, τῷ Μαϊνᾶν, τῷ Ματθαί, τῷ Ναθάν, τῷ Δαβὶδ,

32 Τῷ Ἰεσσαί, τῷ Ὠσὴδ, τῷ Βοὸζ, τῷ Σαλμών, τῷ Ναασσών,

33 Τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ Ἀράμ, τῷ Ἑσράμ, τῷ Φαρὲς, τῷ Ἰὺδα,

34 Τῷ

34 Τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ, τῷ Ἀβραάμ, τῷ Θάβερ, τῷ Ναχωρ,

35 Τῷ Σαρχ, τῷ Ραφαῦ, τῷ Φαλέκ, τῷ Ἑβέρ, τῷ Σαλά,

36 Τῷ Καϊνάν, τῷ Ἀρφαξάδ, τῷ Σήμ, τῷ Νῶε, τῷ Λάμεχ,

37 Τῷ Μαθθαῖα, τῷ Ἐνώχ, τῷ Ἰαρεδ, τῷ Μαλελεήλ, τῷ Καϊνάν,

38 Τῷ Ἐνὼς, τῷ Σήθ, τῷ Ἀδὰμ, τῷ Θεοῦ.

Κεφ. δ. 4.

ΙΗΣΟΥΣ ΔΕ ΠΝΕΪΜΑΤΙ ἁγίῳ πλήρης ὑπέσρεψεν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνη· καὶ ἦλθον ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ ὅτε ἔφαθεν ἡδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεῖσάν αὐτῶν, ὕψερρον ἐπεινάσε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένῃ· ται ἄβλι.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται· Ὅτι ἔκ' ἄβλι μόνῳ ζήσεις ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναλαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρεος ὑψηλόν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οὐρανόθεν ἐν σιγῇ καὶ χρόνῳ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδόδοται, καὶ ὅτι ἂν θέλω, δίδωμι αὐτήν.

7 Σὺ ἂν εἰς προσκυνήσεις ἐνώπιόν μου, ἔσαι ὡς πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὁπίσω μου Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤλαθεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντέλειται περὶ σε, τοῦ διαφυλάξαι σε·

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἰρηλατὸς οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

14 Καὶ ὑπέσρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν

ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενοι ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
Ναζαρέτ, ἣ ἦν τεθραμμένη·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐ-
τῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον Ἡσαΐη τοῦ προφήτου·
καὶ ἀναπλύξας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸν τόπον ὃ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ’
ἐμὲ, ἃ ἔνεκεν ἔχρισέ με· εὐ-
αγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέ-
σταλκέ με, ἵασασθαι τῆς συν-
τετριμμένης τὴν καρδίαν,

19 Κηρύττειν αἰχμαλώτοις
ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλε-
ψιν, ἀποστείλαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει, κηρύττειν ἐν αὐτῷ
Κυρίῳ δεκνόν.

20 Καὶ πλύξας τὸ βιβλίον,
ἀποδὲς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπ-
λήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὅτις
ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν πα-

ραβολὴν ταύτην· Ἰαίρῃ, θε-
ράπτευσον Σεαυλὸν· ὅσα ἠκί-
σαμεν γενόμενα ἐν τῇ Κα-
περναῇ, ποιήσον καὶ ἃδε ἐν
τῇ πατρίδι σου.

24 Εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἡδεῖς προφήτης δεκ-
τός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ’ ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ ἡ-
ρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας
ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

26 Καὶ πρὸς ἡδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ
εἰς Σάρπεια τῆς Σιδωνός,
πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίᾳ τοῦ προ-
φήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἡδεῖς
αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ
Νεεμὰν ὁ Σύρ.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάν-
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκόντιες ταῦτα.

29 Καὶ ἀγασάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφ-
ρύς τοῦ ὄρους, ἐφ’ ἣ ἡ πόλις
αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κα-
τακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ
μέσων αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ καθῆλθεν εἰς Κα-
περναῆμ πόλιν τῆς Γαλιλαί-
ας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν
τοῖς συναγωγαῖς.

32 Καὶ

32 Καὶ ἐξεπλήθυνον ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτῇ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτῇ.

33 Καὶ ἐν τῇ Συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ Σὺ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἡλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδ' ὅτι τίς εἶ, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπερίμνητε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδέν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλην πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος ἡτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς Συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπ' αὐτῇ, ἐπερίμνησε τὸν πυρετῷ, καὶ ὤφθηκεν αὐτῇ· παραχρῆμα δὲ ἀναστὰς διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντο δὲ τοῦ ἡλίου,

L

πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούσας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτῆς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθεράπευσεν αὐτῆς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτίμων ἢκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾗδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ καλεῖχον αὐτὸν τῇ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τῷτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 5.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τῇ ἀκῆν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἕως παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρετ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐσῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάλλες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμὲας δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναλαβεῖν

ἐπαναλαβεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
τῆς ὄχλης.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐ-
πανάλαβε εἰς τὸ βάθ^{ον}, καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν
εἰς ἄβραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων,
εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι'
ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
ὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ
ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες,
συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος
πολὺ· διεβρῆνυστο δὲ τὸ δίκ-
τυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς με-
τόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ,
τοῦ ἐλθόντας συναβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔκλησαν
ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥς
παρὰ τι βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος,
προσεπεσε τοῖς γόνασι τοῦ
Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς
εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεεν
αὐτὸν, καὶ πάντας τῆς συν-
αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἄβρα τῶν ἰχ-
θύων ἢ συνέλαβον.

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβε-
δαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σί-
μωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σί-
μωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ·
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπος ἔσθι
ζωτῶν.

11 Καὶ καταλαγόντες τὰ
πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες
ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πύλων, καὶ
ἰδὼν, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ
πρίσσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέ-
γων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκλίνας τὴν χει-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπὼν· Θέ-
λω, καθαρίσθῃ. Καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρηγγεί-
λεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ
ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ
ιερεῖ, καὶ προσένεγκε πρὸς τοῦ
καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσ-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ
λόγος πρὸς αὐτοῦ· καὶ συνήρ-
χοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκῆεν,
καὶ θροῦναι αὐτοῦ ὑπὸ
τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχω-
ρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσ-
ευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσ-
κων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φα-
ρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ
ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ
Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ
δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰάσ-
θαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες φέρον-
τες

τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτην αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενεγκώσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθήκαν αὐτὸν ὥν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφένωταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σοι.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γερουμαεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστὶν ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιβὰς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῆς διαλογομένης αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὴς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφένωταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σοι· ἢ εἰπεῖν· Ἐλθεῖς καὶ περιπατεῖς;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας. (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔλθε· καὶ ἄρας τὸ κλινιδίον σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἔφω καλέκεις, ἀπῆλθεν εἰς τὸν

οἶκον αὐτῆς, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδοξάζον τὸν Θεόν· καὶ ἐκλήσθησαν φόβῳ, λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα ῥήματα.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ κατὰλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γερουμαεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὴν μαθητῆς αὐτῆς, λέγοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίεις καὶ πίνεις;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὴς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ υἱοὶ νόμου ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν, καὶ δεήσεις ποιῶσι, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴς· Μὴ δύνασθε τὴν ἥμιν τῇ νυμφῶν,

φῶν, ἐν α' ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε νηστεύσονται ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὰν πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἡδεῖς ἐπίκλημα ἱματίου καινῷ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ἢ συμφωνεῖ ἐπίκλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ ἡδεῖς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς παλαιάς, εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τῆς ἀσκῆς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς καινὰς βλητέον· καὶ ἀμφοτέροις συντηροῦνται.

39 Καὶ ἡδεῖς πινὼν παλαιόν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ζ'. 6.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Καββάτῳ δευτέρῳ πρῶτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ τῆς σάχυς, καὶ ἡσθιον, ψάχοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ ἡμὲν ἐξέστι ποιεῖν ἐν τοῖς Καββάσι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δα-

βίδ, ὅποτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτῷ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆ Θεᾶς, καὶ τῆς ἄρτης τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῷ· ἡς ἡμὲν ἐξέστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνως τῆς ἱερῆς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ Καββάτη.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ Καββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρεστήρην δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ Καββάτῳ δεραπεύσει, ἢ αὐτὸς καθήγοριζαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ἡδεῖς τῆς διαλοισμῆς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρᾷ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐλθαι, καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωλήσω ὑμᾶς τί· Ἐξέστι τοῖς Καββάσιν, ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σώσαι, ἢ ἀπολέσθαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκλινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν ὅτι· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους,

λήλθῃς, τί ἂν ποιήσῃαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρεον προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῷ Θεῷ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τῆς μαθητῆς αὐτῆ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, ἃς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τῆ Ἀλφαῖν, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.)

17 Καὶ καθίσας μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ· καὶ ὄχλον μαθητῶν αὐτῆ, καὶ πλῆθος πολὺ τῷ λαῷ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίης Τύρου καὶ Σιδωνῶν, οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτῆ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὄχλημένοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζητεῖ ἀπῆλθεαι αὐτῇ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτῇ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῆ εἰς τῆς μαθητῆς αὐτῆ, ἔλεξε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμεῖς ἐσὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορίσθησέσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοι ἐσεὶ ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἔνεκα τοῦ ἰσίου τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὀκνηθήσετε· ἰδὲ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ θρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν καὶ ὑμῖν τοῖς πτωχοῖς· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε· Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελώντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἰπῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκήνοισιν· Ἀγαπᾶτε τῆς ἐχθρῆς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μιστοῖς ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τῆς καταρωμένου ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ

ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπῳ τῆς ἐπὶ τὴν Σαγγάρον, πᾶρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵρουτος ᾧ τὸ ἡμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτῶντι ᾧ, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵρουτος τὰ ῥα, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλει ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὴν ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τὴν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανειζῇτε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσαι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε ἡοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τὴν ἀχαρίστην καὶ πονηρὴν.

36 Γίνεσθε ὡς οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρων ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ὑμεῖς μὴ κριθήτε· μὴ καταδικάζετε,

καὶ ὑμεῖς μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ ῥεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσασιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἰπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ἢ χεῖρ ἀμαρτωλοῦ εἰς βόθυνον πεσῆναι;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένον δὲ πᾶς ἔσαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ ᾧ, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ὑμεῖς καὶ κατανοεῖς;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ ᾧ· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ δοκὸν ὑμεῖς βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ ᾧ, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ ᾧ.

43 Οὐ γὰρ ἔστι δένδρον καλόν, ποιεῖν καρπὸν σαπρὸν· ἢ δὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· ὃ γὰρ ἐξ ἀκαθάρτου συλλέγεται

λέγουσι Σύκα, ἡδὲ ἐκ βάτου
τρυγῶσι σαφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ
ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρω-
πος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυ-
ροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προ-
φέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματός τῆς καρδίας
λαλεῖ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε,
Κύριε, Κύριε· καὶ ἡ ποιεῖτε
ἅ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς
με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων,
καὶ ποιῶν αὐτῆς, ὑποδείξω
ὑμῖν τί ἐστιν ὅμοιοι.

48 Ὅμοιος ἐστὶν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομῆντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας
δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ
πολιμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἡκ ἰσχυσε λαλεῦσαι αὐτήν·
τεθεμελιώθη γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκήσας καὶ μὴ
ποιήσας, ὅμοιος ἐστὶν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τῇ
γῇ· χωρεῖς θεμέλιος· ἡ προσ-
έρρηξεν ὁ πολιμὸς· καὶ εὐθέως
ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα
τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε πάν-
τα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς
τάς ἀκοὰς τῆ λαοῦ, εἰσῆλθεν
εἰς Καπερναῖον.

2 Ἐκατόνταρχος δὲ τινὸς
δοῦλος· κακῶς ἔχων, ἤμελλε
τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐν ἱμῶ.

3 Ἀκήσας δὲ περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων,
ἐρωτῶν αὐτόν, ὅπως ἐλθῶν
διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν
Συνηδαίως, λέγοντες· Ὅτι
ἄξιός ἐστιν ὃ παρέχει τοῦτο.

5 Ἀπαγγέλλω γὰρ τὸ ἔθνος
ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐ-
τὸς ἀκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ ἡ
μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτόν ὁ
ἐκατόνταρχος φίλης, λέγων
αὐτῷ· Κύριε, μὴ κύλην
ἡ γὰρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν
σέλην μὴ εἰσέλθῃς.

7 Διὸ ἡδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ
λόφῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος,
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τέτῳ· Πορεύθητι, καὶ
πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου·
Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκήσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν·
καὶ γραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι
αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν,
ἡδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὑρόν.

10 Καὶ

10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενῆντα δοῦλον ὑπαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλυμμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολλός.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼν, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, ἥς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρ᾽· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτήν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖς.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ὤρου, (οἱ δὲ βασιάζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνέκαθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλαβὲ δὲ φόβος ἁπαντίας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος· ἔτι ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπηγγέλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενοι δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

ὁ Ἰωάννης, ἐπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγινόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ᾠρᾷ ἐθεράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μαστῶν καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθεντες ἀπαγγέilate Ἰωάννῃ ὅτι εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὅς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννης, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; καλαμὸν ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲν, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτη.

27 Οὗτός

27 Οὗτός ἐστι περὶ ὃ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπῃ σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφή-
της Ἰωάννης τοῦ Βαπτιστῆ ἡδεῖς
ἐσιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων
αὐτῷ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκη-
σας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν
τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ
βάπτισμα Ἰωάννη.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἐαυτοὺς, μὴ βαπ-
τισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος·
Τίνι ἢ ὁμοιωσώ τῆς ἀνθρώ-
που τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις
τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ
προσφωνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ
λέγουσιν· Ἡυλήσαμεν ὑμῖν,
καὶ ἡμεῖς ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσα-
μεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς μὴτε ἄρτον ἐσθίων,
μὴτε οἶνον πίνων· καὶ λέτε·
Δαιμόμιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ
λέτε· Ἰδὲ, ἄνθρωπος φα-
γός καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-

φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
πάντων.

36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν
τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγη
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνε-
κλήθη.

37 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἐκ τῆς
πόλεως, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς,
ἐκίνησεν ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα
ἀλάσαστρον μέγαν·

38 Καὶ εὐθὺς παρὰ τὴς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίεσα,
ἠρξάτο βρέχειν τὰς πόδας
αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μασσε, καὶ κατεφίλει τὰς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τοῦ μέγαν.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ, λέγων· Οὐτός, εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
καὶ ποία πηρὶ ἡ γυνὴ ἥτις ἄπλε-
ται αὐτῷ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων,
ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φη-
σιν· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειστῇ τινι· ὁ εἰς ὥφει-
λε δηνάρια πενήκοντα, ὁ δὲ
ἕτερος πενήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδεῖναι, ἀμφοτέροις ἐχαρί-
σατο. Τίς ἦν αὐτῶν, εἶπε,
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω
ὅτι

ὅτι ὦ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθὼν ὡς εἰς τὴν οἰκίαν, ὅδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μὴ ἔκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μὴ τὰς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φιλημά μοι ἔκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ἡ διέλιπε καθαφιῦσά μὴ τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μὴ ἔκ ἠλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἠλειψέ μὴ τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφαινοῦνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἰ· πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὧ δὲ ὁλίγον ἀφίεται, ὁλίγον ἀφαίρει.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφαινοῦνται ὡς αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἠρξάντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς ὅτός ἐστιν, ὅς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πόσις σου ὡς ὁκνῶν πορεύει εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα συν' αὐτῷ.

2 Καὶ γυναῖκες τινες, αἵ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπὶ ἐξελήλυθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χιζᾶ ἐπιτρόπῃ Ἡρώδου, καὶ Σαβίνας, καὶ ἑτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνιόντι δὲ ὄχλος πολλῷ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ καταπατήθη, καὶ τὰ σπέρματα τοῦ ἔρανος κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἄσπετον, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἐκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, ἀκούτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ

δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς,
ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι,
καὶ ἀκούντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ παρα-
βολή· Ὁ Λόγος ἐστὶν ὁ λό-
γος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν,
εἰσὶν οἱ ἀκούντες· εἶτα ἔρχε-
ται ὁ διαβολὴς, καὶ αἶρει τὸν
λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας,
οἱ ὅταν ἀκήσωσι, μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἔτοι-
μίαν ἔκ ἑχουσιν, οἱ πρὸς και-
ρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ
πνεύματος ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
πεσόν, ἔτοι εἰσιν οἱ ἀκήσαν-
τες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆ-
θους καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευό-
μενοι συμπνίσονται, καὶ ἡ τε-
λεσφορήσιν.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ,
ἔτοι εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀσθητῇ, ἀκήσαντες
τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρ-
ποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄ-
ψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει,
καὶ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν,
ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι
τὸ φῶς.

17 Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν ὃ
ἢ φανερόν γενήσεται, ἡδὲ ἀ-
πόκρυφον ὃ ἢ γνωσθήσεται, καὶ
εἰς φανερόν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε ἅν πῶς ἀκούετε·

ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐ-
τῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ
δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένειο δὲ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί
αὐτῆς, καὶ ἦν ἡ δύναμις συνι-
χεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ
λεγονόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ
οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω,
ιδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
πρὸς αὐτῆς· Μητέρα μου καὶ
ἀδελφοί μου, ἔτοι εἰσιν οἱ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούντες, καὶ
ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς
πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Διέλ-
θωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμ-
νης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀ-
φύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ
ἀνέμους εἰς τὴν λίμνην· καὶ συν-
επληρενίστο, καὶ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήκει-
ραν αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστά-
τα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα.
Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπελίμνησε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
ὑδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ
ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς
ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέν-
τες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἕτος
ἐστὶν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπι-
τάσσει

τάσσει, καὶ τῷ ὕδατι· καὶ ὑπα-
κῆσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
ἣτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γα-
λιλαίας.

27 Ἐξεληθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀ-
νὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς
εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκα-
νῶν, καὶ ἱμάτιον ἔκ ἐνεδιδύσ-
κειο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἔκ ἔμενεν,
ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐ-
τῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
Τί μοι καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ
τῆ Θεῆ τῆ ὑψίστης; δέομαί
σου, μὴ με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελ-
θεῖν ἀπὸ τῆ ἀνθρώπου· πολ-
λοῖς γὰρ χρόνοις συντηρεῖται
αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει
καὶ πένδαις φυλασσόμενος, καὶ
διαρρήσων τὰ δεσμά, ἡλαύ-
νειο ὑπὸ τῆ δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους.

30 Ἐπρωτότησε δὲ αὐτόν
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν
ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών·
ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν
εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτόν,
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ
ὄρει· καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα

ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖνης
εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς.

33 Ἐξεληθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τῆ ἀνθρώπου, εἰσ-
ῆλθεν εἰς τῆς χοίρης· καὶ ὤρ-
μησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ
ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες
τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀ-
πελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον
τὸν ἄνθρωπον ἀφ' ἧς τὰ δαι-
μόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμέ-
νον καὶ σωφρονέντα, παρὰ τῆς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβή-
θησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ
δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν
ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι-
χώρας τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελ-
θεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβος με-
γάλος συνέχοντο· αὐτὸς δὲ
ἐμὲας εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρε-
ψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀ-
νὴρ ἀφ' ἧς ἐξεληλύθει τὰ δαι-
μόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων·

39 Ὑπόσχεθε εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέ σοι
ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ'
ὅλην

ἔλθῃ τὴν πόλιν κηρύσσων
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπο-
τρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο
αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ
πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὼν, ἦλθεν ἀνὴρ
ὃ ὄνομα ἸάερⓄ, καὶ αὐτὸς
ἀρχὼν τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρ-
χε· καὶ πεσὼν παρὰ τῆς πόδας
τῆς Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογε-
νὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα,
καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι
συνέπιπον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ ἥσα ἐν ῥύσει
αἱματίⓄ, ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα,
ἣτις εἰς ἱερὴς προσαναλώσα-
σα ὅλον τὸν βίον, ἔκ ἰσχυρὸν
ἄπ' ἡδενὸς θεραπευθῆναι·

44 Προσελθῆσα ὀπισθεν,
ἥψατο τῆ κρασπέδου τῆ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔζη
ἡ ῥυσις τῆ αἱματίⓄ αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Τίς ὁ ἀψάμενός με; Ἀρνη-
μένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐ-
πιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσιν
σε καὶ ἀποθλίβουσιν, καὶ λέγεις·
Τίς ὁ ἀψάμενός με;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἡψάτο με τίς; ἐγὼ γὰρ ἔβην
δύναμιν ἐξεληθῆσαν ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδῶσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
ἔκ ἔλαθε, τρέμῃσα ἦλθε, καὶ
προσπεσῆσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰ-

τίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῆ λαοῦ,
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει, θυγάτηρ· ἡ πίστις σε
ῥέσωκε· σε· πορεύου εἰς εἰρή-
νην.

49 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντιⓄ,
ἔρχεται τις παρὰ τῆς ἀρχι-
συναγωγῆς λέγων αὐτῷ· Ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ
κύλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκῆσας,
ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ
φοβεῖ· μόνον πίστευε, καὶ σω-
θήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, ἔκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
ἡδέναν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα
τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ
ἐκόπιοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· ἔκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ καλεσγῶν αὐτοῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω
πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων·
Ἡ παῖς, ἐγείρε.

55 Καὶ ἐπέσρεψε τὸ
πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη πα-
ραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ
δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξεσησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γε-
γονός.

Κεφ. θ'. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕ-
ΝΟΣ δὲ τῆς δώδεκα
μαθητῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς
δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θερα-
πεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴς
κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τῆς ἀσθενούν-
τας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς·
Μηδὲν αἰρεῖτε εἰς τὴν ὁδόν,
μήτε ῥάβδους, μήτε πῆραν,
μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον,
μήτε ἀνὰ δύο χιλιῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐ-
κεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξων-
ται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν
κόνιορτον ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑ-
μῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύ-
ριον ἐπ' αὐτῆς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ-
χοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγ-
γελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχῇ.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τραάρχης τὰ γενόμενα ἐπ' αὐ-
τοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ
λέεσθαι ὑπὸ τινων, ὅτι Ἰω-
άννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι Ἡλί-
ας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προ-
φήτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα·

τίς δὲ ἐστὶν ἕτερος, περὶ οὗ ἐγὼ
ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτη-
σε ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν
αὐτὸς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν
εἰς τόπον ἔρημον πόλεως κα-
λημένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες,
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξά-
μενοι αὐτὸς, ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
καὶ τῆς χρείας ἔχοντας θερα-
πείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο
κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ
δώδεκα εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυ-
σον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθον-
τες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ
τῆς ἀγρῆς, καταλύσωσι, καὶ
εὐρῶσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς·
Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν
πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο
ἰχθύες, εἰ μὴ τι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα
τὸν λαὸν τῆτον βρώμα.

14 Ἦσαν γὰρ ὥσπερ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς
τῆς μαθητῶν αὐτοῦ· Κατα-
κλίνατε αὐτὸς κλισίας ἀνὰ
πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν ἕτω, καὶ
ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τῆς πέντε
ἄρτους, καὶ τῆς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας

ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕραν, εὐλόγησεν αὐτῆς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατίθεναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαθον, καὶ ἔχորτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθη τὸ περισσεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινος δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καλιμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρεάτησεν αὐτῆς, λέγων· Τίνα με λείψων οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀγέσῃ.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τῷ Θεῷ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τῆτο,

22 Εἰπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκλιθεῖναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἕλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ σώσει, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, ἔσται ζωὴ αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἐκυλὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθεὶς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ με καὶ τῆς ἐμῆς λώβης, τῆτοι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσθιόντων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῆς λώβης τῆτης ὥστε ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδεν τὸν προσώπῳ αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξασράπλων.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας·

31 Οἱ ὁφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, ἣν ἐμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ συν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διατρητορῆσάντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τῆς δύο ἀνδρας

ἄνδρας τῆς Συνεσώτας αὐτῷ·

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὸς ἀπ' αὐτῆς, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν ἁπηλὰς τρεῖς, μίαν ῤοί, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἡλία· μὴ εἰδὼς ὁ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῆ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτὸς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῆ ἀκρόατε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔδεν ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὅδεν ὧν ἑωράκασι.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τῆ ὄρης, Συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἀπὸ τῆ ὄχλης ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δεομαί ῤε, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼν, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ παραάσσει αὐτὸν μετὰ ἁφρῆς, καὶ μόλις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῆς, Συνιρίθει αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μα-

θητῶν ῤε, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸν, καὶ ἢκ ἡδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γυνεὰ ἄπιστος· καὶ διεσραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; πρὸς αἵτε ἄδε τὸν υἱόν ῤε.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένη αὐτῆ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπελίμνησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πονύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρί αὐτῆς.

43 Ἐξεπλήσσοιτο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῆ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν αἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τὸς μαθητάς αὐτῆς·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν τῆς λόγου τῆς· ὁ γὰρ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τῆτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθῶνται αὐτό· καὶ ἐφοβήθη ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῆ ῥήματος τῆτο.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλοισμός ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλοισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἐαυτοῦ.

48 Καὶ

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τὴν το παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἔστι ἐξαι μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλουσι τὰ δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι ἔκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ ἔκ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐσιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ Συμ πληρῆσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτῆς, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐσηρίξε τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κώμην Σαμαρείων, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ ἔκ ἐδέξατο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῶς καθιστῆναι ἀπὸ τῆ ἑρανῆς, καὶ ἀναλῶσαι αὐτὴς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπελήμνησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶ-

δατε οἷον πνεύματος ἐστὶ ὑμεῖς.

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σωσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπε τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωνεῖς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἡρανῆς κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔκ ἔχει πῶς τὴν κεφαλὴν κλίνει.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὴν νεκρὴν θάψαι τῆς ἐαυτῶν νεκρῆς· ὁ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποστάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθείως ἐσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρας ἐβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν

σειλεν αὐτῆς, ἀνὰ δύο πρὸ προσώπῃ αὐτῇ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ὃ ἐμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἐλέγει ἦν πρὸς αὐτῆς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε ἦν τῇ κυρίῃ τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμόν αὐτῇ.

3 Ὑπάγετε· ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βασιάζετε βαλάντιον, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσσηθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθιοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῇ μισθῷ αὐτοῦ ἐστίν. Μὴ μεταδαινέτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραινεύετε τὰς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται

ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἰπατε·

11 Καὶ τὸν κοινοβίον τὸν κολληθέντα ἡμῖν τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τούτο γινώσκειτε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκλιότερον ἔσαι, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοὶ Χοραζίν, καὶ σοὶ Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πόλαι ἂν ἐν Σάκκῳ καὶ Γαβῶ καθήμεναι μελενόνταν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκλιότερον ἔσαι ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ Ὡ Καπερναὺμ ἡ ἕως τοῦ ἔθρου ὑψωθείσα, ἕως ἄρα καὶ αβυσσώσεως.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθεῖων ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθελεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθεῖων, ἀθελεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέσχεσαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρην τὸν Σατανᾶν ὡς ἀσραπὴν ἐκ τοῦ ἔθρου πειρόντα.

19 Ἰδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν

πάσαν τὴν δύναμιν τῇ ἐχθρῷ.
καὶ ἥδ' ἐν ὑμᾶς ἢ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τῷ μὴ
χαίρειτε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑ-
μῶν ὑποτάσσεται· χαίρειτε δὲ
μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς ἡρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡ-
Γαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολο-
γῆμαί μοι πατέρες, Κύριε τῷ
ἡρανοῦ καὶ τῇ γῆς, ὅτι ἀπέκ-
ρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
σοφιστῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπιόις· ναὶ ὁ πατήρ,
ὅτι ἕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου.

22 Καὶ γραφεὶς πρὸς τῆς
μαθητῶν, εἶπε· Πάντα παρε-
δόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου·
καὶ ἥδεῖς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ
ἕως, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν
ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ ἕως, καὶ ὃ ἐὰν
βούληται ὁ ἕως ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τῆς
μαθητῶν, κατ' ἰδίαν εἶπε·
Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς
ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε, καὶ ἢκ εἶδον· καὶ ἀκῆσαι
ἃ ἀκήετε, καὶ ἢκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις
ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·

Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται·
ὡς ἀναλινώσκει;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀγαπήσεις, Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τούτο ποίει, καὶ
ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν
εαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἄνθρωπος τις κατέ-
βαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Ἱεριχὼν, καὶ λησταῖς περιέπε-
σεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν,
καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον,
ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ Συκκυρίαν δὲ ἱε-
ρεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐν-
ῆπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἐνῆπαρῆλθεν.

33 Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁ-
δεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ
ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέ-
δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβί-
βας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον
κρίνον, ἤλασεν αὐτόν εἰς παν-
δοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῇ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με, ἀποδώσω σοι.

36 Τίς ἦν τέτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλεονεξίαν γελοῖναι τῇ ἐμπροσθέν σου εἰς τῆς λησῆς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτῇ· Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῆς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλυμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τῆς πόδας τῷ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ἡ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μὴ μόνον με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ ἔν αὐτῇ ἵνα μοι συνανήλῃται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·

42 Ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις ἢκ ἀφαιρέθησεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ιζ. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἰπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τῆς μαθητῆς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἡερανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἡρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίῳ, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρηστὸν μοι τρεῖς ἄρτους,

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ οὗ πρὸς με, καὶ ἔγω εἰ παραθήσω αὐτῷ·

7 Καὶ εἰνός ἐσθθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπος παρέχε· ἥδη ἡ θύρα κέκλειται, καὶ τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσιν· ὃ δύναμαι ἀναστὰς δεῦναι σοι.

8 Λέγω

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἡ δώ-
σει αὐτῷ ἀνασῆς, διὰ τὸ εἶ-
ναι αὐτῷ φίλον, διὰ γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτῷ ἐφερθεῖς δώσει
αὐτῷ ὅσων χεῖρζει.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰ-
τεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζη-
τεῖτε, καὶ εὕρήσεται· κηρύξτε, καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ
τῷ κηρύσσῃ ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πα-
τέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ
ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὅφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὦν,
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ Σκορπίον;

13 Εἰ ἔν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ ἡρακῆ, δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτήσιν αὐτόν;

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν·
ἐγένετο δὲ, τῷ δαιμονίῳ ἐξελ-
θόντι, ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἴ-
πον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια.

16 Ἄλλοι δὲ περιέριζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτῷ ἐζητήσαν
ἐξ ἡρακῆ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·

Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα ἐρημῇται, καὶ
οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ'
ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθή-
σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι
λέγει, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλ-
λιν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλου-
σι; διὰ τούτου κρίται ὑμῶν
αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθ-
ωπλισμένῳ φυλάσῃ τὴν
ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ εἰς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότε-
ρος αὐτῷ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτῷ
αἶρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ
σκεῦη αὐτῷ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνά-
γων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ
μὴ εὕρισκον, λέγει· Ὑποστρέ-
ψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν
ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὼν εὕρισκει κε-
σαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ πα-
ραλαμβάνει

ραλαμδάρει ἐπὶ ἄλλα ἕτερα πνεύ-
ματα πονηρότερα ἐαυτῷ, καὶ
εἰσελθόντα καλοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τῇ ἀνθρώπῳ
ἐκεῖνη χεῖρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λείπειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τῆ ὄχλῃ, εἶ-
πεν αὐτῷ· Μακάρια ἡ κοι-
λία ἡ βασιάσασα σε, καὶ μαστοὶ
ὅς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-
νῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν
λόγον τῆ Θεῆς, καὶ φυλάσσον-
τες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθ-
ροισιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ
γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ· ὁτι-
μῆτιον ἐπιζητεῖ, καὶ ὁτιμῆτιον οὐ
δοθῆσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
ὁτιμῆτιον Ἰωανᾶ τῇ προφῆτῃ.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο
Ἰωανᾶς ὁτιμῆτιον τοῖς Νινευί-
ταις, ὅπως ἔσαι καὶ ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπῳ τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότι ἐφερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης,
καὶ κατακρινεῖ αὐτὴς· ὅτι ἦλ-
θεν ἐκ τῶν περσῶν τῆς γῆς
ἀκούσαι τὴν σοφίαν Σολομῶν-
τος· καὶ ἰδὼς, πλείον Σολο-
μῶντος ᾤδε.

32 Ἄνδρες Νινευί ἀναστή-
σονταί ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶ-
σιν αὐτήν· ὅτι μελενόντησαν
εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ· καὶ ἰδὼς,
πλείον Ἰωανᾶ ᾤδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄ-
ψας, εἰς κρυπτόν τίθησιν, ἡδὲ
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπνευόμε-
νοι τὸ φεῖγ· βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τῇ ζωῆς-
τός ἐστι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν ᾖ
ὁ ὀφθαλμός ὡς ἀπλῆς ᾖ, καὶ
ὅλον τὸ ζωμά ὡς φωτεινόν
ᾖ· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ
τὸ ζωμά ὡς σκοτεινόν.

35 Σκόπει ᾖ μὴ τὸ φῶς
τὸ ἐν σοὶ, σκοτῇ ἐστίν.

36 Εἰ ᾖ τὸ ζωμά ὡς ὅλον
φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος
σκοτεινόν, ἔσαι φωτεινόν ὅλον,
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσρα-
πῇ φωλίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι,
ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖος τις,
ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ·
Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν
ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον
ἐβαπτίσθη πρὸ τῆ ἀρίστῃ.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρι-
σαῖοι τὸ ἔξωθεν τῆ πολιτείας καὶ
τῆ πίνακος καθαρίζετε· τὸ
δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπα-
γῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἀφρονες, ἔχ ὁ ποιή-
σας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐποίησε·

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε
ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδὼς, πάντα
καθαρὰ ὑμῖν ἐσιν.

42 Ἄλλ' ἡκαὶ ὑμῖν τοῖς
Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατῆτε
τὸ

τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆλανον
καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέ-
χεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγα-
πὴν τῇ Θεῷ ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, καὶ κεῖνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
σαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν προ-
ποκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς, καὶ τὴς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
ὅτι ἐσὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
ἀδόκητα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ πε-
ριπατοῦντες ἐπάνω ἐκ οἴδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν
νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς
ὕβριζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς καὶ, ὅτι φοβί-
ζεθε τὴν ἀνθρώπου φοβίαν
δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῶν
δακτύλων ὑμῶν ἐπροσφάυετε
τοῖς φοβίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προ-
φητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
ἀπέκλειναν αὐτῆς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ
συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν
ἀπέκλειναν αὐτῆς, ὑμεῖς δὲ οἰ-
κοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τῆτο καὶ ἡ σοφία
τῇ Θεῷ εἶπεν· Ἀποσελῶ εἰς
αὐτῆς προφῆτας, καὶ ἀποσό-
λεις, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκλινῶσι
καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἴνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν, τὸ
ἐκχυνόμενον ἀπὸ καθάρσεως
κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της,

51 Ἀπὸ τῆ αἱματιᾶ· Ἀ-
βελ, ὡς τῆ αἱματιᾶ Ζαχα-
ρίην, τῆ ἀπολομένης μετὰ τῆ
δυσιστηρίης καὶ τῆ οἴκῃ· ναὶ
λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομι-
κοῖς, ὅτι ἡγάγετε τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· αὐτοὶ ἐκ εἰς-
ἤλθετε, καὶ τῆς εἰσερχομένης
ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντι δὲ αὐτῇ ταῦ-
τα πρὸς αὐτῆς, ἡρξάντο οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
δεινῶς ἐνέχουν, καὶ ἀποσομα-
τίζουσιν αὐτὸν περὶ πλεονόνων·

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ
ζητοῦντες θηρεύσαι τι ἐκ τῆς
σώματι· αὐτῇ, ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτῇ.

Κεφ. ιε'. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεσῶν
τῶν μυριάδων τῇ ὄχλῃ,
ὥς καταπαλεῖν ἀλλήλους, ἡρ-
ξάντο λέγειν πρὸς τῆς μαθητῶν
αὐτῆς· Πρῶτον προσέχετε
ἐαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκ-
ρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συσκεκαλυμ-
μένον ἐστὶν, ὃ ἐκ ἀποκαλυφ-
θήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ ἐκ
γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ συνο-
τίᾳ

τίς εἶπαίτε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκησθήσεσθαι· καὶ ὁ πρὸς τὸ ἧς ἐλάλησαίτε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεσθαι ἐπὶ τῶν δομάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερον τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τῆτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε σερβία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἢ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡριθμῆνται· μὴ ἔν φοβεῖσθε πολλῶν σερβίων διαφέρειτε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν ὕψος τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημησάντι ἢ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συνάγωγας καὶ

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃσθε, ἢ τί εἰπήτε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μὴ μερίσασθαι μετ' ἐμὴ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Ὅρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι ἢ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτῆς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλοσίῃ εὐφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι ἢ ἔχω πᾶν συνάξω τῆς καρπῆς μου;

18 Καὶ εἶπε· Τῆτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννηματά μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

19 Καὶ ἔρω τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύε, φάγε, πότε εὐφραίνε.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτῶσιν ἀπὸ σου· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσαι;

21 Οὕτως

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πωλεῖν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τῆς μαθητὰς αὐτῆς· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσθητε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τῷ ἐνδύματι.

24 Κατανοήσατε τῆς κόρακας, ὅτι ἐκλείουσιν, καὶ οὐκ ἐστὶ ταμεῖον, καὶ οὐκ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτάς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῷ πηχυν ἓνα;

26 Εἰ ἢν ἔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· ἐκ κοπιᾶ, καὶ οὐκ ἐκ κινήσεως· λέγω δὲ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκ Σοδομῶν ἐν πάσῃ τῇ ὁδοῇ αὐτῆς περιβάλλεται ὡς ἐν τέτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χορὸν ἐν τῷ ἄρῳ ἡμέρον ὄντα, καὶ ἄρτον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς ὕτως ἀμφιένυσσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζηλεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· καὶ μὴ μελεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τῆ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατήρ οἶδεν ὅτι χρῆζειτε τούτων.

31 Πλὴν ζηλεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἐαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς ἔραιοις· ὅπου κλέπτει οὐκ ἐφίξει, καὶ οὐκ ἐκείνη διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται.

35 Ἐσώσαν ὑμῶν αἱ ὀφθαλμοὶ περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καϊόμενοι,

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἐαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντι καὶ κρήσαντι, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, ὅς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγορήσας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτῆς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρησῇ ἔγωγε, μακάριοί εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκειτε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα

ἄρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρρηγόρησεν ἂν, καὶ ἔκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς ἔν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ἄρα ἢ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λείπεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πωστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καλεήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς δεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν κειρῷ τὸ κρίσιμον;

43 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσῃ ποιῶντα ὅτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ καλεήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξῃται τύπειν τοὺς παῖδας καὶ τοὺς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πότειν καὶ μεθύσκεσθαι·

46 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἢ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ᾗ ἡ γινώσκει· καὶ διχοτομήσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μετὰ τῶν ἀπίστων δώσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνήσιος τὸ δέλημα τοῦ κυρίου ἐαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ δέλημα

αὐτοῦ, δαρῆσεται πολλάς.

48 Ὁ δὲ μὴ γνῆς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρῆσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἤλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνέφθῃ;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ἢ τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δῆναι ἐν τῇ γῇ; ἔχι, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν.

52 Ἔσονταί γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατήρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγατήρ ἐπὶ μητρί· πενθερά ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἰδῇτε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὁμβρὸς ἔρχεται· καὶ γίνεταί ὅπως.

55 Καὶ ὅταν νῆτον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσαι· καὶ γίνεταί.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ γῆς καὶ τοῦ ἑρανοῦ οἶδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καίρον τοῦτον πῶς ἢ δοκιμάζει;

57 Τί

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῶν ἔκρινε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάεις μετὰ τῆ ἀντιδίκου καὶ ἐπ' ἀρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐρσασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτῆς· μή ποτε κατὰ σύρην καὶ πρὸς τὸν κρίην, καὶ ὁ κρίης καὶ παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ καὶ βάλλῃ εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ἢ μὴ ἐξελεύθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἢ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΡΗΣΑΝ δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἶμα Πιλάτου ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἔστω ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τῆς Γαλιλαίας ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεισθήσθε.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' ἧς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτῆς, δοκεῖτε ὅτι ἔστω ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπων τῆς κατωικησίας ἐν Ἱερουσαλὴμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθήσθε.

6 Ἐλέγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτῆς πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔχ' εὔρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἴδὲ, τρεῖς ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ἔχ' εὗρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καθαρεύεις;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τὴν τοτὸν ἔτος, ἕως ὅτε καὶ ἴδω περὶ αὐτῆς, καὶ βάλλω κορμίαν.

9 Καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήτε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς ράββασιν.

11 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συκκύνῃσιν, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ πανίελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυται τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παρεχρήμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀθανακίων ὅτι τῷ ράββι αὐτῷ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι

ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις ἔν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ λαβδατῇ.

15 Ἀπεκρίθη ἦν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ λαβδατῷ ἔλκει τὸν βῆν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν πωλίζει;

16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραάμ ἦσαν, ἣν ἔδθησεν ὁ Σαλμάναις ἰδὲ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, καὶ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τῇ λαβδατῇ;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντες αὐτοῖς, κατήσχυνον οἱ πάντες οἱ ἀνιικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἐλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ λιναπέως, ὃ λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἐαυτοῦ· καὶ ᾤκησεν, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ περὶ αὐτὸ τῷ ἔρῳ κατέσκηνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὅμοία ἔστι ζύμῃ, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρη λάτᾳ τρεῖς, ἕως ὃ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορεύαν πορεύμενοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτῆς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πυλῆς· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν.

25 Ἀφ' ἧ ἂν ἐξερχῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρῖναι τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πότεν ἐσέ.

26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάσμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπιόμεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πότεν ἐσέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὤψῃσθε, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τῆς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένης ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀναλολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ.

30 Καὶ ἰδὲ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξέλθε, καὶ πορεύου ἐν λευθέρῳ· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτείνειν.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθεντες εἰπάτε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδὲ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεαι ἐπιελῶ ῥήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειῇμαι.

33 Πλὴν δεῖ με ῥήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι ἢ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλὴμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὴν προφήτῃν, καὶ λιθοβολῶσα τὸν ἀπέσταλμένον πρὸς αὐτήν, πόσους ἠθέλησας ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἐαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ ἢ ἠθελήσας;

35 Ἰδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ με ἴδῃτε ἕως ἂν ᾗξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων ῥαββιάτῳ φαεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρήμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος τις ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

N 2

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τῆς νομικῆς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεσι τῷ ῥαββιάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἠσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλάβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτῆς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄντος ἢ βῆς εἰς φρέαρ ἐμπεσῆται, καὶ ἢ κε εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ῥαββιάτῃ;

6 Καὶ ἢ ἰσχυσαν ἀναποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τῆς κεκλημένης παραβολὴν, ἐπεχῶν πῶς τὰς παραβολὰς ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτῆς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ καθυλισθῇς εἰς τὴν παραβολὴν· μήποτε ἐνλιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ κύριος καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τῷ τῷ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον καλεῖσθαι.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορεύθεις ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσαι σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἐαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἐαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγε

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκλη-
κότε αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄ-
ριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τῆς
φίλης σου, μηδὲ τῆς ἀδελφῆς
σου, μηδὲ τῆς συγγενεῖς σου,
μηδὲ γείτονας πλυσίμης· μή-
ποτε καὶ αὐτοὶ σου ἀντικαλέσω-
σι, καὶ γένῃται σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δο-
χὴν, καλεῖ πτωχούς, ἀναπή-
ρους, χωλούς, τυφλούς.

14 Καὶ μακάριός ἐστι,
ὅτι ἔκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί
σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν
αὐτῷ· Μακάριός ὅς φαί-
ται ἄξιον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀν-
θρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον
μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δού-
λον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τῇ δεύτῃ
εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρ-
χεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι
πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ
πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν
ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξ-
ελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ
σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε·
Ζεύκτη βοῶν ἠγόρασα πέντε,
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐ-
τά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρ-
ητημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυ-
ναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο ἔ-
δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγερόμενος ὁ
δῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ
κυρίῳ αὐτῶν ταῦτα. Τότε ὁρ-
μισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε
τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε τα-
χέως εἰς τὰς πλατείας καὶ
ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τὴς
πτωχῆς καὶ ἀναπήρης καὶ χω-
λῆς καὶ τυφλῆς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος·
Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας,
καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς
τὰς ὁδούς καὶ φραγμῆς, καὶ ἀν-
άγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισ-
θῇ ὁ οἶκος μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ὧδεῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεσθαι με τοῦ
δείπνου.

25 Συνεπορευόντι δὲ αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· καὶ γραφεῖς
εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς
με, καὶ ἔμισε τὸν πατέρα
ἐαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν
γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα, καὶ τῆς
ἀδελφῆς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι
δὲ καὶ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν, ἔ-
δύναται με μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις ἔβασιζει
τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται
ὀπίσω μου, ἔδύναται με εἶναι
μαθητὴς.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέ-
λων.

λων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἢ χι
πρώτον καθίσας ψηφίζει τὴν
δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν;

29 Ἴνα μὴ ποιεῖς, δένει αὐ-
τῇ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχυρὸν
ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες
ἄρξονται ἐμπαιξέειν αὐτῷ.

30 Λέγοντες· Ὅτι ἔτι
ὁ ἀνθρώπος ἤρξατο οἰκοδο-
μεῖν, καὶ ἢκ ἰσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πο-
ρευόμενος συγκαλεῖν ἐτέρω
βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ἢ χι
καθίσας πρῶτον βουλευεῖται εἰ
δυνατὸς ἐσιν ἐν δέκα χιλιάσιν
ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἰκοσι χι-
λιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήτε, ἔτι αὐτοῦ
πρόρρω ὄντι, πρεσβεῖαν ἀπο-
σεύχας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρή-
νην.

33 Οὕτως ἦν, πᾶς ἐξ υἱ-
μῶν, ὃς ἢκ ἀποτάσσειται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχεσιν, ἢ δύ-
ναταί μὴ εἶναι μαθητῆς.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται;

35 Οὔτε εἰς γῆν, ἔτε εἰς
κοπρίαν εὐθελὸν ἐσιν· ἔξω
βάλλουσιν αὐτό· Ὁ ἔχων
ῥα ἀκύνει, ἀκνέτω.

Κεφ. ιε. 15.

ἮΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐ-
τῷ πάντες οἱ τελεῶνται
καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἀκύνει αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόνγυζον οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς,

λέγοντες· Ὅτι ἔτι ἀμαρτω-
λὸς προσδέχεται, καὶ συνεσ-
θίει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπος ἐξ υἱμῶν
ἔχων ἐκατὸν πρόβατα, καὶ ἀ-
πολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ἢ κα-
ταλείπει τὰ ἐννενηκοντρεννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρη
αὐτό;

5 Καὶ εὕρων ἐπιτίθεται
ἐπὶ τὴς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον,
συγκαλεῖ τὴς φίλης καὶ τὴς
γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χαρήτε μοι, ὅτι εὑρον τὸ πρό-
βατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὕψως
χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἔρανος ἐπὶ
ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ
ἐπὶ ἐννενηκοντρεννέα δικαίοις,
οἵτινες ἢ χρεῖαν ἔχουσι μετα-
νοίας.

8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν, ἢ χι ἀπτεῖ λύχ-
νον, καὶ λαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ
ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρη;

9 Καὶ εὕρουσα συγκαλεῖ-
ται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτο-
νας, λέγουσα· Συγχαρήτε μοι,
ὅτι εὑρον τὴν δραχμὴν ἣν
ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χα-
ρὰ γίνεσθαι ἐνώπιον τῶν ἀγγέ-
λων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτω-
λῷ μετανοῶντι.

11 Εἶπα

11 Εἶπε δέ· Ἀνθρώπος τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἡσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' ἡ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν ἡσίαν αὐτῆ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πωλιῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τῆς ἀγρῆς αὐτῆ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῆ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἦσθιον οἱ χοῖροι· καὶ ἡδεῖς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τῷ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτὸν εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ ἔκети εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ

αὐτῇ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτῆ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτῆ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμαρτὸν εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκети εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τῆς δούλης αὐτῆ· Ἐξενέκατε τὴν σολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆ, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰς πόδας.

23 Καὶ ἐνέκαλινε τὸν μόσχον τὸν σιευλὸν δύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι ἔστι ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξατο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱός αὐτῆ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκησε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκε· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιευλὸν, ὅτι ὑπαίνομαι αὐτὸν ἀπέλασεν.

28 Ὡργίσθη δὲ, καὶ ἔκ ἡθέλεν εἰσελθεῖν· ὁ ἦν πατήρ αὐτῆ ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ

τῷ πατρὶ· Ἰδὲ, τὸσαῦτα ἔτη
δουλεύω σοι, καὶ ἠδέσθης ἐνλο-
λὴν σου παρεῖλθον, καὶ ἐμοὶ
ἠδέσθης ἔδωκας ἔριφον, ἵνα με-
τὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου ἔστος,
ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιλευλόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Τέκνον, ὧ πάντοτε μετ' ἐμῷ
εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σου εἰσιν.

32 Εὐφρανθήναι δὲ καὶ χα-
ρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφὸς σου
ἔστ'· νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε·
καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὗρέθη.

Κεφ. ις'. 16.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τῆς
μαθητὰς αὐτῶ· Ἄνθρω-
πὸς τις ἦν πλῆσις, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ ἔστ' διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶ-
πεν αὐτῷ· Τί τῷτο ἀκῶω
περὶ σου; ἀπόδο' τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· ἡ γὰρ
δυνήση ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰ-
κονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Στάπλειν
ἢ ἰσχύω, ἐπαλεῖν αἰσχύνο-
μαι.

4 Ἐβλὼν τί ποιήσω, ἵνα
ὅταν μελασθῶ τῆς οἰκονομί-
ας, δέξωνταί με εἰς τῆς οἴκου
αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος

ἦνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τῇ κυρίῃ ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν
βάτης ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ καθίσας ταχέως γράψον
πεντήκοντα.

7 Ἐπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶ-
πεν· Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ
λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ
γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοή-
κοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ ὑπὸ
τῇ αἰῶνι τῆς φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τῆς υἱὸς τῆ φωνῆς εἰς
τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῆ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅ-
ταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πτωχὸς ἐν ἐλαχίστοις,
καὶ ἐν πολλῷ πτωχὸς ἐστὶ· καὶ ὁ
ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ ἔν ἐν τῷ ἀδίκῳ μα-
μωνᾷ πτωχοὶ ἢ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πεισεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πτωχοὶ ἢ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτε-
ρον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δουλοῦν κυρίῳ δουλεύειν· ἡ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει·

ἀπαφήσει· ἢ εἰς ἀνθέξειαι,
καὶ τῇ ἐτέρῃ καθαφρονήσει· ἢ
δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μα-
μαῶν.

14 Ἦκον δὲ ταῦτα πάν-
τα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάρ-
στοι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκ-
τίζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς ἐστέ οἱ δικαιοῦντες ἐαυτῆς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ
Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
ἐψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον
τῷ Θεῷ ἐσιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ περ-
φῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε
ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶ τὸν
ἐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν,
ἢ τὴν νόμῳ μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτῇ, καὶ γαμῶν ἐ-
τέρῳ, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ
ἐπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἀνθρώπου δὲ τις ἦν
πλῆσι, καὶ ἐνεδιδύσκετο
πορφύρεαν καὶ βέσσον, εὐφραι-
νόμενος καθ' ἡμέραν λαμ-
πρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνό-
ματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο
πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῇ ἡλ-
κωμένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασ-
θῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν

πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῆς πλῆσι· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες
ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἐλ-
κη αὐτῇ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον τῇ Ἀβραάμ· ἀπέθανε
δὲ καὶ ὁ πλῆσι, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾧ ἡ ἐπάρας
τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτῇ, ὑπάρ-
χων ἐν βασάνοις, ὤρετο τὸν Ἀ-
βραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λαζ-
αρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῇ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέ-
ησόν με, καὶ πέμψον Λάζα-
ρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τῆς
δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ κα-
ταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι
ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ·
Τέκνον, μνησθήτω ὅτι ἀπέλα-
βες ὅτι τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ
ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά· νῦν δὲ ὁδε παρα-
καλεῖται, ὅτι δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι ταῖς,
μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσ-
μα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν
πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνασθαι, μη-
δὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς δια-
περάσιν.

27 Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ ἡν ρε,
πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκόν σου πατρός μου.

28 Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελ-
φούς, ὅπως διαμαρτυρηθῇ αὐ-
τοῖς,

τοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆτον τῆς βασιανῆ.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχῃσι Μωσέα, καὶ τῆς προφῆτας· ἀκυσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἰάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτῆς, μελανοήσῃσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν ἦν ἀκῆσιν, ἡδὲ εἰάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΠΗΕ δὲ πρὸς τῆς μαθητῶν· Ἀνένδεκόν ἐστι τῇ μὴ ἔλθεῖν τὰ Σκανδαλά· καὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσίτελεῖ αὐτῷ, εἰ μὴ ὁ ὀνικός περικεῖται περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα Σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς· Ἐάν δὲ ἀμάχη εἰς Σε ὁ ἀδελφός Σε, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ εἰάν μελανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ εἰάν ἐπ' ἰσχύος τῆς ἡμέρας ἀμάχη εἰς Σε, καὶ ἐπ' ἰσχύος τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ Σε, λέγων· Μετανοῶ· ἀφῆσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἰπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθε ἡμῖν πῖσιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἶχετε πῖσιν ὡς κόκκον Σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ Συναμίσει ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ

φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκησεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν θέλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὅς ἐισέλθόντι ἐκ τῆ ἀγρῆ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' ἔχι ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάτω καὶ πῶ· καὶ μετὰ ταῦτα φάσσαι καὶ πῖσαι Κύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δέλω ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαλαχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαλαχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δέλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὁ ὀφειλόμενος ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσων Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένῳ αὐτῷ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λευιτοὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτῶν τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτῆς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τῆς πόδας αὐτῆ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεΐτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθάρισθησαν; οἱ δὲ ἐννέα πῃ;

18 Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δύναι δοῦναι τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλοθεν ἦτος.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου ῥέσσωκε σε.

20 Ἐπερωτήθη δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρακληήσεως·

21 Οὐδὲ ἐρῶσιν· Ἰδὲ ὦδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· ἰδὲ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν ὅς ὑμῶν ἐσιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τῆς μαθητῶν· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἡμεῖς τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐρῶσιν ὑμῖν· Ἰδὲ ὦδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡς περ γὰρ ἡ ἀσραπὴ ἡ ἀσράπισσα ἐκ τῆς ὑπὲρ ἡερὰν, εἰς τὴν ὑπὲρ ἡερὰν λάμπει· ὣτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὣτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμην, ἐξελαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἀπῶλεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλυν, ἐφύτευον, ἀκοδόμουν·

29 ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἡερὰν, καὶ ἀπῶλεσεν ἅπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτειν.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δαμάσκου, καὶ τὰ ῥεύματα αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καθαβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἄλφῳ, ὁμοίως μὴ ἐπισπράττω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζηλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ῥῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωοποιήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν· Ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθειαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται.

36 Καὶ

36 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως τὸ ζῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱετοί.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὰν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κερίτης τις ἦν ἐν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβήμεντος, καὶ ἀνθρώπον μὴ ἐντρέπομένου.

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀνιδίκου μου.

4 Καὶ ἔκ ἡθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ἔφοβῃμαι, καὶ ἀνθρώπον ἔκ ἐντρέπομαι·

5 Διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλει ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκήσατε τί ὁ κερίτης τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ἔμὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῆ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθύμων ἐπὶ αὐτοῖς·

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πολλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς·

Ο

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τῆς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξῆθενεν· τὰς τῆς λοιπῆς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσευξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης·

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχησα· Ὁ Θεός, εὐχαρισῶ σοι, ὅτι ἔκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ· ἢ καὶ ὡς ἔστι ὁ τελώνης.

12 Νησεύω δις τῷ σταβῶν, ἀποδεκαίω πάντα ὅσα κλῶμαι·

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς ἔκ ἡθέλην εὐδὲ τῆς ὀφθαλμῆς εἰς τὸν ἕρανὸν ἐπαρῆ· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἔστι δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπ-ῖηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἀφῆτε τὰ παῖδια ἐρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·

τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆ Θεῆ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δεξιῇται τὴν βασιλείαν τῆ Θεῆ ὡς παιδίον, ὃ μὴ εἰσεέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λείπεις ἀγαθόν; ἡδεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐνβολὰς οἶδας. Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκήσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκήσας ταῦτα, περιέλυτο· ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος· ἑφρόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περιέλυτον γενόμενον, εἶπε· Πᾶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τῆ Θεῆ.

25 Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶ κἄμηλον διὰ τρυμαλῖος ῥαβιδεῖν εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον

εἰς τὴν βασιλείαν τῆ Θεῆ εἰσελθεῖν.

26 Ἐπὶ δὲ οἱ ἀκήσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθησάμεν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡδεῖς ἐστὶν ὅς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφεὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τῆ Θεῆ,

30 Ὃς ὃ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τῆς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτῆς· Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τῆ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὕβρισθήσεται, καὶ ἐμπισθήσεται·

33 Καὶ μαζιγώσαντες ἀποκτενεύσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἡδὲν τούτων συνήκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τῆ βίβλου κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔκρινον αὐτὸν λέγοντες·

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλως

λός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιῶν.

36 Ἀκίστας δὲ ὄχλη δια-
πρρευομένη, ἐπυνθάνετο τί
εἴη τῆτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων·
Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
τίμων αὐτῷ ἵνα βιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῶν μάλλον ἐκρα-
ζεν· Ὑιὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀρχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ,
ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύ-
ριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δο-
ξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λα-
ὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο
τὴν Ἱερουσόλῃν.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι
καλόμενος Ζακχαῖος καὶ
αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ὁ
ὢν ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν
Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ ἢκ ἡδύνατο
ἀπὸ τῆς ὄχλης, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ
μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσ-
θεν, ἀνέβη ἐπὶ βυκομωρέαν,
ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης
ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς
εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Ζακχαῖε, βπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ βπεύσας κατέβη,
καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἄπαντες διε-
γούρυζον, λέγοντες· Ὅτι πα-
ρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε
καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος
εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὼν,
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάνησα,
ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωθήσῃ
τῷ οἴκῳ τῆτω ἐγένετο, καθό-
τι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σωσαι
τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκρόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παρα-
βολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτόν
εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν
αὐτῷ ὅτι παραχρῆμα μέλ-
λει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀνα-
φαίνεσθαι.

12 Εἶπεν ἔν· Ὁ ἄνθρωπος
τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώ-
ραν μακρὰν, λαβεῖν ἐαυτοῦ
βασίλειαν.

βασιλείῳ, καὶ ὑποσρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῇ ἐμίσην αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτῇ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῆτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτόν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τῆς δούλης τῆτης, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου περσσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δούλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγέννη, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τρίτος· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδὲ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σκιδάριῳ.

21 Ἐφοβήμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἵρεις ὃ ἔκ ἐθηκεας, καὶ διερίζεις ὃ ἔκ ἐσπερας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τῆ σωματικῆς σου κεινῶς σε, πο-

νηρὲ δούλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἵρων ὃ ἔκ ἐθηκεας, καὶ διερίζων ὃ ἔκ ἐσπερας.

23 Καὶ διατί ἔκ ἐδωκας τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεσῶσιν εἶπεν· Ἀραβὲ ἀπ' αὐτῇ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τῇ μὴ ἔχοντι, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῇ.

27 Πλὴν τῆς ἐχθρῆς μου ἐκείνης, τῆς μὴ θελήσαντίς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτῆς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ καλαιοφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλόμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτῇ,

30 Εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς τὴν καλὴν ἀνθικώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὗρήσετε πᾶλλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἡδεῖς πόσις ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε.

31 Καὶ εἰάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐ-

ρεῖτε

ρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῇ χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῇ πρὸς αὐτῆς· Τί λύσει τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτῇ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤσαν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπὶ ῥήψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένη δὲ αὐτῇ, ὑπεσφάννυσεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντι δὲ αὐτῇ ἤδη πρὸς τῇ καθαβάσει τῇ ὀρθῇ τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν ἑραν, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τῆ ὄχλης εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιλίμητον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν ἔτοιμι ῶμαι, οἱ λίθοι κεκραῖνονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν

τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων·

42 Ὅτι εἰ ἐνῶς καὶ σου, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·

43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σου, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφισί σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ ἢ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν ἢ ἐνῶς τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωληνίας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας.

46 Λέγων αὐτοῖς· Τέτραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτην αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τῇ λαῷ.

48 Καὶ ἢ ἐξέρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμαστο αὐτῇ ἀκῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντι αὐτῇ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένων, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις, καὶ

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἶπε ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δὴς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ ἡμεῖς ἓνα λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ὕδατος ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι εἰν εἰπόμενον· Ἐξ ὕδατος· ἐρεῖ· Διὰ τί ἔν ἐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἰπόμενον· Ἐξ ἀνθρώπων· πῶς ὁ λαὸς καλιθᾷσει ἡμᾶς· πεπεισμένον γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πότεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῶ.

9 Ἡρξάτο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοξο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργίας δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρπῆ τοῦ ἀμπελῶνος δώσιν αὐτῷ· Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δούλον· οἱ δὲ καμῖνον

δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῆτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τῆτον ἰδόντες ἐντραπήσουσιν αὐτόν.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν· Τί ἔν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσει καὶ ἀπολέσει τῆς γεωργίας τῆτης, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί ἔν ἐστι τὸ γεγραμμένον τῆτοι· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ὅτι ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πείσων ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐξήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφονεύθησαν τὸν λαόν· ἔβωσαν γὰρ

γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὴς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παραζηρήσαντες
ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑπο-
κρινομένους ἐαυτοὺς δικαίους εἶ-
ναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτῇ
λόγῳ, εἰς τὸ παραδῆναι αὐ-
τὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
τῇ ἡγεμονίᾳ.

21 Καὶ ἐπρωώτησαν αὐ-
τὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ δι-
δάσκεις, καὶ ἡ λαμβάνεις πρὸς-
ωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
δόδον τῷ Θεῷ διδάσκεις·

22 Ἐξέσιν ἡμῖν Καίσαρι
φόρον δῆναι, ἢ ἢ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς
αὐτῆς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνά-
ριον· τίνα ἔχει εἰκόνα καὶ ἐ-
πιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ
εἶπον, Καίσαρ.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀποδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος
Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ τῷ
Θεῷ.

26 Καὶ ἐκ ἰσχύσαν ἐπι-
λαβεῖσθαι αὐτῇ ῥήματι· ἐναν-
τίον τῷ λαῷ καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτῇ, ἐσί-
γησαν.

27 Προσελθόντες δὲ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀνιλε-
γοντες ἀνάσασιν μὴ εἶναι, ἐπ-
ρωώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς, ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν

τίνος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
γυναῖκα, καὶ ἔτῃ ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτῇ τὴν γυναῖκα, καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῇ.

29 Ἐπὶ τῇ ἑνὶ ἀδελφοὶ ἦσαν
καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα,
ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτῃ ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπ-
τά· καὶ ἡ κατέλειπον τέκνα, καὶ
ἀπέθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ ἑνὶ ἀναστάσει,
τίνος αὐτῶν γίνεσθαι γυνή;
οἱ γὰρ ἐπὶ τὸ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τῆ
αἰῶνος τήτῃ γαμήσιν καὶ ἐκ-
ταμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τῇ
αἰῶνι ἐκείνῃ τυχεῖν, καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν,
ἥτε γαμήσιν, ἥτε ἐκταμίσ-
κονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνασθαι· ἰσχυροὶ γὰρ
εἰσι καὶ υἱοὶ εἰσι τῷ Θεῷ, τῆς
ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγγείρονται οἱ
νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν
ἐπὶ τῆς βάτῃ, ὡς λέγει Κύ-
ριον τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ
τῶν

τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ ἔκ ἐστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν Γραμματέων, εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν ὁδόν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἀνθῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

44 Δαβὶδ ὅν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

45 Ἀκούοντες δὲ πάντες τῆ λαῆς, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φιληνίων ἀσπασμῶς ἐν ταῖς ἀφοργαῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνάγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἱ καλεσθῆναι τὰς οἰκίας τῶν χερῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ἅτοι λήφοντα περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. 21.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδε τὸς βάλλοντας τὰ ὄψα

αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλεούσας.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχή αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν.

4 Ἀπαντες γὰρ ἔτοι ἐκ τῆ περιουσιολογίας αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῇ Θεῷ. αὕτη δὲ ἐκ τῆ ὑστερήματι αὐτῆς ἀπάντα τὸν βίον, ὅν εἶχεν, ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τῆ ἱερῆς, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε.

6 Ταῦτα ἂν θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ἢ ἀφελθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὡς ἢ καταλυθήσεται.

7 Ἐπρωτόησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦτα ἔσαι; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ ὅν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκήσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' ἐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλθῃ αὐτοῖς· Ἐφερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοί

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοί, καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φοβησά τε καὶ Σημεῖα ἀπ' ἑρανεῖ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιβαλεῖσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς Συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένης ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος μου.

13 Ἀποθήσειται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε ἢν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελεῖσθαι ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σῶμα καὶ Σοφίαν, ἣ ἂν δυνήσονται ἀντιπεῖν, ἐδὲ ἀνιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ Συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἢ μὴ ἀπολῆται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κλήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλιμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις,

μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσι, τῇ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσαι γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄρεγῃ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσῶναι σώματα μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθῶσιν εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσαι πατημένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσαι Σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ Σελήνῃ, καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς Συναρχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἡχέουσι θαλάσσης καὶ ῥάλας.

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἑρανεῶν λαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὀφνοῦνται τῶν ἡν τῷ ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν Σικκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προδάλωσιν ἡδὲ.

ἤδη, βλέποντες, ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρειν ἐσίν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐσιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ ἥρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἢ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδιαὶ ἐν κραυγῇ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιαστικαῖς, καὶ αἰφνιδίᾳ ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

35 Ὡς παγίς γὰρ ἐπελεύσει ἐπὶ πάντας τὰς καθημένους ἐπὶ πόρων πώσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε ἄν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλουσα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ ἡμῶν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἡυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκροῦν αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. 22.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἐροη τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτην οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰησοῦν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὅντινα ἐκ τῆ ἀριθμῆ τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματέσι, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δέναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτησε εὐκαιρίαν τῷ παραδῆναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδὲ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμιον ὕδατος βασάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἣ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς ἐστὶ τὸ καλίσμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάσω;

12 Κρίνειν ὑμῖν δείξει ἀνάστα

ἀνώγειον μέγα ἐςρωμένον· ἐκεῖ
ἱτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡ-
τοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς·
Ἐπιθυμῶ ἐπεθύμησα τῷτο
τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν,
πρὸ τῆ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἡκέτι ἢ μὴ φάσω ἐξ αὐτῆ,
ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῇ Θεῷ.

17 Καὶ δεξιόμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λά-
βετε τῷτο, καὶ διαμερίσατε
ἐαυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἢ
μὴ τῶν ἀπὸ τῆ γενήματι
τῆς ἀμπέλης, ἕως ὅτε ἡ βα-
σιλεία τῇ Θεῷ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς, λέγων· Τῷτο ἐστὶ τὸ
σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-
δόμενον· τῷτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέ-
γων· Τῷτο τὸ ποτήριον, ἡ
καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνό-
μενον.

21 Πλὴν ἰδὼν, ἡ χεὶρ τῆ
παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν ἦς τῇ ἀν-
θρώπῃ πορεύεσθαι μετὰ τὸ ὠ-
ρισμένον· πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι' ἧ παραδίδοιαι.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συ-
ζητεῖν πρὸς ἐαυτῆς, τὸ, τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τῷτο
μέλλων πρᾶσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονει-
κία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυρι-
εὔουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιά-
ζοντες αὐτῶν, εὐεργέται κα-
λεῖται.

26 Ὑμεῖς δὲ ἢ οὐκ ἔτι
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσ-
θω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγέ-
μενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀ-
νακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἔχι
ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἐσε οἱ διαμε-
μενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου.

29 Καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑ-
μῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
τήρ μου, βασιλεῖν·

30 Ἴνα ἐσθίῃτε καὶ πίνῃτε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ
βασίλειᾳ μου· καὶ καθίσησθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τῆ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σί-
μων, Σίμων, ἰδὲ ὁ Σατανᾶς
ἐζητήσατο ὑμᾶς, τῇ σιναῖ
ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ
 ᾧ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις
 ᾧ· καὶ ᾧ ποτε ἐπιστρέψας,
 στήριξον τῆς ἀδελφῆς ᾧ.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
 Κύριε, μετὰ ᾧ ἔτοιμός εἰμι
 καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
 πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι,
 Πέτρε, ἢ μὴ φωνήσῃς ᾧ με-
 ρον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀ-
 πωρήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ-
 τε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βα-
 λαάνη, καὶ πῆρας, καὶ ὑποδη-
 μάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε·
 Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλ-
 λά ἰὼν, ὁ ἔχων βαλάνιον, ῥ-
 ράτῳ, ὁμώως καὶ πῆραν· καὶ ὁ
 μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμά-
 lion αὐτῷ, καὶ ἀγορασάτω μά-
 χαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι
 τῷτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τε-
 λεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ
 μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ
 γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλει ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε,
 ἰδοὺ μάχαιραι ὡδε δύο. Ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανὸν ἐστίν.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
 κατὰ τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὄρος τῶν
 Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐ-
 τῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τῇ
 τόπῃ, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύ-
 χεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
 ρασμὸν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
 ἀπ' αὐτῶν ὥσπερ λίθον βολήν,
 καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσκυ-
 χεῖο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βέλει
 παρενεγκεῖν τὸ πειθήριον τῷτο
 ἀπ' ἐμοῦ· πλήν μὴ τὸ θέλημά
 μου, ἀλλὰ τὸ ᾧ γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
 ἀπ' ἡρακλῆ, ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἁλῶ-
 νίᾳ, ἐκτενέστερον προσκύχου-
 ῖ· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσπερ
 θρόμβοι αἱματι· καθαθαίνον-
 τες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
 προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τῆς
 μαθητῶν, εὗρεν αὐτῆς κοιμω-
 μένης ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
 καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύ-
 χεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῇτε εἰς
 πειρασμόν.

47 Ἐτιδὲ αὐτῷ λαλήντος,
 ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
 Ἰudas, εἰς τῶν δώδεκα, προ-
 ἤρχετο αὐτῶν, καὶ ἡγήσισε τῷ
 Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
 τῷ· Ἰudas, φιλήματι τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
 τὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ·
 Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μα-
 χαίρῃ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις
 ἐξ αὐτῶν τὸν δακτὸν τῷ Ἀρ-
 χιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῷ τὸ
 ὄριον τοῦ δεξιῶν.

51 Αποκριθεὶς

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφάμεν τὴν ὥρην αὐτῆς, ἰάσαίτο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τῆς παραγενομένης ἐπ' αὐτόν Ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων·

53 Καὶ ἡμέραν ὅλην μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ἢ ἐξελεῖναι τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐκκσία τῇ Συνόδῳ.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἡγαγόν, καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τῇ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀφάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδὼσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ ἦτορ σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων· Γύναι, ἢ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, ἢ ἐγώ;

59 Καὶ διασάσης ὥσπερ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἦτορ μετ' αὐτῆς ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·

P

Ἄνθρωπε, ἢ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλῶν αὐτῆς, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ σπασθεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τῇ λόγῳ τῇ Κυρίῳ, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρεῖς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐτυπλιν αὐτῆς τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ πατήρ σου.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῷ λαῷ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνῆγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν.

67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, ἢ μὴ πιστεύσητε;

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ἢ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τῆς νῦν ἔσαι ὁ ἴσους τῷ ἀνθρώπῳ καθήμενος ἐπὶ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῆς Θεᾶς.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ἦν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ

πρὸς

πρὸς αὐτῆς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ λὰρ ἠκήσαμεν ἀπὸ τῆ σόματι^ς αὐτῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθ^{ος} αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἡρῶδης δὲ κατηγορεῖν αὐτῇ, λέγοντες· Τῆτον εὗρομεν διασρέφοντα τὸ ἔθν^{ος}, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόβος διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτ^{ος} ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτ^{ος} εἶπε πρὸς τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ τῆς ὄχλης· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμεν^{ος} ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ᾧδε.

6 Πιλάτ^{ος} δὲ ἀκήσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπ^{ος} Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπίβη^ς ὅτι ἐκ τῆς ἑξουσίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὃντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις·

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν

Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανῆ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκῆειν πολλὰ περὶ αὐτῆς· καὶ ἠλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτῆς γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόφοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ ἔδεν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσηκείσαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγορήσαντες αὐτῇ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτῆς, καὶ ἐμπαίζας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι^{οι}, τε Πιλάτ^{ος} καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλληλῶν· προϋπήρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτοῖς.

13 Πιλάτ^{ος} δὲ συγκαλεσάμεν^{ος} τῆς Ἀρχιερεῖς, καὶ τῆς ἀρχόντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτῆς· Προσσηνέκατέ μοι τὸν ἀνθρώπον τῆτον, ὡς ἀποσρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, ἔδεν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷτῳ αἴτιον, ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτῆς.

15 Ἀλλ' ἔδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδὲ ἔδεν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας ἔν αὐτῷ ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην·

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
λύναι αὐτοῖς κατὰ ἐορτὴν ἓνα.

18 Ἀνέκραζαν δὲ παμ-
πληθεῖ, λέγοντες· Αἶρε τῆ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν.

19 Ὅστις ἦν διὰ θάσιν τι-
νὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ
φόνον, βεβλημένῳ εἰς φυ-
λακὴν.

20 Πάλιν ἦν ὁ Πιλάτῳ
προσεφώνησε, θέλων ἀπολύ-
σαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνησαν, λέ-
γοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον
αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς
αὐτῆς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν ὁ αὗτός; ἡδὲν αἴτιον θανά-
τη εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
ἦν αὐτὸν ἀπολύσαι.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτῶμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· καὶ καθίσχουσιν αἱ
φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρ-
χιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἐπέ-
κρανε γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐ-
τῶν.

25 Ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν
διὰ θάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἡ-
τήντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέ-
δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
τόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός
τινός· Κυρηναίου τῷ ἐρχομένῳ
ἀπ' ἀγῆ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σαυρὸν, φέρειν ὀπισθεν τῷ
Ἰησοῦ.

27 Ἠκολήθει δὲ αὐτῷ
πολὺ πλῆθος τῆ λαῶ, καὶ γυ-
ναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπιοντο καὶ
ἐθρήνην αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐ-
τάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Οὐδαίερες
Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ'
ἐμὲ, πολλὰν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι, ἰδὲ, ἔρχονται ἡ-
μέρας ἐν αἷς ἐρῶσι· Μακά-
ριαί αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ
ὅκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ ὅκ
ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν
τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς·
καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψαίτε
ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕψει ξύ-
λῳ ταῦτα ποιῶσιν, ἐν τῷ
ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἡ γῆ δὲ καὶ ἑτέροι δύο
κακῆρες· ὧν αὐτῷ ἀναιρεθῆ-
ναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν,
καὶ τῆς κακῆρης· ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε·
Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ
οἶδας τί ποιοῦσι. Διαμερι-
ζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσὶν οἱ λαὸς θε-
ωρῶν. Ἐξεμυκλήριζον δὲ καὶ
οἱ ἄρχοντες ὧν αὐτοῖς, λέ-
γοντες· Ἄλλως ἔσωσε, ὡς
σάτω ἑαυτὸν, εἰ ὅτός ἐστιν ὁ
Χριστός

Χριστός ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ σφαλιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὁξυπροσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ Κύ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, Ὡσον Σεαυλόν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακήρων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ Κύ εἶ ὁ Χριστός, Ὡσον Σεαυλόν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπέλιμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ Κύ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν, ἀπολαμβάνομεν· ἔτι δὲ ἕδὲν ἄτοπον ἐπράξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνησθηλί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, Ὁμήρον μετ' ἐμὲ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὥσπερ ὥρα ἔκλη, καὶ σκοτῶ ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ὥς ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καλαπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ

μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁνίως ὁ ἄνθρωπος ἔτι δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ Συμπαράγοντες οἱ ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρῶντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἐαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσχεον.

49 Εἰσήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολυθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βεθυθαῖος ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος ἐκ ἦν Συκαταλεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ ῥῆμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ κεθελὼν αὐτὸ ἐνεύλιξεν αὐτὸ λινθόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ ὃ ἐκ ἦν ἠδὲ πω ἠδεῖς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῇ, καὶ Σάββατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολυθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελλυθῆσαι

ἐληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ.

56 Ὑποσρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσυχάσαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἤλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου.

3 Καὶ εἰσελθῆσαι ἔχοντες εὗρον τὸ σῶμα τὸ κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀσραπίσταις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινεσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑποσρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημεῖου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεον πρὸς τὴν ἀποσόλυσιν ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ κῆρ· τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσθη αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθονία κείμενα μόναν· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὲ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σαδίας ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἑμμαῆς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτῆς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐφύγισας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκραβέντο τοῦ μὴ ἐπιγινώσκειν αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Τίνες οἱ λόγοι ἔσονται, ὅς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατεῖντες, καὶ ἐσεσθε σταυρωτοί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν·

αὐτὸν· Σὺ μόνον παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ εἶπας τὰ γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα Σαυᾶ, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτῆσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' ἧς ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τιμὲς ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γεγόμεναι ὀρθρεῖαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

23 Καὶ μὴ εὗρεσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λείψαι καὶ ὀπλισίαν ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λείψουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ὅτω καθῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτάς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πνεύματος ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-

θεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενον ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρημήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τῇ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατὰ κλιθεῖν αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διπνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἐκ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διπνοιγεῖν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνθηροισμένης τῆς ἑνδεκά καὶ τῆς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγγέρθη ὁ Κύριος ὅντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν

ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κλάσει τῆ ἁγίας.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λα-
λήντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη
ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέλει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἑμ-
φοδοὶ γενόμενοι ἐδόκην πνευ-
μα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί δια-
λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου
καὶ τὰς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με
καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα ἁγίου
καὶ ὁσεία ἐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ
θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τῷτο εἰπὼν ἐπέ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὰς πόδας.

41 Ἐτι δὲ ἀπισθέντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυ-
μαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐ-
χέτε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθῦς[Ⓢ] ὀπλῆ μέρ[Ⓢ], καὶ ἀπὸ
μελισσῶν κηρίον.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὐ-
τοι οἱ λόγοι ἕως ἐλάβησα πρὸς
ὑμᾶς ἔτι ὧν ζῶν ὑμῖν, ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως, καὶ προφῆταις, καὶ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νῆν, τῷ συνιέναι τὰς
γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅτι ἔτω γεγραπταί, καὶ ἔτως
ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ.

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μέλάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ.

48 Ὑμεῖς δὲ ἐσε μέληρυες
τῆτων.

49 Καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλ-
λω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πα-
τρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερου-
σαλὴμ, ἕως ὅ ἐνδύσησθε δού-
ναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήλασε δὲ αὐτὸς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπᾶρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτὸν.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτὸς, διέστη
ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰνῶντες καὶ εὐλογῶν-
τες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἕδὲ ἐν, ὃ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἡ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος· ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖν· τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο. καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν ἡκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἡ παρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Οἱ ἡκ ἐξ αἱμάτων, ἡδὲ ἐκ θελήματι σαρκος, ἡδὲ ἐκ θελήματι ἀνδρὸς, ἀλλ' ἡκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν ἑδεῖς ἑώρακε πῶποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνός ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ἀπολόγησε, καὶ ἡκ ἡρνήσατο καὶ ἀπολόγησεν· Ὅτι ἡκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί ἐν; Ἡλίας εἶ σὺ; Καὶ λέγει·

λέγει· Οὐκ εἰμί· Ὁ παροφθί-
της εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη·
Οὐ.

22 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τίς
εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δάμην τοῖς
πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις
περὶ Θεαυλῆ;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βο-
ῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι,
ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν,
καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί ἔν βαπτί-
ζεις, εἰ ὧν ἔκ εἰ ὁ Χριστὸς, ἔ-
τε Ἡλίας, ἔτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπ-
τίζω ἐν ὕδατι· μέσθ' δὲ ὑμῶν
ἔσθαι, ὅν ὑμεῖς ἐκ οἷδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ἢ ἐγὼ ἢ ἐπὶ ἄξει
ἵνα λύσω αὐτῷ τὸν ἱμάντα τῆ
ὑποδήματός.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαζαϋρᾷ
ἐγένετο πέραν τῆ Ἰορδάνου,
ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ
Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμε-
νον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἰδὲ
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ἧ ἐργῶν
εἶπον· Ὅπισθ' μὴ ἐρχεσθαι
ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μὴ γέ-
νοιεν· ὅτι πρῶτός μὴ ᾔν.

31· Καὶ γὰρ ἐκ ἤδεν αὐτόν·

ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰω-
άννης, λέγων· "Ὅτι τεθέαμαι
τὸ Πνεῦμα καθάδαινον ὡσεὶ
περισβεράν ἐξ ἡρανῶ, καὶ ἔμει-
νεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ γὰρ ἐκ ἡδεῖν αὐτόν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν
ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν·
Ἐφ' οὗ ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐ-
τόν, ὅτος ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

34 Καὶ γὰρ ἑώρακα· καὶ με-
μαρτύρηκα ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ υἱὸς
τῆς Θεῆς.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ
Ἰησοῦ περιπαλεῖν, λέγει· Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῆς.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ οἱ
δύο μαθηταὶ λαλῆντι, καὶ ἠ-
κολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ θεωσάμενος αὐτὴς ἀπολυ-
θῆναι, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε ; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὁ λέ-
γεται, ἐρμηνευόμενον, διδάσ-
καλε) πῶς μένεις ;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἰδὼν πῶς μένει καὶ παρ' αὐτῶ ἐμείναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

 $4.1 \text{ } ^3\text{Hv}$

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμων· Πέτρου, εἰς ἐκ
τῶν δύο τῶν ἀκησάντων πα-
ρὰ Ἰωάννη, καὶ ἀκολοθησάν-
των αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει ὅτι πρῶτον
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμω-
να, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκα-
μεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ με-
θερμηνευόμενον, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ
Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάν· Ὁὖν κλη-
θήσῃ Κηϋᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται
Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν
ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιπ-
πον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολέ-
θει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀ-
πὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως
Ἀνδρείου καὶ Πέτρου.

46 Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν
Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ
νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὐρή-
καμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰω-
σήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
θαναήλ· Ἐκ Ναζαρέθ δύνα-
ται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐ-
τῷ Φίλιππος· Ἐρχε καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν
Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·
Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν
ᾧ δόλος ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαν-
αήλ· Πόθεν με γινώσκεις;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Πρὸ τοῦ ὅτι Φίλιππον
φωνῆσαι, ὅτι ἐκ τῆς Συ-
κην, εἰδὼν ὅτι.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, Ὁὖν εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Ὁὖν εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι,
εἰδὼν ὅτι ἐποκάτω τῆς Συκην,
πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν ἀνέω-
γότα, καὶ τὸς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ
ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
γάμος ἐγένετο ἐν Κανῶ
τοῦ Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μή-
τηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον.

3 Καὶ ὑπερέσταντο οἶνον,
λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· Οἶνον ἔχῃς.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Ὁ-
πω ἤκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ
τοῖς διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέ-
γῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδρια λί-
θινα ἑξ, κεῖμενα κατὰ τὸν
καθαρισμὸν.

καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μέλει δὺς ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατι. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀν-τλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιερίκλινῳ. Καὶ ἤνεκαν.

9 Ὡς δὲ ἐρεύσατο ὁ ἀρχιερίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γε-γεννημένον, (καὶ ἔκ ἥδει πότεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν, οἱ ἠνιλικότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιερίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσ-θῶσι, τότε τὸν ἐλάχιστον· ὁ δὲ τελήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανερώσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναῦν, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμετέρας.

13 Καὶ ἔγινε ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τὰς κερμαλίστας καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τῆς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρα ταῦτα ἐνέσθην· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίῃ.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν ἦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεῖκνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐξερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον ἦν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς ὅτος, καὶ ὁ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐξερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε ἦν ἡ γέρεθ ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ

αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτι ἡ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΗΝ δὲ ἀνθρωπίνῃ ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημῳ ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλόν· ἡδεῖς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐάν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐάν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, ἢ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πᾶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντι ἄνθρωπῳ; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐάν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, ἢ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, καὶ ἐξ ἐστὶ καὶ τὸ γε-

γεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούς, ἀλλ' ἐκ οὐδὲς πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· ἥτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πᾶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ἢ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ἢ λαμβάνεις.

12 Εἰ τὰ ἐπίτεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ἢ πιστεύετε· πᾶς, ἐάν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπεράνια, πιστεύετε;

13 Καὶ ἡδεῖς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ἔρανον, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ ἔρανοῦ κατεβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ ἔρανῳ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς

Θεὸς τὸν κόσμον, ὥς τε τὸν ἥν αὐτῇ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπολήται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν ἥν αὐτῇ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτῆς.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἢ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενῆ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ ἢ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτῆς.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῇ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τῇ Σαλειμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο ἦν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννη μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὃς ἦν μετὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνη, ὃς ὡς μεμαρτυρήσας, ἴδε, ἔτι βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ὕδεν, εἰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ ἔρειου.

28 Αὐτοὶ οὖν μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένον εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίον ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐσηκώς καὶ ἀκήων αὐτῇ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη ἔν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληρωμένη.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττῆσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ ἔρειου ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.

32 Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἠκῶσε, τὸτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῇ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ

33 Ὁ λαβὼν αὐτῇ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράδισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τῇ Θεῷ λαλεῖ· ἡ γὰρ ἐκ μέτρων δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, ἔκ ὀψείαι ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τῇ Θεῷ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

Ως ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης·

2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς ἐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται ἦν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τῆ χωρὶς, ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῆ Ἰακώβ. Ὁ ἦν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθέζετο ἥτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσπερ ἔκλιη.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀνῆλθαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει ἡν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἢ Σαμαρεῖτις· Πῶς γὰρ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, ἥσως γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; ἡ γὰρ Συγχρῶναι Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τῇ Θεῷ, καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· γὰρ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, ἥτε ἀνὴρμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν ἦν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν.

12 Μὴ γὰρ μείζων εἶ τῇ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῆ ὕδατος τῆς τῆς, διψήσει πάλιν.

14 Ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τῆ ὕδατος, ἢ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ἢ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνων.

15 Λέγει

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τῆτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνή, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα ἢκ ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, ἢκ ἔστι σου ἀνὴρ· τῆτο ἀληθὲς εἶρηκας.

19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σου.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τάτῳ τῷ ὅρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίσευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε ἥτε ἐν τῷ ὄρει τήτῳ, ἥτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ ἢκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνήμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῆται προσκυνήσῃσι τῷ Πατρί ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιήτης ζητεῖ τῆς προσκυνήσεως αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὴς προσκυνήσεως αὐτόν, ἐν

πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνός, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τήτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῇ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ἡδὲ ἰσχυροὶ εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν ἔν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐπηύχασα· μή τι ἕτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον ἔν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μελαξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγοντες· Ραββί, φάσε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἢν ὑμεῖς ἢκ οἴδατε.

33 Ἐλεγον ἔν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμὰ ἐστὶν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, καὶ τελειώσω αὐτῇ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμός

ρισμὸς ἐρχέσθαι; Ἰδὲ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τῆς ὀφθαλμῆς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάξει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμῶς χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τῷ τῷ λόγῳ εἰσὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλοι εἰσὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλοι ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ ἔχ ὑμεῖς κεκοπιᾶσθε· ἄλλοι κεκοπιᾶσθε, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρήσης· Ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς ἔν ἤλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, Ὅτι ἔκτετι διὰ τὴν γῆν γαλιλῆαν πεινέμεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἔτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ καιρὸς τῆς κοσμοῦ, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπ-

ῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφῆτης ἐν τῇ ἰδίᾳ παλαιᾷ τιμὴν ἔχει.

45 Ὅτε ἔν ἤλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ὃ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐν τῇ ἐορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἤλθον εἰς τὴν ἐορτήν.

46 Ἠλθεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, ὃ ὁ υἱὸς ἡσθένης ἐν Καπερναύμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα καλεσθῇ καὶ ἰώσῃται αὐτὸν τὸν υἱόν· ἡμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν μὴ στερῆαι καὶ τέρατα ἴδῃς, οὐ μὴ πιστεύσῃς.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, καλῶς θι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱὸς σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτὸν καλεσάινοντο, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπῆλθον αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο ἔν παρ' αὐτῶν τὴν ἄραν, ἐν ᾗ κομψό-
τερον

ἱερόν ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ,
"Ὅτι χθὲς ὥραν ἐδόμην ἀ-
φῆκεν αὐτὸν ὁ πυρελός.

53 Ἐγὼ ἦν ὁ πατήρ· ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· "Ὅτι ὁ υἱὸς
Ἰσραὴλ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς
καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τῆτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέ-
στη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ, ἣ ἐπιλεθμένη
Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε στα-
δίων.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
πληθὺς πολὺ τῶν ἀσθενούν-
των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
ἐκδεχομένων τὴν τῆς ὕδατος
κίνησιν.

4 Ἀγγελὸς γὰρ κατὰ και-
ρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ·
ὁ δὲ ὢν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν
ταραχὴν τῆς ὕδατος, ὑψίς
ἐγίνετο, ὃς δὴ ποτε καλεῖχθαι
νοσήματι.

5 Ἦν δὲ τις ἀνθρώπου
ἐκεῖ τριακοντὶα ὀκτὼ ἔτη ἔχων
ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
κατακείμενον, καὶ γινῶσκει ὅτι πο-
λὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει

αὐτῷ· Θέλεις ὑψίς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσ-
θενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον ἐκ
ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὰ
ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι
ἐγώ, ἀλλὰ πρὸ ἐμοῦ κατε-
βαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐλθαι, ἄρον τὸν κράββατόν-
 σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑψίς·
ὁ ἀνθρώπου· καὶ ᾗρε τὸν κράβ-
βατόν αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει·
ἦν δὲ κράββατος ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τὰ τεθεραπευμένῳ· Σάββα-
τον ἐστίν, ἐκ ἑξῆς σοὶ ἄραι τὸν
κράββατόν σου.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με ὑψίς, ἐκείνός μοι
εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν·
Τίς ἐστίν ὁ ἀνθρώπου ὁ εἰπών
σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σου,
καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς ἐκ ἡδέ-
τις ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευ-
σεν, ὅχλη ὄντι ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὗρίσκει
αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε, ὑψίς
γέγονας· μηκέτι ἀμάραναι,
ἵνα μὴ χειρόν τι σοὶ γένηται.

15 Ἀπήλθεν ὁ ἀνθρώπου,
καὶ ἀνῆγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑψίς.

16 Καὶ διὰ τῆτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτην αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν Σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τῆτο οὖν μάλλον ἐζήτην αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἡ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτοῦ ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἡ δύναμις ὁ υἱὸς ποιεῖν ὅσα ὁ πατήρ ποιεῖ, ἡ δὲ ἐν ἐμοὶ καὶ ὁ πατήρ ἕως ἄρτι ἐργάζονται, ὅτι ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ὅσα αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἕρως, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὡς περὶ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τὸς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, ἕτω καὶ ὁ υἱὸς ὅς ἐστιν ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει ἕδενά, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, ὁ καὶ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντά αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν ἡκ ἐρχεται, ἀλλὰ μετὰ βέβαιον ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τῆ ἡμῶν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡς περὶ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, ἕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξῆσαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἐρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀβυθὸς ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ὅσα ἐμαυτῷ ἕδεν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ἡ ζωὴ τὸ δέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ δέλημα τῆ πέμψαντός με πατρός.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου ἡκ ἐστίν ἀληθής.

32 Ἀλλὰ ἐστίν ὁ μαρτυρῶν

ρῶν περὶ ἐμῆ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμῆ.

33 Ὑμεῖς ἀπεσάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ ἢ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς ῥωθῆτε.

35 Ἐκεῖν^{ος} ἦν ὁ λύχν^{ος}· ὁ καίομεν^{ος} καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀσβλῆσθαι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φῶτι αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχ^ω τὴν μαρτυρίαν μείζω τῇ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμῆ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσალκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμῆ· Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, ἤτε εἶδ^{ετε} αὐτὸν ἑώρακατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἢ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖν^{ος}, τὴν αὐτὴν ὑμεῖς ἢ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ· καὶ εἰσιν αἱ μαρτυρεῖσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ ἢ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ἢ λαμβάνω·

42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἢ ἔχετε ἐν ἐαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἢ λαμβάνετε με· εἰ ἢ ἄλλ^{ος} ἐλθὼν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκεῖνον λήψετε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ ἢ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατήγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατήγορός ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῆ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμῆ ἐκεῖν^{ος} ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμμασιν ἢ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

Κεφ. 5'. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλ^{ος} πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτὸν τὰ σημεῖα, αὐτὸν ἐπορίε ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρε^{ος} ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐφύγε τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐρχομαι οὖν ὁ Ἰησοῦς τῆς ὀφθαλμοῦς,

ὀφθαλμοῖς, καὶ θεωροῦμεν· ὅ-
τι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιπ-
πον· Πόθεν ἀποράσσομεν ἄρ-
της, ἵνα φάωσιν ἅτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειρά-
ζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει
τί ἐμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιπ-
πος· Διακοσίων δηνარიῶν ἄρ-
τοι ἔκ ἀρκούντων αὐτοῖς, ἵνα ἔ-
πας αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου.

9 Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε,
ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους,
καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα
τί ἐσιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς·
Ποίησατε τῆς ἀνθρώπου ἀνα-
πεσεῖν. Ἦν δὲ χόρη· πα-
λὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν
οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι.

11 Ἐλαβε δὲ τῆς ἄρτης ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέ-
δωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις·
ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅ-
σον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συναγάγετε τὰ περισσεύσαν-
τα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀ-
πόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέ-
μισαν δώδεκα κοφίνους κλασ-
μάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων

τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν
τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησεν Ἰησοῦς ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγον· Ὅτι ἕτος ἐστὶν ἀλη-
θῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γινῶς ὅτι
μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἀρπά-
ζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐ-
τὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πά-
λιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ
πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς
θαλάσσης εἰς Καπερναῦμ·
καὶ Ἰσχορία ἤδη ἐφεγόνει, καὶ ἔκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰη-
σοῦς.

18 Ἡ τε θάλασσα, ἀνέμω-
μεγάλη πνέουσα, διηφείρειτο.

19 Ἑλληκότες οὖν ὡς
σαδίας εἰκοσιπέντε ἢ τριάκον-
τα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν πε-
ριπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον·
καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν
αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ευθέ-
ως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς τὴν ὑπῆλθον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἐσηκῶς πέραν τῆς θαλάσ-
σης, ἰδὼν ὅτι πλοῖάριον ἄλλο
ἔκ τῶν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ,
εἶπε·

εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ Συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἀπῆλθον.

23 Ἀλλὰ δὲ ἦλθε πλοῖον ἐκ Τιβεριάδος· ἐγγὺς τῇ τόπῃ, ὅπου ἔφαλον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντι τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτε ἦν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἐστὶν ἐκεῖ, ἠδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναῦν, ζητούντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ραββί, πότε ὦδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζηεῖτέ με ἔτι ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐρράξεσθε μὴ τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τῆτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράδισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἦν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐρραζώμεθα τὰ ἔρρα τῷ Θεῷ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτό ἐστι τὸ ἔρρον τῷ Θεῷ, ἵνα πιστεύσῃτε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνον.

30 Εἶπον ἦν αὐτῷ· Τί ἦν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν σοι; τί ἐρράζη;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἀρτον ἐκ τοῦ ἡρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἡρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατὴρ μὴ δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἡρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τῷ Θεῷ ἐστὶν ὁ καθαβαίνων ἐκ τοῦ ἡρανοῦ, καὶ ζωὴν διδὼς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον ἦν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ἢ μὴ πενῶσιν· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἢ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ ἢ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμέ ἦξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με ἢ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

38 Ὅτι κατεβέκηκα ἐκ τοῦ ἡρανοῦ, ἔτι ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατέρος μου.

39 Τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πατέρος μου καὶ τοῦ πατρός, ἵνα

να πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπο-
λέσω ἐξ αὐτῆ, ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου, ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν, καὶ
πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐ-
γὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐλογίζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν.
Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄριστος ὁ καθαῖς
ἐκ τοῦ ἡρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὁτός
ἐστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
ὃ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέ-
γει ὁ; Ὅτι ἐκ τοῦ ἡρανοῦ
καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ
πέμψας με, ἐκλύσῃ αὐτόν,
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσ-
χάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἐστὶ γεγραμμένον ἐν
τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται
πάντες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ.
Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ
πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται
πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν πα-
ρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε
τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄριστος τῆς
ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφα-
νον τὸ μάνα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄριστος ὁ
ἐκ τοῦ ἡρανοῦ καταβαίνων, ἵνα
τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀ-
ποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄριστος ὁ ζῶν,
ὁ ἐκ τοῦ ἡρανοῦ καταβάς. ἐὰν
τις φάγῃ ἐκ τήτης τοῦ ἄρι-
στου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
ἄριστος δὲ ὢν ἐγὼ δώσω, ἡ
ζάρεξ μὴ ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δέ-
ναι τὴν ζάρεκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐὰν μὴ φάγῃτε τὴν ζά-
ρεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
πίνῃτε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔ-
χετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μὴ τὴν ζά-
ρεκα, καὶ πίνων μὴ τὸ αἷμα, ἔ-
χει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀν-
στήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡ-
μέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ ζάρεξ μὴ ἀλη-
θῶς ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμα
μὴ ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων μὴ τὴν
ζάρεκα, καὶ πίνων μὴ τὸ αἷ-
μα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν

ζῶν παλῆς, καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κεῖν ὁ ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τῆ ἕραν καλαθείας· ἡ καθὼς ἔφαθον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τῆτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν Συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναήμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκήσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῇ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν ἔτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκῆειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τῆς οἱ μαθηταὶ αὐτῇ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμεῖς σκανδαλίζετε;

62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμα ἔστι τὸ ζωοποιούν, ἡ χάρις ἡκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ρήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστίν.

64 Ἄλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἱ ἡ πεισεύουσιν· ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τινὲς εἰσὶν οἱ μὴ πεισεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.

66 Ἐκ τῆς πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔκειτο μετ' αὐτοῦ περιεπάτην.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματι ζωῆς αἰωνίης ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐχ ἐγὼ ὑμᾶς τῆς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμων ὁ Ἰσκαριώτην· ἔτος γὰρ ἡμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἡ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζητήεν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπλῷ

τι

τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος· πάντοτε ἐστὶν ἑτοίμῳ.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμεὶ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτῆς, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῆς πονηρὰ ἐστὶν.

8 Ὑμεῖς ἀνάστητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔπω ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ἢ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτην αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐστὶν ἐκεῖν;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς περὶ αὐτῆς ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὴν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσότητος, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰου-

δαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὕτως γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ ἣκ' ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μου.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτῆς ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τῆς Θεῆς ἐστὶν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀπ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τῆς πατρὸς αὐτοῦ, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶ, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ ἥκ' ἐστὶν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ ὑμεῖς ἐξ ὑμῶν ποιεῖτε τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τῆτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, (ἢ ὅτι ἐκ τῆς Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν ῥαββάτῳ περιέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν ῥαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγίη ἐποίησα ἐν ῥαββάτῳ;

24 Μὴ

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον ἦν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιῶν· Οὐχ ἕτός ἐστιν ὃν ζητήσιν ἀποκρίναι;

26 Καὶ ἶδε, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ ἡδὲν αὐτῷ λέγουσιν μὴ ποιεῖς ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἕτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῆτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, ἡδεῖς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν ἦν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἢ ἐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ἢ οἶδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτῆς εἰμι, καὶ κεκρίνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτην ἦν αὐτόν πινῶσαι· καὶ ἡδεῖς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χειρὰ, ὅτι ἤπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τῆ ὄχλης ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τῶντων ποιήσει ὢν ἥτις ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τῆ ὄχλης γογγύζοντες περὶ αὐτῆς ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς

R

ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάβω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ ἢ ἐκ εὐρήσετέ· καὶ ὅπῃ εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς ἢ δύνασθε ἔλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἐαυτοὺς· Πῆ ἥτις μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἢ ἐκ εὐρήσομεν αὐτόν; καὶ μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τῆς Ἑλληνικῆς;

36 Τίς ἐστιν ἥτις ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ ἢ ἐκ εὐρήσετέ· καὶ ὅπῃ εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς ἢ δύνασθε ἔλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰσηκεί ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις δίψῃ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πισεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς βέουσι· ὕδατος ζῶντος.

39 (Τῆτο δὲ εἶπε περὶ τῆ Πνεύματος οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πισεύοντες εἰς αὐτόν· ἤπω γὰρ ἦν πνεῦμα αἴδιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἡδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῆ ὄχλης ἀκήσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς Σπέρματός τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἠθέλουν ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' ἠδοὺς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον ἄν οἱ ὑπηρέται πρὸς τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίων· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί ἡκ ἡγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ὅπως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρτοι εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτῆς, (ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν)

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἴ μὴ ἀκήσῃ παρ' αὐτῆς πρότερον, καὶ γινῶ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-

πον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον, καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἦκ ἐγγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Ὁρθεὶ δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἀγαστοὶ δὲ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναικὰ ἐν μοιχείᾳ κατελημμένην· καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὐτὴ ἡ γυνὴ κατελημμένη ἐπαυλοφώρῳ μοιχευομένη.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Τῆτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτῆς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκήσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο

ἐξήρχοντο εἰς καθεῖς, ἀρχά-
μενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατε-
λείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ
γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος
πλὴν τῆς γυναίκος, εἶπεν
αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ὡς εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ κατὰ τόπους ὧν· ὁδεῖς
ὧς κατέκρινεν·

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδαίς.
Κύριε. Εἶπα δὲ αὐτῇ ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρί-
νω· πορεύου, καὶ μηκέτι ἁ-
μάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς
αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τῆ κόσμου· ὁ ἀ-
κολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπα-
τῇσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φα-
ρισαῖοι· Σὺ περὶ Ὁρνεῖς μαρ-
τυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου ἐκ
ἐστὶν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστίν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ πῶς ὑπάιτω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἰδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ πῶς ὑπάιτω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν ζάχα
κρίνετε, ἐγὼ δὲ κρίνω ἡδένα.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ ἀληθείς ἐστι·
ὅτι μόνον ἐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ
καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τοῦ
ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς
ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ πε-
ρὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πᾶ-
 ροις ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη
 ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐγὼ οἶδαί-
 τε, ὅτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐγὼ
 ᾔδειν, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔ-
 δεῖν ἂν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐ-
λάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζο-
φυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱε-
ρῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν,
ὅτι ἔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάβω,
καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀ-
μαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπως ἐγὼ ὑπάβω, ὑμεῖς ἂν οὐ-
νασθε ἐλθεῖν.

22 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Μή τι ἀποκλινεῖς ἐαυτὸν, ὅτι
λέγεις· "Ὅπου ἐγὼ ὑπάβω, ὑ-
μεῖς ἢ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ
ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τῆ
κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἔκ ἐ-
μι ἐκ τῆ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσῃτε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς

τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ· καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ ἡδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν· ἕκ ἀφ' ἡμέρας με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτὸς λαλήσας, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλέγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τῆς πεπιστευκότας αὐτοῦ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ.

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῦ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ ἡδὲν δεδιλευκάμεν πώποτε· πῶς οὖν λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν

ἀμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος ὃς μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώτῃ, ὅπως ἐλεύθεροὶ ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστὶ· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ὃς χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ὁ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτοῦ· Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τῆ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τῆ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τῆ Θεοῦ· τὴν αὐτὴν Ἀβραάμ ἕκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τῆ πατρὸς ὑμῶν· Εἶπον οὖν αὐτοῦ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ὃς γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν, ἡσάπαρτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τῆ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἤκω· ἡδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέσειλε.

43 Διατί

43 Διαλί τῆς λαλιᾶν τὴν ἐμὴν ἢ γινώσκειτε ; ὅτι ἢ δύνασθε ἀκέειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τῆ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖν· ἀνθρωποκτόν· ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἔχ' ἔσηκεν· ὅτι ἔκ' ἐστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψευδὴς ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἢ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας ; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς ἢ πιστεύετε μοι ;

47 Ὁ ὢν ἐκ τῆ Θεῆ, τὰ ῥήματα τῆ Θεῆ ἀκέει· διὰ τῆτο ὑμεῖς ἔκ' ἀκέετε, ὅτι ἐκ τῆ Θεῆ ἔκ' ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις ;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον ἔκ' ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.

50 Ἐγὼ δὲ ἢ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἢ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἢ μὴ γεύσειαι θανάτῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅς τις ἀπέθανε ; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς ;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἢ δόξα μου ἢδέν ἐστιν· ἐστὶν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστὶ.

55 Καὶ ἔκ' ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐάν εἶπω ὅτι ἔκ' οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτῷ τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, καὶ ἔχαρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πενήκοισι ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας ;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν οὖν λίθους, ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆ ἱερῆς, διελθὼν δια μέσθ αὐτῶν καὶ παρήγεν ὅτως.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενεῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτέν, ὥστε ἡ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ὥστε ἡμαρτέν, ὥστε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἴμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίσχεχαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πλύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῆς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένον.) Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ ὅτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὁμοιοῦται αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγον· Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπον λεγόμενον Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ με τῆς ὀφθαλμῆς, καὶ εἶπέ μοι· Ὑπάγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νίψαμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἐστίν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγνοοῖ αὐτὸν πρὸς τῆς Φαρισαίων, τὸν ποῖτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ Ῥαββί, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τῆς ὀφθαλμῆς.

15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῆς μου, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐτὸς ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Ῥαββί, ὅτι τὸ Ῥαββί, ὅτι τὸ Ῥαββί οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ ὁ Χρίστος ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡγοῖξέ σε τῆς ὀφθαλμῆς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι

Ἰουδαῖοι περὶ αὐτῆ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφάνησαν τῆς γονεῖς αὐτῆ τῇ ἀναβλέψαντι·

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτῆς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτῆ, καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι ἄγιός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, ἃν οἶδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτῇ τῆς ὀφθαλμοῦς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τῆς Ἰουδαίας· ἥδη γὰρ συνελθέντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγῃ·

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτῆ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφάνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔστιν ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ἄν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν·

Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σοι τῆς ὀφθαλμοῦς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἠκήσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκέειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τῷ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός· τῇτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τῇ τῷ Σαμαζὸν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ με τῆς ὀφθαλμοῦς.

31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεός οὐκ ἀκέει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ ἢ, καὶ τὸ θέλημα αὐτῆ ποιῇ, τότε ἀκέει.

32 Ἐκ τῆ αἰῶνος οὐκ ἠκήσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοῦς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν ἔτι παρὰ Θεῶν, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σου ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σου διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρών αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε·

εἶπε· Τίς ἐστὶ, Κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λα-
λῶν μετὰ τοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τῆτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι
βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑ-
μῶν μένει.

Κεφ. ι. 1α.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν
τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαί-
νων ἀλλαχόθεν ἐκεῖν
κλέπτει ἐς καὶ ληστές.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν
προβάτων.

3 Τὴν οὖν θύρην ἀνοίξει,
καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρό-
βατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ
ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρό-
βατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβα-

τα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν
τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίων δὲ οὐ μὴ ἀ-
κολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν
ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι
δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐ-
λάλει αὐτοῖς·

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα
τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ
ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί·
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι'
ἐμοῦ ἐάν τις εἰσελθῇ, σωθή-
σεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξε-
λεύσεται, καὶ βοὴν εὐρήσει·

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται
εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ
ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν
ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθει ὑπὲρ
τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ
ἀν ποιμὴν, ὃ οὐκ εἰσὶ τὰ
πρόβατα ἰδίᾳ, θεωρεῖ τὸν λύ-
κον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ
πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύ-
κος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορ-
πίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει,
ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει
αὐτῷ

αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκειμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μετίθηναι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐγὼ δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκησῇσι· καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμήν.

17 Διὰ τῆτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθηναι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθηναι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω δεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τῆς λόγου ταύτης.

20 Ἐλεβὼν δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκέει;

21 Ἄλλοι ἔλεβον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζόμενα· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐβραϊστικά ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν.

23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Σολομῶν¹.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεβον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεις; εἰ Κύ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ ἔπιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔπιστεύετε· ἔτι γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκέει, καὶ ἐγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσιν μοι.

28 Καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ἔτι μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔτι ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκε μοι, μείζων πάντων ἐστίν· καὶ ἔτι οὐδεὶς δύναται ἄρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν.

31 Ἐβιάσαν οὖν πάλιν λίθος οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ κατὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔρπον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλῆ ἔργῃ ἢ λιθάζομέν γε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄνθρωπος ἂν, ποιεῖς ταῦτα τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ ;

35 Εἰ ἐκεῖνος εἶπε θεός, πρὸς ὅς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ ἡ δύναμις λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὃν ὁ πατήρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημοῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι ;

37 Εἰ ἢ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἔτι ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσῃτε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ·

39 Ἐξήτην ἔτι πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνη, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἠμαρτίαν ἐποίησεν ἡδὲν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. 11.

ἮΝ δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάχασα τὰς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν ἔτι αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια ἢ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκησεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·

7 Ἐπειτα μετὰ τούτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀλωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐξήτην γε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας ; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ προσκόπῃ· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τὴν ὥρην βλέπει.

10 Ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπῃ· ὅτι τὸ φῶς ἢ ἐστὶν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον ἦν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, ῥωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τῆ ὑπνους λέγει.

14 Τότε ἦν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε.

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, (ἵνα πισεύσητε,) ὅτι ἦν ἡμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς Συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν ἦν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπέντε.)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τῆ ἀδελφῆς αὐτῶν.

20 Ἡ ἦν Μάρθα ὡς ἠκυσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήνησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ

ἦς ὦδε, ὁ ἀδελφός μου ἦν ἐτεθνήκει.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει· ῥοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἢ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τῆτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σύ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λέγουσα, εἰπῶσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἠκυσεν, ἐλείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήνησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ ἦν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθήμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη, καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ,

αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπά-
γει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα
κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἤλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδῶσα
αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας
αὐτῆς, λέψασα αὐτῷ· Κύριε,
εἰ ἦς ὧδε, ἢκ ἂν ἀπέθανέ με
ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς ἦν, ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίσσαν, καὶ τῆς Συνελ-
θόντας αὐτῇ Ἰηδαίους κλαί-
οντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύ-
ματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν·

34 Καὶ εἶπε· Πῶς θεεί-
κατε αὐτόν;

35 Λέψουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἔρχε καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ
Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον ἔν οι Ἰηδαῖοι·
Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἴ-
πον· Οὐκ ἡδύνατο ἔτι ὁ ἀ-
νοίξας τῆς ὀφθαλμοῦς τῆ τυφ-
λῆς, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔτι μὴ
ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἦν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς
τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ Σπηλαιον,
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρα-
γε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τῆ τεθνηκότος, Μάρ-
θα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τελαρ-
ταῖα γὰρ ἐστίν.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύ-
σης, ὄψει τὴν δόξαν τῆ Θεῆς;

41 Ἦρξεν ἔν τὸν λίθον, οὗ

ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἤρε τῆς ὀφθαλμοῦς
ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχα-
ριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοί με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεσῶτα εἶπον,
ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἐγὼ με ἀ-
πέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φω-
νῇ μεγάλῃ ἐκραύλασε· Λά-
ζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνη-
κὼς, δεδεμένος τῆς πόδας καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις
αὐτῆς Σηδαρίῳ περιεδέδετο.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε
αὐτόν, καὶ ἀφέτε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰηδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θαυμάμενοι ἃ
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.

46 Τινες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπ-
ῆλθον πρὸς τῆς Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι Συνέ-
δριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν;
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολ-
λὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν
ἔτι, πάντες πιστεύουσιν εἰς
αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν
τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν
Καϊάφας, Ἀρχιερεὺς ὢν τῇ
ἐνιαυτῷ

ἐνιαυτῷ ἐκείνῃ, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἔμεῖς ἢ οἶδατε ἡδὲν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρεῖ ἡμῖν, ἵνα εἰς ἀνθρω-
πῶ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆ λαῆ, καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τῆτο δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ ἢ κ
εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τῆ
ἐνιαυτῷ ἐκείνῃ, προεφήτευσεν
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ τῆ ἔθνους.

52 Καὶ ἔχ ὑπὲρ τῆ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τῆ Θεῆ τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεθελεύσαντο, ἵνα
ἀποκλείωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς ἦν ἢ κ ἔτι παρ-
ρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου-
δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρή-
μης, εἰς Ἐφραίμ λεγομένην
πόλιν· καὶ κεῖ διέτριβε μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσ-
χα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη-
σαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα
ἐκ τῆς χώρας πρὸ τῆ πάσ-
χα, ἵνα ἀγίσωσιν ἐαυτοὺς.

56 Ἐζήτην οὖν τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔλεθον μετ' ἀλλήλων
ἐν τῷ ἱερῷ ἐσηκότες· Τί δο-
κεῖ ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ ἔλθῃ εἰς
τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἐνβολήν, ἵνα εἰάν τις γινῶ πῶς
ἐστὶ, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν
αὐτόν.

S

Κεφ. ιβ'. 12.

Οὐτὴν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ
ἡμερῶν τῆ πάσχα ἤλ-
θεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν
Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἡ-
γεῖρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἦν αὐτῷ δεῖπ-
νον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκό-
νει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἡν τῶν
συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβῆσα
λίτραν μύρου νάρθη πιπτικῆς
πολυτίμου, ἠλείψε τῆς πόδας
τῆ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς
δριξί, αὐτῆς τῆς πόδας αὐ-
τῆ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὁσμῆς τῆ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτῆ, Ἰudas Σί-
μων· Ἰσκαριώτης, ὁ μέλ-
λων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διὰ τί τῆτο τὸ μύρον
ἢ κ ἐπράθη τριακοσίων δηνά-
ριων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τῆτο, ἔχ ὅτι
περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ
τὸ γλασσοκομὸν εἶχε, καὶ τὰ
βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν
τῆ ἐνλαφτασμῆς μὴ τετήρηκεν
αὐτό.

8 Τῆς πτωχῆς γὰρ πάν-
τοτε ἔχει μετ' ἐαυτῶν, ἐμὲ δὲ
ἢ πάντοτε ἔχει.

9 Ἐβῶν ἦν ὅχλος πολὺς
ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ
καὶ ἦλθον ἢ διὰ τὸν Ἰησοῦν μό-
νον,

νον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἰδῶσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβηλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκλείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήλθον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκήσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλαβὸν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάνησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογῆμένῳ ὁ ἐρχόμενῳ ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τῆ Ἰσραήλ.

14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόματι, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον,

15 Μὴ φοβῆ, θύλατες Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ ἡκούσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἔδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει ἔν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τῆ μνημεῖα, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπήνησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τῆτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον

πρὸς αὐτοῦ· Θεωρεῖτε ὅτι ἡμεῖς ὠφελεῖτε ἡδέν; ἰδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπήλθεν.

20 Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι οὖν προσήλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιῶν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆ σιτικῆ πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τῷ τῷ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τεταράχεται· καὶ τί εἶπω; Πατέρες, ὥσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·

ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἤλ-
θον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ
ὄνομα. Ἦλθεν ἦν φωνὴ ἐκ
τῆ ἡρανῆ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ
πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ἦν ὅχλος ὁ ἐσὼς καὶ
ἐκῆσας, ἔλεγε βροντὴν γελο-
νένι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγε-
λος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῆ κόσ-
μου τῆτε· νῦν ὁ ἄρχων τῆ
κόσμου τῆτε ἐκδληθήσεται
ἔξω.

32 Καὶ γὰρ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν.

33 (Τῆτο δὲ ἔλεγε, ση-
μαίνων πρὶν θανάτῳ ἡμελ-
λεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὅχ-
λος· Ἡμεῖς ἠκῆσαμεν ἐκ τῆ
νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις
ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τῆ
ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν ἡτοῦ ὁ
υἱὸς τῆ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπα-
τεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχειτε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καὶ ἀλάβῃ·
καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
οὐκ οἶδε πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως τὸ φῶς ἔχειτε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ

φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τόσαῦτα δὲ αὐτῷ ση-
μεῖα πεποιηκότος· ἐμπροσθεν
αὐτῶν, ἢ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

38 Ἴνα ὁ λόγος Ἡσαΐας
τῆ προφήτεω πληρωθῇ, ὃν
εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον
Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῆτο ἢ καὶ ἡδύναστο
πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡ-
σαΐας·

40 Τελύφλωκεν αὐτῶν
τῆς ὀφθαλμοῦς, καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοή-
σωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστα-
φῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτῆς, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτῆς.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τῆς Φα-
ρισαίους ἢ καὶ ὁμολόγησαν, ἵνα μὴ
ἀποσυναγίστοι γένωνται.

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον
ἢ περὶ τὴν δόξαν τῆ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶ-
πεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἢ
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πατέρα ὑμῶν με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ,
θεωρεῖ τὸν πατέρα ὑμῶν με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πι-
στεύων

ταύτων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ Σκολίᾳ μὴ μείνῃ.

47 Καὶ ἐάν τις μὴ ἀκήσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πίσεύσῃ, ἐγὼ ἢ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀθεῖων ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖν' αὖτε κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ ἢ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πῶς με πατήρ, αὐτός μοι ἐνβολὴν ἔδωκε τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐνβολὴ αὐτῇ ζωῇ αἰώνιος ἐστὶ· ἃ ἦν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, ὅτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἐορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτῇ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀπατήσας τῆς ἰδίας τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτῆς.

2 Καὶ δείπνην γενομένην, (τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκοῦ εἰς τὴν καρδίαν Ἰδοῦ Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδώῃ)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Ἐλείρεται ἐκ τῆς δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λα-

βὼν λένισον, διέζωσεν αὐτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τῆς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λενίῳ ὃ ἦν διεζωσμένον.

6 Ἐρχεται ἄν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖν'· Κύριε, ὦ μὴ νίπτεις τῆς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, ὦ ἢ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τῆς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν μὴ νίψω σε, ἢ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τῆς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελησμέν' ἢ χρεῖαν ἔχει ἢ τῆς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐσε, ἀλλ' ἢ πάντες.

11 Ἦδει γὰρ τὸν παραδόντα αὐτόν. διὰ τούτου εἶπεν. Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐσε.

12 Ὅτε ἦν ἐνίψας τῆς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ

14 Εἰ ἢν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τῆς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλός, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτεν τῆς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιήτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢκ ἔσι δὴλός μεῖζων τῇ κυρίῃ αὐτοῦ, ἢδὲ ἀπόστολος μεῖζων τῇ πέμψαντί αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἶδάτε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιήτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ἢς ἐξελεξάμενη· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμὲ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πλέρυν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῇ γενέσθαι, ἵνα ὄσαν γεννηταί, τωκεύσθητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν γέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐὰν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλεπον ἄνεῖς ἀλλήλης οἱ μαθηταί, ἀπρημέμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει ἢν τῷ Σίμων Πέτρῳ πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ ἧς λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ σῆμά τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐσιν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον, ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰῆδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τὰ χιον.

28 Τοῦτο δὲ ἡδεῖς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκην, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰῆδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐσθίην· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ ὅτε οὖν ἐξῆλθε.

31 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τῇ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε

δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐνιολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους· καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾷτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τῷ τῷ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐσε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάξεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, ἢ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διὰ τί ἢ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἢ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως ἢ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά. πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν. εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾔτε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐδαίε, καὶ τὴν ὁδὸν οἶδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, ἢκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάξεις· καὶ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· ἡδεῖς ἔρχεσθαι πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν. καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκειτε αὐτὸν, καὶ ἐώρακατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσῶτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἢκ ἐγνώκας με, Φίλιππε; ὁ ἐώρακώς ἐμὲ, ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέσεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἢ λαλῶ· ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί. εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνῃ ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὁ, τι ἂν αἰτήσῃ

12 ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσῃς ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπή με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσῃς.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον ἑνός ἐμῶν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἢ δύναται λαβεῖν· ὅτι ἢ θεωρεῖ αὐτό, ἢ δὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῶν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὁρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἐγὼ μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με ἔκ ἐτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὃ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰσάκ· (ἢ ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ ἔχει τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὸς λόγους μου ἢ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκήτε, ἔκ ἐστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πᾶντος τοῦ κόσμου με πατήρ.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων.

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ὅσα εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· ἢ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἡ ἀγαπή με, ἐχάρητε ἅν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ὅτι ὁ πατήρ μου μεῖζων μου ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γενήσῃ, πιστεύσῃτε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τῆτις ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοί ἔχει ἡδὲν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος·

μὲν ὅτι ἀγαπᾷ τὸν πατέρα,
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πα-
τήρ, ἔγωγε ποιῶ. Ἐλεύρεσθε,
ἄγωμεν ἐντιϋθεν.

Κεφ. ιε' 15.

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀμπελὶς ἡ
ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ γεωργὸς ἐστίν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ
πάν τὸ καρπὸν φέρον, καθαί-
ρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν
φέρῃ.

3 Ἦδη ἡμεῖς καθαροὶ ἐσμε
διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα
ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλήμα ἢ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐ-
αυτοῦ, εἰ μὴ μὴ μείνῃ ἐν τῇ
ἀμπελῶ· ἔτι καὶ ὑμεῖς, εἰ μὴ
ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὶς,
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων
ἐν ἐμοί, καὶ ἐν αὐτῷ, ἔτι
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμῆς ἢ δύνασθε ποιεῖν ἡδέν.

6 Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐ-
μοί, ἐκλήθητι ἔξω ὡς τὸ κλή-
μα, καὶ ἐξηρανθή· καὶ συναί-
σιν αὐτὰ, καὶ εἰς πυρὸς βάλ-
λῃσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ
τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὅταν ἀπέλθῃ, αἰτήσεσθε, καὶ
γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τῷ ἔδοξάσθη ὁ
πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολύν
φέρῃτε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μα-
θηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ
πατήρ, καὶ ὡς ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
τηρήσῃτε, μείνετε ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐν-
τολάς τῷ πατρί μου τετήρη-
κα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑ-
μῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγά-
πης ἡδεῖς ἔχει, ἵνα τις τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ δῇ ὑπὲρ τῶν
φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ,
εἰ μὴ ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐνέλλο-
μι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δή-
λως, ὅτι ὁ δοῦλος ἔκ οὗ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἶρηκα φίλος, ὅτι πάντα ἃ ἡ-
κουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου,
ἐνώρισά ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξ-
ασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, καὶ ἔθηκεν ὑμᾶς, ἵνα ὑ-
μεῖς ὑπάγῃτε, καὶ καρπὸν φέ-
ρῃτε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ·
ἵνα ὅ, τι ἐν αἰτήσῃ τὸν πα-
τέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ
ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐνέλλομαι ὑ-
μῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους.

18 Εἰ

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκειτε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἥκ ἐσε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τῇ λόγῳ ἧ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τῇ κυρίῃ αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μὴ ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἥκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἥκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν ἥκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ ἡδεῖς ἄλλῃ πεποίηκεν, ἀμαρτίαν ἥκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με ὡρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑ-

μῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔσε.

Κεφ. ις'. 16.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε.

2 Ἀποσυναγῶγος ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκλείνας ὑμᾶς, δόξῃ λαβεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι ἥκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, ἡδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἥκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἦμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ ἡδεῖς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πῶς ὑπάβεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπληρώκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος ἥκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει

ἔξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μὴ ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἐγὼ πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαρύνεσθαι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάντας τὰς ἀληθείας· ἡ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμένα ἐστὶ· διὰ τούτου εἶπον· Ὅτι ἐκ τῆς ἐμῆς λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ ἡ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον ἔν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ ἡ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψεσθέ με καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἐλεγον ἔν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέει, τὸ Μικρὸν; ἢ οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼ ἔν ὃ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ ἡ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τέκῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, ἢ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἔν λυπνὴν μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὁψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ἡδεῖς αἰρεῖ ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ ἢ ἐρωτήσετε ἡδέν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι ἢ κητήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα ὅτε ἢ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω

λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρη-
σίᾳ περὶ τῆ πατρὸς ἀναγγελῶ
ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πε-
φιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πα-
τρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· Ἰδε, νῦν παρρη-
σίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἡ-
δεμίαν λέγεις.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ ὃ χρεῖαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτῇ· ἐν τούτῳ πισεύ-
ομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀρτί πιστεύετε;

32 Ἰδὲ, ἐρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισ-
θῇ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐ-
μὲ μόνον ἀφῇ. καὶ ἡκεῖ μὴ μόν-
ον, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχη-
τε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἐξέτε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα
τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐπῆρε τὴν ὄψ-

θαλμὸν αὐτοῦ εἰς τὸν ὕψανον,
καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
ώρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα
πάν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

5 Καὶ νῦν δόξασόν με Κύ-
πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δό-
ξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ κόσ-
μου εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνο-
μα τοῖς ἀνθρώποις, ἃς δέδω-
κάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοί ᾔ-
σαν, καὶ ἐμοὶ αὐτὸς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου τετήρηκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σου ἐστίν.

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέ-
δωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς ὅτι παρὰ σου ἐξῆλ-
θον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι Κύ με
ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
ὃ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί
εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σε
ἐστίν, καὶ τὰ σεὰ ἐμὰ· καὶ δεδόξ-
ασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ

11 Καὶ ἔκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς ᾧ ἔρχομαι· Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτὴς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἧς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς·

12 "Οἷε ἡμῖν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρησεν αὐτὴς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἧς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ ἡδεῖς ἐξ αὐτῶν ἀπώλειο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·

13 Νῦν δὲ πρὸς ᾧ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπωληρωμένην ἐν αὐτοῖς·

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτὴς, ὅτι ἐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου·

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτὴς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτὴς ἐκ τοῦ πονηροῦ·

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ·

17 Ἀφίστην αὐτὴς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σου ἀληθείᾳ ἐστίν·

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτὴς εἰς τὸν κόσμον·

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀφιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ·

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐ-

ρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πειρασόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἴνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σου πάτερ ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πεισῇ ὅτι σου με ἀπέστειλας·

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν·

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σου ἐν ἐμοὶ, ἵνα ᾧσι τελελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σου με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτὴς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας·

24 Πάτερ, ἧς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ ἄλλοι ᾧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καθολικῆς κόσμου·

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σου οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σου ἔγνω, καὶ ἥτοι ἔγνωσαν ὅτι σου με ἀπέστειλας·

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾧ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς·

Κεφ. ιη. 18.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε συν τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κεδρῶν, ὅπως ἦν κήπῳ, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

2 Ἦδει

2 Ἦδει δὲ καὶ Ἰήδας ὁ παραδίδης αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ ἦν Ἰήδας λαβὼν τὴν ροπαλὴν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ Φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξεληθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι· Εἰσὶν δὲ καὶ Ἰήδας ὁ παραδίδης αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς ἂν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἀπήλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτὸς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τήνδε ὑπάλειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι ἡς δέδωκάς μοι, ἔκ ἀπάλεσα ἐξ αὐτῶν ἡδένα.

10 Σίμων ὁ Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἰλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τῆ Ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτῇ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

T

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποιεῖσθαι δὲ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἵνα μὴ πώω αὐτό;

12 Ἦ ὁ ροπαλὴς καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πνευθερὸς τῇ Καϊάφᾳ, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τῇ ἐνιαυτῇ ἐκείνῃ.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμβέβηκεν ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τῆ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητής ἐκείνῃ ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τῇ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκε πρὸς τὴν θύραν ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῇ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τῷ ἀνθρώπῳ τήνδε; Λέγει ἐκείνῃ· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσῆκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψυχροὶ ἦν, καὶ ἐθερμαζίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἕως καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα ἡδὲν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τῆς ἀκηκοῦτας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, ἔτσι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντι, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τῆ κακῆς· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν ἕν αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων-Πέτρος ἐξὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον ἕν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, Συγγενὴς ὢν καὶ ἀπέκοψε Πέτρον τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἀγασιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωία· καὶ αὐτοὶ ἔκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιν μισθώσιν, ἀλλ' ἵνα φάτωσι τὸ πᾶσχα.

29 Ἐξῆλθεν ἕν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοῦς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρεις κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ἥτις κακοποιός, ἔκ ἂν σοὶ παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν ἔκ ἐξέσιν ἀποκτείνειν ἡδὲνα.

32 Ἰνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, Σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἠμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοὶ εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ

Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἢ ἐστὶν ἐκ τῆ κόσμου τῆτῃ· εἰ ἐκ τῆ κόσμου τῆτῃ ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἢ ἐστὶν ἐν ἐλευθερίᾳ.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἔστιν βασιλεὺς εἰς σοὶ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τὸ τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τὸ τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· ὡς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούς μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τὸ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ἡδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βύλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύλασαν ἐν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τῆτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαρτίωσεν.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυρὴν περιέβαλον αὐτόν·

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδον αὐτῷ βαπτισματά.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄβω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώτε ὅτι ἐν αὐτῷ ἡδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν ἂν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυρὴν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύλασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ ἢ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν ἥν τῇ Θεῷ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τῆτον τὸν λόγον, μαλλὼν ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰς σοὶ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίσιν ἢ ἐδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ ἢ λαλεῖς; ἢ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ

Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν ἡδεμίαν κατ' ἐμῆ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τῆτο ὁ παραδίδης με σοι, μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τῆτι ἐζήτει ὁ Πιλάτῳ ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τῆτον ἀπολύσης, ἢ εἰ φίλῳ τῇ Καίσαρι· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτῳ ἀκήσας τῆτον τὸν λόγον, ἤσafen ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ βήματι· εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊσὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τῇ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκλῃ· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύλασαν· Ἄρον, ἄρον, σαύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σαυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βασάζων τὸν σαυρὸν αὐτῇ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίς τόπον, ὅς λεγεται Ἑβραϊσὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπως αὐτὸν ἐσαύρωσαν καὶ μετ' αὐτῇ ἄλλῃς δύο,

ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐβραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτῳ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῇ σταυρῇ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ ὁ ΝΑΖΩΡΑΓΟΣ ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τῶτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπως ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊσὶ, Ἑλληνισὶ, Ῥωμαῖσι.

21 Ἐλεβὼν ἦν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφει· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖν εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτῳ· Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν σραλιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτῇ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάσῳ σραλιῶτι μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἀρραφῇ, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντός δι' ὅλη.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτῇ, τίνῳ ἔσαι· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἣ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μὴ ἔβαλον κληῖρον. Οἱ μὲν οὖν σραλιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσήκεισαν δὲ παρὰ τῷ

τῷ σαυρῷ τῇ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Μαρία ἡ τῇ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ.

26 Ἰησοῦς ἔν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῆς. Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδὲ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ ταῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελεωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἐκεῖνο ὅξους μερόν· οἱ δὲ, πλῆσαντες βρόγχον ὅξους, καὶ ὑσώπων περιθέτες, προσήνεκον αὐτῇ τῷ σώματι.

30 Ὃτε οὖν ἔλαβε τὸ ὅξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεστο· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τῇ σαυρῇ τὰ σώματα ἐν τῷ λαβδαίῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἣν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῇ λαβδαίᾳ,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον οὖν οἱ σαρδιῶται, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῇ ἄλλῃ τῇ συσαυρωθέντι αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη

τέθνηκότα, ἔκατέαξαν αὐτῇ τὰ σκέλη.

34 Ἀλλ' εἰς τῶν σαρδιῶ-
τῶν λόγχῃ αὐτῇ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινῇ αὐτῇ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πισεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσον ἐκ συνίρεθ' ἡσέει αὐτῇ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώ-
τησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὃν μαθητὴς τῇ Ἰησοῦ, κεκρυμμένον δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα αἶρῃ τὸ σῶμα τῇ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος· ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τῇ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδη-
μος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρον μίγμα σμύρνης καὶ ἀλός, ὥσει λίτρας ἐκατόν.

40 Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τῇ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἐθ' ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσαυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν,

ἐν ᾧ ἠδέκω ἠδεῖς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρσκευτὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, Σκορίας ἐστὶ ἑσθῆς, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τῆ μνημεΐου.

2 Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τῆ μνημεΐου, καὶ ἔκ οἶδαμεν πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ὁ μὲντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος, ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ Σαδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἔμετα τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐνέβλυμμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ

ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς εαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰσήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίονσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένης, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπῃ ἔκειτο τὸ Σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκείνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤσαν τὸν κύριόν μου, καὶ ἔκ οἶδα πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐσάφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐσῶτα· καὶ ἔκ ᾗδεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκῆσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάσπασας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶς αὐτὸν ἔθηκαν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββονί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μὲν ἄπιστο· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα.

έβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·
πορεύσθαι δὲ πρὸς τῆς ἀδελφῆς
μου, καὶ εἰπεῖν αὐτοῖς· Ἀνα-
βαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ
Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν
Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ·

19 Οὕτως οὖν ὁψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ μα-
θηταὶ συντημένοι διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔδειξ-
εν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτῆ· ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· κα-
θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ,
καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐνε-
φύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λά-
βετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν
τινων κραίητε, κεκρατήναι.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, ἢ καὶ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεβον οὖν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν
τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-

τοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῆ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτῆ, ἢ μὴ πισεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν·
ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε
τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν
πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνῃ ἁ-
πιστός, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-
μᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύ-
ριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ,
πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ
ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλ-
λα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτῆ,
ἃ ἢ ἐκ ἑστὶ γεγραμμένα ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται,
ἵνα πιστεύσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐ-
στιν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφάνερω-
σεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ
Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
Σαλαάσης·

θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
ἐφανερώσε δὲ ὕτως·

2 Ἦσαν ὁμῇ Σίμων Πέ-
τρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος
Δίδυμος, καὶ Ναθαναήλ ὁ
ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
οἱ τῷ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτῇ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέ-
τρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ
ἡμεῖς σὺν σοί· ἐξῆλθον, καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς,
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
ὅθεν.

4 Πρωίας δὲ ἦδη γενομέ-
νης, ἔστι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰ-
γιαλόν· καὶ μέντοι ἤδεισαν οἱ
μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Παιδιά, μή τι προσ-
φάσιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βά-
λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοῖου τὸ δίκλιον, καὶ εὐρήσετε.
Ἐβαλον οὖν, καὶ ἦν ἐπὶ αὐτὸ
ἐλκύσαι ἰσχυρὰν ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐ-
κείνῳ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ
Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σί-
μων οὖν Πέτρος, ἀκήσας ὅτι
ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην
διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός) καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θά-
λασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
πλοιαρίῳ ἦλθον, (καὶ γὰρ ἦσαν

μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς
ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) Ὡ-
ροντες τὸ δίκλιον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
τὴν γῆν, βλέπεσιν ἀνθρακίαν
κειμένην, καὶ ὄψαριον ἐπικεί-
μενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκαστε ἀπὸ τῶν ὄψαριων
ἃν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ εἵλκυσε τὸ δίκλιον ἐπὶ τῆς
γῆς, μετὸν ἰχθύων μεγάλων
ἐκατὸν πενήτηκοντατριῶν· καὶ
τοσούτων ὄντων, ἦν ἐσχίσθη τὸ
δίκλιον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Δεῦτε, ἀρξήσαστε. Οὐδεὶς
δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξε-
λασαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰ-
δότες ὅτι ὁ Χριστὸς ἐστιν.

13 Ἐρχεται ἦν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δι-
δωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον
ὁμοίως.

14 Τῆτο ἦδη τρίτον ἐφα-
νερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῇ, ἐφερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε ἦν ἡρίστησαν, λέ-
γει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰη-
σοῦς· Σίμων Ἰωάν, ἀγαπᾷς
με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐ-
τῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ·
Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰωάν, ἀγαπᾷς
μὲ; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ-
ριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.

Λέγει

Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ὧν πάντα οἶδας, ὧν γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώτερός ἐξώνυυες σε αὐτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπως ἡθες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπως ἠθέλεις.

19 Τῆτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν· καὶ τῆτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολήθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθῆναι, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδὼς σε;

21 Τῆτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἥτις δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; Ὡς ἀκολήθει μοι.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος ἥτις εἰς τῆς ἀδελφῆς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν ἀποθνήσκει· καὶ ἦν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἦν ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃτινα ἐὰν γραφῆναι καθ' ἓν, ἡδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὧ Θεόφιλε, ὧν ἡρξάτο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀχρεὶ ἥς ἡμέρας ἐντελάμεν τοῖς ἀποστόλοις διὰ

Πνεύματι ἁγίῳ, ὃς ἐξελέξατο, ἀνεληφθῇ.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐταῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ

περὶ τῆς βασιλείας τῆ Θεῆ.

4 Καὶ Συναλιζόμενος παρ-
ήγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ
περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τῇ
πατρὶ, ἣν ἠκήσατέ μου.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπ-
τισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισ-
θήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἡ
μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν Συνελθόντες
ἐπηρεῶτων αὐτὸν, λείοντες·
Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ
ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνος
ἡ καιρὸς, ἕς ὃ πατὴρ ἔθελο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψετε δύναμιν
ἐπελθόντες τῇ ἁγίῳ Πνεύμα-
τι ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι
μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ
ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σα-
μαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νε-
φέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦ-
σαν εἰς τὸν ἕρανόν, πορευο-
μένη αὐτῇ, καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο
παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσ-
θῇ λευκῇ·

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατε ἐμβλέ-
ποντες εἰς τὸν ἕρανόν; ἔτι
ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ'

ὑμῶν εἰς τὸν ἕρανόν, ἥτως
ἐλεύσεται ὁν τρόπον ἐθεάσασ-
θε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
ἕρανόν.

12 Τότε ὑπέσχεσαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρας τῇ κα-
λημένη ἐλαιῶν, ὃ ἐστὶν ἐφ-
γὺς Ἱερουσαλὴμ, λαβεῖσθαι
ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀν-
έβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ἃ
ἦσαν καλαμένοντες ὅ, τὸ Πέ-
τρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάν-
νης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος
καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος
Ἀλφαῖς καὶ Σίμων ὁ Ζηλω-
τῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν
προσκαρτερῆντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει
τῶν ἑαυτῶν, καὶ Μαρία τῇ
μητρὶ τῇ Ἰησοῦ, καὶ τῶν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν
μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν·
(ἦν δὲ ὄχλος ὀνομάτων ἐπι-
τοαυτῶν ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύ-
την, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ,
περὶ Ἰούδα τῇ γενομένῃ ὁδηγῇ
τοῖς Κυλλασθεῖσι τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι καθιερωθημένη
ἦν τὴν ἡμῶν, καὶ ἔλαχε τὸν
κλήρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν ἔν ἐκλήσασθαι
χωρίως

χωρίον ἐκ τῆ μισθῆ τῆς ἀδικίας· καὶ περιηὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γινώσκον ἐγένετο πᾶσι τοῖς καλοικῆσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμά, τσιέσι, χωρίον αἵματι.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῆ ἔρημος, καὶ μὴ ἔσῳ ὁ καλοικῶν ἐν αὐτῇ. Καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῆ λαβοῖ ἕτερος.

21 Δεῖ ἢν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντί χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρχάμενος ἀπὸ τῆ βαπτίσματι Ἰωάννη ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάστιγα τῆς ἀναστάσεως αὐτῆ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τέτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλέμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰῆς, καὶ Ματθαίαν.

24 Καὶ προσεύξαμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε κερδιοδιδάσκα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τέτων τῶν δύο ὃν ἕνα ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰῆδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἰδίον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθαίαν, καὶ συνκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληρωθῆναι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπιτοαυτοῖ.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τῆ ἑρανῆ ἤχου ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωθεν ὅλον τὸν οἶκον ὃ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσπερ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ καλοικῆντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντός ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν ἥρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλῶντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσαντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδὼ πάντες ἡτοί εἰσιν οἱ λαλῶντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἰλύπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούμεν λαλῶντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσαντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἅλλοτε πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν δέλοι τοῦτο εἶναι;

13 Ἐτεροὶ δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεῦκτος μεμεσώμενοι εἰσὶ.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος συν τοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἄπαντες, τούτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωρίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γάρ, ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔτι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἑσπέραις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου

ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προσφθεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καὶ γε ἐπὶ τῆς δόξης μου καὶ ἐπὶ τὰς δόξας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προσφθεύσονται.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ἡερῷ ἅνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πόρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος μελαστροφῆσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκήσατε τὰς λόγους τούτης· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδοδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

23 Τούτον τὴν ὠρισμένην βουλὴν καὶ προδιώσει τῷ Θεῷ ἐκδοῖον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπηξάντες ἀνείλετε.

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ῥυτίδας τοῦ θανάτου, καθότι ἐκ τῆν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ καταλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ ἁρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

27 Ὅτι ἡκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, ἡδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τῆ προσώπῃ σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ παριέρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης ἦν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπῆς τῆς ὀσφύς αὐτῆς τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθίσαι ἐπὶ τῆ θρόνῃ αὐτοῦ·

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τῆ Χριστοῦ, ὅτι ἡ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδην, ἡδὲ ἡ ἁρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τῆτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, ἃ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ ἦν τῆ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν

U

τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τῆ πατρὸς, ἐξέχεε τούτο, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκρόαε·

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τὰς ἑβρανὸς· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 ἕως ἄν θῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς ἦν γνωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστόν αὐτόν ὁ Θεός ἐποίησε τῆτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσαυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τῆς λοιπῆς ἀποστόλης· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτῆς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψετε τὴν δωρεάν τῆ ἁγίου Πνεύματος.

39 Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

40 Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρητο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σάθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξαμένοι τὸν λόγον αὐτοῦ,

τοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσ-
εβέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ψυχὰι ὥσεί τρισχίλια.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτε-
ρῆντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστό-
λων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ
κλήσει τοῦ ἁγίου, καὶ ταῖς
προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυ-
χῇ φόβος· πολλά τε τέρα-
τα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστό-
λων ἐγένετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες
ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον
ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ
τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ
διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι
ἂν τις χρεῖαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσ-
καρτερῆντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, κλῶντες τε καὶ κατ' οἶκον
ἅγιον, μελετᾶμενον τροφῆς
ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι
καρδίας.

47 Αἰνῶντες τὸν Θεόν, καὶ
ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν
λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσε-
τίθει τῆς ζωομένης καθ'
ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος
καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον
εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς
προσευχῆς τῶν ἐννάτην.

2 Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
χων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθην
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν

τῆ ἱερῆ τὴν λεγομένην Ὠραί-
αν, τῇ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην
παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὸ ἱερὸν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς
τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην
λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος
εἰς αὐτὸν ὢν τῷ Ἰωάννῃ,
εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς,
προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν
λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον ἔχ ὑπάρ-
χει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τὸτό σοι
δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τῆ Ναζωραίου ἔει-
ραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παρα-
χρῆμα δὲ ἐσερεώθησαν αὐτῷ
αἱ βάσεις καὶ τὰ ἱφύρα.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη,
καὶ περιπάτει· καὶ εἰσῆλθε
ὢν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περι-
πατῶν καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰ-
νῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ
λαὸς περιπατῶντα καὶ αἰνῶντα
τὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν,
ὅτι ὅτι ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλε-
ημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ
Ὠραίᾳ πύλῃ τῆ ἱερῆ· καὶ ἐ-
πλήσθησαν δάμνωσιν καὶ ἐκστά-
σεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι
αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος

11 Κρατοῦντι δὲ τῇ ἰα-
θῆντι χαλοῦ τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, Συνέδραμε πρὸς
αὐτῆς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ
τοῦ τῇ καλεσμένῃ Σολομών-
τι, ἑκαταμυριοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπε-
κρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄν-
δρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμά-
ζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀ-
θενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ
ἐυσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ πε-
ριπαλεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε
τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν
ὕμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἡρνή-
σασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον
Πιλάτου, κρίναντι ἐκείνῳ ἀ-
πολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἄλιον καὶ
δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ ἡτή-
σασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆ-
ναι ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς ἀπεκρίνατε, ὃν ὁ Θεὸς
ἡΐκειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς
μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πείρῃ τῇ
ὀνόματι αὐτοῦ, τῆτον ὃν θεω-
ρεῖτε καὶ οἶδατε, ἐσερέωσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πείρις ἡ
δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
ἐλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι
πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα
ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε,
ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἂν προκα-
λήσει διὰ φόβου πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν
τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν ἥτω.

19 Μειλιχθήσατε οὖν καὶ
ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφ-
θῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας·
ὅπως ἂν ἔλθῃ καιροὶ ἀνα-
ψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ
Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν
προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν
Χριστόν·

21 Ὅνδεῖ ἕρανὸν μὲν δέξ-
ασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκα-
ταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλη-
σεν ὁ Θεὸς διὰ φόβου πάν-
των ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν
ἀπ' αἰῶν.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τῆς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προ-
φήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος·
ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτῷ ἀκήσεσ-
θε κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλή-
σῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσαι δὲ, πᾶσα ψυχὴ,
ἥτις ἂν μὴ ἀκήσῃ τῇ προ-
φῆτῃ ἐκείνῳ, ἐξολοθρευθήσεται
ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προ-
φήται ἀπὸ Σαμὴλ καὶ τῶν
καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ
προκαλήγειλαν τὰς ἡμέρας
ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐσε ὑπὸ τῶν
προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης,
ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς
Ἀβραάμ·

Ἀδραάμ· Καὶ τῷ Σπέρματί
σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ
πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ
Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐ-
λογεῖν ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστεί-
φειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονη-
ριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ
αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν,
ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, καὶ
ὁ γραμματεὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ
Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ δι-
δάσκειν αὐτῆς τὸν λαόν, καὶ
καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν
ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τή-
ρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ
ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκροάαν-
των τὸν λόγον, ἐπίστευσαν· καὶ
ἐλένηθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν
ὥσπερ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔ-
ριον συναχθῆναι αὐτῶν τῆς
ἀρχόντης καὶ πρεσβυτέρους καὶ
Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἀνναν τὸν ἀρχιε-
ρεῖα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰω-
άννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτῆς ἐν
τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν
ποίῳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνό-
ματι ἐποιήσατε ταῦτα ὑμεῖς·

8 Τότε Πέτρος· πλῆσθεις
Πνεύματι· ἀγία, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἀρχόντες τῆ λαῆς, καὶ
πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς ῥήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενούς, ἐν τίνι ἔσται
ῥέσσωσαι·

10 Γνωσὼν ἔσω πᾶσιν ὑ-
μῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσρα-
ήλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὁ
Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τῇ τῷ
ἔσται παρέστηκεν ἐνώπιον ὑ-
μῶν ὑψίς.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὃς
ἐξηθηνθη εἰς ὑψὺ ὑμῶν τῶν οἰ-
κοδομῆται, ὃ γινόμενος εἰς
κεφαλὴν γωνίας.

12 Καὶ ἔκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ
ἔθεν ἡ ῥωμῆα· ἥτε γὰρ
ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν ἡ-
ρανὸν τὸ δεδομένον ἐκ ἀνθρώ-
ποις, ἐν ᾧ δεῖ ῥωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννην,
καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρω-
ποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶ-
ται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
τε αὐτῆς, ὅτι ῥὺν τῷ Ἰησοῦ
ἦσαν.

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
πόντες ῥὺν αὐτοῖς ἔσῳτα, τὸν
τεθεραπευμένον, ἔθεν εἶχον
ἀντιπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτῆς
ἔξω τοῦ Συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες·

16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τήτοις ; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν ῥημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κηλοικῆσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ ἡ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτὰς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτὰς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκίειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτὰς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ, πῶς κολάσωνται αὐτὰς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἀνθρωπῶν ἐφ' ὃν ἐλεγόνηι τὸ ῥημεῖον τούτου τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τῆς ἰδίης, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτὰς οἱ Ἀρχιε-

ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκήσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποια, ᾧ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἔρانون καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

25 Ὁ διὰ σώματος Δαβὶδ τοῦ παιδὸς ῤε εἰπὼν· Ἰναλί· ἐφρύαξαν ἔβην, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά ;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν Κυρίαν, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἄλιον παῖδά· ῤε Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, ᾧ ἐθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποῦσαι ὅσα ἡ χεὶρ ῤε καὶ ἡ βιολή ῤε προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δέλοισ ῤε μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον ῤε.

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά ῤε ἐκλείνειν ῤε εἰς ἴασιν, καὶ ῤε μεῖα, καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς ῤε Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν ῤενημένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐλάλουν.

ἐλάλην τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν
πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ
ἡ ψυχὴ μία· καὶ ἡδὲ εἰς τὴν
τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεfen
ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς
ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει
ἀπεδίδην τὸ μαρτύριον οἱ ἀ-
πόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, χάριστε μεγά-
λη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτῆς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ
κινήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπ-
ῆρχον, πωλῆντες ἔφερον τὰς
τιμὰς τῶν πωπεσκομένων,

35 Καὶ ἐτίθην παρὰ τῆς
πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδί-
δοτο δὲ ἐκάστῳ, καθότι ἂν τις
χρεῖαν εἶχεν.

36 Ἰωσήφ δὲ, ὁ ἐπικλη-
θεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀπο-
στόλων, (ὁ ἐσημεθερμηνευόμε-
νον, ὅς παρὰ κλήσεως,) Λευ-
ῖτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντι αὐτῷ ἀ-
γρῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆ-
μα, καὶ ἔθηκε παρὰ τῆς πό-
δας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε. 5.

ΑΝΗΡ δὲ τις Ἀνανίας
ὀνόματι, σὺν Σαπφείῃ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε
κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς
τιμῆς, συνειδώς καὶ τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέκας μέρ-

τι, παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀ-
ποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνα-
νία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύ-
σασθαι σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
λίον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς
τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε,
καὶ πρᾶθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθης ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τῆτο;
ἐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ·

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τῆς
λόγους τῆτης, πεσὼν ἐξέψυξε·
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ
πάντας τῆς ἐκκλησίας ταῦτα.

6 Ἀνασάντες δὲ οἱ νεώτε-
ροι συνέσειλαν αὐτόν, καὶ ἐξε-
νέκωντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τρι-
ῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ
Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσού-
τη τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ
δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτη.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα
Κυρίου; ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶν
ἀποστόλων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ
τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσωσί σε.

10 Ἐπεσε δὲ παραχρῆ-
μα παρὰ τῆς πόδας αὐτοῦ,
καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ
οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν
νεκράν, καὶ ἐξενέκωντες ἔθα-
ψαν.

ψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τῆς ἀκρόντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομώντι.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἡδεῖς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτῶν ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσελθὲν τοῖς ἀποστόλοις τῷ Κυρίῳ, πλῆθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

15 Ὡς κατὰ τὰς πωλείας ἐκφέρειν τῆς ἀσθενείας, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένῳ Πέτρῳ καὶ τῇ Σιλῇ ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων τοῖς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλημένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ ὄντες αὐτῷ, (ἡ ἔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,) ἐπλήσθησαν ζήλου.

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀποστόλης, καὶ ἔθεντο αὐτῶν ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἀγγελὸς δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγὼν τε αὐτῶν εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκήσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον· παραγερόμενοι δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ὄντες αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γενομένην τῶν ἡμερῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριο, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγερόμενοι ἔχοντες αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγωντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριο εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τῆς φύλακας ἔσω ἐσώτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοιξαντες δὲ, ἔσω ἡδὲνα εὗρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τῆς λόγου τούτου, οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τῷ ἱερῷ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγερόμενοι δὲ οἱ ἀπὸ τῆς φυλακῆς αὐτοῖς, λέγωντες· Ὅτι ἰδὲ, οἱ ἄνδρες, ἔσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐσώτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς ὄντας τοὺς ὑπηρέτας, ἤγαγεν αὐτούς, καὶ μετὰ βίας· ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθοβωθῶσιν.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἔστησαν

ἐλάλην τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν
πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ
ἡ ψυχὴ μία· καὶ ἡδὲ εἰς τὴν
τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεfen
ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς
ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει
ἀπεδίδον τὸ μαρτύριον οἱ ἀ-
πόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγά-
λη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτῆς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ
κλήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπ-
ῆρχον, πωλῆντες ἔφερον τὰς
τιμὰς τῶν πωπεσσομένων.

35 Καὶ ἐτίθον παρὰ τῆς
πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδί-
δοτο δὲ ἕκαστος, καθότι ἂν τις
χρεῖαν εἶχεν.

36 Ἰωσήφ δὲ, ὁ ἐπικλη-
θεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀπο-
στόλων, (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμε-
νον, ὃς παρακλήσεως,) Λευ-
ῖτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀ-
δελφῆ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆ-
μα, καὶ ἔθηκε παρὰ τῆς πό-
δας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε. 5.

ΑΝΗΡ δὲ τις Ἀνανίας
ὀνόματι, σὺν Σαπφείῃ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε
κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς
τιμῆς, συνιδύας καὶ τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐθέλας μέρ-

τι, παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀ-
ποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνα-
νία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύ-
σασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
γιον, καὶ νοσφίσασθαί ἀπὸ τῆς
τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε,
καὶ πρᾶθὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθες ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τῆτο;
ἢ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ;

5 Ἀκόντων δὲ Ἀνανίας τῆς
λόγῃς τῆτης, πεσὼν ἐξέψυξε·
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ
πάντας τῆς ἐκκλησίας ταῦτα.

6 Ἀνασάντες δὲ οἱ νεώτε-
ροι συνέσειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξε-
νέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων-τρι-
ῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ
Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσού-
τη τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ
δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτη.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα
Κυρίου; ἰδὲ, οἱ πόδες τῶν
σαφάνων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ
τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσωσί σε.

10 Ἐπεσε δὲ παραχρῆ-
μα παρὰ τῆς πόδας αὐτοῦ,
καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ
οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν
νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθα-
ψαν.

ψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος[Ⓢ] μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ἀκρόνους ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο ζημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομωνί[Ⓢ].

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἡδεῖς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ὧλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτῆς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσελθὲν πειθεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλῆθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·

15 Ὡς κατὰ τὰς πωλείας ἐκφέρειν τὰς ἀσθενεῖς, καὶ τιθεῖναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένῳ Πέτρῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος[Ⓢ] τῶν πᾶσι πόλεων αὐτῶν· Ἰερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλημένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀνστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ ὄντες αὐτῷ, (ἢ ἔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,) ἐπλήσθησαν ζήλου·

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀποστόλῃν, καὶ ἔθεντο αὐτῆς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἀγγελ[Ⓢ] δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτός ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγὼν τε αὐτὴν εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκήσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον· παραγεγόμενοι[Ⓢ] δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ὄντες αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γενομένην τῶν ἡμερῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτῆς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγεγόμενοι· ἔχοντες αὐτῆς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τῆς φύλακος ἔξω ἐσώτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω ἡδένα εὗρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὰς λόγους ταύτας, οἱ τε ἱερεῖς καὶ ὁ γραμματεὺς τῇ ἱερῇ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγεγόμενοι[Ⓢ] δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδὼν, οἱ ἄνδρες, ἡμεῖς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐσώτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ γραμματεὺς ὄντος τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτῆς, ἡμεῖς βίας· ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτὴν ἔστησαν

ἔστησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸς ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παρεγγε-
λίᾳ παρεγγείλαμεν ὑμῖν μὴ
διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆ-
τω· ἢ καὶ ἰδὲ, πεπληρώκατε
τῇ Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς
ὑμῶν, καὶ βύλεσθε ἐπαταλεῖν
ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώ-
που τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος· καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον·
Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον
ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν ἠείρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς
διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ
ξύλου.

31 Τούτον ὁ Θεὸς ἀρχη-
γόν καὶ ὤφειρα ὕψωσε τῇ δε-
ξιᾷ αὐτοῦ, δύναι μείναντιαν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐ-
τοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων
τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ
ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
πειθαρχῆσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκησαντες διε-
πρίοντο καὶ ἐβυλεύοντο ἀνελεῖν
αὐτὸν.

34 Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ
Συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι
Γαμαλιήλ, ἡμοδιδάσκαλος,
τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέ-
λευσεν ἔξω βραχὺ τι τῆς ἀ-
ποστόλης ποιῆσαι·

35 Εἰπέ τε πρὸς αὐτούς.

Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέ-
χετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις τούτοις, τί μέλλετε
πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν
ἡμερῶν ἀνέστη Θεοῦδας, λέγων
εἶναι τινα ἑαυτὸν, ὃ προσε-
κολλήθη ἀριθμὸς ἀνδράνῳ σεί
τετρακοσίων· ὃς ἀνηρέθη, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπείθοιο αὐτῷ,
διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς
ἐδέρ.

37 Μετὰ τούτον ἀνέστη Ἰου-
δας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ
ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω
αὐτοῦ· καὶ κεῖν ἀπώλετο, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπείθοιο αὐτῷ,
διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
τούτων, καὶ ἑάσατε αὐτούς· ὅτι
ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βεβλή
αὕτη ἢ τὸ ἔρπον τούτο, καὶ α-
λυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, ὃ
δύνασθε καὶ αὐτὸ καὶ μή-
ποτε καὶ θεομάχοι εὗρεθῆτε.

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ·
καὶ προσκαλεσάμενοι τῆς ἀ-
ποστόλης, δείραντες παρήγ-
γειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ἔν ἐμπορεύοντο
χαίροντες ἀπὸ προσώπου τῇ
Συνεδρίῳ, ὅτι ὑπὲρ τῆς ὀνόμα-
τος αὐτοῦ κατήξιώθησαν ἀτι-
μασθῆναι.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ἐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. σ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τῆς Ἑβραίων, ὅτι παρεθεωρῶντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χεῖραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ αἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε ἑν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρημένους ἐπιτά, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, ἵνα καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου πρὸς κατεργητόμεν.

5 Καὶ ᾤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενῶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιόχεια.

6 Οὕτως ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευχόμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤνθαιεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὥσθ' ἵνα πολλοὶ τε ὅχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ σοφίᾳ.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς Συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, Συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ ἐκ ἰσχυροῦ ἀνίστηναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόμεν αὐτὸν λαλοῦν ῥήματα βλάβη φημι εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαόν, καὶ τῆς πρεσβυτερίας, καὶ τῶν γραμματέων· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ᾤκισαν εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἐστησάν τε μάρτυρας Φευδοῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστις ἐπαύεται ῥήματα βλάβη φημι λαλῶν κατὰ τὸν τόπον τῆς ἀγίας τήτης καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὅς ἐστις καταλύσει τὸν τόπον τῆτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι, ἐν τῷ Συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὥσεί πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΙΠΕ δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα ἔτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δοξῆς ὤφθη τῷ πατρὶ ὑμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ καλοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς ὧ καὶ ἐκ τῆς Συγγενείας ὧ, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατέφυγεν ἐν Χαρρὰν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετέκτισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν καλοικεῖτε.

5 Καὶ ἔκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, εἰδὲ βῆμα ποδοῦ· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δῆναι εἰς καλίσχεσιν αὐτὴν, καὶ τῷ ἐπέρματι αὐτῆς μετ' αὐτόν, ἔκ ὅντι αὐτῷ τέκνη.

6 Ἐλάλησε δὲ ἔτι ὁ Θεός· Ὅτι ἔσαι τὸ ἐπέρμα αὐτῆς πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ, καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν

δουλεύωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τήτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἔτι ἔγεννησε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέλεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τῆς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλεως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ἦχ' εὗρισκον χοριάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὅτι ζῆτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τῆς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ἀνεβωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν

Ῥυγύνειαν αὐτῇ ἐν ψυχαῖς
ἐβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐ-
τὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς
Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
μνήματι, ὃ ὤνισατο Ἀβραάμ
τιμῆς ἀρβυρίη παρὰ τῶν υἱῶν
Ἑμμόρ τῇ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ
χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἥς
ᾤμωσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
ἤυξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύ-
θη ἐν Αἰγύπτῳ.

18 Ἀχρεῖς ἔ ανέστη βασι-
λεὺς ἕτερος, ὃς ἔκ ἤδει τὸν
Ἰωσήφ.

19 Οὗτος καλασοφισάμε-
νος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε
τῆς πατέρας ἡμῶν, τῇ ποιεῖν
ἐκθελα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς
τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγενήθη
Μωσῆς, καὶ ἦν ἀρεῖς τῷ Θεῷ.
ὅς ἀνείραφεν μῆνας τρεῖς ἐν
τῷ οἴκῳ τῇ πατρὸς αὐτῆς.

21 Ἐκλεθένηα δὲ αὐτὸν,
ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ
Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν
ἐαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς
πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν
δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔρ-
γοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῆτο αὐτῷ
τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀ-
νέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς

αὐτοῦ τῆς υἱὸς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδική-
μενον, ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν
ἐκδίκησιν τῷ καταπονυμένῳ,
παλάζας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ὅτι ὁ Θεὸς
διὰ χειρὸς αὐτῆς δίδωσιν αὐ-
τοῖς ῥωτηρίαν· οἱ δὲ ἔσυνῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιήση ἡμέρᾳ
ᾤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
συνήλασεν αὐτῆς εἰρήνην,
εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐσε
ὑμεῖς· ἵναλί ἀδικεῖτε ἀλλή-
λους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλη-
σίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπὼν·
Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα
καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέ-
λεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθές
τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἐφύσε δὲ Μωσῆς ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο
πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ὃ
ἐγέννησεν ἑκὼς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν
τεσσαράκοντα, ᾤφθη αὐτῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τῇ ὄρει Σινᾶ ἀγ-
γελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς
βάτης.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν,
ἐθαύμασε τὸ ὄραμα. προσε-
ρχομένη δὲ αὐτῇ καίνοῦσαι,
ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς
αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων σε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ.

Ἰακώβ. Ἐνθόμῃ δὲ γενόμενῃ Μωσῆς ἐκ ἐτόλμα καθιανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἔστηκας, τῇ ἁγίᾳ ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τῇ λαῇ μετὰ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῇ ζευαλμῇ αὐτῶν ἤκησα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποσελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τῆτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε καλέσῃσιν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τῆτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ αἰγγέλων τῶν ὀφθέντων αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς ἱερεῖς Ἰσραὴλ· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτῇ ἀκήσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τῷ αἰγγέλῳ τῷ λαλῶντι αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δῶναι ἡμῖν.

39 Ὡς ἐκ ἠθέλησαν ὑπή-

κοοὶ γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπαύσαντο, καὶ ἐσγράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν· Ποίησον ἡμῖν θεὸς οἷον προσρεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς ἔστ' ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ οὗδαμὲν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνέβησαν θυσίαν τῷ εἰδῶτι, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐσρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς λαλῆναι τῇ σφαίρᾳ τῇ ἡρατῇ, κατὰ τὴν γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάλια καὶ θυσίας προσηνέκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἷός ἐστιν Ἰσραὴλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τὴν Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τῇ θεῇ ὑμῶν Ῥεμφάν, τῆς τύπης ἧς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικίῳ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶν.

44 Ἡ σκηνὴ τῇ μαρτυρίᾳ ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διελάξατο ὁ λαὸς τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει.

45 Ἦν καὶ εἰσηγασμένοι διαδεχάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατὰσχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ

ἀπὸ προσώπων τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβὶδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον
τῆ Θεῆ, καὶ ἡγήσατο εὗρεῖν
σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ὠκοδόμη-
σεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἄλλ' ἔχ' ὁ ὕψις Θεὸς ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ ἱερὰνός μοι δρόν Θεός,
ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι; λέγει Κύριος Θεός· ἡ τίς τό-
πος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίη-
σεν ταῦτα πάντα;

51 Σκληροβράχιοι, καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς
ὦσιν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι
τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς οἱ
πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν ἔκ
ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ
ἀπέκλειναν τῆς προκαταγγελί-
ας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ
δικαίου, ὃ νῦν ὑμεῖς προδότες
καὶ φονεῖς γεγέννησθε.

53 Οἷνες ἐλάβετε τὸν νό-
μον εἰς διαλαγὰς ἀγγέλων, καὶ
ἐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούετε δὲ ταῦτα,
διεπρίοιο ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν, καὶ ἔδρευον τῆς οἰκίας
ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης
Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς
τὸν ἱερὰνόν, εἶδε δόξαν Θεῆ, καὶ
Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

X

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδὲ, θεω-
ρῶ τῆς ἱερὰντος ἀνεφθιμένης, καὶ
τὸν ἵόν τῇ ἀνθρώπῃ ἐκ δεξιῶν
ἐστῶτα τῇ Θεῇ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ
μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα
αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμα-
δὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω
τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλην· καὶ οἱ
μάξιμοι ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
αὐτῶν παρὰ τῆς πόδας νεα-
νίης καλεμένης Σαῦλη,

59 Καὶ ἐλιθοβόλην τὸν
Στέφανον, ἐπικαλέμενον καὶ
λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δεῦρε
τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεοὶ δὲ τὰ γόνατα,
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε,
μὴ σήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρ-
τίαν ταύτην. Καὶ τῆτο εἶ-
πών, ἐκοιμήθη.

Κεφ. ἡ. 8.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν Συνευ-
δοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις· πάντες τε διεσπάρησαν
κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαί-
ας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν
ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέ-
φανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐ-
ποίησαντο κοπεῖον μέγαν ἐπ'
αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνειτο
τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τῆς οἰ-
κῆς εἰσπορευόμενος, κύρων

TE

τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρε-
δίδω εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν ἦν διασπαρέντες
διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν
λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν
εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐ-
κήρυσσε αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι
τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τῆς Φι-
λίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀ-
κείναι αὐτῆς καὶ βλέπειν τὰ
σημεῖα, ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γάρ τῶν ἐχόν-
των πνεύματα ἀκάθαρα, βο-
ῶντα μεγάλη φωνή, ἐξήρχε-
το· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι
καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ με-
γάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σί-
μων προὔπῃρχεν ἐν τῇ πό-
λει μαγέων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθ-
νος τῆς Σαμαρείας, λέγων
εἶναί τινα ἑαυτὸν μέλαν.

10 Ὡς προσεῖχον πάντες
ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης, λέ-
γοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις
τῆς Θεῆς ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ
τὸ ἰκανῶς χρόνῳ ταῖς μαγείαις
ἐξεσκέναί αὐτῆς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ
Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τῆς Θεῆς,
καὶ τῆς ὀνόματι τῆς Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε
καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς

ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν
προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ·
θεαρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις
μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκήσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱε-
ροσολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέ-
δεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον
τῆς Θεῆς, ἀπέστειλαν πρὸς αὐ-
τῆς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἷτινες καταβάντες
προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅ-
πως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' ἡ-
δενὶ αὐτῶν ἐπιπεπρωκός, μό-
νον δὲ βεβαπισμένοι ὑπῆρχον
εἰς τὸ ὄνομα τῆς Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπέβησαν τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐλάμ-
βανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σί-
μων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δι-
δοῖται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
προσῆνεγκεν αὐτοῖς χρέματα,

19 Λέγων· Δότε καὶ μοί
τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς
ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμ-
βάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Τὸ ἀργυρίον σου σὺ
λαμβάνεις· εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν
δωρεάν τῆς Θεῆς ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτῆσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερίς ἢ δὲ
κληρῶν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ
γὰρ καρδιά σου ἡκ ἔστιν ἐνθεῖα
ἐνώπιον τῆς Θεῆς.

22 Μετανόησον ἦν ἀπὸ τῆς
κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι
τῆς

τῷ Θεῷ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται
αὐτοῖς ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας αὐτῶν.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
καὶ συνδυσμον ἀδικίας ὁρῶ αὐτοὺς ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων
εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐ-
μοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως
μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὃν εἰ-
ρήκατε.

25 Οἱ μὲν ἦν διαμαρτυ-
ροῦμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν
λόγον τῷ Κυρίῳ, ὑπέσχεσαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐ-
ηγγελίσαντο.

26 Ἀγγελῶ δὲ Κυρίῳ ἐ-
λάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων·
Ἀνάστη καὶ πορεύου κατὰ μετ-
ημέριαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν
καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσα-
λὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν
ἐρημῶς.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη·
καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνόχῳ,
δυνάστης Κανδάκης τῆς βα-
σιλείας Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς, ὃς
ἐλκλύθει προσκυνήσων εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

28 Ἦν τε ὑποσρέφων, καὶ
καθήμενός ἐπὶ τῷ ἄρματι
αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προ-
φήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα
τῷ Φιλίππῳ· Πρότελθε, καὶ
κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὴν δὲ ὁ Φί-
λιππος ἤκουσεν αὐτῶν ἀναβί-

νώσκειν τὸν προφήτην Ἡ-
σαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἀγὰρ γε γι-
νώσκεις ὃ ἀναβιώνεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ
ἂν δυναίμην, εἰ μὴ τις ὁδη-
γήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν
Φίλιππον ἀναβάντα καθίσει
σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιουχὴ τῆς
γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὐ-
τῇ· Ὡς πρόβατον ἐπὶ λα-
γὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναν-
τίον τῷ κείροντι αὐτὸν ἄφω-
νός, ὥτως ἐκ ἀνοίσει τὸ σῶμα
αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐ-
τῇ ἡ κρίσις αὐτῶν ἤρθη· τὴν
δὲ γενεὰν αὐτῇ τίς διηγῆσε-
ται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐ-
νόχῳ τῷ Φιλίππῳ, εἶπε·
Δέομαί σε, περὶ τίνος ὁ
προφήτης λέγει τούτο; περὶ
ἐαυτοῦ, ἢ περὶ ἐτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιπ-
πος τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξά-
μενός ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύ-
της, εὐηγγέλισατο αὐτῷ τὸν
Ἰσὼν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ
τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδαρ·
καὶ φησὶν ὁ εὐνόχῳ· Ἰδὼν
ὕδαρ· τί κωλύει με βαπτισ-
θῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος·
Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας, ἔξεσιν· Ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ

Θεὸν εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε σῆναι τὸ ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροισι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνῆχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ ἐκ εἶδεν αὐτὸν ἡκέτι ὁ εὐνῆχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῶν χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εὗρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

ΟΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τις γὰρ εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάθῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξιναι τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήσφαγεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ ἑρανοῦ.

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις·

Κληρὸν σοὶ πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοὶ τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδούντες αὐτῷ, εἰσῆκισαν ἑννεοὶ, ἀκόντιες μὲν τῆς φωνῆς, μηδὲνα δὲ θεωρῶντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἰδὲνα ἔβλεπε· χειρῶν γὰρ αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ ἐκ ἔφαθεν ἐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδὲ, ἐγώ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλεσμένην Εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰῦδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσεύα· ἰδὲ γὰρ προσεύχεται,

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς

τοῖς ἁγίοις ᾧ ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τῆς ἐπικαλουμένης τὸ ὄνομά ᾧ.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι ᾧ ἐκλογῆς μοι ἐστὶν ἔτι, τῷ βασιλεύσει τὸ ὄνομά μου ἐν ὧπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλείων, ὧν τε Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τῷ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθεῖς ᾧ ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχη) ὥπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσει λεπίδες, ἀνέβλεψε τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφήν, ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συνάγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι ἔστις ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίστατο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἔστίς ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τὸς ἐπικαλουμένους τὸ

ὄνομα τοῦτο· καὶ ὥδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοῦ ἀγάγῃ ἐπὶ τῆς Ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμῆτο, καὶ συνέχυνε τῆς Ἰουδαίας τῆς καλοικῆντας ἐν Δαμασκῷ, συνιδιάζων ὅτι ἔστίς ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληρύνθη ἡμέραι ἱκαναί, συνέβηλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐνώσθη δὲ τῷ Σαύλ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρελήφθη τε τὰς νύκτας ἡμέρας τε καὶ νυκτὶς, ὥπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὶς, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν ᾧ.

26 Παραγινόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβήθη αὐτόν, μή τις αὐτὸν ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τὸς ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιασάτο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλη τε καὶ συνεζή-

τοι πρὸς τῆς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιβόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήλατον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν ἔν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομήμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τῇ Κυρίῳ, καὶ τῇ παρακλήσει τῇ ἁγίῳ Πνεύματι· ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, κατελεθεῖν καὶ πρὸς τῆς ἁγίας τῆς κατ' οἰκῆστας Λύδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐταῶν ὀκτὼ κατὰ κείμενον ἐπὶ κρεβάτι, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέε, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στῆσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατ' οἰκῆστας Λύδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέσρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευσμένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν· ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν

αὐτὴν ἀποθανεῖν· λήσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐγένετο δὲ ἡσυχίας Λύδῃς τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκήσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλῶντες μὴ ὀκνηῖσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· ὃν παρενόμενον ἀνέλατον εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίειν, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, δεῖς τὰ γόνατα προσκυῖσθαι· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῆς, καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Δὲς δὲ αὐτῇ χεῖρας, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τῆς ἁγίας, καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἰκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι. 10.

ΑΝΗΡ δὲ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ Σεπτεμῆς τῆς καλεμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν

τὸν Θεόν, ὧν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῇ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενῳ τῇ Θεῷ διαπαντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσπερ ὤραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τῇ Θεῷ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορινθίε·

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· τί ἐσὶ Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τῇ Θεῷ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετέπεμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

6 Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν· ἔστι λαλῶν σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορινθίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκειῶν αὐτῇ, καὶ σραγιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξήγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτὰς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορήντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὧραν ἑκτῇ.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζάντων δὲ ἐκείνων, ἐπ-

έπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἑκτασίς·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν ἑρᾶν ἀνεφθιμένον, καὶ καθαῖνον ἐπ' αὐτὸν ῥεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τῇ ἑρᾷ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀνασᾶς, Πέτρε, ὦσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι ἡδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δεξιερῶν πρὸς αὐτόν· Ἀὐτὸς Θεὸς ἐκαθάρισε, καὶ μὴ κοῖνῃ.

16 Τῆτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ ῥεῦός εἰς τὸν ἑρᾶν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὼν οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ τῇ Κορινθίᾳ, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἔπυνθανοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλεσάμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τῇ δὲ Πέτρῳ ἐνθυμημένη περὶ τῇ ὁράματι, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα, Ἰδὼν, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε.

20 Ἀλλὰ

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατέβη, καὶ πορεύσας ὦν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτῆς·

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τῆς ἀνδρας τῆς ἀπεσταλμένης ἀπὸ τῆ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδὲ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλῃ τῇ ἐθνικῇ τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μετέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος ἔν αὐτῆς, ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε ὦν αὐτοῖς· καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτῆς, συγκαλεσάμενος τὰς συγγενεῖς αὐτῇ, καὶ τὰς ἀναγκαίας φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τὰς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ ἴδω αὐτὸς ἄνθρωπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ,

εἰσῆλθε, καὶ εὕρισκεν συνέληλυθότας πολλὰς.

28 Ἐφη τε πρὸς αὐτῆς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολληῖσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἁλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἐδείξε μηδένα κοινόν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀντιρρήτως ἦλθον μελαπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι ἔν, τίνι λόγῳ μετέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τελευτῆς ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμῖν νηστεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ,

31 Καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰσηκόσθη σοι ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον ἔν εἰς Ἰόππην, καὶ μετὰκαλεῖσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· ἔστι ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς ἔν ἐπεμψάμενος πρὸς σε· ὥστε καλῶς ποιήσας παραγενόμενος· νῦν ἔν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προσεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοῖξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα,

ζόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι ὅτι ἡκ ἔσι
προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἄλλ' ἐν παντὶ ἔθνη ὁ
φοβήμενος αὐτόν, καὶ ἐργαζό-
μενος δικαιοσύνην, δεκτός
αὐτῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέσει-
λε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγ-
γελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· (ὅτός ἐστι πάντων
Κύριος·)

37 Ἑμεῖς οἶδατε τὸ γεγέ-
νην ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισ-
μα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζ-
αρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτόν ὁ
Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνά-
μει, ὃς διήλθεν εὐεργεσιῶν καὶ
ἰώμενος πάντας τῆς καταδυ-
νασευομένου ὑπὸ τῆ διαβολῆς,
ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μαρ-
τυροὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν
τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνεῖλον
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλῳ.

40 Τῷτον ὁ Θεὸς ἤγειρε
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν
αὐτόν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλ-
ὰ μαρτυροῖς τοῖς προκεχειρο-
τονημένοις ὑπὸ τῆ Θεοῦ, ἡμῖν,
οἵτινες συνεφάδομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀνα-
στῆναι αὐτόν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν

κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρ-
τύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστι ὁ ὡ-
ρισμένος ὑπὸ τῆ Θεοῦ κρίτης
ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τὸν πάντες οἱ προ-
φῆται μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν
ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τῆ δνό-
ματος αὐτοῦ πάντα τὸν πι-
σεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλῶντος τῆ Πέ-
τρος τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέ-
πεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ πάντας τὰς ἀκρόντας τὸν
λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πῖστοι ὅσοι συνῆλ-
θον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη ἡ δωρεὰ τῆ ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐκκέχυται.

46 Ἦκον γὰρ αὐτῶν
λαλόντων γλώσσαις, καὶ μεγα-
λυνόντων τὸν Θεόν. Τότε
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ καλύ-
σαι δύναταί τις, τῆ μὴ βαπ-
τισθῆναι τέτῃς, οἵτινες τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον κα-
θὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξε τε αὐτὸς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τῆ
Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐ-
τὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια. 11.

ΗΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπό-
στολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ
ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι
καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τῆ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος
εἰς

εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· "Ὅτι πρὸς ἀν-
δρας ἀκροβυσίαν ἔχοντες εἰσ-
ῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέ-
τρος ἐξελίθετο αὐτοῖς καθεξ-
ῆς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ
εἶδον ἐν ἑκασταί ὄραμα, κατε-
βαῖνον Κλεῦός τι ὡς ὁθόνην
μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τῆ ἑρανῆ, καὶ
ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ.

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατε-
νόη· καὶ εἶδον τὰ τετραπόδα
τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ
ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἑ-
ρανῆ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγού-
σης μοι· Ἀνασᾶς, Πέτρε,
ῥύσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι πᾶν κοῖνον ἡ ἀ-
κάθαρτον ὑδέποτε εἰσῆλθεν εἰς
τὸ σῶμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τῆ ἑρανῆ· Ἄ
ὁ Θεὸς ἑκαθάρισε, Κύ μὴ
κοῖνη.

10 Τῆτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρῖς· καὶ πάλιν ἀνεσπάρθη
ἅπαντα εἰς τὸν ἑρανόν.

11 Καὶ ἰδὼν, ἐξαυτῆς τρεῖς
ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰ-
κίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι
ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦ-

μα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενον· ἦλθον δὲ Κύν
ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ ἑτοί, καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τῆ
ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτῇ σαθένηα καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· Ἀπόσειλον εἰς Ἰόπ-
πην ἄνδρας, καὶ μετὰπεμψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον·

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρὸς Σε, ἐν οἷς σωθήσῃ Κύ
καὶ πᾶς ὁ οἶκός Σε.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με
λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῆς, ὥσπερ καὶ
ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τῆ ῥή-
ματός· Κυρίη, ὡς ἔλεγεν·
Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
ὁμοῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ ἂν τὴν ἰσὺν δωρεάν
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ
ἡμῖν, πωτεύσασιν ἐπὶ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ
δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι
τὸν Θεόν;

18 Ἀκήσαντες δὲ ταῦτα,
ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ
τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν με-
τάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν ἂν διασπαρέν-
τες ἀπὸ τῆς Σλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, δι-
ῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου
καὶ

καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λα-
λῆντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον
Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυ-
ρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς
Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τῆς
Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι
τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου
μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθ-
μὸς πιστεύσας ἐπέσρεψεν ἐπὶ
τὸν Κύριον.

22 Ἠκίσθη δὲ ὁ λόγος
εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς
ἐν Ἱερουσολύμοις περὶ αὐτῶν·
καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν δι-
ελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος καὶ
ἰδὼν τὴν χάριν τῆ Θεοῦ, ἐ-
χάρη, καὶ παρεκάλει πάντας
τῇ προθέσει τῆς καρδίας
προσμένειν τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ
πίστεως· καὶ προστετέθη ὄχλος
ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν
ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦ-
λον· καὶ εὗρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτῆς ἐνι-
αυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον
ἱκανὸν, χρηματίζειν τε πρῶ-
τον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὰς μαθη-
τάς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱερο-

σολύμων προφῆται εἰς Ἀν-
τιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐ-
τῶν ὀνόματι Ἀγαθός, ἐσήμα-
νε διὰ τῆ Πνεύματος, λιμὸν
μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅ-
λην τὴν οἰκωμένην· ὅσις καὶ
ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καί-
σαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, κα-
θὼς ὑπὸρεῖτο τις, ὤρισαν
ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
πέμψαι τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.

30 Ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀπο-
στείλαντες πρὸς τῆς πρεσβυ-
τέρης διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ
Σαύλου.

Κεφ. ιε'. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν
καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡ-
ρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χειράς
κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν
ἀδελφὸν Ἰωάννη, μαχαίρα.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἄρεσόν ἐστι
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο
Συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν
δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων.)

4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθηκε εἰς
φυλακὴν, παραδὼς τέσσαρσι
τετραδίοις σραβιωτῶν φυλάσ-
σειν αὐτὸν, βυλόμενος μὲν
τὸ πᾶσχα ἀνασταλεῖν αὐτὸν
τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν ὅν Πέτρος ἐ-
ληγεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσ-
ευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη
ὑπὸ

ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῆς.

6 Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἣν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένον ἀλύσει δυοῖ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρην τὴν φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδὼν, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδαλία σου. Ἐποίησε δὲ ὅτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλεῖς τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ ἦν ᾧ ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν τριττὴν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προήλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτῆς, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώ-

δου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλημένου Μάρκου, ὃς ἦσαν ἱκανοὶ συνθηροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρήσαντι δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακῆσαι, ὀνόματι Ῥόδη.

14 Καὶ ἐπιβῆσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἣν ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμῆσα δὲ ἀπήγγειλεν ἔσθαι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο ὅτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτῆς ἐστίν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρηῶν· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασεύσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ λινθῶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν ταραχὴ ἣν ὀλίγον ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτόν, καὶ μὴ εὗρών, ἀνακρίνας τὸς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι·

ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάσον τὸν ἐπὶ τῇ κοιλίᾳ τῆ βασιλείας, ἡτῆνλο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τῇ βῆματι, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτῆς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοφωνῇ, καὶ ἕκ ἀνθρώπων.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν ἕκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος κωληκόδρωσι, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τῇ Θεῷ ἤυξαν· καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέσρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πωληρώσαντες τὴν διακονίαν, Συμπαράλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΗΣΑΝ δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν ἕσαν ἐκκλησίαν· προφῆται καὶ διδάσκαλοι, οἵ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίφερ, καὶ Λέκιος ὁ Κυρηναῖος, Μανῆν τε Ἡρώδης τῇ τετραρ-

Υ

χῆς συντροφῆς, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργόντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ νησευόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νησεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν ἦν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τῆς Πνεύματι τῇ ἁγίῃ, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ, κατήγγελλον τὸν λόγον τῇ Θεῷ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρον τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαρισηῦς,

7 ὃς ἦν συν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνελῶ· ὃς προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τῇ Θεῷ.

8 Ἀντίπατρος δὲ αὐτοῖς Ἑλῶμας ὁ μάγος, (ἔτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διασρέψαι τὸν ἀνθυπάτον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πωλησθεὶς Πνεύματι τῇ ἁγίῃ, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν· Ὁ πωλητής παντός

παντός δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, ὃ παύσῃ διασρέφων τὰς ὁδούς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδὼν, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ αὐτῷ καὶ ἔσῃ τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ὅχρει καιρῷ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ ὁκότης· καὶ περιάγων ἐζητεῖ χειραγωγός.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός, ἐπίστευσεν, ἐκπληροσόμενος ἐπὶ τῇ διδασκῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητιῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτὸς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἐστὶ λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τὴν χεῖρ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τῆς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴν χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπ' αὐτὸν ἐν γῇ Χαναάν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πενήκοντι, ἔδωκε κτίσας ἕως Σαμάρῃ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ κεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαὺλ υἱὸν Κίς, ἀνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μελαστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ὃς καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Ἐγὼ Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἀνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ δελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ Σπέρματος καὶ ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννην πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετάνοιας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρης ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τί-

να με ὑπονοθεῖτε εἶναι ; ἢ ἐγὼ εἰ-
μι ἐγὼ, ἀλλ' ἰδὲ, ἔρχεται
με' ἐμὲ, ἢ ἢ ἐγὼ εἰμι ἄξιον τὸ
ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν
φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ
λόγος τῆς Συντηρίας ταύτης
ἀπεσάλη.

27 Οἱ γὰρ καλοικῆνες ἐν
Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν, τῆτον ἀγνοήσαντες, καὶ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
κατὰ πᾶν Σάββατον ἀνακινω-
σκομένας, κρίναντες, ἐπλήρω-
σαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν
θανάτου εὐρόντες, ᾐτήσαντο
Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαν-
τα τὰ περὶ αὐτῆς γεγραμμένα,
καθελόντες ἀπὸ τῆς ξύλης, ἔ-
θηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὅς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας
πλείους τοῖς Συναναβᾶσιν αὐ-
τῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς
Ἰερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μαρ-
τυροὶ αὐτῆς πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐ-
αγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τὰς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενομέ-
νην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκ-
πεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐ-
τῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Ὑἱὸς
μου εἶ Σὺ, ἐγὼ Σήμερον γε-
γέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, μήκέτι μέλλοντα
ὑποσφραῖν εἰς διαφθοράν, ἡ-
τως εἶρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν
τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἵδεῖν
διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ
γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τῇ Θεῷ
βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέ-
θη πρὸς τὰς πατέρας αὐτῆς,
καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ὁ δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν,
καὶ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν ἦν ἔσω ὑμῖν,
ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τῆς
ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν κατα-
γγέλλεται.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν
ἢ ἡδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ
Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τῇ-
ῳ πᾶς ὁ πεισεύων δικαιῖται.

40 Βλέπετε ἢ μὴ ἐπέλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
προφήταις·

41 Ἰδετε οἱ καταφρονηταί,
καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε·
ὅτι ἔρπον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔρπον ὃ
ἢ μὴ πεισεύσῃτε, ἐάν τις ἐκ-
διηγῇται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς
Συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων,
παρεκάλην τὰ ἔθνη εἰς τὸ
μεταξὺ Σάββατον λαληθῆναι
αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς Συνα-
γωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ
τῶν

τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Σεβο-
μένων προσηλύτων τῷ Παύ-
λῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες
προσλαλῶντες αὐτοῖς, ἐπειθον
αὐτῆς ἐπιμένειν τῇ χάριτι
τῆ Θεῆς.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ Σεβ-
εάτῳ Σεδεὼν πᾶσα ἡ πόλις
συνήχθη ἀκῆσαι τὸν λόγον
τῆ Θεῆς.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι
τῆς ὄχλης, ἐπλήσθησαν ζή-
λης, καὶ ἀνιέλεον τοῖς ὑπὸ τῆ
Παύλῳ λεγομένοις, ἀνιέλεον-
τες καὶ βλασφημῶντες.

46 Παρρησιασάμενοι δὲ ὁ
Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶ-
πον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον
πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον
τῆ Θεῆς· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσ-
θε αὐτὸν, καὶ ἐκ ἀξίης κρίνετε
ἐαυτοὺς τῆς αἰωνίας ζωῆς, ἰδὲ,
σρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται
ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά Σε
εἰς φῶς ἐθνῶν, τῇ εἰναί Σε εἰς
Κωπιδριανέως ἐσχάτῃ τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη
ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λό-
γον τῆ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν
ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος
τῆ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώ-
τρυναν τὰς Σεβομένας γυναῖ-
κας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ
τῆς πρώτης τῆς πόλεως, καὶ
ἐπήλθειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν

Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ
ἐξέβαλον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὁ-
ρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκλιναζάμενοι τὸν
κονιορθὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν
ἐπ' αὐτῆς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπλη-
ρῆντο χαρᾶς καὶ Πνεύματι
ἁγίῳ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκο-
νίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσ-
ελθεῖν αὐτῆς εἰς τὴν Κυναῶ-
γὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι
ἔτις ὥστε πεισεῦσαι Ἰουδαίων
τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆ-
θος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθήντες Ἰου-
δαῖοι ἐπήλθειραν καὶ ἐκάκωσαν
τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ
τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἦν χρόνον
διέτριψαν παρρησιαζόμενοι
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυρεῖν
τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτῆς,
καὶ διδόντι σημεία καὶ τέρατα
γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν
σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν
τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν
ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς
ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ
λιθοβολῆσαι αὐτῆς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς
τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας.
Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν
περίχωρον.

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χλωὸς ἐκ κοιλίας μηρὸς αὐτῆς ὑπάρχων, ὃς ἐδέποτε περιεπεπαλήκει.

9 Οὗτος ἦκε τῇ Παύλῳ λαλήσει· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πόσιν ἔχει τῇ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάσθη ἐπὶ τῆς πόδας σου ὀρθός· Καὶ ἤλλειο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπήρσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὰς λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλεν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τῇ λόγῳ.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τῇ Διὸς τῇ ὄντι πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρης καὶ σέμματα ἐπὶ τῆς πυλῶνας ἐνέβηκε, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκήσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρώποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς

ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν ἡρακλῆα καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

16 Ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καί τοι γε ἐκ ἀμαρτυροῦ ἐαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, ἡρανόθεν ἡμῖν ὑετὶς διδῆς καὶ καρπὸς καρποφόρου, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τῆς ὁμιλίας τῇ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπήλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τῆς ὁμιλίας, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔστυγον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελιστάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανὸς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς

εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους καὶ ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτῆς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κραεῖθαι ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραθενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετὰ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνωιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον ἕκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τῆς ἀδελφῆς· "Ὅτι, εἰ μὴ περιέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, ἢ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης ἂν γάσεως καὶ συζητήσεως ἕκ ὀλίγου τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτῆς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τῆς ἀποστόλης καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος· τί.

3 Οἱ μὲν ἂν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγόμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραθενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλαν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετὰ αὐτῶν.

5 Ἐξάνεστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· "Ὅτι δεῖ περιέμνειν αὐτῆς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος· εἶπε πρὸς αὐτῆς· "Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι, ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκησάι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δὲς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ ἔθεν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10. Νῦν

10 Νῦν ἔν τί πειράζειε τὸν Θεόν, ἐπιθειῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν ἤτε οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βασάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πεισούμεεν ζωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον χάρκεῖνοι.

12 Ἐσήγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκον Βαρνάβαν καὶ Παύλον ἐξηγημένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοὺς καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ συγῆσαι αὐτῆς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκήσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθαῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τῷ συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τὴν πεπρωμένην, καὶ τὰ κατεσκευασμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατὰλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῆς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἐστὶ τῷ Θεῷ πάντα ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν,

20 Ἀλλὰ ἐπιτεῖλαι αὐτοῖς τὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν εἰδωλῶν, καὶ τῆς πορνείας, καὶ τῆς πονικῆς, καὶ τῆς αἵματός·

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τῆς κηρύσσοντος αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ῥάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις συν ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν, συν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰδὼν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγημένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἡκέσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεληθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιέμενέσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς ἡ διεστείλαμεθα·

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, συν τοῖς ἀσκητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

Ἀνθρώποις

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τῆ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεσάλακαμεν ἦν Ἰνδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτὸς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρους πλὴν τῶν ἐπ' ἀνάγκης τούτων.

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματι, καὶ πονικῆς, καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατήρησες ἑαυτοὺς, εὖ πράττειτε. Ἐρρωσθε.

30 Οἱ μὲν ἦν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συνάγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγόντες δὲ, ἐχάρισαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰνδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπεσῆριζαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτῇ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μέγα καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν·

Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψάμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν, ἐν αἷς κατήγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσιν.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβηλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλῆμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἤξιη, τὸν ἀποσάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τούτον.

39 Ἐγένετο ἦν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθείς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδὼν μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινὸς Ἰουδαίας πωστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνου.

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τούτον ἐβέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, δια τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις.

τόποις ἐκείνοις· ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτῆ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδην αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ μὲν ἦν ἐκκλησίαι ἐξερεῖντο τῇ πίσει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τῆ ἀγίας Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ ἔκ εἰσεν αὐτῆς τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ. Ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἐς ὧς παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμῶς ὁ Κύριος· εὐαγγελίσασθαι αὐτῆς.

11 Ἀναχθέντες ἦν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιήσει εἰς Νεάπολιν.

12 Ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια· ἤμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, καὶ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλῆμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πρῶτος πωλίσ, πώλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλῦμένοις ὑπὸ τῆ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστῇν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μένατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσιν πνεῦμα Πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐρλασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολυβήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δόλοισιν τῷ Θεῷ τῆ ψίξης εἶσιν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τῷτο

18 Τῆτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῆς ἀρχοντίας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτὰς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκλαρέσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη, ἃ ἡμεῖς ἐξέσιν ἡμῖν παραδέχασθαι, ἡδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις ἡσιν.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὅς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τῆς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ᾤμνῃ τὸν Θεόν·

ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε καταλυθῆναι τὰ θεμέλια τῆ δεσμοφυλακῆς· ἀνεώχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη.

27 Ἐξυπνῶ δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, κατασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναβεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τῆς δεσμότητος.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσῆλθόντες, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προσαγόντων αὐτὴς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τῆ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὴς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἔβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῆ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγόντες τε αὐτὴς εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ, παρέθηκε τραπέζαν,

τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πα-
νοικί πεπιστευκώς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης
ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τῆς
ραβδόχης, λέγοντες· Ἀπολύ-
σον τῆς ἀνθρώπου ἐκείνης.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσ-
μοφύλαξ τῆς λόφης τήτης
πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπε-
σταλκασιν οἱ στρατηγοί, ἵνα ἀπο-
λυθῇτε· νῦν ἔν ἐξελθόντες,
πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη
πρὸς αὐτῆς· Δείραντες ἡμᾶς
δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώ-
που Ῥωμαίῃς ὑπάρχοντας,
ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν
λάβρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν· ὃ
γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ
ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς
στρατηγοῖς οἱ ραβδόχοι τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν
ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκά-
λεσαν αὐτῆς, καὶ ἐξαγαγόντες
ἡρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς
φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν
Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τῆς ἀδελ-
φῆς, παρεκάλεσαν αὐτῆς, καὶ
ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ

δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ
Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσ-
σαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ Συναγω-
γὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰώθος τῷ

Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτῆς,
καὶ ἐπὶ ράβδα τρία διελέγετο
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίῳ καὶ παραλι-
θέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει
παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν,
καὶ ὅτι ὁτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰη-
σοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐ-
πίσθησαν, καὶ προσεκληρώ-
θησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σί-
λα, τῶν τε λεβομένων Ἑλ-
λῆνων πολὺ πλῆθος, γυναι-
κῶν τε τῶν πρώτων ἐκ ὁλίῃαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπει-
θεῖς Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβό-
μενοι τῶν ἀφοραίων τινὰς ἄν-
δρας πονηρῆς, καὶ ὀχλοποιή-
σαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν·
ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσο-
νος, ἐζήτην αὐτῆς ἀσφαλεῖν εἰς
τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτῆς,
ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς
ἀδελφῆς ἐπὶ τῆς πολιάρχας,
βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκημέ-
νην ἀνασταλῶσαντες, ὅτοι καὶ
ἐνθάδε πᾶρσιον,

7 Ὅους ὑποδέδεκται Ἰά-
σων· καὶ ὅτοι πάντες ἀπέναντι
τῶν δομάτων Καίσαρος
πράττουσι, βασιλεῖα λέγοντες
ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον
καὶ τῆς πολιάρχας ἀκούσας
ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν
παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν
λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτῆς.

10 Οἱ

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροια· οἵτινες παραγερόμενοι, εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενεῖς οἱ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα ὅτως.

12 Πολλοὶ μὲν ἦν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν ἡκ οὐλίσοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ καθιγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κῆκεϊ, Καλεΐοντες τὴν ὄχλην.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐνδολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένη αὐτῆς τῇ Παύλῳ, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῇ ἐν αὐτῷ, θεωρῶν κατείδωλον ἦσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν ἦν ἐν τῇ

Συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς λεγομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσιν ἡμέραν πρὸς τῆς παραλυσχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικυρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ Σπερμολόγος ἔτι λέγειν; Οἱ δὲ Ἕνων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτῇ, ἐπὶ τὸν Ἀρειὸν πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ τοῦ λαλῆμένη διδαχὴ;

20 Ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βελομέθεα ἦν γινῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημῶντες ξένοι εἰς ἡδὲν ἕτερον εὐκαιρῆν, ἢ λέγειν τί καὶ ἀκῆν καινότερον.)

22 Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεσέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ θεόσμοια ὑμῶν, εὖρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώσω Θεῷ ὃν ἦν ἀγνοῶντες εὐσεβεῖτε, τῆτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ἔτι

ἔτ' ἔρανε καὶ γῆς Κύρι' ὑπάρχων, ἢ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τιν', αὐτὸς διδὼς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματι πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρὸσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένης καιρῆς, καὶ τὰς ὁρθοσί-
ας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἴ ἄρα γε ψηλαφήσεται αὐτὸν καὶ εὐροίεν· καί τοις ἡ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστη ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινῆμεθα, καὶ ἔσμεν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν· Τῷ γὰρ καὶ γέν' ἐσμέν.

29 Γέν' ἢν ὑπάρχοντες τῷ Θεῷ, ἢ ὀφείλομεν νομίζην χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ δεῖον εἶναι ὁμοιον.

30 Τὸς μὲν ἢν χρόνης τῆς αἰωνίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μετάνοεῖν.

31 Διότι ἔφησεν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλει κρίναι τὴν οἰκημένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ὃ ἄρισε, πῶς παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ζ

32 Ἀκήσαντες δὲ ἀνάσσειν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκησόμεθα καὶ πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ ἔτις ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσων αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίσχευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὗρ' ἑν' Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τὸς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διετέλει δὲ ἐν τῇ συνάγωγῃ κατὰ πᾶν Σάββατον, ἐπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ὅτε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιπασσομένων

6 Ἀντιπασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημημάτων, ἐκλιναζάμενοι τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτῆς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τῆ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μελαβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰῆση, λεβομένην τὸν Θεόν, ἣ ἡ οἰκία ἦν συνμορῶσα τῇ συνάγωγῇ.

8 Κρίσπῳ δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγῳ ἐπίσευσε τῷ Κυρίῳ· σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκρόατες ἐπίσευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ἐρέμῳ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ἅδεῖς ἐπιθήσεται σοὶ τῆ κακώσαί σε· Διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐχάθισέ τε ἐν αὐτῷ καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίῳ δὲ ἀνθυπατεύοντι τῆς Ἀχαΐας, κατέπερυσαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤρσαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἔστι ἀναπειθεῖς τῆς ἀνθρώπους κρίσεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντι δὲ τῷ Παύλῳ ἀποκτεῖν τὸ σῶμα, εἶπεν ὁ

Γαλλίαν πρὸς τῆς Ἰουδαίης· Εἰ μὲν ἦν ἦν ἀδίκημά τι, ἢ ῥαδιερῆμα πονηρὸν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμεν ὑμῶν.

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε αὐτοῖ· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων ἔβηλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτῆς ἀπὸ τῆ βήμας.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ ἠδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀπολαζάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεῖχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἐφεσον, καὶ κειμένης κατέλιπεν αὐτῆ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συνάγωγην, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλεῖον χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, ἔκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπελάζατο αὐτοῖς, εἰπὼν· Δεῖ με πάντως τὴν ἐορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντι.

Καὶ

Καὶ ἀνῆχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινά, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τῆς μαθητίας.

24 Ἰδαῖς δέ τις, Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντηεν εἰς Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τῆ Κυρίου καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκήσαντες δὲ αὐτὴ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελαβόντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τῆ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βηλομένη δὲ αὐτῇ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρέψαμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς περραζόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατήλεγχεν δημοσίῃ, ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὗρῶν τινὰς μαθητίας,

2 Εἶπε πρὸς αὐτῆς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἡδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐσιν, ἠκήσαμεν.

3 Εἰπέτε πρὸς αὐτῆς· Εἰς τί ἂν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτιστε βάπτισμα μετανόιας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πισεύσωσι, ταῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκήσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τῷ Παύλῳ τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῆς· ἐλάλην τε γλώσσαις, καὶ προφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ ποιῶν τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῆ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ὑπέειπνεν, κακολογῆντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τῆ πλειοψηφίας, ἀπο-

σας ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τῆς μαθητῆς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ Σχολῇ Τυράννη τινός.

10 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥς τε πάντας τῆς καλοικῆτας τὴν Ἀσίαν ἀκῆσαι τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε ἡ τὰς τυχεύσας ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου.

12 Ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσθενείας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ῥαδάρια ἢ ῥιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰ νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τῆς ἑχονίας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου Ἀρχιερέως ἐπὶ, οἱ τῷτο ποιῆντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσκειμι· ὑμεῖς δὲ τίνας ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἰσχυσεν κατ'

αὐτῶν, ὥς τε γυμνὸς καὶ τετραυματισμένης ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τῷτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τοῖς καλοικῆσι τὴν Ἐφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτῆς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περὶ ἐργα πραξάντων, συνεφέκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίῳ μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πύξανε καὶ ἰσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ταραχὴ ἢ ὀλίγη περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀρτυροκόπος, ποιῶν

ναὺς

ναὴς ἀρβυρῆς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν ἢ ὀλίγην.

25 Οὗς συναθροίσας, καὶ τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργα-
τας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίσας-
θε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας
ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστὶ·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκή-
ετε ὅτι ἢ μόνον Ἐφέσῃ, ἀλλὰ
ὅλην πᾶσιν τῆς Ἀσίας ὁ
Παῦλος ἔτι πείσας μετέ-
στησεν ἰκανὸν ὄχλον, λέγων
ὅτι ἢ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν
γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τῆτο κιν-
δυεύει ἡμῖν τὸ μέγεθος εἰς ἀ-
πελεῖμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ
τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμι-
δος ἱερόν εἰς ἡδὲν λοισθῆναι,
μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι
τὴν μεγαλειότην αὐτῆς, ἣν
ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκούμενη
κρίνει.

28 Ἀκήσαντες δὲ, καὶ γενό-
μενοι πλήρεις θυμῷ, ἔκραζον
λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτέμις
Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις
ὅλην συγχύσεως· ὤρμησάν τε
ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον,
συναρπάσαντες Γαῖον καὶ Ἀ-
ρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκ-
δήμους τῷ Παύλῳ.

30 Τῷ δὲ Παύλῳ βολο-
μένῳ εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον,
ἢ εἶναι αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσι-
αρχῶν ὅλως αὐτῷ φίλοι,

Z 21

πεμφάντες πρὸς αὐτὸν, παρ-
εκάλεον μὴ δῆναι ἑαυτὸν εἰς
τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν ἦν ἄλλο τι
ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία
συνεχυμένη, καὶ οἱ πλείους
ἢ ᾔδεισαν τίνος συνεκ-
εληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προε-
βίβασαν Ἀλέξανδρον, προ-
βαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαί-
ων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατα-
σεύσας τὴν χεῖρα, ᾔθελεν ἀ-
πολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιβόωντων δὲ ὅτι Ἰου-
δαῖος ἐστὶ, φωνὴ ἐγένετο μία
ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο
κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἀρ-
τέμις Ἐφεσίων.

35 Κατατείλας δὲ ὁ γραμ-
ματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶ·
Ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γὰρ ἐστὶν
ἄνθρωπος ὃς ἢ γινώσκει τὴν
Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον ἦσαν
τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμι-
δος, καὶ τῷ Διοπέδῳ;

36 Ἀναγερῶντων ἔν ὄντων
τῶν, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατε-
σταλμένης ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν
προπεῖς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τῆς ἁν-
δρας τάτης, ἥτε ἱεροσούλης,
ἥτε βλασφημῆντας τὴν θεάν
ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν ἦν Δημήτριος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς
τινα λόγον ἔχουσιν, ἄπορα οἱ
ἄλφειναι, καὶ ἀνθύπαλοι εἰσιν·
ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλους.

39 Εἰ

39 Εἰ δὲ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι χάσεως περὶ τῆς ῥήμερον, μηδενὸς αἰτίᾳ ὑπάρχον· περὶ δὲ δυνησόμεθα ἀποδῆναι λόγον τῆς ῥυστροφῆς ταύτης.

41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τὴς μαθητὰς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδοσίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτὸς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γεννημένης αὐτῷ ἐπιδηλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλουσι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τῇ ὑποστέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπειο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σάπας· Βεροιαῖ· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος, καὶ Σεκῆνδος, καὶ Γαῖος· Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων

ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, καὶ διεξέψαμεν ἡμέρας ἐπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν ῥαββιμάτων, ῥυνημένων τῶν μαθητῶν τῷ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέξετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ καὶ ἦσαν ῥυνημένοι.

9 Καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸ βαθεῖ, διαλεχόμενος τῷ Παύλῳ ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τῆς ὑπνῶ, ἔπεσεν ἀπὸ τῆς τριβέως κάτω· καὶ ἦρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ ῥυμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, εἶπ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, ὥτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦσαν δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν καὶ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· ἔτι γὰρ ἦν διαλειλαμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεῦν.

14 Ὡς δὲ Συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μίθυλην.

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπίσει καθηνήσαμεν ἀντικρὺ Χίῃ· τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μείναντες ἐν Τρωβυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκρίνε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένῃται αὐτῷ χρυσολογῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτης πέμψας εἰς Ἐφεσον, μετεκαλέσατο τὸς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίσασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην·

19 Διηλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν Συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιθλαῖς τῶν Ἰουδαίων.

20 Ὡς ἔδεν ὑπεσειλάμην τῶν Συμπερόντων, τῷ μὴ ἀναγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνιαν, καὶ πῶς ἐν τῇ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ δεδεμένῳ τῷ Πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ Συνανήσοντά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ δλίψεις μένησιν.

24 Ἀλλ' ἔθενός λόγον ποιῆμαι, ἥδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν καὶ τιμίαν ἐμαυτῷ ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον καὶ μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ οἶδα ὅτι ἔτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ Σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

27 Οὐ γὰρ ὑπεσειλάμην τῷ μὴ ἀναγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βεβλήν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε ἑν ἑαυτοῖς, καὶ πάντι τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθελο ἐπισκόπῃς, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῆτο, ὅτι πείσεσθαι μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, καὶ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλήσας διεσπασμένα, τῇ ἀποσπᾷ τὴς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν ἔκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νηθεῖν ἐν ἑκάστῳ.

32 Καὶ τανῦν παραλίθουμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πασιν.

33 Ἀρβυρίν ἢ χρυσίον ἢ ἱματισμὸν ἡδεύς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μὴ καὶ τοῖς ἥσι μετ' ἐμὴ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔγω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τῆ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, δεῖς τὰ γόνατα αὐτῇ, σὺν πάσιν αὐτοῖς προσκυῖατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τῇ Πεύλῃ, κατεφίλην αὐτόν.

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἔκети μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτῇ θεωρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθῆναι ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κατέκειθεν εἰς Πάταρα.

2 Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτήν· εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρην· ἐκεῖσε γάρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτισζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τὴς μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτῇ ἡμέρας ἐπὶ τῷ Παύλῳ ἔλεον διὰ τῇ Πνεύματι, μὴ ἀναδαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξεληθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων· σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ δέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, προσκυῖαμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέσρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλεῖν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρῃ κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τὴς ἀδελφῆς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξεληθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τῆ εὐαγγελιστῆς, (τῇ ὄντι ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῆς) ἐμείναμεν παρ' αὐτῶν.

9 Τέτρω δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατήλθε τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀλφειῦ.

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τῆ Παύλου, δήσας τε αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, ὃς ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, ἔγωγε δέωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσωσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλῶμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐνὸπιοι, τῷ μὴ ἀνταίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντες μετὰ τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ ἢ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐλοίμως ἔχω ὑπὲρ τῆς ὀνομασίας τῆ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένους δὲ αὐτῇ, ἠσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τῆ Κυρίου γένησθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀν-εβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16 Συνήλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄνθρωποι παρ' ὧν ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιβσῃ εἰσήκα ὁ Παῦλος· σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸς ἐξηλεῖτο καθ' ἑκάστην ὥν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτῆς.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἰπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τῆ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατήχηθησαν δὲ περὶ τούτου, ὅτι ἀποσασίαν διδάσκει ἀπὸ Μωσέως τῆς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιέμνειν αὐτὸς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι περιπατεῖν.

22 Τί ἦν ἐς; πάντως δεῖ πληθεῖν συνελθεῖν ἀκούσασθαι γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τούτο ἦν ποίησον ὁ λαὸς λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τήν τε παραλαβὼν ἀνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῶσιναι τὴν κεφαλὴν· καὶ γνῶσι πάντες.

πάντες ὅτι ὧν κατήχηται περὶ
 ᾧ ἡδὲν ἐσιν, ἀλλὰ σοιχεῖς καὶ
 αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευ-
 κῶτων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεσείλα-
 μεν, κρίναντες μηδὲν τοιῶτον
 τηρεῖν αὐτὰς, εἰ μὴ φυλάσ-
 σεσθαι αὐτὰς τό, τε εἰδωλόθυ-
 ῖον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πονικὸν, καὶ
 πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παρα-
 λαβὼν τῆς ἀνδρας, τῇ ἔχο-
 μένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγισ-
 θεῖς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, δια-
 γέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
 ἡμερῶν τῇ ἀγισμῇ, ἕως ἣ
 προσπνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου
 αὐτῶν ἢ προσφορὰ.

27 Ὡς δὲ ἐμελλον αἱ ἐπὶ τὰ
 ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ
 τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι δεασάμε-
 νοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον
 πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβα-
 λον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν.

28 Κράζοντες· Ἄνδρες
 Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ἥτός
 ἐσιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τῆ
 λαῖν καὶ τῇ νόμῳ καὶ τῇ τόπῃ
 τῆτι πάντας πανταχῇ διδάσ-
 κων· ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας εἰσ-
 ῆγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοί-
 νωκε τὸν ἅγιον τόπον τῆτον.

29 Ἦσαν γὰρ προεωρακό-
 τες Ἰσραήμιον τὸν Ἐφέσιον ἐν
 τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνό-
 μιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσῆγα-
 γέν ὁ Παῦλος.

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις
 ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τῇ

λαῖ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τῇ
 Παύλῳ, εἵλκον αὐτὸν ἔξω τῇ
 ἱερῇ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν
 αἱ θύραι.

31 Ζητήσαντων δὲ αὐτὸν ἀπ-
 οκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χι-
 λιάρχῳ τῆς Ὀρείης, ὅτι ὅλη
 συνέχευται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλα-
 βὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρ-
 χης, κατέδραμεν ἐπ' αὐτὰς·
 οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ
 τῆς στρατιώτας, ἐπαύσαντο
 τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλί-
 αρχος ἐπελάβετο αὐτῆ, καὶ
 ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει διδοσί·
 καὶ ἐκυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ
 τί ἐστὶ πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλό τι ἐβό-
 ων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμε-
 νος δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ
 τὸν δόρυβον, ἐκέλευσεν ἄρ-
 θαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὃτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῆς
 ἀνασταθμῆς, συνέβη βασιάζεσ-
 θαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
 διὰ τὴν βίαν τῇ ὄχλῳ.

36 Ἠκολήθει γὰρ τὸ πλῆ-
 θος τῇ λαῖ, κράζον· Αἶρε
 αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι
 εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦ-
 λος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ
 ἔξεσί μοι εἰπεῖν τι πρὸς ᾧ ;
 Ὃ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσ-
 κεις ;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰ-
 γύπιος ὁ πρὸ τέτων ταῖν
 ἡμερῶν

ἡμερῶν ἀνασταίωσας καὶ ἐξαγα-
γὼν εἰς τὴν ἔρημον τῆς τε-
τρακισχιλίας ἀνδρας τῶν Γι-
καρίων ;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος·
Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰου-
δαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλι-
κίας ἐκ ἀσήμες πόλεως πολί-
της· δέομαι δὲ ὑμῶν, ἐπίτρεψόν
μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιβέβηκε δὲ αὐ-
τῷ, ὁ Παῦλος ἐς τὴν ἐπὶ τῶν
ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χει-
ρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ συγκι-
νηθείσης, προσεφώνησε τῇ
Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων.

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοί, καὶ
πατέρες, ἀκήσατέ με
τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας.

2 Ἀκήσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει
αὐτοῖς, μᾶλλον παρεσχόν
ἡσυχίαν· καὶ φησιν·

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀγὴρ Ἰου-
δαῖος, γεννημένος ἐν Ταρ-
σῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμ-
μένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
παρὰ τῆς πόδας Γαμαλιήλ,
παιδευμένος κατὰ ἀκριβεί-
αν τοῦ πατρὸς νόμου, ζηλωτὴς
ἐπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς
πάντες ὑμεῖς ἐσε ζήμερον·

4 Ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν
ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύ-
ων καὶ παραδίδας εἰς φυλακὰς
ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας.

5 Ὅς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, καὶ πάντες τὸ πρεσ-

βυτέρειον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς
δεξάμενος πρὸς τῆς ἀδελφῆς,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμενον,
ἄξων καὶ τῆς ἐκεῖσε ὀπίσθεν, δε-
δεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δὲ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασ-
κῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφ-
νης ἐκ τοῦ ἔρποντος περιεσφύκει
φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ.

7 Ἐπεσόν τε εἰς τὸ ἔδα-
φος, καὶ ἤκουσα φωνῆ λεγέ-
σης μοι· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με
διώκεις ;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε ; Εἶπέ τε πρὸς με·
Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος, ὃν ὑμεῖς διώκετε.

9 Οἱ δὲ ὅτε ἐμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφο-
βοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν ἐκ
ἤκουσαν τοῦ λαλήντός μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω,
Κύριε ; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε
πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς
Δαμασκόν· καὶ κεῖ σοι λα-
ληθήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακται σοι ποιῆσαι.

11 Ὅς δὲ ἐκ ἐνέβλεπον,
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐ-
κείνου, χειρὰ ἡγήμενος ὑπὸ
τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δὲ τις, ἀγὴρ
εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
καλοικημάτων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρὸς με, καὶ
ἐπιστάς

ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαὺλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ἄρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσθη ὅπως γινῶμαι τὸ θέλημα αὐτῇ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκῆσαι φωνὴν ἐκ τῆ σωματικῆς αὐτῇ.

15 Ὅτι ἔσθι μαρτυρὸς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐλάλασας καὶ ἤκησας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπολῦσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμεν^ς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποσρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προστευχομένη με ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι ἔτι παραδίδονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἡμῖν φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συνάγωγὰς τῆς πεισεύοντος ἐπὶ σοί.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μαρτυροῦ σου, καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐφесῶς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρέων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποσελῶ σοί.

22 Ἦκον δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς τοῦ λόφου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· ἡ γὰρ καθήκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγάζοντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπνίζοντων τὰ ἱμάτια, καὶ κοινοβρὶον βαλλόντων εἰς τὸν ἄέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτόν ὁ χιλιάρχ^ς ἄλῃσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνελάβεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγῶ δι' ἣν αἰτίαν ἕτως ἐπεφάνην αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐς ὧτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλ^ς· Εἰ ἀνθρώπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔχεις ὑμῖν μασιζέειν;

26 Ἀκήσας δὲ ὁ ἐκατόνταρχ^ς, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἀνθρώπ^{ος} ἕτ^{ος} Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχ^ς εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖ^{ος} εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχ^ς· Ἐγὼ πολλὰ κεφαλαῖα τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκλήσασμαι. Ὁ δὲ Παῦλ^ς ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως ἦν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτόν ἀνελάζειν· καὶ ὁ χιλιάρχ^ς δὲ ἐφοβήθη,

ἐφοβήθη, ἐπιβὴς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βηλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΑΤΕΝΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ Συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ Συνειδήσει ἀταβῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεσῶσιν αὐτῷ, τύπλιν αὐτῇ τὸ σῶμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπλιν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχῃ κεκονημένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπλίσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον· Τὸν Ἀρχιερέα τῷ Θεῷ λοιδορεῖς;

5 Ἐφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ· Ἀρχὸντα τῷ λαῷ καὶ ἐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γινῆς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρῳ ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔ-

Α Α

κραζεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῷτο δὲ αὐτῷ λαλήσαντος, ἐγένετο σάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφοτέρω.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τῇ μέρῃ τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης σάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στρατεύμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσῃ αὐτῶν, ἄλειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιήσῃ νυκτὶ ἐπιάσας αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρεῖσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες τινες τῶν Ἰουδαίων συροφὴν, ἀνθεμάτισαν ἑαυτῆς, λέγοντες· μήτε φαλεῖν, μήτε

μήτε πειν, ἕως ἢ ἀποκλεί-
νωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσ-
σαράκοντα, οἱ ταύτην τὴν Συν-
ωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες
τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσ-
βυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι
ἀνεθεματίσαμεν ἐαυτοὺς, μη-
δενὸς γεύσασθαι ἕως ἢ ἀποκ-
τείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν ἢν ὑμεῖς ἐμφα-
νίσαιε τῷ χιλιάρχῳ Συν τῷ
Συνεδρίῳ, ὅπως αὐρίον αὐτὸν
καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλ-
λοντας διακινῶσκειν ἀκριβέσε-
ρον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ,
πρὸ τῆ ἐγγίσει αὐτόν, ἑτοιμοὶ
ἐσμεν τῷ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκήσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἐνεδραν,
παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήλ-
θειε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ
ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἐκατον-
τάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν
τῆτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χι-
λιάρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαλ-
τεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν ἦν παραλαβὼν
αὐτὸν ἤλασε πρὸς τὸν χιλιάρ-
χον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος
Παῦλος προσκαλεσάμενός
με, ἠρώτησε τῆτον τὸν νεα-
νίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά
τι λαλῆσαι σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ

ἀνταχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπον-
θάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀ-
παγτεῖλαι μοι;

20 Εἶπε δὲ· Ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι Συνέθεντο τῷ ἐρωτῆσαι
σε, ὅπως αὐρίον εἰς τὸ Συνέ-
δριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον,
ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέσερον
πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ ἦν μὴ πεισθῆς αὐ-
τοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτόν ἐξ
αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσα-
ράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν
ἐαυτοὺς μήτε φαγεῖν, μήτε
πινεῖν ἕως ἢ ἀνέλωσιν αὐτόν·
καὶ νῦν ἑτοιμοὶ εἰσι, προσδεχό-
μενοι τὴν ἀπὸ σε ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν ἦν χιλιάρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραλ-
τεῖλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι
ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινας τῶν ἐκατοντάρχων,
εἶπεν· Ἐτοιμάσατε στρατιώτας
διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν
ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς
ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβας
διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας
τῆς νυκτός.

24 Κτήνη τε παραστῆσαι,
ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον
διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν
ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν πε-
ριέχουσαν τὸν τύπον τῆτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ
κράτῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαί-
ρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τῆτον, Συλ-
ληφθέντα

ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ'
αὐτῶν, ἐπιστὰς ὢν τῷ στρα-
τεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μα-
θὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βυλόμενος δὲ γινῶναι
τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν
αὐτῷ, κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ
Συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλόμενον
περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐ-
τῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου
ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μνηθεΐσης δὲ μοι
ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλ-
λιν ἐσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαί-
ων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς Σε,
παραγγέλλας καὶ τοῖς κατηγό-
ροις λείπειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
Σε. Ἐρρώσο.

31 Οἱ μὲν ἔν-σρατιῶται
κατὰ τὸ διαβιβασμένον αὐτοῖς,
ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἡ-
γάγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν
Ἀντικλισίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐά-
σαντες τῆς ἵππεως πορεύεσθαι
ὢν αὐτῷ, ὑπέσρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς
τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες
τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι,
παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον
αὐτῷ.

34 Ἀιανὲς δὲ ὁ ἡγεμὼν,
καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπ-
αρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι
ἀπὸ Κιλικίας.

35 Διακύσομκέ Σε, ἔφη,

ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί Σε πα-
ραγένηται. Ἐκέλευσέ τε αὐ-
τόν ἐν τῷ στρατοῦ τῷ Ἡ-
ρώδη φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ'. 24.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας
κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου
τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ
ἡγεμόνι κατὰ τὴν Παῦλου.

2 Κληθέντι δὲ αὐτῷ, ἤρ-
ξατο κατηγορεῖν ὁ Τερτύλλος,
λέγων.

3 Πολλῆς εἰρήνης τυχεύ-
οντες διὰ Σε, καὶ κατορθωμά-
των γινομένων τῷ ἔθνει τῷ
διὰ τῆς Σε προνοίας, πάντη
τε καὶ πανταχῇ ἀποδεχόμεθα,
κράτιστε Φήλιξε, μετὰ πόσης
εὐχαριστίας.

4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον
Σε ἐκκόπῃω, παρακαλῶ ἀκού-
σαι Σε ἡμῶν συντόμως τῇ
Σε ἐπιεικείᾳ.

5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα
τῆτον λοιμὸν, καὶ κινῆσαι θά-
σιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς
κατὰ τὴν οἰκημένην, πρῶτο-
τάτην τε τῆς τῶν Ναζωραί-
ων αἰρέσεως.

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασε
βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσα-
μεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νό-
μον ἡθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ
χιλιάρχος, μετὰ πολλῆς βίας
ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπηγάγε.

8 Κελεύσας τὸς κατηγό-
ρους

ρου αὐτῇ ἔρχεσθαι ἐπὶ Ῥέ·
παρ' ἧ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνα-
κρίνας περὶ πάντων τούτων
ἐπιγῶναι, ὧν ἡμεῖς κατήγο-
ρῆμεν αὐτῇ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι, φάσκοιτες ταῦτα ὕτως
ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
λος, νεύσαντι αὐτῷ τῇ ἡγε-
μόνῃ λέγειν· Ἐκ πολλῶν
ἐτῶν ὄντα Ῥε κρίτην τῷ ἔθνει
τούτῳ ἐπιστάμεν, εὐθυμότε-
ρον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολο-
γῆμαι·

11 Δυναμένῃ Ῥε γινῶναι
ὅτι ἡ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι
ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην
προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλὴμ.

12 Καὶ ὅτε ἐν τῷ ἱερῷ
εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγό-
μενον, ἡ ἐπισύσαςιν ποιήντα
ὄχλη, ὅτε ἐν ταῖς Συναγωγαῖς,
ὅτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παρασησαί
δύνασθαι περὶ ὧν νῦν κατήγο-
ροῦσίν με.

14 Ὁμολογῶ δὲ τούτοις, ὅτι
κατὰ τὴν ὁδόν, ἣν λέγουσιν
αἵρεσιν, ὅτε λαλρεῦω τῷ πα-
τρὶ ᾧ Θεῷ, πειθεύων πᾶσι τοῖς
κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν τοῖς
προφήταις, γεγραμμένοις.

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν
Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ ὄντι προσ-
δέχονται, ἀνάσαςιν μέλλειν
ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ
ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσ-

κῶ, ἀπρόσκοπον Συνειδήσειν
ἔχειν πρὸς τὸν Θεόν καὶ τῆς
ἀνθρώπου διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων
παρεγενόμην ἐλεημοσύνας
ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μὴ, καὶ
προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὐρόν με ἡγισ-
μένον ἐν τῷ ἱερῷ, ἡ μετὰ ὄχ-
λη, ἡδὲ μετὰ Σοφύβη. Τινὲς
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 Οὓς δεῖ ἐπὶ Ῥε παρεῖ-
ναι, καὶ κατήγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν
πρὸς μέ.

20 Ἡ αὐτοὶ ὄντι εἰπά-
τωςαν, εἴ τι εὐρόν ἐν ἐμοὶ
ἀδίκημα, γάντι μὴ ἐπὶ τῇ
Συνεδρίῃ.

21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης
φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἐς ὧς ἐν
αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως
νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι Ῥήμερον
ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκήσας δὲ ταῦτα ὁ
Φῆλιξ ἀνεβάλει αὐτῆς, ἀκ-
ριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς
ὁδῆς, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ
χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώ-
σομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαλαζάμενός τε τῷ
ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν
Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ
μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐ-
τῇ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι
αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς
παραγενόμενός ὁ Φῆλιξ Ῥόν
Δρυσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτῇ
ἔσῃ Ἰουδαίᾳ, μελεπέμψατο
τὸν

τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτὴν περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγόμενός δὲ αὐτὴν περὶ δικαιοσύνης καὶ ἑκκρασίας καὶ τῆ κρίματις τῆ μέλλοντος ἐσσεσθαι, ἐμφοβήθη γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύεσθαι· καιρὸν δὲ μετὰ λαβῶν μετακαλέσομαι σε.

26 Ἀμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τῆ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτόν μεταπεμπόμενος, ὠμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρχιον Φῆσον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κέ. 25.

ΦΗΣΤΟΣ ἦν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τῆ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

3 Αἰτήμενοι χάριν κατ' αὐτὴν, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιήσας ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν ἦν Φῆς ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἐαυτὸν δὲ μέλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ ἦν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν,

φροσὶ, Συγκαταβάντες, εἴ τι ἔστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν αὐτὴν.

6 Διαβρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἑπταύριον καθίσας ἐπὶ τῆ βήματις, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένη δὲ αὐτῇ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τῆ Παύλου, ἀπὸ ἰσχυρὸν ἀποδείξαι.

8 Ἀπολοβόμενος αὐτὸν· Ὅτι ἔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτε εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον.

9 Ὁ Φῆς δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμῇ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τῆ βήματις Καίσαρος ἕως εἰμι, καὶ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίῳς ἡδὲν ἠδίκησα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπισινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, καὶ παραισῆμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἡδὲν ἔστιν ἂν ἔτοι κατηγορήσιν μοι, ἡδεῖς με δύνασαι αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλῆμαι.

12 Τότε ὁ Φῆς Συλλαλήσας μετὰ τῷ Συμβουλῇ, ἀπεκρίθη·

ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι· ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερᾶς δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη καθήνησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆσον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆς τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἄνθρωπος τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος.

15 Περὶ ὧν, γενομένων μὲν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτήμενοι κατ' αὐτῇ δίκην.

16 Πρὸς ἧς ἀπεκρίθην, ὅτι ἔκ ἐστιν ἔθνος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι· τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τῆς κατηγορίας, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τῆ ἐκλήματι.

17 Συνελθόντων ἦν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τῇ βήμῳ, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ ὧν σαθένεις οἱ κατηγοροὶ ἡδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπεὐόησεν ἐγώ·

19 Ζήτημά τι δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορήμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τήτης ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βήλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ κεῖ κρίνεσθαι περὶ τήτων.

21 Τῇ δὲ Παύλῳ ἐπικαλεσαμένῃ τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τῇ Σεβαστῇ διάλυσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως ἢ πέμψω αὐτόν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆσον ἔφη· Ἐβηλόμην καὶ αὐτὸς τῇ ἀνθρώπῳ ἀκῆσαι. Ὁ δὲ Ἀὔριον, φησὶν, ἀκήσῃ αὐτῇ.

23 Τῇ ἣν ἐπαύριον ἐλθόντῃ τῇ Ἀγρίππῃ καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον συντε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ἔσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τῷ Φῆσι, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησὶν ὁ Φῆς· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ Συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τῆτον περὶ ὧν πάν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολυμοῖς καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτόν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτῇ δὲ τήτης ἐπικαλεσαμένῃ τὸν Σεβασόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ ὧν ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ ἔκ ἐχω·

διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάστιγα ἐπὶ ᾧ, βασιλεῦ Ἀδρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης, ᾧ τι γράψαι.

27 Ἄλοδον γὰρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτῇ αἰτίας ζημῶναι.

Κεφ. κς'. 26.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιζέπειαι σοι ὑπὲρ Ῥαυλῆ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκλείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλεῖμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀδρίππα, ἤτημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ ᾧ ἡμέρον·

3 Μάστιγα γνώστην ὄντα Ῥε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σοι, μακροθύμως ἀκῆσαι με.

4 Τὴν, μὲν ἔν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προϊνώσκοντές με ἄνωθεν, (εἰάν θέλῃσι μαρτυρεῖν) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τὴς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔστηκα κρινόμενος.

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον

ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτι καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει κατανῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλεῖμαι, βασιλεῦ Ἀδρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκρὸς ἐφείρει;

9 Ἐγὼ μὲν ἔν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλὰς τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρεμένων τε αὐτῶν, κατήνεκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτὸς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων.

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδόν, βασιλεῦ, ἤρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τὸς συνέμοι πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκησα φωνὴν λαλῆσαν πρὸς με, καὶ λέψαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις; Κληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

15 Ἐγὼ

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πόδας σου· εἰς τὴτο γὰρ ἄφθνη σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρετήν καὶ μάξιμα ἂν τε εἶδες, ἂν τε ὀφθήσομαι σοι·

17 Ἐξαιρέμενός σε ἐκ τῆ λαῆς, καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς ὅς νῦν σε ἀποσέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέφαι ἀπὸ σκότης εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τῆ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τῆ λαθεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ κληροῦν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πῶς τε τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἢ ἐξενόμην ἀπειθῆς τῇ ὑβρίδι ὀπισθία·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσαν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπαγγέλλων μελανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μελανοίας ἔργα πράσσουντας.

21 Ἔνεκα τήτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρωμένοι διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικυρίας ἦν τυχάν τῆς παρὰ τῷ Θεῷ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔσηκα, μαρτυρήμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, ἡδὲν ἐκτός λέγων ἂν τε

οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθηὶς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτον ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀπολοισμένη, ὁ Φῆς μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαῖνη, Παῦλε· τὰ πολλά σε γραμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαίνομαι, φησὶ, κρατίτε Φῆσε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τέτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τέτων ἢ πείθομαι ἡδέν· ἢ γὰρ ἐστὶν ἐν γωνία πεπραγμένον τὴτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις ; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίῳ καὶ ἐν πολλῷ ἢ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ παντὸς τῆς ἀκροῦς μελήμερον, γενέσθαι τοιότης ὅποῖόν καὶ γὰρ εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τέτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπὼν αὐτῷ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθημένοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν

ἐλάλῃν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· "Ὅτι ἔδὲν θανάτῳ ἄξιον ἢ δεσμῶν πρᾶσσει ὁ ἄνθρωπος ἕτ'·

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήσῳ ἔφη· Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος ἕτ', εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. 27.

ΩΣ δὲ ἐκρίθη τῷ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδυν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἐκατόνταρχῃ, ὀνόματι Ἰηλῖω, Σπίρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοῖον Ἀδραμυττηνῶ, μέλλοντες πλεῖν τῆς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπης, ἀνήχθημεν, ὄντι· Ὡς ἡμῖν Ἀριστάρχῃ Μακεδότι· Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλοφρονέως τε ὁ Ἰηλῖς τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα, ἐπίμελείας τυχεῖν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τῆς ἀνέμου εἶναι ἐναντίας.

5 Τό, τε πέραν τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κἀκεῖ εὐρὼν ὁ ἐκατόνταρχ· Ὡς ἡμῖν Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντι ἡμᾶς τῷ ἀνέμῳ, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλόμενον Καλὴς λιμένας, ὧς ἔγγυς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἰκανῆ δὲ χρόνῳ διατρεμὲν, καὶ ὄντι ἤδη ἐπισφαλὲς τῷ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηεῖαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας ὁ μόνον τῷ φόρῳ καὶ τῷ πλοῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχ· Ὡς κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπε μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῷ Παύλῳ λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτω δὲ τῷ λιμένι ὑπάρχοντι πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βελὴν ἀναχθῆναι καὶ κεῖθεν, εἰπὼς δύναιντο κατανιήσαντες εἰς Φοῖνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῆρον.

13 Ὑποπνεύσαντι δὲ Νότῃ, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρανθέναι, ἄρσαντες Ἀσσον, παρελέοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' ὃ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἀνεμ· τυφονικός,

πικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκ-
λίδων.

15 Συναρπασθέντες δὲ τῇ
πλοίῳ, καὶ μὴ δυναμένους ἀν-
τιοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπι-
δόντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δὲ τι ὑποδρα-
μόντες καλούμενην Κλαύδην,
μόλις τοχύσαμεν περιγραφεῖς
γενέσθαι τῆς Ῥαφης.

17 Ἦν ἄρῳες, βοηθείαις
ἐχρῶντο, ὑποζωννύοντες τὰ
πλοῖον· φοβούμενοι τε μὴ εἰς
τὴν Σύρην ἐκπέσωσι, χαλὰ-
σαντες τὸ Ῥεῦς, ὅπως ἐφέ-
ροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζο-
μένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν
ἐποιήθη.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
χειρες τὴν Ῥεῦν τῷ πλοίῳ
ἐρρίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίῳ, μήτε
ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλεί-
ονας ἡμέρας, χειμῶνός τε ἐκ
ὀλίγου ἐπικειμένῃ, λοιπὸν πε-
ρηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τῇ σω-
ζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ
Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶ-
πεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες,
πειθαρχήσαντίαις μοι, μὴ ἀν-
άτεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης,
κερδήσαι τε τὴν ὕβριν ταύ-
την καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ
ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ
ψυχῆς ἡδεμία ἔστι ἐξ ὑμῶν,
πλὴν τῷ πλοίῳ.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ
νυχτὶ ταύτῃ ἄγγελος τῆ Θεοῦ
ἡ εἰμι, ὃ καὶ λαβεῖν,

24 Λέγων· Μὴ φοβῶ,
Παῦλε· Καίσαρί· τε δεῖ πα-
ραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχαρίσται
σοὶ ὁ Θεὸς πάντας τὰς πλε-
ονίας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες·
πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι ἡ-
τως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λε-
λάληκαί μοι.

26 Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ
ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδε-
κάτῃ νύξ ἐγένετο, διαφερομέ-
νων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ
μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόησεν οἱ
ναῦται προσάγειν τιὰ αὐτοῖς
χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον
ὀρτυγίαν εἰκοσι· βραχὺ δὲ δια-
στήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες,
εὗρον ὀρτυγίαν δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως
εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν,
ἐκ πρυμνῆς ῥίψαντες ἀγκύρας
τέσσαρας, ἡυχοῦντο ἡμέραν
γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητήν-
των φυγεῖν ἐκ τῆ πλοῖου, καὶ
χαλασάντων τὴν Ῥαφήν εἰς
τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς
ἐκ πύργου μελλοντῶν ἀγκυρας
ἐκλείναι,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ
ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώ-
ταις· Ἐὰν μὴ ὅτοι μείνωσιν
ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθήναι
ἢ δύνασθε.

32 Τότε

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρη δὲ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρέκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτην ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσσιοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τῆτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· ἵδενος γὰρ ὑμῶν δριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακρίσαι ἐβδόμηκονταεξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκκρίζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν ὀϊτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν ἐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα καλεῖσθαι ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβηλεύσαντο, εἰ δύναντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐ-

πάραντες τὸν ἄρλεμονα τῇ πνεύσῃ, καλεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τὸν διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρῶτα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιῶν βυλὴ ἐγένετο ἵνα τῆς δεσμώτας ἀποκλείνῃσι, μή τις ἐκκολυμῆσθαι διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, βυλόμενος διασωῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσε αὐτὸς τῇ βυλήματι, ἐκέλευσέ τε τῆς δυναμένης κολυμεῖν, ἀπορρίψαντας πρῶτας ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι.

44 Καὶ τῆς λοιπῆς, ἥς μὲν ἐπὶ ῥανίσιν, ἥς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τῆς πλοῖας· καὶ ἕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρείχον ἐ τὴν τυχεῖαν φιλοφροσύνην· ἀνάφαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ἑλὸν τὸν ἐφελῶτα, καὶ διὰ τὸ ψυχῶν.

3 Συστρέφαντο δὲ τῷ Παύλῳ φρυγάνων πλεῖθος, καὶ ἐπιθέντες ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς δέρμης ἐξελ-

θοῦσιν.

θῆσα καθήψέ τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβα-
ροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· Πάντως φονεὺς ἐσιν
ὁ ἄνθρωπος ὅτι, ὃν διασω-
θέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ
δίκη ζῆν ἔκ εἶασεν.

5 Ὁ μὲν ἦν, ἀπαυιάζας
τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν
ἔδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν
μέλλειν σίμπρασθαι, ἡ κα-
ταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ
πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκάντων,
καὶ θεωρήντων μηδὲν ἄτοπον
εἰς αὐτὸν γινόμενον, μετὰ θαλ-
λόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν
εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τό-
πον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία
τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι
Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος
ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρό-
νως ἐξέτισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα
τῆ Ποπλίου πυρελοῖς καὶ δυσ-
εντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσ-
θαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσ-
ελθὼν, καὶ προσευξάμενος,
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ,
ιάσατο αὐτόν.

9 Τήν τε ἦν γενομένην, καὶ οἱ
λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν
τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ
ἐθεραπεύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς
ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναλο-

μένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν
χρεῖαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας
ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρα-
κεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ,
Ἀλεξανδρίῳ, παρασήμερον
Διοσκῆροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς
Συρακῆσας, ἐπεμείναμεν ἡ-
μέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες
κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ
μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένην
νότῃ, δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς
Πολιόλην.

14 Οὐ εὐρόντες ἀδελφῆς,
παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς
ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπὶ τὰ καὶ
ὅτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν.

15 Κατέβη οἱ ἀδελφοὶ
ἀκήσαντες τὰ περὶ ἡμῶν,
ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν
ἄχρις Ἀππίας φόρου καὶ Τριῶν
ταβερνῶν· ὅς ἰδὼν ὁ Παῦ-
λος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ,
ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς
Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος πα-
ρέδωκε τῆς δεσμῆς τῷ στρα-
τοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ
ἐπέβραπην μένειν καθ' ἑαυτὸν,
σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν
στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέ-
ρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν
Παῦλον τῆς ὄντας τῶν Ἰου-
δαίων πρώτης· συνελθόντων
δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς·
Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔδην
ἐναγῆιον

ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἡ τοῖς ἔθεσι τοῖς παλαιοῖς, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβόλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠνάγκασθην ἐπικαλέσασθαι Κάισαρα· ἔχων ὡς τῇ ἔθνους μὴ ἔχων τι κατηγόρησαι.

20 Διὰ ταύτην ἦν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι· ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τῇ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς ἔτε γράμματι περὶ τοῦ εἰδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἔτε παραγενομένου τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ τοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ τοῦ ἀκούσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πανταχῶς ἀνιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἤκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθειτο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτῆς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρώτης ἕως ἐσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσθη.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντες τῷ Παύλῳ ῥῆμα ἐν· Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τῆς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τῆτον, καὶ εἰπέ· Ἀκούη ἀκούσει, καὶ ἢ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἢ μὴ ἴδῃτε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τῆτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκησαν, καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῶν ἐκάμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν ἔν ἐς αὐτοὺς ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπενάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντες, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν.

30 Ἐμεινε δὲ ὁ Παῦλος διεξιάνῃ ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτὸν,

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, δῆλ^{ος} Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀ-
πόστολος, ἀφωρισμέν^{ος} εἰς
εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὁ προεπηγγελμένος διὰ
τῶν προφητῶν αὐτῇ ἐν γρα-
φαῖς ἁγίαις,)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ
γενεομένου ἐκ σπέρματός^{ου} Δα-
βὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὁρισθέντος^{ου} ὑπὸ Θεοῦ ἐν
δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγί-
ου, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,

5 (Δι' ἧς ἐλάβομεν χάριν
καὶ ἀποστολήν εἰς ὑπακοήν πεί-
σεως ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν,
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος^{ου} αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἔσε καὶ ὑμεῖς,
κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ)

7 Πᾶσι τοῖς ἔσιν ἐν Ῥώ-
μῃ, ἁγασμένοις Θεῷ, κλητοῖς
ἁγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ
Θεός, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματι μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ ἡγίου αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως
μνησθῆναι ὑμῶν ποιῶμαι·

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσ-
ευχῶν μου δεόμεν^{ος}, εἰπὼς
ἤδη πολλὰ εὐοδωθήσομαι ἐν
τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑ-
μᾶς, ἵνα τί μελαδῶ χάρισμα
ὑμῶν πνευματικόν, εἰς τὸ ζη-
ριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τὸτο δὲ ἐστὶ, Συμπα-
ρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίσεως, ὑμῶν τε
καὶ ἐμῆ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκαλύβην ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα
καρπὸν τινα ἔχω καὶ ἐν
ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησὶ τε καὶ Βαρβάρ-
οις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρό-
θυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ
εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύ-
ναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτη-
ρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰου-
δαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ
πίσεως εἰς πίσιν· καθὼς γέ-
γραπται· Ὁ δὲ δίκαιος^{ος} ἐκ πί-
σεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεῆ ἀπ' ἡρυνῆ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.

19 Διότι τὸ γνωστὸν τῇ Θεῇ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσει.

20 Τὰ γὰρ ὁράσια αὐτῇ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοημένα καθορᾶται, ἥτε αἰδοῖ αὐτῇ δύναμιν καὶ θεότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτὴς ἀναπολογήτης.

21 Διότι γινόντες τὸν Θεόν, ἢ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐμαυταιώθησαν ἐν τοῖς διαλοῖσιμοις αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετός αὐτῶν καρδιά.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν,

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῆ ἀφθάρτου Θεῆ ἐν ὁμοιωμάτῃ εἰκόντος φθαρεῖ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τέτραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τῇ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς.

25 Οἷτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῇ Θεῇ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τὴς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵτε γὰρ δηλεῖται αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν.

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς δηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀνιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς ἢ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα.

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστὴς φθόνου, φόνου, ἐριδος, δόλου κακοηθείας.

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοσυφεῖς, ὕβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρεῖας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀσώβητους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.

32 Οἷτινες τὸ δικαίωμα τῇ Θεῇ ἐπιγινόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσουντες ἄξιοι θανάτου εἰσιν,) ἢ μόνον αὐτὰ ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκῶσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΟ ἀναπολόγητον εἶ,
ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ
κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν
ἕτερον, ὁ αὐτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρί-
νων.

2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα
τῇ Θεῷ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ
τῆς τὰ τοιαῦτα πράσσειας.

3 Λογίζῃ δὲ τῆτο, ὃ ἄν-
θρωπε ὁ κρίνων τῆς τὰ τοι-
αῦτα πράσσειας, καὶ ποιῶν
αὐτὰ, ὅτι ὧς ἐκφεύξῃ τὸ κρί-
μα τῇ Θεῷ;

4 Ἡ τῇ πλῆτει τῆς χρη-
στότητος αὐτῇ, καὶ τῆς ἀνοχῆς,
καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρο-
νεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρῆσθαι τῇ
Θεῷ εἰς μελάνοιόν ὡς ἄλλοι;

5 Κατὰ δὲ τὴν δικαιοσύνην
καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
ζητῶντες ὁρῶντες ἐν
ἡμέρᾳ ὁργῆς, καὶ ἀποκλύψε-
ως δικαιοκρισίας τῇ Θεῷ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

7 Τοῖς μὲν κατ' ὑπομο-
νήν ἔργα ἀγαθῶν, δόξαν καὶ τι-
μὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητήσιν,
ζωὴν αἰώνιον.

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθήσιν μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
θυμὸς καὶ ὁργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ
πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τῇ
κατεργαζομένη τὸ κακόν, Ἰου-
δαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ
εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ
τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γὰρ ἐστὶ προσωπο-
ληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡ-
μαρτον, καὶ ἀνόμως ἀπολήνται·
καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ
νόμον κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
τῇ νόμῳ δίκαιοι παρὰ τῷ
Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιῆσαι τῷ νό-
μῳ δικαιοθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ
νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῇ
νόμῳ ποιῇ, ἔτοι νόμον μὴ
ἔχοντες, ἐκλυτοῖς εἰσι νόμοι.

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ
ἔργον τῇ νόμῳ γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, Συμμεμε-
ρήσῃς αὐτῶν τῆς Συνειδήσε-
ως, καὶ μετὰ τὴν ἀλλήλων τῶν
λογισμῶν κατηγορήσονται ἡ καὶ
ἀπολογησόμενοι.)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνει ὁ
Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώ-
πων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἴδε, ὧς Ἰουδαῖος ἐπο-
νομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ
νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέ-
λημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ δια-
φέροντα, κατηχόμενος ἐκ τῇ
νόμῳ.

19 Πέποιθάς τε ὁ αὐτὸν
ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, ὡς τῶν
ἐν σκοτεινίᾳ,

20 Παιδεύτην

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ὢν διδάσκων ἕτερον, λαυλὸν ἢ διδάσκεις ; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις ;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις ; ὁ βδελυσσόμενός τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς ;

23 Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάτεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις ;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἰς νόμον πράσσης· εἰς δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν ἢ ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσης, ἢ ἡ ἀκροβυστία αὐτὴ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται ;

27 Καὶ κρίνῃ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελῶσα, ὡς τὸν διὰ γραμμᾶς καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμον ;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερώ, Ἰουδαῖός ἐστιν· ἡ δὲ ἢ ἐν τῷ φανερώ, ἐν σαρκί, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖός· καὶ περιτομή καρδίας, ἐν πνεύματι, ἢ γραμμᾶς· ὃ ὁ ἔπαινος ἢ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

Τὶ ὢν τὸ περιττόν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολύ, κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίσησάν τινες ; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίσιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ ;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σου.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐρῶμεν ; μὴ ἀδικῶ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν ; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κριγὰ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι ;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημῶμεθα, καὶ καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ ; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι.

9 Τί ἢν ; παρεχόμεθα ; ἢ πάντως· προηπιστάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἢ ἐστὶ δίκαιος ἡ δὲ εἰς·

11 Οὐκ ἐστὶν ὁ συνίων, ἢ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλινον, ἀ-

μα ἡχρεώθησαν· ἢκ ἔσι
ποιῶν χρησότητα, ἢκ ἔσιν ἕως
ἑνός.

13 Τάφῳ ἀνεψιμένῳ ὁ
λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιεύσαν· ἵος ἀσ-
πιδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

14 Ὡν τὸ σῶμα ἀργᾶς καὶ
πικρίας γέμει·

15 Ὅξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχεύει αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ τελευ-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἢκ
ἔκωσαν.

18 Οὐκ ἔσι φόβος Θεοῦ ἀπ-
ἐκνήλι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ
νόμῳ λείπει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλεῖ· ἵνα πᾶν σῶμα φρα-
γῇ, καὶ ὑπόδικῳ γενήται πᾶς
ὁ κόσμῳ τῷ Θεῷ·

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου ἢ
δικαιωθήσεται πᾶσα ῥαγὶς
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου
δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται,
μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-
τας καὶ ἐπὶ πάντας τῆς πίστεύ-
οντας· ἢ γὰρ ἐσι διαβολή.

23 Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ
υπερβῆναι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυ-
τρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 Ὁν προέβλετο ὁ Θεὸς
ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν
τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἐνδειξιν
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ
τὴν πάρεσιν τῶν προλεγονότων
ἁμαρτημάτων·

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ,
πρὸς ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς
τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δι-
καιῆναι τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πᾶς ἢν ἡ καυχῆσις ;
Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίῃ νόμῳ ;
τῶν ἔργων ; Οὐχὶ ἀλλὰ διὰ
νόμῳ πίστεως.

28 Λογίζόμεθα ἢν, πίστει
δικαιῆσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς
ἔργων νόμῳ.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς
μόνον ; ἢ καὶ δὲ καὶ ἐθνῶν ; Ναὶ
καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεὸς, ὅς
δικαιώσεται περιτομὴν ἐκ πί-
στεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς
πίστεως.

31 Νόμον ἢν καὶ ἀργῶμεν
διὰ τῆς πίστεως ; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἰσῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὶ ἢν ἐρῶμεν Ἀβραάμ
τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρη-
κέναι κατὰ σάρκα ;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύ-
χημα, ἀλλ' ἢ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει ;
Ἐπίστευτε δὲ Ἀβραάμ τῷ
Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς ἢ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πειθεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίσις αὐτῇ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τῇ ἀνθρώπῳ, ᾧ ὁ Θεὸς λόγίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

7 Μακάριοι ἂν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἢ μὴ λογίσθῃ Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ἢ ἢτ, ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυσίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίσις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς ἢ ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυσίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυσίᾳ.

11 Καὶ ὁ ἡμεῖον ἔλαβε περιτομῆς, ὡφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίσεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πειθευόντων δι' ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λοισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην.

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς ἢ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς σοιχοῦσι τοῖς ἰχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίσεως τῇ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμον ἡ

ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ ὁπέρματι αὐτῇ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίσεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίσις, καὶ κληρῆται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν κατεργάζεται· ἢ γὰρ ἢ ἐκ νόμου, ἢ δὲ παράδοσις.

16 Διὰ τῆτο ἐκ πίσεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν πατὴρ τῷ ὁπέρματι, ἢ τῷ ἐκ τῷ νόμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίσεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικάς) κατέναντι οὐ ἐπίστευσε Θεῷ, τῷ ζωοποιῶντι τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖν τῇ μὴ ὄντι ὡς ὄντι.

18 Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσαι τὸ ὁπέρμα.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίσει, ἢ κατενόησε τὸ ἐαυτῷ ὥμα ἥδη νεκρωμένον, ἐκαιονίατης περὶ ὑπάρχων, καὶ τὴν νεκρωσιν τῆς μητέρας Σάρρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τῇ Θεῷ ἢ διεκρίθη τῇ ἀπισίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίσει, δὲς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφρηθεὶς ὅτι.

ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτοῦ μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ.

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐφείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐσκήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα.

5 Ἡ δὲ ἐλπίς ἡ καλίστη· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίῳ

τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἐαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἐτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιοθῆντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατακληθήμεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἰσοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέμενοι σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ ἔτω εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον.

13 Ἀχρεὶ γὰρ νόμος ἀμαρτία ἦν ἐν τῷ κόσμῳ· ἀμαρτία δὲ ἔκ ἐλλολεῖται μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἀλλ' ἐκατίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιωματι τῆς πρᾶσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ'

15 Ἄλλ' ἔχ' ὡς τὸ πα-
ράπτωμα, ἔτω καὶ τὸ χάρισμα·
εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς παραπτώ-
ματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἢ χάρις τῷ
Θεῷ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ
τῷ ἐνὸς ἀνθρώπῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
εἰς τῆς πολλῆς ἐπερίστευσε.

16 Καὶ ἔχ' ὡς δι' ἐνὸς ἁ-
μαρτήσαντι, τὸ δῶρημα· τὸ
μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἐνὸς εἰς
κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων,
εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς πα-
ραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασί-
λευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῷ
μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν τῆς
χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς
δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν
ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἀρχὴν ὡς δι' ἐνὸς πα-
ραπτώματι, εἰς πάντας ἀν-
θρώπους, εἰς κατάκριμα· ἔτω
καὶ δι' ἐνὸς δικαίωματι, εἰς
πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαί-
ωσιν ζωῆς.

19 Ὡς περ γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου
ἁμαρτωλοὶ κατεσθάνθησαν οἱ
πολλοί, ἔτω καὶ διὰ τῆς ὑπα-
κοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατε-
σθάνονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεῖσθ' ἵνα
πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα·
ἡ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία,
ὑπερεπερίστευσεν ἡ χάρις·

21 Ἴνα ὥς περ ἐβασίλευσεν

ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ἔτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δι-
καισύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. γ'. 6.

ΤΙ ἦν ἐρεῖμεν; ἐπιμενου-
μεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ
χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀ-
πεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀλνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐ-
βαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνελάβημεν οὖν αὐτῷ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον· ἵνα ὥς περ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δό-
ξης τοῦ πατρὸς, ἔτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατή-
σωμεν.

5 Εἰ γὰρ ῥύμφυλοι γεγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεστυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ ῥῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δελεῦν ἡμᾶς τῇ ἁ-
μαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν
Χριστῷ, πῶς ζήσομεν αὐτῷ;

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐξερ-
θεὶς ἐκ νεκρῶν, ἔκ ἔτι ἀπο-
θνήσκει·

θνήσκει· θάνατον αὐτοῦ ἔκ
ἔτι κυριεύει.

10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογί-
ζεσθε ἑαυτῆς νεκρῆς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ
ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι, εἰς τὸ ὑπακῆναι αὐ-
τῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆς.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε
ἑαυτῆς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκ-
ρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν ἔ-
κυριεύσει· ἢ γὰρ ἔσε ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί ὅν; ἁμαρτήσομεν,
ὅτι ἔκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ὃ πα-
ριστάνετε ἑαυτῆς δούλος εἰς ὑπα-
κοήν, δούλοι ἐσε ὃ ὑπακῆ-
ετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον,
ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι
ἦτε δέσποὶ τῆς ἁμαρτίας, ὑπα-
κῆσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
παραδόθηκε τύπον διδασχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀ-
πὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε
τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ

τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑ-
μῶν· ὥσπερ γὰρ παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἁκα-
θαροσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν
ἀνομίαν· ἔτω νῦν παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δι-
καιουσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε
τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε
τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσ-
θε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων,
θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέν-
τες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν
καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν·
τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὁψώνια τῆς
ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰ-
ώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ, ἀδελ-
φοί, (γινώσκεισι γὰρ νό-
μον λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυ-
ριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον
χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρεῖ γυνή
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμος·
εἰάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατ-
ήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀν-
δρός.

3 Ἀρα οὖν ζῶντι τοῦ ἀν-
δρός μοιχαλὶς χρηματίζει,
εἰάν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· εἰάν
δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρᾳ
ἐστίν

ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδά, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὡς, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τῆς ῥάμματος τῆς Χρῆστος· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐκέρθεντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ ῥαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου, ἐνερθεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ καθηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατεχόμεθα· ὥς ἐδουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ ἡ παλαιότητι γεράμματος.

7 Τί οὖν ἐρῆμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ἔκρινον εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν ἔκρινεν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβῆσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐνβολῆς, κατεργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου πωλεῖ· ἐλθέσης δὲ τῆς ἐνβολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐνβολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφ-

ορμὴν λαβῆσα διὰ τῆς ἐνβολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκλεινεν.

12 Ὡς ὁ μὲν νόμος ἁμαρτία, καὶ ἡ ἐνβολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθόν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐνβολῆς.

14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ῥαρκικός εἰμι, πεπραμένον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, ἢ γινώσκω· ἢ γὰρ ὁ θέλω, τῆτο πράσσω· ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ ἢ θέλω, τῆτο ποιῶ, ῥύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ ἔκ ἐτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τιέσιν ἐν τῇ ῥαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλει παρακίμαι μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, ἔκ ἐυρίσκω.

19 Οὐ γὰρ, ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἢ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὁ ἢ θέλω ἐγὼ τῆτο ποιῶ, ἔκ ἐτι ἐγὼ κατεργάζομαι

εργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρῆκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῆ Θεῆ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατεύμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρ ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τῆ σωματικῆς θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοί διελύω νόμῳ Θεῆ· τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κατὰκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπαῖσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τῆ πνεύματι τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁ-

μαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπαλοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματι.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματι, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ ἔχ ὑποτάσσεται· ἡ δὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι ἢ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ ἔκ ἐσέ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ ἔχει, ἥτις ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ εἰς ἐμὴν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ εἰς ἐμὴν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσεται καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τῆ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὁφείλεται ἐσμέν ἡ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ

13 Εἰ γὰρ κατὰ ῥάγκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ ῥωμαίου θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, ὅτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα ἰσθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμετρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμεν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἰπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι ἔκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ὑμῶν τῷ Θεῷ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπελάβη, ἔχ' ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι·

21 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συσενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρη τῷ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς πνεύματι ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς σενάζομεν, ἰσθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ῥωμαίου ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλέπομένη, ἣκ' ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὁ ὃ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συνανήλασθαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευζώμεθα καθὼς δεῖ, ἣκ' οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερενίσχυνει ὑπὲρ ἡμῶν σενάμοις ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τῆς πνεύματι, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐνίσχυνει ὑπὲρ ἀγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀπαύσι τὸν Θεὸν πάντα συνερθεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἔσιν.

29 Ὅτι ἔς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφως τῆς εἰκόνος τῆς ἣς αὐτῆς, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὗτος δὲ προώρισε, τήν καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἔς ἐκάλεσε, τήν καὶ ἐδικαίωσεν· ἔς δὲ ἐδικαίωσε, τήν καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 "Ὅς γε τῇ ἰδίῃ υἱῷ ἔκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς ἔτι καὶ συν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεῷ; Θεὸς ὁ δικαίων.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐφερθεῖς, ὃ καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τῇ Θεῷ, ὃς καὶ ἐνισχύανει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῇ Χριστῷ; Θλίψις, ἡ γενοχωρία, ἡ διωγμός, ἡ λιμὸς, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· "Ὅτι ἕνεκά σου θανατήμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τέτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀσπῆς.

38 Πέπνησμαι γὰρ ὅτι ἤτε θάνατος, ἤτε ζωὴ, ἤτε ἄγγελοι, ἤτε ἄρχαί, ἤτε δυνάμεις, ἤτε ἐνεσῶτα, ἤτε μέλλοντα,

39 Οὔτε ὑψώμα, ἤτε βάθος, ἤτε τίς κλίσις ἐτέρα δυνηθεῖται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῇ Θεῷ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, ὃ ψεύδομαι, (συμμαρτυρήσεις μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.)

2 "Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ἡυχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·

4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλίται, ὧν ἡ ὑποθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·

5 Ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ σάρκα, ὃ ὧν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἡ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, ἔτοι Ἰσραὴλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται υἱοὶ σπέρμα.

8 Τησίςιν, ἢ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τῇ Θεῷ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεσθαι εἰς σπέρμα,

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἐστίν· Κατὰ τὸν καιρὸν τῷτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τῷ πατρὸς ἡμῶν.

11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τί ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατὰ

ἐκλογὴ

γῆν τῇ Θεῷ πρόθεσις μένη,
ἐκ ἐξ ἑρῶν, ἀλλ' ἐκ τῇ κα-
λοῦντι·

12 Ἐρρήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ
μείζων δαλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

13 Καθὼς γέγραπται·
Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν
δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.

14 Τί ἦν ἐροῦμεν; μὴ
ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
γένειο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκ-
τιρῇσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ.

16 Ἄρα ἦν ἡ τῇ θέλοντι,
ἐδὲ τῇ τρέχοντι, ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντι Θεῷ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραῶ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τῷτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ
ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα ἦν ὃν θέλει, ἐλεεῖ·
ὃν δὲ θέλει, καταλύει.

19 Ἐρεῖς ἦν μοι· Τί ἔτι
μέμφεται; τῷ γὰρ βυλήματι
αὐτῷ τίς ἀνθέστηκε;

20 Μενῦντε ὦ ἄνθρωπε,
ὅτι τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσ-
μα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐ-
ποίησας ὅτως;

21 Ἡ ἐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ
κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ
αὐτοῦ φυράματι ποιῆσαι, ὁ
μὲν εἰς τιμὴν κατασκευῶν, ὁ δὲ
εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεός

ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ
γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ,
ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ
κατεσκευασμένα εἰς
ἀπώλειαν·

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν
πληθύνον τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἐπὶ
κατεσκευασμένα εἰς ὀργὴν,
καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν
πληθύνον τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἐπὶ
κατεσκευασμένα εἰς ὀργὴν;

24 Οὗτος καὶ ἐκάλεσεν ἡ-
μᾶς, ὁ μόνον ἐξ Ἰουδαίων,
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὄσῃ
λέγει· Καλέσω τὸν ὁ λαόν
μου, λαόν μου· καὶ τὴν ἐκ ἡ-
πατημένην, ἡπατημένην.

26 Καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ
ὃ ἐρρήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός
μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσεσθαι
ὑποὶ Θεοῦ ζῶντι.

27 Ἡσαίας δὲ κράζει ὑ-
πὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐάν ἡ ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἡν Ἰσραὴλ ὡς
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συντελεῶν καὶ
συντελεῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντελεσμένον ποιήσει
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προεῖρηκεν
Ἡσαίας· Εἰ μὴ Κύριος· Σα-
βαὶθ ἐγκατέλειπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθη-
μεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοι-
ώθημεν.

30 Τί ἦν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως.

31 Ἰσραὴλ

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης ἢ ἐφθασε;

32 Διαλί; "Οτι ἢ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκέμματος·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδὲ, τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκέμματος, καὶ πέτραν βαναυδαίαν· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ἢ καλαιοχυνθήσεται.

Κεφ. ι. 10.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς βωτηρίαν.

2 Μαριμεῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' ἢ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀφιστῶντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες σῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἢ ἐκπελάησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστός, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ἔτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν ἕρανόν; τῆτ' ἐστὶ Χριστὸν κατασταθεῖν.

7 Ἡ, τίς καταθήσεται εἰς

τὴν ἄβυσσον, τῆτ' ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνασταθεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμα ἐστὶν, ἐν τῷ σώματι σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 Ὅτι εἰς ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματι σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ἢ καλαιοχυνθήσεται.

12 Οὐ γὰρ ἐστὶ διαβολὴ Ἰουδαίῳ τε καὶ Ἑλλήνι· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλεονῶν εἰς πάντας τὰς ἐπικαλημένους αὐτόν.

13 Πῶς γὰρ ὅς ἐν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνημα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς ἂν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν ἢ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύουσιν ἢ ἢ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἐκύβησι χωρὶς κηρύσσοντι;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, εἰς μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ἄγγελοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' ἢ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαίας γὰρ

γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ ἔκ
ἤκουσαν; Μενῶντε εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ ἔκ
ἔγω· Ἰσραὴλ; πρῶτος Μω-
σῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώ-
σω ὑμᾶς ἐπ' ἑκ ἔθνει, ἐπὶ
ἔθνει ἀσυνέτῳ παρορσίων ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποβολῶν,
καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ
μὴ ζητήσιν, ἐμφανὲς ἔγενό-
μην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ
λέγει· Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξε-
πέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς
λαὸν ἀπειθῆνα καὶ ἀνιλέγοντα.

Κεφ. ια'. 11.

ΛΕΓΩ ἔν· Μὴ ἀπώσατο
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῆ;
Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσ-
ραηλῆτις εἰμὶ, ἐκ σπέρματος
Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτῆ, ὃν προέλεω. Ἡ
ἐκ οὐδ' ἐστὶ ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφὴ; ὥς ἐνὶ στήθεσιν τῷ
Θεῷ κατὰ τὴν Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τὸς προφήτας
συ ἀπέκλειναν, καὶ τὰ θυσια-
στήριά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ
ὑπελείφθη μόνος, καὶ ζητήσῃ
τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ

χρηματισμός; Κατέλιπον ἐ-
μαυτῷ ἐπὶ λακισχιλίας ἄνδρας,
οἵτινες ἐκ ἑκαμψαν γόνυ τῇ
Βάβυλ.

5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν ταῖς νῦν
καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάρις, ἔκ ἐτι ἐξ
ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις ἔκ ἐτι
γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων,
ἔκ ἐτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔρ-
γον ἔκ ἐτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσ-
ραὴλ, τὴν ἑκ ἐπέτυχεν· ἡ
δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ
λοιποὶ ἐπωρώθησαν,

8 (Καθὼς γέγραπται·) Ἐ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως, ὁφθαλμοὺς τῷ μὴ
βλέπειν, καὶ ὦτα τῷ μὴ ἀκού-
ειν) ὥς τῆς ἡμέρας ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει. Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα
αὐτοῖς.

10 Σκολισθήτωσαν οἱ ὁφ-
θαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέπειν·
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός
σύνκαμψον.

11 Λέγω ἔν· Μὴ ἐπ' αἰσαν,
ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ τῷ αὐτῶν παραπλῶματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
παραζηλώσαι αὐτοὺς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπλωμα
αὐτῶν πλεῖτος κόσμος, καὶ τὸ ἡλ-
λημα αὐτῶν πλεῖτος ἔθνη, πόσω
μᾶλλον τὸ πλοῦτος αὐτῶν;

13 Ὑμῶν

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μὴ δοξάζω.

14 Εἰπὼς παραζηλώσω μὴ τὴν χάριν, καὶ ζώσω τίτας ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσκλησις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, ὧν δὲ ἀφ' ἐλαίου ὧν ἐνεκεντρίσθη ἐν αὐτοῖς, καὶ συσκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πύκτιδος τῆς ἐλαίας ἐγένετο,

18 Μὴ καυκαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ καυκαυχᾶσαι, καὶ ὧν τὴν ῥίζαν βασάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα ᾧ.

19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐκκεντρίσθω.

20 Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, ὧν δὲ τῇ πίστεϊ ἔζηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων ἔκ φείσεσθαι, μήπως καὶ ὧν φείσεται.

22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποδομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τῆς πειρασίας, ἀποδομίαν· ἐπὶ δὲ ᾧ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ ὧν ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐκκεντρίσθουσιν· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐκκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ ὧν ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀφ' ἐλαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθη εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον ἔσθι οἱ κατὰ φύσιν, ἐκκεντρίσθουσιναι τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ᾔτε παρ' ἐαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις ἃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ.

26 Καὶ ἔτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται· Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποσρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τῆς παλίας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλησίς τοῦ Θεοῦ.

30 Ὡς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τῶν ἀπειθειᾶ.

31 Οὕτω καὶ ἔσθι νῦν ἠπειθήσαν

πειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς
τῆς πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα
τῆς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὡς βέβαιον πλῆθος καὶ ῥο-
φίας καὶ γνώσεως Θεῷ ὡς ἀνε-
ξερεύνηται τὰ κρίματα αὐτῆ,
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτῆ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυ-
ρίῃ; ἢ τίς ῥύμωκε αὐτῇ
ἐγένετο;

35 Ἡ τίς προσέδωκεν αὐ-
τῇ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῇ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτῆ, καὶ δι'
αὐτῆ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·
αὐτῇ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παρασῆσαι
τὰ ῥώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ-
σαν, ἁγίαν, ἁγνίσαν, ἡδύρετον τῷ Θεῷ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ ῥυσχηματίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μετα-
μορφῆσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοῦ ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χά-
ρις τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι, παντὶ
τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρο-
νεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ ῥωφρονεῖν, ἐκά-
στω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον
πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ

ῥώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα ἐν τῇ αὐ-
τῇ ἔχει προᾶξιν·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν ῥώ-
μα ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ
καθεὶς, ἀλλήλων μέλη.

6 Ἐχόντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεί-
αν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ
παρακλησίᾳ· ὁ μελαδίδης, ἐν
ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος ἐν
ῥητῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος·
Ἀποσυγοῦντες τὸ πονηρὸν,
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς
ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τι-
μῇ ἀλλήλους προσηγόμενοι.

11 Τῇ ῥητῇ μὴ ὀκνηροί,
τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ
Κυρίῳ δουλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες.
Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ
προσευχῇ προσκαρτερῶντες.

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἀ-
γίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλο-
ξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τὴν διώκον-
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ
καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαίρόν-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαiónτων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονοῦντες.

φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναναγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνημοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακῆ ἀποδίδοντες. Προνοήμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἐαυτῆς ἐκδικῶντες, ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀναποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν ἦν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τὴν γὰρ ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

21 Μὴ νικᾷ ὑπὸ τῆ κακῆ· ἀλλὰ νίκα ἢ τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχέμεται ὑποτασσέσθω. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν.

2 Ὡς ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκε· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἢ κ. εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ὡς τῶν κακῶν· θέλεις δὲ

μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν· τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔχεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστις τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φόβος· ἢ γὰρ εἰ καὶ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεὸς γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικὸς εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, ὃ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν.

6 Διὰ τὸτο γὰρ καὶ φόβος τελεῖται· λειψήσοι γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀποδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφειλέετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ ὃ μοιχεύσεις· ὃ φονεύσεις· ὃ κλέψεις· ὃ ψευδομαρτυρήσεις· ἢ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐνβολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν ἢ ἐργάζεται· πληῖμα οὖν νόμος ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τὸτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· οὖν γὰρ ἐγγύτερον

γύτερον ἡμῶν ἢ ζωηρία, ἥ
ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύξ παρεκόψεν, ἥ
δὲ ἡμέρα ἤγικεν· ἀποθώμε-
θα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτους,
καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ
φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν· μὴ
κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις
καὶ ἀσελείαις, μὴ ἐριδι καὶ
ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς
σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε
εἰς ἐπιθυμίαν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα τῇ
πίσει, προσλαμβάνεσθε,
μὴ εἰς διακρίσεις διαλο-
γισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεύει φατεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθί-
οντα μὴ ἐξηθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, τὸν ἐσθιοντα μὴ κρι-
νέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν
προσελεύσει.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυ-
ρίῳ στήκει ἢ ἀντίκει· σταθήσεται
δὲ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς
στήσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν,
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πάνσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ
ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθαι.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,

Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ ἀ-
φρονεῖ· ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσ-
θίει· εὐχαρισεῖ γὰρ τῷ Θεῷ·
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσ-
θίει, καὶ εὐχαρισεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυ-
τῷ ζῇ, καὶ ἄλλοις ἐαυτῷ ἀπο-
θνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθ-
νήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀπο-
θνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν,
ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς
καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζη-
σεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξη-
θενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάν-
τες γὰρ παρασχησόμεθα τῷ
βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ
ἐγὼ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ
κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
Θεῷ.

12 Ἀρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἐαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους
κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρί-
νατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι
πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ
σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πεπεισμαι ἐν
Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι ὑδὲν κοινὸν
δι'

δι' ἐαυτῷ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμας ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, ἢ ἐστὶ κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ τῷ βρώματι σου ἐκείνον ἀπολλυε, ὑπὲρ ἧς Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω ἢ ὑμῶν τὸ ἁγίον.

17 Οὐ γὰρ ἐσὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τήτοις δηλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τοῦ Θεοῦ, καὶ δοκιμὸς τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα ἢ τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἕνεκεν βρώματι κατὰλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ δια προσκόμματος ἐσθιονί.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεσθαι, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ τίςιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέχειται, ὅτι ἢ ἐκ πίσεως· πάντες δὲ ὁ ἢ ἐκ πίσεως, ἀμνηστία ἐσὶν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βεβαιάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἁγίον πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως ὧν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων.

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι

γήσομαί ὧς ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ
ὀνόματι ᾧ ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐ-
φρανθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας
λέγει· Ἔσται ἡ ῥίζα τῆ Ἰε-
σοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν
ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπίζου-
σιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπί-
δος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης
χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πνεύ-
ματι, εἰς τὸ περισσεύειν ὑ-
μᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει
Πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
φοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ
ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεσσοὶ ἐσε-
σθῶσιν, πεπληρωμένοι
πάσης γνώσεως, δυνάμενοι
καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότεροι δὲ ἔστω-
τε ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέ-
ρους, ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑ-
μᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
σαν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

16 Εἰς τὸ εἶναί με λειψο-
γόν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη,
ἱερογῆντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ
τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτον, ἡ-
γιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἐχὼ ἂν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ἂν ἢ κατεργάσασθαι
Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν
ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει ὁρημάτων
καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύ-
ματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆς
Ἰλλυρικῆς πεπληρωμέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοδιμήμε-
νον εὐαγγελίζεσθαι, ἔχ' ὅπως
ἀνομάσθῃ Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ'
ἀλλοτρίον θεμέλιον οἰκοδομῶ.

21 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπ-
ται· Οἷς ἔκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτῆς, ὅψονταί· καὶ οἱ ἔκ ἀκη-
κόας, συνήσονται.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπιόμην τὰ
πολλὰ τῇ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον
ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις,
ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τῇ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·

24 Ὡς εἰς πορεύωμαι εἰς
τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευ-
όμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ
ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ·
εἰς ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους
ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς
ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακε-
δονία καὶ Ἀχαΐα κοινωσίαν τινα
ποιήσασθαι εἰς τὴς πτωχὰς
τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ.

27 Εὐδόκησαν

27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειψυγῆσαι αὐτοῖς.

28 Τῆτο ἦν ἐπιφλέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τῆτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναντῶνισασθαι μοί ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθῶντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπροσδεκίᾳ γένηται τοῖς ἁγίοις.

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ις'. 16.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἣσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεῖχρεαῖς.

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἁξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν

ὑμῶν χρηρῇ πρᾶγματι· καὶ γὰρ αὕτη πρὸς ἂν πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτῇ ἐμῇ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τῆς συνεργῆς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἐαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς ἢ ἐγὼ μόνος εὐχαρισῶ, ἀλλὰ καὶ πάντες αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν καθ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνειον τὸν ἀσκητὸν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαίας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρονικὸν καὶ Ἰγνίαν τῆς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀσκητὸν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀσκητὸν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δοκίμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τῆς ἐκ τῶν Ἀριστοβόλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπάσασθε τῆς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τῆς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν

ναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπι-
ωσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε
Περσίδα τὴν αἰσθητήν,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν
Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ῥῥόν
τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμὴ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύκκρι-
τον, Φλέγοντα, Ἑρμῶν, Πα-
τρόσαν, Ἑρμῆν, καὶ τὰς συν
αὐτοῖς ἀδελφάς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλο-
γον καὶ Ἰουλιαν, Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ολυμπῶν,
καὶ τὰς συν αὐτοῖς πάντας
ἀγίας.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῇ
Χριστῇ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς τὰς δι-
χοσασίας καὶ τὰ σκάνδαλα,
παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς
ἐμάθετε, ποιῶντας καὶ ἐκκλι-
νατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἢ θυ-
λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν
κοιλίᾳ καὶ διὰ τῆς χρηστολο-
γίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω
ἐν τῷ ἔφ' ὑμῖν. Θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφῆς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν,
ἐκερταίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

DD

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συγείψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τῆς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τι-
μόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ
Λήκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσί-
πατρος, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ
Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γάιος
ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἑ-
ρας ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
λεως, καὶ Κάρσιος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου
καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίῳ
χρόνοις αἰωνίοις κεκλεισμένων.

26 Φανερωθέντι δὲ νῦν διὰ
τε γραφῶν προφητικῶν κατ'
ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντι.

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ
Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς ἐν Κεῖχρε-
αῖς ἐκκλησίας. Ἐν σί-
χῳς ἐννεακοσίαις εἴκοσι.

ΠΑΥΛΟΣ

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀ-
πόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσ-
θέντος ὁ ἀδελφός,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῷ
τῇ ἡσῇ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμέ-
νοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς
ἁγίοις, ὧν πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λημένοις τὸ ὄνομα τῇ Κυρίῳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐν παντί
τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν.

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὴ
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
χαρίτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ
ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

5 Ὅτι ἐν παντί ἐπληρίσ-
θητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ
καὶ πάσῃ γνώσει.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τῇ
Χριστῷ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν.

7 Ὡστε ὑμεῖς μὴ ὑστερεῖσ-
θαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀ-
πεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

8 Ὅς καὶ βεβαιώσεται ὑμεῖς
ἕως τέλους ἀνεκλήτους ἐν τῇ
ἐμέλει τῇ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ.

9 Πιςὸς ὁ Θεός, δι' ἧ ἐκ-
λήθητε εἰς κοινωνίαν τῇ ὑμῶν

αὐτῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ Κυρίῳ
ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, διὰ τῇ ὀνόματι τῇ
Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ
μὴ ἡ ἐν ὑμῖν διχομαχία, ἥτε
δὲ κατηρητισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ
νοῖ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι πε-
ρὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
Χλόης, ὅτι ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔ-
καστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν
εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν,
ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστῷ.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός ;
μὴ Παῦλος ἐσαυρώθη ὑπὲρ
ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
ἐβαπτίσθητε ;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι
ἡδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
Κρίσπον καὶ Γαῖον.

15 Ἴνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα,

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφᾶνόν οἶκον· λοιπὸν ἢ οἶ-
δα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα,

17 Οὐ γὰρ ἀπέσειλέ με
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· ἢ ἐν σοφίᾳ λόγῳ,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία

μωρία ἐστὶ τοῖς δὲ ζωζομένοις
ἡμῖν δυνάμεις Θεῶ ἐστὶ.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ
τὴν συνέσιν τῶν συνέων ἀθε-
τήσω.

20 Πῶ σοφός; πῶ γραμ-
μαλεύς; πῶ συζητήτης τοῦ
αἰῶνος τῆτι; Οὐχὶ ἐμώ-
ρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῇ
κόσμῳ τῆτι;

21 Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σο-
φίᾳ τῇ Θεῷ ἦκ ἔγω ὁ κόσμος
διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν,
εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς
μωρίας τῇ κηρύγματι ζωσάι
τῆς πνεύματι.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖον αἰτήσι, καὶ Ἕλληνες
σοφίαν ζητήσιν.

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν
Χριστὸν ἐσαυρωμένον, Ἰουδαί-
οις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι
δὲ μωρίαν.

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κληίστις
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν
Θεῷ δυνάμει καὶ Θεῷ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τῇ Θεῷ,
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ
καὶ τὸ ἀσθενὲς τῇ Θεῷ, ἰσχυ-
ρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

26 Βλέπετε γάρ τὴν κλήσιν
ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ἢ πολλοὶ
σοφοὶ κατὰ λόγον, ἢ πολλοὶ
δυνατοί, ἢ πολλοὶ εὐγενεῖς.

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα
τῆς σοφίας καταισχύνῃ καὶ τὰ
ἀσθενῆ τῇ κόσμῳ ἐξελέξατο ὁ

Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ
ἰσχυρά.

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τῇ κόσ-
μῳ, καὶ τὰ ἐξηθενημένα ἐξε-
λέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχῆσθαι
πάντα ἄρα ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτῆ δὲ ὑμεῖς ἐσθε
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐβλήθη
ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεῶ, δικαι-
οσύνη τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀ-
πολύτρωσις.

31 Ἴνα, καθὼς γέγραπται·
Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ
καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον
ἢ κατ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο-
φίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ
μαρτύριον τῇ Θεῷ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τῇ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ τῆτον ἐσαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ
ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐβηνόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου ἦκ ἐν πειθοῖς
ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις,
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος
καὶ δυνάμεως.

5 Ἴνα ἢ πῶς ὑμῶν μὴ ἦ
ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν
δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ ἢ τῇ
αἰῶνι τῆτι, ἡδὲ τῶν ἀρχόν-
των

ἰσχύων

των τῷ αἰῶνι· τίτις τῶν κατὰ
ἀρθεμένων·

7 Ἀλλὰ λαλήμεν σοφίαν
Θεῷ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκε-
κρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δό-
ξαν ἡμῶν.

8 Ἡ ἡδεὶς τῶν ἐρχόντων
τῇ αἰῶνι· τίτις ἔγνωκεν· εἰ
γὰρ ἔγνωσαν, ἥκ αὖ τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ἐσαύρωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·
Ἄ ὀφθαλμὸς ἥκ εἶδε, καὶ ἥς ἥκ
ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώ-
που ἥκ ἀνέβη, αὐτὸς ἡτοίμασεν ὁ
Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπε-
κάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τῆς Θεῆς.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
πων τὰ τῆς ἀνθρώπου, εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρώπου τὸ ἐν
αὐτῷ; ὅτω καὶ τὰ τῆς Θεῆς
οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ ἡ τὸ πνεῦμα
τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῆς Θεῆς, ἵνα
εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τῆς Θεῆς χα-
ρίσθηναι ἡμῖν.

13 Ἀ καὶ λαλήμεν ἥκ ἐν δι-
δακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύ-
ματος ἀγίου, πνευματικοῖς
πνευματικὰ συζητούντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἀνθρώπος
ὃς δέχεται τὰ τῆς Πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· μυστήρια γὰρ αὐτοῦ

ἐστὶ, καὶ ὃς δύναται γινῶναι, ὅτι
πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνα-
κρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ
ὕπ' ἡδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυ-
ρίῳ, ὃς συμβιάσει αὐτόν;
Ἡμεῖς δὲ νῦν Χριστῇ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοί, ἥκ ἡ-
δυνήθην λαλήσαι ὑμῖν
ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρ-
κικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ
ὃ βρῶμα· ἥπα γὰρ ἠδύνασθε,
ἀλλ' ἥτε ἔτι νῦν δύνασθε.

3 Ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐσθε.
Ὅτε γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις καὶ διχοστασίαι, ὅχι σαρ-
κικοί ἐσθε, καὶ κατὰ ἀνθρώπου
περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐ-
γὼ μὲν εἰμι Παῦλος· ἕτερος
δὲ· Ἐγὼ Ἀπολλῶς· ὅχι
σαρκικοί ἐσθε;

5 Τίς ἦν ἐστὶ Παῦλος, τίς
δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι
δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω
ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολ-
λῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς
ἡύξανεν.

7 Ὡς ἥτε ὁ φυτεύων ἐστὶ
τις, ἥτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ
αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ πο-
τίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν
ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν
ἴδιον κόπον.

9 Θεῷ

9 Θεὸς γὰρ ἐσμὲν Συνεργοί·
Θεὸς γεώργιον, Θεὸς οἰκοδομὴ
ἐστὶ.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς
κοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον
τέθεικα, ἀλλ' ἐπεὶ οἰκοδο-
μεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς
ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον
ἔδεῖς δύνασθαι θεῖναι παρὰ τὸν
κειμένον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ
Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ
ἐπὶ τὸν θεμέλιον τῆτον, χρυ-
σόν, ἄργυρον, λίθος τιμίος,
ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἐκάστω τὸ ἔργον φανε-
ρὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα
δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκα-
λύπτεται· καὶ ἕκαστος τὸ ἔργον
ὑποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει
δὲ ἐπ' οἰκοδόμησε, μισθὸν λή-
ψει.

15 Εἴ τις τὸ ἔργον κα-
τακαήσεται, ζημιωθήσεται·
αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ὅπως δὲ
ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς
Θεοῦ ἐστὶ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
φθείρει, φθερεῖ τῆτον ὁ Θεός·
ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν,
οἵτινες ἐστὲ ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπα-
τάτω· εἴ τις δοκεῖ κοφὸς εἶ-
ναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τῷ τῷ,

μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται
κοφός.

19 Ἡ γὰρ κοφία τῷ κόσ-
μῳ τέτη, μωρία παρὰ τῷ
Θεῷ ἐστὶ· γέγραπται γάρ· Ὁ
δρασσόμενος τῆς κοφῆς ἐν
τῇ πανηγύρι αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος
γινώσκει τῆς διαλογισμῆς τῶν
κοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὡς μηδεὶς καυχάσ-
θω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ
ὑμῶν ἐσιν.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε
Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε
κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνα-
τος, εἴτε ἐνεστώτα, εἴτε μέλ-
λοντα· πάντα ὑμῶν ἐσιν.

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ·
Χριστὸς δὲ, Θεός.

Κεφ. δ. 4.

ὍΤΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσ-
θω ἀνθρώπων, ὡς ὑπη-
ρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους
μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς
τις εὑρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον
ἐσιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ,
ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας·
ἀλλ' ἡδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ συν-
οἶδα· ἀλλ' ἕκ ἐν τῇ τῷ δεδι-
κάζωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με,
Κύριός ἐστιν.

5 Ὡς μὴ πρὸ καιρὸς τι
κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύ-
ριος· ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπ-
τά.

τὰ τῷ Σκότῃ· καὶ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ
τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐ-
καστῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, με-
σοχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ
Ἀπολλῶν, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ
γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς
ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ
τοῦ ἐτέρου.

7 Τίς γὰρ Σε διακρίνει;
τί δὲ ἔχεις ὃ ἢ ἐλάβες; εἰ
δὲ καὶ ἐλάβες, τί καυχᾶσαι
ὥς μὴ λαβὼν;

8 Ἦδη κεκοροσμένοι ἐστέ,
ἥδη ἐπληρώσατε· χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελὸν γε
ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς
ὑμῖν Συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμᾶς τῆς ἀποστόλης ἐσχάτης
ἀπέδειξεν ὥς ἐπιθαναλίσ, ὅτι
θάλαρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μαρτοὶ διὰ Χρι-
στον, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς
δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐκδοχοί, ἡ-
μεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχρι τῆς ἁγρῆς ὥρας καὶ
πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
γυμνηζούμεν, καὶ κολαφιζό-
μεθα, καὶ ἀσπλουόμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοι-
δορήμενοι, εὐλόγουμεν· διω-
κόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημώμενοι, πα-

ρακαλῶμεν· ὥς περικαθάρ-
μαίνα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν,
πάντων περὶ ψῆμα ἕως ἁγρῆς.

14 Οὐχ ἐντρέπων ὑμᾶς
γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὥς τέκνα
μη ἀπάτηλὰ νυθεῖω.

15 Ἐὰν γὰρ μυρεῖς παι-
δαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ,
ἀλλ' ἢ πολλὰς παλίας· ἐν
γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τῆ εὐ-
αγγελίᾳ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ ἔν ὑμᾶς,
μιμηταί μη γίνεσθε.

17 Διὰ τῆτο ἔπεμψα ὑ-
μῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον
μη ἀπάτηλόν καὶ πιστὸν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς
ὁδούς μη τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς
πανταχῶ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένῳ δέ
μη πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν
τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θε-
λήσῃ, καὶ γνώσομαι ἢ τὸν λό-
γον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ
τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασι-
λεία τῆ Θεῆς, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγά-
πῃ, πνεύματι τε πρεσβυτέρῳ;

Κεφ. ε'. 5.

Ο ΛΩΣ ἀκτέλει ἐν ἡμῖν
πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία, ἥτις ἠδὲ ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν ὀνομάζεται, ὥς γυναικᾶ
τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιασμένοι ἐστέ, καὶ ἡχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ Λώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν ἔγω τῆτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συν-αχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδόναι τοῖς τοιούτοις τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καυχῆμα ὑμῶν· ἡκοῦσατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε ἅν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς ἐσε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός.

8 Ὡς ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίσγυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ ἐπὶ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίσγυσθαι, εἰάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος· ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γὰρ μοι καὶ τῆς ἑξῶς κρίνειν; Οὐχὶ τῆς ἑσῶς ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τῆς δὲ ἑξῶς ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 6.

ΤΟΛΜΑ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ ἡχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἄγγελοι τοῦ κόσμου κρινῶσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐσε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρινόμεν; μήτι γε βιωτικά;

4 Βιωτικά μὲν ἔν κριτηρίῳ εἰς ἑχρίε, τῆς ἐξεθνημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· ἔτις ἢ ἐσὶν ἐν ὑμῖν. Λοφὸς ἡδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφῷ κρίνεται, καὶ τῆτο ἐπὶ ἀπίστων;

7 Ἡδὴ μὲν ἔν ὅλῳς ἡτίημα ἐν ὑμῖν ἐσὶν, ὅτι κρίματα ἔχετε μετ' ἐαυτῶν· διατὶ ἡχὶ μᾶλλον.

μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί ἔτι
μᾶλλον ἀπογερεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ ἀπογερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀ-
δελφεῖς.

9 Ἡ ἐκ οἷδατε ὅτι ἀδικοὶ
βασιλείαν Θεῦ ἐκκληρονομή-
σουσι; μὴ πλανᾶσθε ὥστε
πόρνοι, ὥτε εἰδωλολάτραι,
ὥτε μοιχοί, ὥτε μαλακοί,
ὥτε ἀρσενοκοῖται,

10 Οὐτε κλέπται, ὥτε
πλεονέκται, ὥτε μέθυσοι, ἐ-
λοιδοροὶ, ἔτι ἄρπαγες βασι-
λείαν Θεῦ ἐκκληρονομήσουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελῆσασθε, ἀλλὰ ἡ-
λιώσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ'
ἐπάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεσιν, ἀλλ' ἐκ ἐγὼ ἐξουσιασ-
θήσομαι ὑπὸ τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα-
σιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶ-
μα ἐκ τῆς πορείας, ἀλλὰ τῷ
Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἡΐρει, καὶ ἡμᾶς ἐξελερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σῶ-
ματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐσιν;
ἅρας ἦν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ,
ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ
γένοιτο.

16 Ἡ ἐκ οἷδατε ὅτι ἐκ κολ-
λώμεν· τῇ πόρνῃ, ἐν σῶμα
ἐσιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμεν· τῷ
Κυρίῳ, ἐν πνεύματι ἐσιν.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
πάν ἀμαρτήματα δὲ εἰς ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος
ἐσιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ
ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει.

19 Ἡ ἐκ οἷδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν
ἁγίου Πνεύματος ἐσιν, ὃ ἐχρεῖ
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἐς ἐκείνων;

20 Ἡ ὁράσθητε γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ
σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τῷ Θεῷ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΕΡΙ δὲ ἃν ἐβράψατέ
μοι, καλὸν ἀνθρώπων
γυναικὸς μὴ ἄπλεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἐκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἐκάστω τὸν ἴδιον ἄν-
δρα ἐχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδίδω-
τω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀ-
νὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἰδίου σώματος ἐκ ἐξουσιάζει,
ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀπογερεῖτε ἀλλή-
λης, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφωνῆ
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε
τῇ

τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ περιεργίζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τῆτο δὲ λέγω κατὰ σφύζωσιν, ἢ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἰδίον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν ἕτως, ὃς δὲ ἕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς εἶναι εἶναι μείνωσιν ὡς καὶ γὰρ.

9 Εἰ δὲ ἢ ἐκκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γάμῃσιν ἢ πυρῇσιν.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παρὰ γέλλω ἢ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἅπαμ, ἢ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἀλλοτρίῳ· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, ὅτι ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν.

14 Ἡγιασμένοι γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγιασμένη ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκαθάρτα ἐστὶ· νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· ἢ δεδωλωται ὁ ἀδελφὸς ἡ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἐκάσω ὡς ἐμέρισε ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, ἕτω περιπατεῖτω· καὶ ἕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιελημμένους τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυσσίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιεμμένεσθω.

19 Ἡ περίομη οὐδὲν ἐστὶ, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστὶν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δόλος ἐκλήθη; μὴ σοὶ μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλευθερὸν γενέσθαι, μάλλον χρήσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δούλος, ἀπελευθερὸς Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθερὸς κληθεὶς, δούλος ἐστὶ Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγήν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμεν δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένους.

μέν^Θ ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω ὅτι τὺτο καλὸν ὑπάρχει διὰ τὴν ἐνεσῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ ὅτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτηί λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτηί γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἥμικρ^{ες}· καὶ εἰ γήμη ἢ παρθέν^Θ, οὐχ ἥμικρ^ε. Θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τὺτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσαλμέν^Θ· τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τῷτῳ, ὡς μὴ καίπα· χρώμενοι· παρὰ τὸ σχῆμα τῇ κόσμῳ τῷτῳ.

32 Θέλῳ δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμ^Θ μεριμνᾷ τὰ τῇ Κυρίῳ, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ.

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τῇ κόσμῳ, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται ἡ γυνή καὶ ἡ παρθέν^Θ. Ἡ ἄγαμ^Θ μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσατα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

35 Τὺτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέλω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάσως.

36 Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τῇ παρθένῳ αὐτῇ νομίζει, εἰ ἢ ὑπέρακμ^Θ, καὶ ὅτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὁ θέλει ποιεῖται, οὐχ ἀμαρτάνει· γαμήτωσαν.

37 Ὅς δὲ ἔσηκεν ἐδραῖ^Θ ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τῇ ἰδίᾳ θελήματι^Θ, καὶ τὺτο κερικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἐαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὡς καὶ ὁ ἐκταμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκταμίζων, κρεῖσσοι ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεσται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· εἰ δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστίν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριώτερα δὲ ἐστίν εἰ ὅτῳ μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η'. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχοντες· ἡ γὰρ φύσις, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινώσκειν.

3 Εἰ

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἔτι ἔγνωσται ὑπ' αὐτῆς.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι ἡδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι ἡδεῖς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν ἡρανοῖς, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί.)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ ἧ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' ἧ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῆς.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδωλοῦ ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίει, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενὴς ἕσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς ἡ παρῖσησι τῷ Θεῷ· ἥτε γὰρ εἰάν φάγωμεν, περισσεύομεν· ἥτε εἰάν μὴ φάγωμεν, ὑστερήμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενήσιν.

10 Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, ἢ καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῆς ἀσθενὴς ὄντι οἰκοδομηθῆσθαι εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω δὲ ἀμαρτάνετε

εἰς τῆς ἀδελφῆς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνειδήσιν ἀσθενήσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μὴ, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μὴ σκανδαλίσω.

Κεφ. θ'. 9.

Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; ἢ καὶ εἰμὶ ἐλεύθερος; ἢ καὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μὴ ὑμεῖς ἐσε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις ἢ καὶ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐσε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουν, αὕτη ἐστὶ.

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς σφαλεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτιέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τῆ καρποῦ αὐτῆς ἢ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τῆ γάλακτος τῆς ποιμένης ἢ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν

9 Ἐν ἡγὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φημί-
σεις βοῦν ἀλοῶναι. Μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως
λέγει· Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐξέρ-
χῃ, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ
ἀροῦριων ἀροῦριζαι· καὶ ὁ ἀλοῶν
τῆς ἐλπίδος αὐτῇ μετέχειν,
ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ
πνευματικὰ ἐσπεύραμεν, μέλα
εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ
θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας
ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον
ἡμεῖς; ἀλλ' οὐχ ἐχρησάμε-
θα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ
πάντα γένομεν, ἵνα μὴ ἐσκο-
πήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγε-
λίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ
ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱερῆ
ἐσθίσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ
προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστη-
ρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέ-
λαξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κατ-
αγγέλλουσιν, ἐκ τῆ εὐαγγελίᾳ
ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ ἠδενί ἐχρη-
σάμην τύτῳ. Οὐκ ἔβραψα
δὲ ταύτα, ἵνα ἦτω γέννηται ἐν
ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον
ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου
ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζω-
μαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα·
ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικεῖναι·

οὐαὶ δέ μοι ἐστίν, εἰ μὴ εὐ-
αγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο
πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ
ἄκων, οἰκονομίαν πεπείσμεναι.

18 Τίς ἂν μοι ἐστὶν ὁ μισ-
θός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀ-
δάπανον θῆσω τὸ εὐαγγέλιον
τῷ Χριστῇ, εἰς τὸ μὴ κατα-
χρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ἂν ἐκ
πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδή-
λωσα, ἵνα τῆς πλεονίας κερ-
δήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰου-
δαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰου-
δαίῳ κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νό-
μον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τῆς
ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνο-
μος, (μὴ ὦν ἀνομος Θεῷ,
ἀλλ' ἐννομος Χριστῷ) ἵνα
κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέ-
σιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τῆς ἀσ-
θενείας κερδήσω· τοῖς πᾶσι
γένονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως
τινὰς σώσω.

23 Τῆτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
εὐαγγέλιον, ἵνα συνκοινωνὸς
αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν
σαδὶ τρέχοντες, πάντες μὲν
τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον; Οὕτω τρέχειτε ἵνα
καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος,
πάντα ἐγκρατεῖν· ἐκεῖνος
μὲν

μὲν ἔν ἵνα φθαρτὸν σέφανον
λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν ἔτω τρέ-
χω, ὡς ἔκ ἀδήλων· ἔτω
πυκλεύω, ὡς ἔκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μὴ
τὸ ῥωμα, καὶ δουλαγωγῶ· μὴ-
πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς
ἀδόκιμὸς γένωμαι.

Κεφ. ι. 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέ-
λην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς
θαλάσσης διήλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μω-
σῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφελῇ
καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πό-
μα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον
γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολλη-
θῆσης πέτρας· ἥ δὲ πέτρα
ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' ἔκ ἐν τοῖς πλείο-
σιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός·
κλιεσρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν
ἐτενέθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, κα-
θὼς κηκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μὴδὲ εἰδωλολάτραι γί-
νεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς
γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
φαεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν
παίζειν.

8 Μὴδὲ πορνεύωμεν, κα-

Ε Ε

θὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν,
καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκο-
σίτρεῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν
Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν
ὄψεων ἀπώλοντο.

10 Μὴδὲ γογγύζειτε, καθὼς
καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ
ἀπώλοντο ὑπὸ τῆ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι
συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ
πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς ἧς τὰ
τέλη τῶν αἰώνων καθήνησεν.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἐσάναι,
βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς ἔκ
εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος·
πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς ἔκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύ-
νασθε, ἀλλὰ ποιήσει ὑμῖν τὸ
πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκδοσιν, τῇ
δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι.

16 Τὸ πολήριον τῆς εὐλο-
γίας ὁ εὐλογῆμεν, ἡ καὶ κοι-
νωνία τῇ αἱματίᾳ τοῦ Χριστοῦ
ἐσιν· τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν,
ἡ καὶ κοινωνία τῇ ῥώματι τοῦ
Χριστοῦ ἐσιν·

17 Ὅτι εἰς ἄρτον, ἐν ῥώ-
μα, οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ
πάντες ἐκ τῆ ἐνὸς ἁγίας μετέ-
χομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
κατὰ

κατὰ χάριν· ἡχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τῇ θυσιασθείᾳ εἰσὶ ;

19 Τί ἔν φημι ; ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστίν ; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστίν ;

20 Ἄλλ' ὅτι ἂ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ ἡ Θεῶ· ἢ θέλων δὲ ὑμᾶς κοινωνῆς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίῳ πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων· ἢ δύνασθε τραπέζης Κυρίῳ μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἡ παρὰ ζηλωμεν τὸν Κύριον ; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν ;

23 Πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' ἢ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' ἢ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἐαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοιντες διὰ τὴν συνειδήσιν.

26 Τῇ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παραβιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοιντες διὰ τὴν συνειδήσιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνειδήσιν· τῇ

γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνειδήσιν δὲ λέγω ἡχὶ τὴν ἐαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τῇ ἐτέρῃ· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μὴ κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως ;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημῶμαι ὑπὲρ ἢ ἐγὼ εὐχαρισῶ ;

31 Εἴτε ἔν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεῷ ποιεῖτε.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῷ.

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια'. 11.

ΜΙΜΗΤΑΙ μὴ γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστῷ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μὴ μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστῷ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ ποσειυχόμενος ἢ προσφηλεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προσφηλεύουσα ἀκαταλύπῃ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει

αισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς·
ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξ-
υρημένῃ.

6 Εἰ γὰρ ἢ κατακαλύπτε-
ται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ
αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι
ἢ ξυράσθαι, κατακαλύπτεσθω.

7 Ἄνθρωπος μὲν γὰρ ὡς ὁφεί-
λει κατακαλύπτεσθαι τὴν κε-
φαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
υὑπάρχων· γυνή δὲ δόξα ἀν-
δρός ἐστιν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐκ γυ-
ναικός, ἀλλὰ γυνή ἐκ ἀνδρός.

9 Καὶ γὰρ ὡς ἐκλήσθη ἁ-
νὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
γυνή διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὁφείλει ἡ
γυνή ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς, διὰ τῆς ἁγίας.

11 Πλὴν ἥτε ἄνθρωπος χωρὶς
γυναίκος, ἥτε γυνή χωρὶς
ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὡς περὶ γὰρ ἡ γυνή ἐκ
τῆ ἀνδρός, ἥτω καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τῆς γυναίκος· τὰ δὲ πάντα
ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρι-
νάτε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα
ἀκατακαλύπτῃ τῷ Θεῷ
προσεύχεσθαι;

14 Ἡ δὲ αὐτὴ ἡ φύσις
διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἄνθρωπος μὲν
ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ.

15 Γυνή δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα
αὐτῇ ἐστὶν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ
περιβολαίης δέδοται αὐτῇ;

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλό-
νηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην

συνήθειαν ὡς ἔχομεν, εἰδὲ αἱ
ἐκκλησιάζει τῷ Θεῷ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων
ὡς ἐπαινῶ, ὅτι ὡς εἰς τὸ
κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτιον
συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερ-
χομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
υὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πεισεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν
ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φα-
νεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων ἡν ὑμῶν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὡς ἐστὶ Κυριακὸν
δεῖπνον φατεῖν.

21 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ
φατεῖν· καὶ ὅς μὲν πτωχὸς, ὅς
δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας ὡς ἔ-
χετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν;
ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
καταφρονεῖτε, καὶ κατααἰσχύνετε
τῆς μὴ ἔχουσας; τί ὑμῖν εἴ-
πω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τῷ ταῖς;
ὡς ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον
ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδα-
κα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδωτο,
ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαρισήσας ἔ-
κλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φά-
γετε· τὸ μὴ ἐστὶ τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλάμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον,

ριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τῆτο τὸ ποιεῖριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τῆτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὅσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τῆτον, καὶ τὸ ποιεῖριον τῆτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἅχρεις ἢ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἡ πίνῃ τὸ ποιεῖριον τῷ Κυρίῳ ἀναξίως, ἔνοχός ἐσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ ὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποιεῖριου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τῆτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὸς διεκρίνομεν, ἢ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τῷ Κυρίῳ παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡς, ἀδελφοί μου, συνέρχομεν εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν ᾧ χωρὶς ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διαφύρομαι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, ἢ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἶδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδῶλα καὶ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἡδεῖς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέλει ἀνάθεμα Ἰησοῦν καὶ ἡδεῖς δύνασθαι εἰπεῖν Κόρινθον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 Καὶ διαίρεσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 Καὶ διαίρεσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ᾗσιν.

7 Ἐκάσῳ δὲ δίδοται ἡ φανερώσις τῷ Πνεύματι πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἐτέρῳ δὲ πίσις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ

τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίνῃ ἰδίᾳ ἐκάσῳ καθὼς βύβηται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ Σῶμα ἐν ἑσὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τῇ Σώματι τῇ ἐνός, πολλά ὄντα, ἐν ἑσὶ Σῶμα· ὅτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν Σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἐν Πνεῦμα ἐπολίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ Σῶμα ἓκ ἑσὶν ἐν μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ ὡς· Ὅτι ἓκ εἰμὶ χεῖρ, ἓκ εἰμὶ ἐκ τοῦ Σώματος· ἢ παρὰ τῆτο ἓκ ἑσὶν ἐκ τοῦ Σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὅς· Ὅτι ἓκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἓκ εἰμὶ ἐκ τῇ Σώματι· ἢ παρὰ τῆτο ἓκ ἑσὶν ἐκ τῇ Σώματι;

17 Εἰ ὅλον τὸ Σῶμα ὀφθαλμός, πῶς ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, πῶς ἡ ὁσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάσῳ αὐτῶν ἐν τῷ Σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλῳ, πῶς τὸ Σῶμα;

20 Νυνὶ δὲ πολλά μὲν μέλη, ἐν δὲ Σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· Χρεῖαν ἔχω ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· Χρεῖαν ὁμῶν ἢ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον τὰ δοκῆντα μέλη τοῦ Σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐσι.

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμότερα εἶναι τῇ Σώματι, τῇ τοῖς τιμὴν περισσοτέρην περιλήθημεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέρην ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρεῖαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ Σῶμα, τῷ ὑπερῷντι περισσοτέρην δὲς τιμὴν.

25 Ἴνα μὴ ἡ Σχίσμα ἐν τῷ Σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνάσι τὰ μέλη.

26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλῳ, Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, Συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε Σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ὅς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἑπεὶ καὶ δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀνιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοί; μὴ πάντες δυνάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχοντες ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις

γλώσσαις λαλήσι; μὴ πάν-
τες διερμηνεύουσι;

31 Ζηλήτε δὲ τὰ χαρίσ-
ματὰ τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
δείκνυμαι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
γέγονα χαλκὸς ἤχων, ἢ κύμ-
βαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖ-
αν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάν-
τα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ
ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίσιν,
ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, ἡδὲν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν
παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθῇσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, ἡδὲν ὠφελῆμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ἐζη-
λοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύε-
ται, οὐ φυσιοῦται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, ἐζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται,
οὐ λογιζέται τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδι-
κίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα θέλει, πάντα πι-
στεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ὑδέποτε ἐκ-
πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖται,
καταργηθήσονται· εἴτε γλώσ-
σαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις,
καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκο-
μεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύο-
μεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέ-
λειον, τότε τὸ ἐκ μέρους κατ-
αργηθήσεται.

11 Ὅτε ἡμῖν νῆπιον, ὡς
νήπιον ἐλάλην, ὡς νῆπιον
ἐφρόνην, ὡς νῆπιον ἐλοιζό-
μην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατ-
ήρσηκα τὰ τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι'
ἐσόπριον ἐν κινίσματι, τότε δὲ
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε
δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐ-
πεγνωσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις,
ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦ-
τα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀ-
γάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγά-
πην, ζηλοῦτε δὲ τὰ
πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα
προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση,
ἐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ· ἡδὲ γὰρ ἀκούει,
πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση,
ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προ-
φητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς
λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ
ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ
ὁ

ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός ἐστι μὴ διερχομένου, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομηθῇ ἐν λόγῳ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἐάν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐάν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθῶρα, ἐάν διασολῇ τοῖς ψυχούσι μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλόμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐάν ἄδηλον φωνὴν ἰσχυρίζῃ, τίς παρ-ασκευάσεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐάν μὴ εὐσημον λόγον δώτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλόμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἄερα λαλῆντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ ἡδὲν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐάν ἢ μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλήντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευματῶν, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση, προσευχέσθω ἵνα διερχομένου.

14 Ἐάν γὰρ προσεύχω-

μαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί ἢν ἐστὶ; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.

16 Ἐπεὶ ἐάν εὐλογῇς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τῆς ἰδιότητος, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαρισεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαρισῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τῆς νοῦς μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλος κατηχήσῃ, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιῶζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τῆς πόλεως, καὶ ἡδ' ἕτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος.

22 Ὡς αἱ γλώσσαις εἰς ἡμεῖς εἰσιν, ὡς τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἢ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐάν ἢ συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες

πάντες γλώσσαις λαλώσιν, εἰσελθῶσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐρῶσιν ὅτι μαίνεσθε ;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσελθῇ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων.

25 Καὶ ἔτω τὰ κρυπιά τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεσθαι· καὶ ἔτω πεισὼν ἐπὶ πόρῳπον, προσκυνήσῃ τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστίν.

26 Τί ἢ ἐσιν, ἀδελφοί ; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέτρον· καὶ εἰς διερμηνεύετω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνεύτης, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθηθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν ὑποτάσσεται.

33 Οὐ γὰρ ἐσιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσασθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλωσιν, ἐν οἴκῳ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς ἐπερωτάτωσαν· αἰσχροὺν γὰρ ἐστὶ γυναῖξιν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν ; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν ;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιβινασκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τῷ Κυρίῳ εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω.

39 Ὡστε, ἀδελφοί, ζητεῖτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε. 15.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὁ εὐηγγελιστάς μιν ὑμῖν, ὁ καὶ παρέλαβεν, ἐν ᾧ καὶ ἐσηκάλει·

2. Δι' ἧ καὶ ζῶξεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελιστάς μιν ὑμῖν εἰ κατέχευε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν

ἀμαρτηῶν ὑμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα·

6 Ἐπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ κοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ὥφθη Ἰακώβω· εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἐσχαίον δὲ πάντων, ὡς περὶ τῷ ἐκτενώματι, ὥφθη καὶ μοί.

9 Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὅς ἐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάρις δὲ Θεοῦ εἰμι ὁ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐβλήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· ἐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τῷ Θεῷ ἡ ὣν ἐμοί·

11 Εἴτε ἂν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ἔτω κηρύσσομεν, καὶ ἔτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν οἱ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, ἡ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα

ὑμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τῷ Θεῷ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τῷ Θεῷ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν αὐτὸς ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, ἡ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαίᾳ ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἀρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλονται.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτεροι ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ἔτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοί, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἐσχλην καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασι-
λεύειν, ἄχρῃς ἢ ἂν θῇ πάντας
τῆς ἐχθρῆς ὑπὸ τῆς πόδας
αὐτοῦ.

26 Ἐσχαλῶ ἐχθρὸς καλ-
αρεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν
ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν
δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακ-
ται, δηλὸν ὅτι ἐκτός τῃ ὑπο-
τάσσῃ αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐ-
τῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς
ὁ ὡς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτά-
σσῃ αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ
ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πάνσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ
βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν νεκ-
ρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ ἢ ἐλείρον-
ται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύο-
μεν πάνταν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνή-
σκω, νῆ τὴν ὑμέτεραν καύ-
χησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθη-
ριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τι μοι
τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ ἢ ἐλεί-
ρονται; Φάτωμεν καὶ πῶμεν·
αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθεί-
ρουν ἡθὴ χρῆσθ' ὁμιλίαι
κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ
μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ
Θεὸς τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντρο-
πὴν ὑμῶν λέγω.

35 Ἄλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς
ἐλείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ
ζῶματι ἔρχονται;

36 Ἀφρον, ὡς ὁ σπείρεις,
ἢ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀπο-
θάνῃ.

37 Καὶ ὁ σπείρεις, ἢ τὸ
ζῶμα τὸ φενησόμενον σπεί-
ρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ
τύχοι, ῥίτις, ἢ τινα τῶν
λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δι-
δωσι ζῶμα καθὼς ἠθέλησε,
καὶ ἐκάσῳ τῶν σπερμάτων τὸ
ἴδιον ζῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σάρξ, ἡ αὐ-
τῇ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν
σάρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
σάρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύ-
ων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ ζῶματα ἐπεράνια,
καὶ ζῶματα ἐπίγεια· ἄλλ' ἑ-
τέρα μὲν ἡ τῶν ἐπερανίων δό-
ξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπίγειων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ
ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη
δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέ-
ρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις
τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθο-
ρᾷ, ἐλείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
ἐλείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν
ἀσθενείᾳ, ἐλείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται ζῶμα ψυχι-
κόν, ἐλείρεται ζῶμα πνευμα-
τικόν· ἐξὶ ζῶμα ψυχικόν, καὶ
ἐξὶ ζῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται·
Ἐγένετο

Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιόν.

46 Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευμαλικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευμαλικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

48 Οἱ ὁ χοϊκός, τοῖς τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἱ ὁ ἐπηρεάζοντες, τοῖς τοι καὶ οἱ ἐπηρεάζοντες.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆ χοϊκῆς, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆ ἐπηρεάζοντος.

50 Τῆτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι Σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδὲ, μυσηρίον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν ἐ κοιμηθησόμεθα· πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα.

52 Ἐν αὐτῷ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ Σάλπιγι· Σαλπίζει γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τῆτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τῆτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ

τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκην.

55 Πῦς ὁ, θάνατε, τὸ κέντρον; Πῦς ὁ, ἄδην, τὸ νικῶν;

56 Τὸ δὲ κέντρον τῇ θανάτῳ, ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νικῶν διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγαπῆται, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τῆ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ἢ καὶ ἔστι κενός ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. 16.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τῆς ἀγίας, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλιλίας, ἔγω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν Σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτοῦ τιθέτω, θησαυρίζων ὅτι ἂν εὐδοῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, ἔς εἴαν δοκιμάσῃτε δι' ἐπιστολῶν, τῆς πᾶσι ἀποπελκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον τῇ κατὰ μέ πορεύεσθαι, ὅταν ἐμοὶ πορεύονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς

μᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω·
(Μακεδονίαν γὰρ διερχομαι.)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν
παράμενῶ, ἢ καὶ παραχει-
μάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμ-
ψῃτε ἢ εἰς πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑ-
μᾶς, εἰς ὃ Κύριον ἐπιτρέπη.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ
ὥς τῆς πενήτηκος ἥτης.

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνέστη
μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀνι-
κείμενοι πολλοί.

10 Ἐάν δὲ ἔλθῃ Τιμό-
θεος, βλέπετε ἵνα ἀφόδως γέ-
νηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔρπον
Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μὴ τις ἦν αὐτὸν ἐξη-
θενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐ-
τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς
μας· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τῷ
ἀδελφῷ, πολλὰ παρεκάλεσα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ πάντως
ἢ καὶ ἦν θέλημα· ἵνα νῦν ἔλθῃ·
ἐλεύσεσθαι δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήθετε ἐν
τῇ πίσει, ἀνδρίζεσθε, κραται-
ῷσθε.

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ
γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν

Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν
τοῖς ἁγίοις ἑτάξαν ἑαυτοῦς·

16 Ἴνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ-
σησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ
τῷ συνεργῶν καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρ-
ουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φερηνάτη
καὶ Ἀχαΐκῃ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑ-
σέρημα ἔτοι ἀτεπλήρωσαν·

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐ-
μὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπι-
λινώσκετε ἢ τῆς τοιούτης.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· Ἀσ-
πάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολ-
λὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα,
σὺν τῇ καὶ οἶκον αὐτῶν ἐκ-
κλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλῃ.

22 Εἴ τις ἢ φιλεῖ τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνά-
θεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μὴ μετὰ
πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρῶτη ἐ-
πίγραφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ
Στεφανᾶ, καὶ Φερηνάτη,
καὶ Ἀχαΐκῃ, καὶ Τιμοθέου
Ἐν σίχοις αὐτοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΤΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματι Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῇ τῇ ἡσὴ ἐν Κορίνθῳ, ὡς τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς ἔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως.

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τὸς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλέμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, ἔτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργημένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομε· εἴτε παρακαλέμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν.

7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοὶ ἐσε τῶν παθημάτων, ἔτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀλγνεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβασθήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥς ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τι ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐξείροντι τὴν νεκρῶν.

10 Ὃς ἐκ τῆλικῆς θανάτου ἐρρύσασθαι ἡμᾶς, καὶ ῥύεσθαι· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεσθαι.

11 Συνυπεργνήσαντες καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εὐκρινείᾳ Θεοῦ, ἢ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεκράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ὅ ἃ ἀναπνύσκειται

κεῖτε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιθήσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ ποιοθήσῃ ἐβηλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε.

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προκεμνηθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τῆτο ὃν βηλεύομεν, μῆτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἂν βηλεύομαι, κατὰ σάρκα βηλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ ἢ ἢ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἔκ ἐγένητο ναὶ καὶ ἢ.

19 Ὁ γὰρ τῷ Θεῷ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμῆ καὶ Σιλβανῆ καὶ Τιμοθέου, ἔκ ἐγένητο ναὶ καὶ ἢ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς ὁ ὢν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος

ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἀρραβάναν τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλεῖμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, ἔκ ἐτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χάριτος ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ δὲ ἐμαυτῷ τῆτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπημένος ἐξ ἐμῆ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τῆτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· ποιοθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ὅτι ἔχω περισσώτερος εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δὲ τις λελύπηκεν, ἔκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιθυμία αὐτῇ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων.

7 Ὡς τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς

ὕμᾱς χαρίσασθαι, καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσότηρι λύπῃ καὶ ἀποθῇ ὁ τοιοῦτος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τὸτο γὰρ καὶ ἐβραψα, ἵνα γινῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

10 Ὡς δὲ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τί κεχαρισμαι, ὃ κεχαρισμαι δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

11 ἵνα μὴ πλεονεκλήθωμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· ἡ γὰρ αὐτὴ τὰ νοήματα ἀνοήμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγελίον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένους ἐν Κυρίῳ,

13 Οὐκ ἔσχγκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι μὴ, τῷ μὴ εὐρεῖν με τίτον τὸν ἀδελφόν μὴ· ἀλλὰ ἀπολαζάμενοι αὐτοῖς, ἐξηλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτῇ φανερῶν δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ.

15 Ὅτι Χριστὸς εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις.

16 Οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;

17 Οὐ γὰρ ἐσμὲν, ὥς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες τὸν λό-

γον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὥς ἐξ ἐπιληκρινείας, ἀλλ' ὥς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλῶμεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν ἐαυτῆς συνιστάνειν; εἰ μὴ χρῆζομεν, ὥς τινες, κυριακῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν κυριακῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

3 Φανερόμενοι ὅτι ἐστὶ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἡμέλει, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντι· ἢ ἐν πλάξιν λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλάξιν καρδίας σκευαίς.

4 Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀφ' ἐαυτῶν λογίσασθαι τι, ὥς ἐξ ἐαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

6 Ὅς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόντες καινῆς διαθήκης, ἢ γράμματι, ἀλλὰ πνεύματι· τὸ γὰρ γράμμα ἐποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐνέλιπται ἐν λίθοις, ἐβλήθη ἐν δόξῃ, ὥς μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τῆς ἡμῶν Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν

δόξαν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, τὴν καθαρῇμένην·

8 Πῶς ἔχι μᾶλλον ἡ διακονία τῷ πνεύματι· ἔσαι ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς καθαρῆσεως, δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ ἡδὲ δεδοξασαι τὸ δεδοξασμένον, ἐν τῷ τῷ μέρει, ἔσκεν τῆς ὑπερβολῆς δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καθαρῷμενον, διὰ δόξης· πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχόντες ὅν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρῶμεθα.

13 Καὶ ἡ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τῆς ἡσυχίας Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τῷ καθαρῇμένῳ.

14 Ἄλλ' ἐπαρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρει γὰρ τῆς Σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καθαρῇται.

15 Ἄλλ' ἕως Σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκειαι Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιζεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦ-

μα ἔστι· ὃ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπιριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος·

Κεφ. δ'. 4.

ΙΑ τῷτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλεήθημεν, ἡκ ἐκκακῶμεν·

1 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπλὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπαθῶντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

2 Εἰ δὲ καὶ ἐσι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

3 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τῇ αἰῶνι τῇτι ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάζει αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

4 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, ὁμολογῶντες ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

5 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῆς φῶς λαμβάνει, ὃς ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ-

σεως

σεως τῆς δόξης τῷ Θεῷ ἐν
προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν
τῆτον ἐν ὄσρακίνοις κεύεσιν,
ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιδόμενοι,
ἀλλ' ἡσυχώμενοι· ἀπορέ-
μενοι, ἀλλ' ἡ ἐξαπορέμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' ἡ ἐλ-
κταλκεπόμενοι· καταβαλλό-
μενοι, ἀλλ' ἡ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νεκρῶσιν
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
φανερῶθῃ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα
διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ φανερῶθῃ ἐν τῇ θνητῇ
σαρξὶ ἡμῶν.

12 Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν
ἡμῖν ενεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν
ὑμῖν.

13 Ἐχούμεν δὲ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ
γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ
ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύο-
μεν, διὸ καὶ λαλῶμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐφείρας
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς
διὰ Ἰησοῦ ἐφερεῖ, καὶ παραστή-
σει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑ-
μᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ
διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐ-
χαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν
δόξαν τοῦ Θεοῦ.

F f 2

16 Διὸ ἡ ἐκκακῶμεν·
ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄν-
θρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
ἔσωθεν ἀνακαινίζεται ἡμέρα καὶ
ἡμέρα.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα
ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν,
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβο-
λὴν, αἰώνιον βάρους δόξης
κατεργάζεται ἡμῖν.

18 Μὴ σκοπνύων ἡμῶν
τὰ βλέπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ
βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλέπο-
μενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ
βλεπόμενα, αἰῶνα.

Κεφ. ε'. 5.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι
ἐὰν ἡ ἐπίβουλος ἡμῶν
οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ,
οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν,
οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον
ἐν τοῖς ἡερανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῷ γενά-
ζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ
ἐξ ἡρανοῦ ἐπεπύσσασθαι ἐπι-
ποθύντες.

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, ὡς
γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ
σκήνῳ γενάζομεν βαρύνμενοι·
ἐπειδὴ ἡ θέλομεν ἐκδύσασθαι,
ἀλλ' ἐπεπύσσασθαι, ἵνα κατα-
παθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος
ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῆτο, Θεός, ὁ
καὶ δὴς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνεύματος.

6 Θαρρύντες ἡν πάντοτε,
καὶ εἰδότες ὅτι ἐκδημῶντες ἐν
τῷ

τῷ Σάματι, ἐκδημῆμεν ἀπὸ
τῆ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περι-
πατοῦμεν, ἢ διὰ εἵδους.)

8 Θαρρῶμεν δὲ, καὶ εὐδο-
κῆμεν μάλλοι ἐκδημῆσαι ἐκ
τῆ Σάματι, καὶ ἐκδημῆσαι
πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμημέθα,
εἴτε ἐκδημῶντες, εἴτε ἐκδημῶν-
τες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τὴς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τῆ
βήματι τῆ Χριστοῦ, ἵνα κο-
μίσθῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ
Σάματι, πρὸς ἃ ἔπρεξεν,
εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες ὅτι τὸν φόβον
τῆ Κυρίου, ἀνθρώπου πείθο-
μεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα·
ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς Συνει-
δήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἐαυτοὺς
Συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀ-
φορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχῆ-
ματι ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε
πρὸς τῆς ἐν προσώπῳ καυ-
χωμένους, καὶ ἡ καρδίᾳ.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν,
Θεῷ· εἴτε Σωφρονῶμεν, ὑμῖν·

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ Συνέχει ἡμᾶς·

15 Κρίναντας τῆτο, ὅτι εἰ
εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἐαυτοῖς ζῶσιν,
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ὑπο-
θανόντι καὶ ἐφεθέντι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τῆ νῦν
ἠδὲνα οἶδαμεν κατὰ Σάρκα·
εἰ δὲ καὶ ἐνώκαμεν κατὰ Σάρ-
κα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν ἡμεῖς
γινώσκουμεν.

17 Ὡς εἴ τις ἐν Χριστῷ,
καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν, ἰδὲ γέγονε καινὰ
τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τῆ
Θεοῦ τῆ καταλλάξεως ἡμῶν
ἐκτελεῖται διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
δόξης ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς
καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν
Χριστῷ, κόσμον καταλλάσσειν
ἐαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ
δέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον
τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ ἦν πρεσ-
βεύομεν, ὡς τῆ Θεοῦ παρα-
καλῆσι δι' ἡμῶν· δεόμεθα
ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ
Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνώσας
ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρ-
τίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γι-
νώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

Κεφ. σ'. 6.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ
δὲ καὶ παρακαλῶμεν μὴ
εἰς κενὸν τὴν χάριν τῆ Θεοῦ
δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καίρω δεκ-
τῷ ἐπήκησά σου, καὶ ἐν ἡμέ-
ρᾳ Σωτηρίας ἐβοήθησά σου·
ἰδὲ νῦν καίρω εὐπρόσδεκ-
τον.

7^Θ, ἰδὲ νῦν ἡμέρα ζωηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτὴς ὡς Θεῷ διακονοῖ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις·

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀρρυθνίαις, ἐν νηθείαις·

6 Ἐν ἀνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ·

7 Ἐν λόῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεῷ, διὰ τῶν ὑπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης, καὶ αἰτίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλάστοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιβιωσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδὲ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες ὡς πτωχοὶ, πολλὰ δὲ πληθίζοντες ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ σῶμα ἡμῶν ἀνέωξε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς ἑπλάγχνοις ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀνίμω-

θίαν, ὡς τέκνοις λείω, πλάτυνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγῆτες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχή δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς ἑσκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελιάλ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστῳ;

16 Τίς δὲ συναλλάξις ναῷ Θεῷ μετ' εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεῷ ἐσε ζώντες· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσων αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάριον μὴ ἅπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑΥΤΑΣ ἃν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτὴς ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματι, ἐπιτελήντες ἀνωσύγην ἐν φόβῳ Θεῷ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς ἡδένα ἠδικήσαμεν, ἡδένα ἐφθείραμεν, ἡδένα ἐπλεονεκρήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατὰκρισιν λείω· προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐσε εἰς τὸ

τὸ συγκαποθακῆν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπληρώμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάντῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, ὑδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσις ἢ ἑαρεῖα ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τῆς ταπεινότητος, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρησίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρησίᾳ αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρακληθῆναι ἐφ' ὑμῶν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ἀδυσμένον, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἢ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμέλομαι· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἔκειντή, εἰ καὶ πρὸς ὄραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μελάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μελάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τῇ κόσμῳ λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδὼν γὰρ αὐτὸ τοῦτο

τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃ κατεργάσασθαι ὑμῖν σωτηρίαν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀθανάτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτὴς ἀγνὸς εἶναι ἐν τῷ πειρασμῷ.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, ὅχι εἵνεκεν τῇ ἀδικήσαν· 13· ὅχι εἵνεκεν τῇ ἀδικηθεί· 14· ἀλλ' εἵνεκεν τῇ φανερωθῆναι τὴν σωτηρίαν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τῇ Θεῷ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλημέθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχηται, ἢ κατήσχύνθη· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ἢ τω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτῳ, ἀλήθεια ἐγενήθη.

15 Καὶ τὰ σπλαγχνὰ αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἴσιν, ἀναμνησασκόμενοι τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ διαίρῳ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η'. 8.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τῇ Θεῷ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· 2 Ὅτι

2. Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεΐα τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεΐα αὐτῶν ἐπερίσ-
σευσεν εἰς τὸν πλῆτον τῆς
ἐπιλότῃ αὐτῶν.

3. Ὅτι κατὰ δύναμιν (μάρ-
τυροῦ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαί-
ρετοι.

4. Μετὰ πολλῆς παρα-
κλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν
χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοῦς ἁγίους,
δέξασθαι ἡμᾶς.

5. Καὶ ὡς καθὼς ἠλπίσα-
μεν, ἀλλ' ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρῶ-
τον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῶν διὰ
θελήματι Θεοῦ.

6. Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡ-
μᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προει-
ήρξατο, ἔτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς
ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ
περισεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ
γνώσει, καὶ πίστει Κυρίου, καὶ
τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ,
ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι
περισεύητε.

8. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων Κυρίου,
καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων.

9. Γινώσκετε γὰρ τὴν χά-
ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπλώχευ-
σε, πλῆσαι ὧν ἵνα ὑμεῖς τῇ
ἐκείνῃ πτωχεῖᾳ πλησθῆτε.

10. Καὶ γινώμην ἐν ταύτῃ
δίδωμι· τῆτο γὰρ ὑμῖν Συμ-

φέρει, οἱ τινες ἢ μόνον τὸ ποι-
ῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προ-
ετήρξατο ἀπὸ πέρουςι.

11. Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ
ἡ προθυμία τῇ θέλειν, ἔτω
καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τῇ ἔχειν.

12. Εἰ γὰρ ἡ προθυμία
πρόκειται, καθὼς εἰς ἔχη τις,
εὐπρόσδεκτος, ἢ καθὼς ἐκ ἔχει.

13. Ὅθεν γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄν-
εσις, ὑμῖν δὲ διψίς· ἀλλ'
ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ
τὸ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑσέρημα.

14. Ἴνα καὶ τὸ ἐκείνων πε-
ρίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν
ὑσέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης.

15. Καθὼς γέγραπται· Ὅ-
τὸ πολὺ, ἐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ
τὸ ὀλίγον, ἐκ ἡλαττώθη.

16. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ
διδόντι τὴν αὐτὴν Κυρίαν ὑ-
πὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

17. Ὅτι τὴν μὲν παρα-
κλῆσιν ἐδέξατο· Κυριαιότερος
δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξ-
ῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18. Συνεπέμφαμεν δὲ μετ'
αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ὃς ὁ ἐπαι-
νῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

19. (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ-
κλησιῶν Συνέκδημος ἡμῶν,
σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ δια-
κονημένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
αὐτὴν τοῦ Κυρίου δόξαν, καὶ
προθυμίαν ὑμῶν.)

20. Στελλόμενα

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃαι ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονημένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ ἡ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων·

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλὰκις ᾤκησάμεν ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ ᾤκησιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινὸς ἡμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστῇ.

24 Τὴν ἣν ἐνδείξιν τῆς ἐγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτῆς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τὴν ἀγάπην περισσὸν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχᾶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασαι ἀπὸ πέρυσιν καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλω· ἡρέθισε τῆς πλείονας.

3 Ἐπέμψα δὲ τῆς ἀδελφῆς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ᾦτε·

4 Μὴ πως εἰάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καλίσχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον ἦν ἡγήσασθαι παρακαλέσαι τῆς ἀδελφῆς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατήγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι ὥτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

6 Τίτῳ δὲ, ὁ ᾤκησας φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ ᾤκησας ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

7 Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτῷ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ᾤκημα τῷ ᾤκῳ, καὶ ἄγειν εἰς βρώσιν χωρηγήσας, καὶ πληθύνει τὸν ᾤκον ὑμῶν, καὶ αὐξήσει τὰ γεννηματὰ τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·

11 Ἐν παντὶ πληθύνοντες

νοι εἰς πᾶσαν ἀπλότην, ἥτις κατεργάζεται οἱ ἡμῶν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

12 Ὅτι ἡ δακονία τῆς λειτουργίας ταύτης ἢ μόνον εἰς προσαναπληρῶσα τὰ ὑπερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ.

13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῇ Χριστῷ, καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτὴν καὶ εἰς πάντας,

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθνήτων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τῇ Θεῷ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδισηγήτῳ αὐτῇ δωρεᾷ.

Κεφ. ι. 10.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς προσηλπίας καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὅς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θάρρῳ εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θάρρῃσαι τῇ πεποιθήσει καὶ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τῆς λογιζομένης ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπαθῆναι.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπαθῆναι, ἢ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα.

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν ἢ σαρκικά, ἀλ-

λὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθάρσεις ὀχυρωμάτων)

5 Λογίσμενος καθαιρέναι, καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαυρῶμενον κατὰ τῆς γνώσεως τῇ Θεῷ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τῇ Χριστῷ.

6 Καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρανομίαν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή,

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ τις πεποιθὲν ἐαυτῷ Χριστῷ εἶναι, τῆτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστῷ, ὅτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερον τι καυχώμεθα περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ ἢ εἰς καθάρσεις ὑμῶν, ἢ αἰσχυρῆσθαι.

9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρενηλία τῇ σώματι ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξηθενημένος.

11 Τῆτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱ εἰσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐκκρίναι ἢ συγκαρτεῖν ἐαυτοὺς τινα τῶν ἐαυτοῦς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυτοὺς μετρεῖν, καὶ συγκαρτεροῦντες ἐαυτοὺς

ἐαυτῆς ἐαυτοῖς, ἢ Συνιστῶν.

13 Ἡμεῖς δὲ ἔτι εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τῆ κανόνος ἢ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνύμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκλείνομεν ἐαυτῆς ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῇ Χριστῷ.

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανόμενης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεΐαν.

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελισασθαι· ἵνα ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἐαυτὸν Συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὅν ὁ Κύριος Συνίστησιν.

Κεφ. ια'. 11.

ΟΦΕΛΟΝ πνείχεσθέ μὴ μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μὴ.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεῷ ζηλῶ· ἡμεροσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀνὴρ παρρησιάζουσαι, τῷ Χριστῷ.

3 Φοβῆμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὐαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῇ, ὅτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν ἔκκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα ἔτερον λαμβάνει ὃ ἔκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ ἔκ ἐδέξασθε, καλῶς πείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερῆκεναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἔκ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα, ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τῇ Θεῷ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

8 Ἀλλὰς ἐκκλησίας ἐσύλψα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν καὶ παρὰ πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑβερεθῆναι, ἢ κατενάρκησα ὑδένος.

9 Τὸ γὰρ ὑστέρημα μὴ προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀδελφῇ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστῷ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὐτῇ ἐσφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι ἔκ ἀπαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδ-
απόστολοι, ἐργάται δόλιοι,
μεισχημαλίζόμενοι εἰς ἀπο-
δόλης Χριστοῦ.

14 Καὶ ἡ θουμασὸν· αὐ-
τὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μεισχημα-
λίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα ἦν εἰ καὶ οἱ
διάκονοι αὐτῇ μεισχημαλί-
ζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
ὧν τὸ τέλος εἶναι κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ τις
με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ
μὴ γε, καὶ ὡς ἄφρονα δέξασ-
θὲ με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ
καυχῆσμαι.

17 Ὁ λαλῶ, ἢ λαλῶ κα-
τὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο-
σύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει
τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶν-
ται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ
καυχῆσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε
τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις
ὑμᾶς καλαθελοῖ, εἴ τις καλεσ-
θῇ, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις
ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς
πρόσωπον δέξει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω,
ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν· ἐν
ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφρο-
σύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γὰρ.

22 Ἐβραῖοί εἰσι, καὶ γὰρ
Ἰσραηλιταί εἰσι, καὶ γὰρ
σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, καὶ γὰρ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι,

(παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ
ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως,
ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν
θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντή-
κισ τεσσαράκοντα παρὰ μίαν
ἔλαβον.

25 Τρεῖς ἔρραβδίσθην, ἄ-
παξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐναυά-
γησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα.

26 Ὅδοιπορίαις πολλάκις·
κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις
ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κιν-
δύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν
πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ,
κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύ-
νοις ἐν ψευδαδέλφοις.

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν
ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ
καὶ δίψει, ἐν νηθείαις πολλά-
κις, ἐν ψυχῇ καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτός,
ἢ ἐπιστάσις με ἢ καθ' ἡμέ-
ραν, ἢ μέριμνα πᾶσιν τῶν
ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ ἢκ ἀσ-
θενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ
ἢκ ἐγὼ πυρῶμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
τῆς ἀσθενείας με καυχῆσο-
μαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατήρ τῆ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἴ-
δεν, ὅ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας, ὅτι ἢ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρ-
χης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
ἐφύλακεν

ἐφ' ἧς τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν Σεργίῳ ἐχαλάσθην διὰ τῆς τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χειρας αὐτῆς.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤΧΑΣΘΑΙ δὴ ἡ Συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὁπλισίαις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίῳ.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατessάρων, (εἴτε ἐν Ῥώμῃ, ἢ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τῆς Ῥώμης, ἢ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοῦτου ἕως τρίτῃ ἡρανῇ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν Ῥώμῃ, εἴτε ἐκτὸς τῆς Ῥώμης, ἢ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.)

4 Ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παρὰ δεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ ἢ ἐξ ἄνθρώπου λαλήσας.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοῦτου καυχῶμαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ ἢ καυχῶμαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐάν γὰρ θελήσω καυχῶσθαι, ἢ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμῆς.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι κύκλωσθαι τῇ Σεργί, ἀγγελῶ Σαῦν, ἵνα

με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τήν τε τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστή ἀπ' ἐμῆς.

9 Καὶ εἰρηκέ μοι· Ἀρχεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειῖται. Ἦδιστα ἢν μᾶλλον καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τῆς Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσι, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν σενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατὸς εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ἄφελον ὑφ' ὑμῶν συνίσταμαι· ὅθεν γὰρ ὑξέρησα τῶν ὑπὲρ πάντων ἀποστόλων, εἰ καὶ ὅθεν εἰμι.

12 Τὰ μὲν ζημεῖα τῆς ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν ζημείois καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἡτλήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἢ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἴδὲ, τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἢ καταναρκήσω ὑμῶν· ἢ γὰρ ζηλώ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· ἢ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ

15 Ἐγὼ δὲ ἡδισα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥτιον ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ καλεῖσθαι ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανήργος, δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μὴ τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκησα ὑμᾶς;

18 Παρακάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκησεν ὑμᾶς Τίτῳ· καὶ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπαλήσαμεν· καὶ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογήμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλήμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβῆμαι γάρ, μή πως ἔλθων ἢχ οἷος θέλω εἶρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον ἢ θέλει· μή πως ἔρεϊς, ζηλοῖ, θυμοῖ, ἐριθείαι, καὶ ἀλαλιαί, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός με πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθω πολλὰς τῶν προσημαρτηκότων, καὶ μὴ μελανοσησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πόρνειᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπραξαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡΙΤΟΝ τῆτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ σόμα-

13 δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2 Πειρίρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προσημαρτηκόσι, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι εἰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, καὶ φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τῇ ἐν ἐμοὶ λαλήντι· Χριστῇ, ὅς εἰς ὑμᾶς ἢκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσαυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενῆμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτοὺς πειράζειτε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἐαυτοὺς δοκιμάζειτε· ἢ ἢκ ἐπιβιώσκετε ἐαυτοῖς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν· εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς ἢκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· ἢχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενώμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τῆτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν καθάρσιν,

10 Διὰ τῆτο ταῦτα ἀπὼν γράφω,

γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀπολό-
μως χρήσωμαι, κατὰ τὴν
ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύ-
ριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἕκ εἰς
καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαί-
ρετε, καταρτίζεσθε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρη-
νεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης
καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους

ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τῇ Κυρίῃ
Ἰησοῦ Χριστῇ, καὶ ἡ ἀγάπη τῇ
Θεῷ, καὶ ἡ κοινωνία τῇ ἀγίῃ
Πνεύματι· μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐ-
γράφη ἀπὸ Φίλιππων τῆς
Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ
Ληκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος,
ἕκ ἀπ' ἀνθρώπων, ἡδὲ
δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐφείραντο αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

2 Καὶ οἱ ὧν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τῇ δόξῃ ἐαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τῆ ἐνεσῶτος
αἰῶνος· πονηρῇ, κατὰ τὸ θέ-
λημα τῆ Θεῆ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτω τα-
χέως μεταλίθυσθε ἀπὸ τῆ κα-
τέσταντο ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρι-

στοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·

7 Ὁ ἕκ ἐσιν ἄλλο· εἰ μὴ
τινὲς εἰσιν οἱ τάρασσοντες ὑ-
μᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἡ
ἄγγελος ἐξ ἡρατῆς εὐαγγελίζη-
ται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισά-
μεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔσω.

9 Ὡς προειρηκαμεν, καὶ
ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
εὐαγγελίζειται παρ' ὃ παρε-
λάβετε, ἀνάθεμα ἔσω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπου
πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζῆλω
ἀνθρώποις ἀρεσκείν; εἰ γὰρ
ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χρι-
στοῦ δοῦλος ἕκ ἂν ἦμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐ-
αγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι ἕκ
ἐστι κατὰ ἄνθρωπον.

12 Οὐδὲ

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπων παρέλαβον αὐτό, ἥτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκίσαιτε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποιεῖ ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθηον αὐτήν.

14 Καὶ προσέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλῆς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μὴ, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μετὰ παρὰ ἀδόσεων.

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μὴ, καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως ἢ προσανεθέμην Ἰακώβ καὶ αἱματί.

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τὴν πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλῃς· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρεῖς ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον καὶ ἐπεμείναι πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων ἢ κείδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἵδῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἢ ψευδομαί.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίμακα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἡμῖν δὲ ἀγνοοῦμεν τῶν προσώπων ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ.

23 Μόνον δὲ ἀκρόοντες ἦσαν, ὅτι ὁ δῖος ἡμᾶς ποιεῖ, νῦν εὐαγγελίζεσθαι τὴν πίστιν ἣν ποιεῖ ἐπόρθη.

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοί τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΤΑ διὰ δεκαέσθ' ἡμερῶν ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, Συμπαράλαβὼν καὶ Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκῆσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

3 Ἀλλ' ἡδὲ Τίτῳ ὁ Κύριος ἐμοί, Ἑλλήνιν ὦν, ἡναγκάσθη περιμνηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τῆς παρειστάλης ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεστῆλθον κατὰσκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδωλώσωσιν.

5 Οἷς ἡδὲ πρὸς ἄραν ἐξάμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκῆων εἶναι τι, ὅποιοι ποτε ἦσαν,

ὕδεν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου ἢ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῦντες, ὕδεν προσανέθεντο.

7 Ἀλλὰ τὴναντίον, ἰδύμεν ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγελίον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς.

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνῆργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν μοι Ἰακώβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῦντες σύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινῶνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τῷτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀνέστην, ὅτι κατεβασμένον ἦν.

12 Πρὸ τῇ γὰρ ἐλθεῖν τῆς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἔθνων συνήθισεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέεσθαι καὶ ἀφαιρῆσαι αὐτὸν, φοβόμενον τὴν ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ σύνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπηχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι ἡκ ὀρθοποδοῖσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἐμπροσθεν πάντων·

Εἰ γὰρ, Ἰουδαῖοι ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ ἢ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσιν Ἰουδαῖοι, καὶ ἢ ἐκ ἔθνων ἀμαρτωλοὶ·

16 Εἰδότες ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀνθρώπου ἐκ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ ἢ ἐκ ἔργων νόμου· διότι ἡ δικαιοσύνη ῥησέσθαι ἐκ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητήσωμεν δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρεθῆμεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἡ κατέλυσαν, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παρὰ τὴν ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμου ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεπαύρωμαι· ζῶ δὲ, ὡς ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ πρὸς τὸν Θεόν, τοῦ ἀπατήτου πατρὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀπατήτου πατρὸς μου, καὶ παραδόντος ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀθέλω τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· τί γὰρ διὰ νόμον δικαιοσύνη, ἅρα Χριστὸς δαιρεῖαν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ω ΑΝΟΗΤΟΙ ΓΑΛΑΤΑΙ, ΤΙΣ ὑμᾶς ἐβάστατε

βάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεβράβη, ἐν ὑμῖν ἐσαυρωμένῳ.

2 Τῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνθρώποι ἐστε; ἐνπράξμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπαθεῖτε εἰκῇ; εἴτε καὶ εἰκῇ.

5 Ὁ ἐν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδὼσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προσηγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογῆθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὡς οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογεῖναι ὧν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάρα εἰσὶ γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ νόμῳ, τῷ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, ὅτι

λάν· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος ἢ ἐστὶν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τῷ νόμῳ, γενόμενῳ ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμνόμενός ἐπὶ ξύλῳ.

14 Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τῷ Ἀβραάμ γενῇται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πνεύματι λαβώμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ἡμῶς ἀνθρώπων κενωμένῃ διαθήκῃ ὑδεῖς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· ὃ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός· Καὶ τῷ σπέρματι τῷ, ὃς ἐστὶ Χριστός.

17 Τῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὃ μέγα ἐστὶ τετρακόσια καὶ τριάκοντα γέγονός νόμος· ἐκ ἀκυροῦ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Σὺ γὰρ ἐκ νόμου ἢ κληρονομία, ἢ ἐστὶ ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.

19 Τί ἔν ὁ νόμος; τῶν παρὰβάσεων χάριν προστεθῇ, ἄχρις ὃ ἐλθῇ τὸ σπέρμα
ω

ω ἐκήγυλται, διαλαβεῖς δι' αἰγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτη.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἐκὸς ἢ ἐσιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐσιν.

21 Ὁ ἐν νόμῳ κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεῆ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμεν ζωοποιῆσαι, ὅντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τῆ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἐφρημέθη, συνεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡς ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθήσης δὲ τῆς πίστεως, ἢ ἐτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔσε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐκλήπισθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, ἢ δὲ Ἑλλην· ἢ ἐν δούλῳ, ἢ δὲ ἐλεύθερῳ· ἢ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστῷ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον χερόν ὁ κληρονόμος· νήπιός ἐστιν, ἢ δὲν διαφέρει δούλου, κυρίου πάντων ἂν.

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπης ἐστὶ καὶ οἰκονόμης ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τῆ κόσμῃ ἤμεν δεδουλωμένοι.

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆ χρόνῃ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον.

5 Ἴνα τῆς ὑπὸ νόμον ἐξαποστάσι, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δὲ ἔσε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τῇ ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὡς ἢ ἐτι εἰ δούλῳ, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεῆ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν ἢ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει ἡσὶ θεοῖς.

9 Νῦν δὲ, γινόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεῆ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἀνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιρὸς, καὶ ἐνιαυτοὺς.

11 Φοβᾶμαι

11 Φοβῆμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκὴ κεκοπίκακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν· ἕδέν με ἡδίκησατε.

13 Οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμὸν μὴ τὸν ἐν τῇ σαρκί μὴ ἔκθενήσατε, ἕδὲ ἐξεπλύσατε, ἀλλ' ὡς ἀγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς ἦν ἡν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τῆς ὀφθαλμοῦ ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἔδωκατέ μοι.

16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς ἢ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλωσιν, ἵνα αὐτῆς ζηλῆτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μὲν, ἅς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις ἃ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἦθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀπορῆμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον ἔκ ἀκέρει;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱὸς ἔσχεν, ἓνα

ἐκ τῆς παιδείας, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρου.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδείας, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρου, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἀ τινὰ ἐσιν ἀλληλορήμενα· αὐταὶ γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὅρου Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄρα.

25 Τὸ γὰρ Ἄρα, Σινᾶ ὅρα· ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συσχοιρεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐλευθέρου ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γὰρ· Εὐφράνθητι σείρα ἡ ἐκτίλισσα· ῥῆξον καὶ βοήσων ἡ ἐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχέουσας τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἔδωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· ἔτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· ἡ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδείας μετὰ τῇ ἡμῶν τῆς ἐλευθέρου.

31 Ἄρα, ἀδελφοί, ἢ ἐσμὲν παιδείας τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρου.

Κεφ. ε. 5.

Τῇ ἐλευθερίᾳ ἣν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς ἔδεν ὡφελήσεται.

3 Μαριύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιέμνημένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἱ τινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίζομεν δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτε περιτομή τι ἰσχύει, ἔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ ἢ ἐκ τοῦ καλῆναι ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἔδεν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσών ὑμᾶς βασάσει τὸ κρίμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιημῶν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα καθήρηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σαυροῦ.

12 Οφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀνασταλῆντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληρῆται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατέσθιετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς ἢ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τὸ πνεῦμα, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀνίκεται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂν δέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, ἢ ἐς ὑπὸ νόμον.

19 Φανερά δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πόρνεια, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζηλοί, θυμοί, ἐριβίαι, διχοσταταί, αἵρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, καῖμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προείπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ ἢ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη,

εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστό-
της, ἀσθασύνη, πίσις,

23 Περότης, ἐκράτεια·
κατὰ τῶν τοιῶντων ἡ ἐξὶ νόμος.

24 Οἱ δὲ τῇ Χριστῷ, τὴν
Σάρκα ἐσαύρωσαν ὡς τοῖς πα-
θήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι,
πνεύματι καὶ σιγχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδο-
ξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,
ἀλλήλοις φθονήντες.

Κεφ. 5. 6.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προ-
ληφθῇ ἄνθρωπος ἐν
τινι παραπλώματι, ὑμεῖς οἱ
πνευματικοὶ καταλείψετε τὸν
τοιῶτον ἐν πνεύματι περότη-
σι· Σκοπῶν ἑαυτὸν μὴ καὶ
ὡς πειρασθῆς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βα-
ρύνετε, καὶ ὅτως ἀναπληρώ-
σατε τὸν νόμον τῇ Χριστῷ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι
τι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρενα-
παῖξ.

4 Τὸ δὲ ἔρπον ἑαυτοῦ δοκι-
μαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς
ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα
ἔξει, καὶ ἢ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βαρύνει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατη-
χήμενος τὸν λόγον τῷ κατη-
χῆντι, ἐν πᾶσιν ἀσθεῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς ὁ
μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν
Σπείρη ἄνθρωπον, τὴν καὶ
θερίσει.

8 Ὅτι ὁ Σπείρων εἰς τὴν
Σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς Σαρκὸς
θερίσει φθοράν· ὁ δὲ Σπείρων
εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύ-
ματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ
ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ
θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἀρα ἦν ὡς καιρὸν ἔχο-
μεν, ἐρταζώμεθα τὸ ἀσθὲν
πρὸς πάντας, μαλιστα δὲ πρὸς
τὴν οἰκίαν τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε τηλικαῖς ὑμῶν
γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ
χειρί.

12 Ὅσοι θέλουν εὐπροσ-
ωπῆσαι ἐν Σαρκί, ὅτοι ἀνα-
κρίνουν ὑμᾶς περιέμεναι,
μόνον ἵνα μὴ τῷ σαυρῷ τοῦ
Χριστοῦ διακονῆται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιέμε-
νόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσ-
σουσιν· ἀλλὰ θέλουν ὑμᾶς
περιέμεναι, ἵνα ἐν τῇ ὑμε-
τέρᾳ Σαρκί καυχῆσωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο
καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σαυ-
ρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ δι' ὃ ἐμοὶ κόσμος
ἐσαύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
ἢτε περιτομή τι ἰσχύει, ἢτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι
τῆς σοικλήσεως, εἰρήνη ἐπ'
αὐτῆς καὶ εὐεχία, καὶ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ τῷ Θεῷ.

17 Τῷ λοιπῷ, κόπης μοι
μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ
τα

τὰ σῖμαλα τῇ Κυρίῃ Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματι μὴ βασάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῇ

πνεύματι ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐβράβη ἀπὸ
Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματι Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις
τοῖς ἡσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πρι-
στοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστῷ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κοσ-
μοῦ, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώ-
μους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀ-
γάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς ὑιο-
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τῇ
θελήματι αὐτοῦ,

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χαρίτι αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτω-
σεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡσπημένῳ.

7 Ἐν ᾗ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τῆ αἱματι αὐ-
τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπ-

τωμάτων, κατὰ τὸν πλεον
τῆς χάριτι αὐτοῦ.

8 Ἦς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσῃ.

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυ-
στήριον τῇ θελήματι αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέθετο ἐν αὐτῷ,

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ
πληρώματι τῶν καιρῶν, ἀ-
νκεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐν αὐτῷ.

11 Ἐν ᾗ καὶ ἐκληρώθημεν,
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τῇ τὰ πάντα ἐνεργῆναι κατὰ
τὴν βουλὴν τοῦ θελήματι
αὐτοῦ.

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς
προσηλπικότητας ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾗ καὶ ὑμεῖς, ἀκῆ-
σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας
ὑμῶν ἐν ᾗ καὶ πωθεύσαντες
ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι
τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ.

14 Ὅς

14 "Ὅς ἐσιν ἀρράβων τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτῆ.

15 Διὰ τῆτο καὶ γὰρ ἀκήσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίσιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμεν· ἐπὶ τῶν προσευχῶν μὴ·

17 Ἴνα ὁ Θεὸς τῇ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῇ, ὁ πατήρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·

18 Πεφωτισμένης τῆς ὀφθαλμοῦ τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτῆ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτῆ ἐν τοῖς αἰῶσι·

19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτῆ εἰς ἡμᾶς τῆς πεισεύουσι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῇ κρατῆς τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

20 Ἦν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, εἰς τὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτῆ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου ἢ μόνου ἐν τῷ αἰῶνι τῷ τῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Η Η

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῆ καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἡ τις ἐστὶ τὸ σώμα αὐτῆ, τὸ πληρωμα τῆ πάντων ἐν πᾶσι πληρωμένον.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις·

2 Ἐν αἷς ποτὲ περιέπατησατε κατὰ τὸν αἰῶνα τῇ κόσμῳ τῇ, κατὰ τὸν ἀρχοντα τῆς ἐξουσίας τῇ ἀέρος, τῇ πνεύματι τῇ νῦν ἐνεργούντι ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεγράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἡμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ.

4 Ὁ δὲ Θεὸς πλῆσας ὡν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτῆ ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτι ἐσε σωσμένοι·

6 Καὶ συνεζωοποίησε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 Ἴνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτῆ, ἐν χρηστότητι ἐφ'

ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐσε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τῆτο ἔκ ἐξ ὑμῶν· Θεῷ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή τις καυχῆσθῃται.

10 Αὐτῇ γὰρ ἐσμεν ποιήματα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προηοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτη·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τῆ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακράν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἐσιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρω ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμῆ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῇ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τῆς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιοῦν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ

τῆς ἀμφοτέρης ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνοντας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῇ.

17 Καὶ ἔλθαν εὐηγγελισαίνο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακράν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτῆς ἔχομεν τὴν προσάγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

19 Ἀρα ἦν ἐκέτι ἐς ἐξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅν(η) ἀκρογωνιαίη αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογημένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ὡνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλ(ος) ὁ δέσμι(ος) τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν.

2 Εἴτε ἠκήσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάρι(ος) τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναλινώσκειν νοῦσαι τὴν συνέσιν μὴ ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὁ ἐν ἑτέrais γενεαῖς ἔκ ἐγνώρισθη

ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτῇ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι·

6 Εἶναι τὰ ἔθνη σὺγκληρονόμα, καὶ σὺσσωμα, καὶ σὺμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῇ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆς εὐαγγελίας·

7 Οὐ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τῇ Θεῇ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστότέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίασον πλῆτον τῇ Χριστῷ,

9 Καὶ φάσιναι πάντας τίς ἡ κοινωνία τῇ μυσηρίᾳ τῇ ἀποκεκρυμμένῃ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἴνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπερανοῖς, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τῇ Θεῷ·

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαιωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τέτι χάριν κάμπω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,

15 Ἐξ ἧς πᾶσα πατρία ἐν ἑρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·

16 Ἴνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης αὐτῇ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτῇ, εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μήκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος·

19 Γινώσκειτε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τῇ Χριστῷ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τῇ Θεῷ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περιουσίας ὧν αἰτήμεθα ἢ νοῶμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῇ αἰώνων τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ἔν ἐμοῖς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε·

2 Μετὰ πάσης ταπεινότητος

ροσύνης κ' παρότητι, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπυδαζόντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά τῷ πνεύματι ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν ῥῶμα κ' ἐν πνεῦμα, καθὼς κ' ἐκληθήτε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.

5 Εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·

6 Εἰς Θεὸς κ' πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, κ' διὰ πάντων, κ' ἐν πάσιν ὑμῖν·

7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὑψος, ἡχημαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, κ' ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ;

10 Ὁ αναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν ἐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τῆς μὲν, ἀποστόλης· τῆς δὲ, προφητίας· τῆς δὲ, εὐαγγελισίας, τῆς δὲ ποιμένας κ' διδασκάλους·

12 Πρὸς τὸν καθ' ἑαυτὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ ῥώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καθ' ἑαυτὸν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητά τῆς

πίστεως, κ' τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ ἡμῖν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἴνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι κ' περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυδεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδαίαν τῆς πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἐξ ἧς πάν τὸ ῥῶμα συναρμολογούμενον κ' συνδεδεζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, καθ' ἑνέρσηαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ ῥώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τὴν τοῦ λέγει κ' μαρτυροῦμαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς κ' τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν·

18 Ἐσκολισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὅντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄνοιαν τὴν ἥσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηληκότες ἑαυτῆς παρέδωκαν τῇ ἀσελείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ ἵνα ἔσως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἶτε αὐτὸν ἠκήσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐσιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προέβαν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεῶσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τῆς πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παρορρισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδωτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπλων μηκέτι κλεπέτω· μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μετὰ δίδοναι τῷ χρεῖαν ἑχόντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυ-

μη 2-

μὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθῆτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χεῖροί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

ΓΙΝΕΣΘΕ ἐν μιμηταῖς τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνημαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς ὁρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχροτης, καὶ μαρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ ἢκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τῆτο γὰρ ἔσε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς ὠρνήσθω, ἢ ἀκαθάριστος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, ἢκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπαλάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ἡμῶν τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ ὦν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γὰρ ὡςτε ἑκόντες, νῦν δὲ ὡς ἐν Κυρίῳ· ὡς

ΤΕΚΝΑ

τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῇ συνήθειᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐσιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συνκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχροὶ ἐσὶ καὶ λείπειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τῆς φωτὸς φανερούται· πάντες γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί.

14 Διὸ λέγει· Ἔσθωσι οἱ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνησιν σοὶ ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε ὡς πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐσὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι·

19 Ἀλλήλους ἐνυμνοῦντες ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντο-

τε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί.

21 Ὑποτάσσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναίκος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τῆς ἑκκλησίας.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ὣς καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτοῦ παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν ῥυτίδα, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' Ἵνα ᾦ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπᾶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν.

30 Ὅτι

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

31 Ἀπὸ τῆς καθαρᾶς αὐτῆς ἀνθρωπίνου πατέρα αὐτῆς καὶ τῆς μητέρας, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλήν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὡς ἑαυτὸν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. σ'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τὸτο γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)

3 Ἵνα ἡ σοι γέννηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καθὼς σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ καθὼς ὀφθαλμοδουλεῖν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τῷ Χριστῷ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς·

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ὡς ἄνθρωποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ εἴαν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τὸτο καμῖντι παρὰ τῷ Κυρίῳ, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριος ἐστὶν ἐν ἡρανοῖς, καὶ προσωποληψία ἔχει παρ' αὐτῶν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὰ δύνασθαι ὑμᾶς σῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι ἔχει ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὴν κοσμοκράτορα τοῦ σκοτεινοῦ τοῦ αἰῶνος τῆς τῆς, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποτηρίας ἐν τοῖς ἐπηραμένοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ποτηρίᾳ, καὶ ἀπαντᾶτε κατεργασάμενοι σῆναι.

14 Στήτε ὡς περιζωσάμενοι τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης·

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τὰς πόδας ἐν ἐτοιμώσει τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀγαλάζον-
τες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν
ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη
τοῦ ποτηροῦ τὰ πεφυρωμένα
ῤέσαι.

17 Καὶ τὴν περικεφαλαί-
αν τῆ ζωῆς δεξέσθε, καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ
ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

18 Διὰ πάσης προσευχῆς
καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἄστυκνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσῃ καὶ
δεήσῃ περὶ πάντων τῶν ἀ-
γίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματος μου ἐν παρρησίᾳ,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐ-
αγγελίου.

20 Ὅτι ἐγὼ ἔπρεσβεύω ἐν.

ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησι-
άσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάν-
τα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ
ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς
διάκονος ἐν Κυρίῳ.

22 Ὅν ἐπεμψα πρὸς ὑ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε
τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλ-
έσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς,
καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἔγραψεν ἀπὸ
Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.
Ἐν σίχοις τιβ'.

ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμό-
θεος δοῦλοι Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς ἔσιν ἐν
Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ
διακόνοις.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν

ἐπὶ πάσῃ τῇ μνησίᾳ ὑμῶν,

4 Πάντα ἐν πάσῃ δεήσει
μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρῶ-
της ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν.

6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο,
ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν
ἔρπον ἀφ᾽ ἑσθλόν, ἐπιτελέσει ἄχρις
ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθώς.

7 Καθώς ἐστὶ δίκαιον ἔμοι
τῆτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑ-
μῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσ-
μοῖς μὴ, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ
βεβαιώσει τῇ εὐαγγελίῳ, συλ-
κοινωνῆς μὴ τῆς χάριτος
πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γὰρ μὴ ἐστὶν ὁ
Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑ-
μᾶς ἐν ἀπλάγχνοις Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

9 Καὶ τῆτο προσεύχομαι,
ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν
ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει.

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικ-
ρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ-
ραν Χριστοῦ.

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν
δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βή-
λομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ'
ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τῇ
εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν.

13 Ὡς τε τῆς δεσμῆς μὴ
φανερῆς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν
ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς
λοιποῖς πᾶσι.

14 Καὶ τῆς πλείονος τῶν
ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθό-
τας τοῖς δεσμοῖς μὴ, περισσο-
τέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόγον
καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν
τὸν Χριστὸν κηρύσσεισιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν
Χριστὸν καταγγέλλουσιν ἢ ἁλ-
νῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέ-
ρειν τοῖς δεσμοῖς μὴ.

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδό-
τες ὅτι εἰς ἀπολογία τῇ εὐ-
αγγελίῳ κείμεσι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ
τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε
ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλ-
λεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλ-
λά καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τῆτό μοι
ἀποθήσεται εἰς Λατινίαν διὰ
τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχο-
ρηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

20 Κατὰ τὴν ἀποκαταδο-
κίαν καὶ ἐλπίδα μὴ, ὅτι ἐν ἡδε-
νὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν
πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε,
καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς
ἐν τῷ Λώματι μὴ, εἴτε διὰ
ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν,
Χριστός, καὶ τὸ ἀποθανεῖν,
κέρδιον.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν Καρκί,
τῆτό μοι καρπὸς ἔσται, καὶ τί
αἰρήσομαι ἢ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν
δύο· τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς
τὸ ἀναλῦσαι, καὶ ὅτι Χριστῷ
εἶναι· πολλῷ μᾶλλον κρείτ-
τον.

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ
Καρκί, ἀναγκαϊότερον δι' ὑ-
μᾶς.

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς
οἶδα,

οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ Συμπαρ-
μενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑ-
μῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς
πίσεως.

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑ-
μῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς
παρησίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τῇ εὐαγ-
γελίῳ τῇ Χριστοῦ κολιβεύεσθε,
ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς,
εἴτε ἀπᾶν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑ-
μῶν, ὅτι σήκει ἐν ἐνὶ πνεύ-
ματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦ-
ντες τῇ πίσει τῇ εὐαγγελίῳ.

28 Καὶ μὴ πωροῦμενοι ἐν
μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀνιικειμένων·
ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐσιν ἔνδειξις
ἐκωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας,
καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ.

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ μόνον τὸ
εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν.

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔ-
χοντες οἷον ἰδεῖτε ἐν ἐμοί, καὶ
νῦν ἀκρότε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β'. 2.

Εἰ τις ἦν παράκλησις ἐν
Χριστῷ, εἴτι παραμύ-
θιον ἀγάπης, εἴτις κοινωνία
Πνεύματος, εἴτινα σπλαγ-
χνα καὶ οἰκτιρμοὶ,

2 Πληρώσατέ με τὴν χα-
ρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν
αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμ-
ψυχοι, τὸ ἐν φρονούντες.

3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπει-

νοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντες ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἕκαστος.

5 Τῷτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν
ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑ-
πάρχων, ἢχ ἀρπαγμὸν ἡγή-
σατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ.

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε,
μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοι-
ώματι ἀνθρώπων γενόμενος.

8 Καὶ ὁχήματι εὐθετεῖς
ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν
ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος
μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
σταυροῦ.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐ-
τῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα-

10 Ἵνα ἐκ τῶ ὀνόματος Ἰη-
σοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρα-
νίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχ-
θονίων.

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
πατρὸς.

12 Ὡσε, ἀγαπητοί μου,
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε,
μὴ ὡς ἐν τῇ παρησίᾳ με-
μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπεισίᾳ μου,
μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυ-
τῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἐσιν ὁ ἐνεργ-
γῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ
ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλοισμῶν·

15 Ἴνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεῆ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεσραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἑμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστῷ, ὅτι ἢκ εἰς κενὸν ἔδραμον, ἢδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ, γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἐαυτῶν ζητοῦν, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτῆ γνώσκει, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἑμοὶ ἐδάλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τῷτον μὲν ἔν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπὶδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτίης.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγήσασθαι, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελ-

φὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιῶτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκῆσατε ὅτι ἡσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡλέησεν· ἢκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ στήλῃ.

28 Σπυδαίοιέως ἔν ἐπέμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότῃ ᾤ.

29 Προσδέχεσθε ἔν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τῆς τοιούτης ἐνρίμης ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔρπον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγήσιν, παραβλευσάμενοι τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειουργίας.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἑμοὶ μὲν ἢκ ὁκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τῆς κύνας, βλέπετε τῆς κακῆς ἐργάτας, βλέπετε τὴν καθαριομένην.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἢκ ἐν σαρκεὶ πεποιηθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πε-

ποιησιν

ποιθῆσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις
δοκεῖ ἄλλῃ πεποιθέναι ἐν
σαρκί, ἐγὼ μάλλον,

5 Περιτομή ὁκλαήμερῃ,
ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βε-
νιαμίν, Ἑβραῖῃ ἐξ Ἑβραί-
ων, κατὰ νόμον Φαρισαῖῃ.

6 Κατὰ ζήλον διώκων τὴν
ἐκκλησίαν· κατὰ δικαιοσύνην
τὴν ἐν νόμῳ γενόμενῃ ἁ-
μεμαρτίῃ.

7 Ἀλλ' ἄτινα ἦν μοι
κέρδη, ταῦτα ἤτημαι διὰ τὸν
Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μενῶντε καὶ ἡγῶ-
μαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ
τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου·
δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην,
καὶ ἡγῶμαι ὀνύχια εἶναι, ἵνα
Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ
ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πί-
στεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δι-
καισύνην ἐπὶ τῇ πίστει.

10 Τοῦ γινῶναι αὐτόν, καὶ
τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, συμμορ-
φόμενῃ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

11 Εἰπὼς κατανήσω εἰς
τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ
ἤδη τελελείωμαι· διώκω δὲ εἰ
καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατε-
λήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν
οὐ λογίζομαι κατελήφεναι.

14 Ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω
ἐπιλανθανόμενῃ, τοῖς δὲ ἔμ-
προσθεν ἐπεκτεινόμενῃ, κατὰ
σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βρα-
βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ
Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι ἦν τέλειοι, τὴν
φροῦνίαν, καὶ εἰ τι ἑτέρως φρο-
νεῖτε, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν,
τῷ αὐτῷ σοιχεῖν κανόνι, τὸ
αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμημεταί μου γίνεσ-
θε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τῆς
ἡτῶν περιπατήσεως, καθὼς
ἔχετε τύπον ἡμῶν.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπα-
τήσιν, ὡς πολλάκις ἔλεγον ὑ-
μῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω,
τῆς ἐχθρῆς τοῦ σαυροῦ τοῦ
Χριστοῦ.

19 Ὡν τὸ τέλος ἀπώλεια,
ὃν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα
ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ
ἐπίβεια φρονεῖτες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολί-
τευμα ἐν ἡρανοῖς ὑπάρχει,
ἐξ ἧ καὶ ὡλήθη ἀπεκδεχό-
μεθα Κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στόν.

21 Ὃς μετασχηματίζει τὸ
σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡ-
μῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ
σύμμορφον τῷ σώματι τῆς
δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέ-
ργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καὶ
ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ.

Κεφ. δ'. 4.

ΩΣΤΕ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, καὶ ἐπιπόθητοί, χαρὰ καὶ σέφανός μου ἦτω σήκειε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ Συνύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ Σεβυστε γνήσιε, Κυλλαμβάνω αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντι, καὶ τῶν λοιπῶν Συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρειτε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρειτε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μηδὲ μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ εἰρηματικά ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φερέσθαι τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα προσφιλέα, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·

9 Ἄ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ

II

ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάσθη δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑσέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρεκτος εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινωθῆναι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χορηγέσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμῆνί μου Χριστῷ.

14 Πλήν καλῶς ἐποίησατε, Συκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησιοί, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆ εὐαγγελίᾳ, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ἡδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἅπασι καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπληρωμαιδεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ

19 Ὁ δὲ Θεὸς μὴ πλη-
ρῶσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν
κατὰ τὸν πληθὸν αὐτοῦ, ἐν
δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ
ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα
ἄλιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσ-
πάζονται ὑμᾶς οἱ ζῶν ἐμοὶ
ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς
πάντες οἱ ἄλλοι, μάλιστα δὲ οἱ
ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τῇ Κυρίῃ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφ-
ροδίτη. Ἐν σίχοις ζή.

ΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεο
ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγί-
οις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρή-
νη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ
ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκησάντες τὴν πίσιν
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν
ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὰς
ἀγίας·

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀ-
ποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς ἔρα-
νοῖς, ἣν προσηκῆσατε ἐν τῷ λό-
γῳ τῆς ἀληθείας τῇ εὐαγγελίᾳ,

6 Τῇ παρόντι εἰς ὑμᾶς,
καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ·
καὶ ἔστι καρποφορήμενον, καθὼς
καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ-
κήσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν
τῇ Θεῷ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
Ἐπαφροῦ τῇ ἀσκητῇ Συνδύ-
λῃ ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ
ὑμῶν διάκονος τῇ Χριστῷ·

8 Ὅτι ἐνδυνάσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἡκήσαμεν, ἡ παυ-
όμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχο-
μενοι, καὶ αἰτήμενοι ἵνα πλη-
ρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τῇ θε-
λήματι αὐτοῦ ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ καὶ Συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατεῖσαι ὑμᾶς ἀξ-
ίως τῇ Κυρίῃ εἰς πᾶσαν ἀ-
ρεσκίαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγα-
θῷ

θῶ καρποφορήντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπιένωσιν τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμήμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς.

12 Εὐχαρισθῆντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί.

13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τῆ ἡμέρας τῆς ἀγάπης αὐτῆς.

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τῆς αἱματὸς αὐτῆς, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

15 Ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆ Θεῆς τῆς ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως.

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἡερανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτῆς καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη.

17 Καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε.

18 Καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρῶτεύων.

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι.

20 Καὶ δι' αὐτῆς ἀποκατάλλαξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τῆς σαυρῆς αὐτῆς, δι' αὐτῆς, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς ἡερανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθρὸς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν.

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτῆς, διὰ τῆς θανάτου· παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ.

23 Εἰ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινήμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς εὐαγγελίας ἣς ἠκούσατε, τῆς κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν ἡερανον· ἣ ἐλενόμενη ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Ὃς νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τῆς Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τῆς σώματος αὐτῆς, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία.

25 Ἡς ἐλενόμενη ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων

καὶ

καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτῷ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλῆτος τῆς δόξης τῆ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Ὃν ἡμεῖς καὶ ἀγγέλλομεν, καθελόντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς τὴν ἐνεργημένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

ΚΕΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν Σερχί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συνδυσασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλῆτον τῆς πληροφροσύνης τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θεσκυτοὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τούτο δὲ λέγω ἵνα μὴ τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ Σερχί ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι συνὺμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ

σερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς ἔν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπαλεῖτε·

7 Ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομήμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιήμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ κυλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ σοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ἢ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἐσεῖ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐσιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιεβλήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς Σερχὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνισφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐφείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκρὸς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυσσίᾳ τῆς Σερχὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε συν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα·

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν

ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμα-
σιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ
αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τῆ μέσης, προ-
σηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ.

15 Ἀπεκδυσάμενοι τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδείλ-
ματίσεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμ-
βεύσας αὐτὴς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ἔν τις ὑμᾶς κρι-
νέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει,
ἢ ἐν μέρει ἐορίης, ἢ νημηνίας,
ἢ λαβδάτων.

17 Ἄ ἐσι ϸια τῶν μελ-
λώνων, τὸ δὲ ῥῶμα τῷ Χρι-
στοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καλα-
βραβεύετω δέλων ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ καὶ θρησκευτῶν ἀγ-
γέλων, ἃ μὴ ἐώρακεν ἐμβα-
τεύων, εἰκὴ φυσικῶμεν ὑπὸ
τῆ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτῆς.

19 Καὶ ἡ κρατῶν τὴν κε-
φαλὴν, ἐξ ἧς πᾶν τὸ ῥῶμα
διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων
ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβα-
ζόμενον, αὖξει τὴν αὖξησιν
τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ ἔν ἀπεθάνετε ῥύν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν σωματικῶν
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν
κόσμῳ δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ,
μηδὲ θίγῃ.

22 Ἄ ἐσι πάντα εἰς φθο-
ρὰν τῇ ἀποχρητέι, κατὰ τὰ
ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν
ἀνθρώπων.

23 Ἄτινά ἐσι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθηρῶ-

κεῖα καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ ἀ-
φειδία ῥῶματι, ἢ ἐν ἡμῇ
τινι πρὸς πλεονομίᾳ τῆς
σαρκός.

Κεφ. γ'. 3.

Εἰ ἔν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε,
ἢ ὁ Χριστὸς ἐσὶν ἐν δεξιᾷ τῆ
Θεῆ καθήμεν.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται ῥύν τῷ
Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερω-
θῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑ-
μεῖς ῥύν αὐτῷ φανερωθήσεσ-
θε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε ἔν τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νεῖαν, ἀκαθαρσίαν, πᾶθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐσὶν εἰδωλο-
λατρεία.

6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τῆ
Θεῆ ἐπὶ τῆς ὑψὺς τῆς ἀπει-
θείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε-
πατήσατε ποτε, ὅτε ἐζητε ἐν
αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑ-
μεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν,
κακίαν, βλασφημίαν, αἰσ-
χρολογίαν ἐκ τοῦ ῥῶματι
ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλή-
λους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν πα-
λαιὸν ἄνθρωπον ῥύν ταῖς
πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινήμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτισαντοῦ αὐτόν·

11 Ὅπου ἢ ἐν Ἑλλήνι καὶ Ἰουδαίῳ· περιουμὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος καὶ Σκύθης· δῆλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε ἦν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἁγιοὶ καὶ ἡγιασμένοι, σπλαγχνὰ οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, ἥτω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τήτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ συνδεσμοῦ τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σῶματι, καὶ εὐχαρίστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλοσσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χαρὶν ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἀν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τῆτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείᾳς, ὡς ἀνθρωπάρεστοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβώμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ ἢ ἀνθρώποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀναπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἠδίκησε· καὶ ἢ ἐστὶ προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχετε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν ἡεανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγορῶντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ

τὸ μυστήριον τῷ Χριστῷ, δι' ὃ
καὶ δέδεμαι·

4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ
ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

5 Ἐν Ὑφίᾳ περιπαλεῖτε
πρὸς τῆς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξ-
αφοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε
ἐν χάριτι, ἀλλὰ ἡ ἡρυσμένη,
εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν ἑκ-
άσῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνω-
ρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀσκη-
τὸς ἀδελφός, καὶ πειρὸς διάκο-
νος, καὶ ῥύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ
περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν.

9 Σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πειρῷ
καὶ ἀσκητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνω-
ριοῦσι τὰ ὅδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀ-
ρίσαρχος ὁ συναιχμαλώλιος
μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς
Βαρνάβα, περὶ ὃ ἐλάβετε ἐν-
τολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς,
δέξασθε αὐτόν.

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμε-
νος Ἰῦς, οἱ ὄντες ἐκ περι-
τομῆς· ἅτοι μόνοι συνερ-
τοῦν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
εἰτιγες ἐγενήθησάν μοι παρη-
γορία.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐ-

παφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος
Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς, ἵνα σῆτε τέλειοι καὶ πε-
πληρωμένοι ἐν παντὶ θελή-
ματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ·
ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
καὶ τῶν ἐν Ἱερραπόλει.

14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λη-
κᾶς ὁ ἱατρός ὁ ἀσκητὸς, καὶ
Δημᾶς.

15 Ἀσπάσασθε τῆς ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφῆς, καὶ Νυμ-
φᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνώσῃ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιή-
σατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ
ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσῃ· καὶ τὴν
ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνῶτε.

17 Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ·
Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν πα-
ρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε
μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχί-
κῃ καὶ Ὁνησίμου. Ἐν σί-
χοις ᾧ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνηστὴν ὑμῶν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τῆς κόπης τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἢ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἶδατε οἱ οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν ὁλίῳ πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου·

7 Ὡς γενέσθαι ὑμᾶς τυ-

πῆς πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥς μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεσρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δελεούμενοι Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν ὥρον αὐτῆς ἐκ τῶν ἡρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β'. 2.

ΑΥΤΟΙ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ κενὴ γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν ἢ ἐκ πλάνης, ἢ δὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, ἢ τε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα

μάσμεθα ὑπὸ τῆ Θεῆ πιστευ-
θῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ἥτω λα-
λῆμεν, ὥς ἀνθρώποις ἀ-
ρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ
δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς
οἶδατε, ἥτε ἐν προφάσει πλεο-
νεξίας· Θεὸς μάρτυς·

6 Οὐτε ζητῶντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δέξαν, ἥτε ἀφ' ὑμῶν, ἥτε
ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βά-
ρει εἶναι, ὡς Χριστὸς ἀπόστολοι,

7 Ἄλλ' ἐγενήθημεν ἡπιοὶ
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς
θάλην τὰ ἐαυτῆς τέκνα.

8 Οὕτως ἡμερόμενοι ὑ-
μῶν, εὐδοκῆμεν μελαδῆναι
ὑμῖν ἢ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
τῆ Θεῆ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν
ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
γενένησθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελ-
φοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν
μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέ-
ρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
ἐπιδαρῆσαι τίνα ὑμῶν, ἐκη-
ρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ
ἀμέμπλως ὑμῖν τοῖς πιστεύου-
σιν ἐγενήθημεν.

11 Καθάπερ οἶδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκ-
να ἐαυτῆ, παρκαλῶντες ὑμᾶς
καὶ παραμυθούμενοι,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως

τοῦ Θεῆ τῇ καλῇ συνειδήσει
εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ
δόξαν.

13 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς εὐ-
χαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπ-
τως, ὅτι παρκαλοῦντες λόγον
ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τῇ Θεῇ,
ἐδέξασθε ἢ λόγον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ (καθὼς ἐσιν ἀληθῶς)
λόγον Θεῆ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν
ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ
ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τῆ Θεῆ τῶν ἑσῶν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὅτι ταῦτα ἐπάθειτε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συνφυλιῶν,
καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰου-
δαίων·

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀ-
ποκρίναντων Ἰησοῦν καὶ τῆς
ἰδίας προφῆτας, καὶ ὑμᾶς ἐκ-
διωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσ-
κόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
ἐναντίων·

16 Καλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν,
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθα-
σε δὲ ἐπ' αὐτῆς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλειαν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί,
ἀπορροφισθέντες ἀφ' ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρης, προσώπων,
ἢ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπεύ-
δαμεν τὸ πρὸς ὅσον ὑμῶν
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθέλησαμεν ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦ-
λος)

λ^ο) κ^ι ἅπαξ κ^ι οἷς, κ^ι ἐνέ-
κοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς,
ἢ χαρὰ, ἢ σέφαν^ο καυχῆ-
σεως; ἢ ἡχὶ κ^ι ὑμεῖς ἔμ-
προσθεν τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτῇ παρησίᾳ;

29 Ὑμεῖς γὰρ ἐσε ἡ δόξα
ἡμῶν κ^ι ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

ΔΙΟ μηκέτι σέβοντες,
εὐδοκήσαμεν καλα-
λειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό-
θεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν κ^ι
διάκονον τῇ Θεῷ κ^ι Συνεργὸν
ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς
κ^ι παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ
τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδένα λαίνεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τῆ-
το κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς
ἦμεν, προσελέγομεν ὑμῖν ὅτι
μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς
κ^ι ἐγένετο, κ^ι οἶδατε.

5 Διὰ τῆτο καὶ γὰρ μηκέτι
σέβων, ἐπέμψα εἰς τὸ γινῶναι
τὴν πίσιν ὑμῶν· μήπως ἐπεί-
ρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, κ^ι εἰς
κενὸν γενῆται ὁ κόπ^ο ἡμῶν.

6 Ἀρτι δὲ ἐλθόντ^ο Τιμο-
θεὸς πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, κ^ι
εὐαγγελισαμένῳ ἡμῖν τὴν πί-
σιν κ^ι τὴν ἀγάπην ὑμῶν, κ^ι
ὅτι ἔχειτε μνησίαν ἡμῶν ἀλαθῆν
πάντοτε, ἐπιποθῶντες ἡμᾶς

ἰδεῖν, καθάπερ κ^ι ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τῆτο παρεκλήθη-
μεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει κ^ι ἀνάγκῃ
ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
μεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαρισίαν
δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀναποδῆ-
ναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
ἐμπροσθεν τῇ Θεῷ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς κ^ι ἡμέρας ὑ-
πὲρ ἐσπερισσῇ δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, κ^ι
καταρτίσαι τὰ ὑσερήματα τῆς
πίστεως ὑμῶν;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς κ^ι
πατήρ ἡμῶν, κ^ι ὁ Κύρι^ο ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύ-
ναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύρι^ο
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ
εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτης ἐν ἀλι-
ωσύνῃ, ἐμπροσθεν τῇ Θεῷ κ^ι
πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρησίᾳ
τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ
μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐ-
τοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ λοιπὸν ἔν, ἀδελφοί,
ἐρωτᾷμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περι-
πατεῖν,

παλεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύῃτε μᾶλλον·

2 Οἶδατε γὰρ τίνες παργυλείας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τῆ Κυρίῃ Ἰησοῦ.

3 Τῆτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτῇ ἑκεῦ· κλῆσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότες τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ· διότι ἐκδικᾷ ὁ Κύριος περὶ πάντων τήτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτύραμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεισεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ.

8 Τοιγαρὶν ὁ ἀθεῖων, ἐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτῇ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας ἡ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοι ἐσε εἰς τὸ ἀπαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρκαλῆμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοδιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ

ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπαλήτῃ εὐσχημόνως πρὸς τῆς ἔξω, καὶ μηθενὸς χρεῖαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἥτω καὶ ὁ Θεὸς τῆς κοιμηθέντας διὰ τῆ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.

15 Τῆτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίῃ, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τῆ Κυρίῃ, ἡ μὴ φθάσωμεν τῆς κοιμηθέντας.

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν βάλπιγι Θεοῦ καὶ βήσεσιν ἀπ' ἡρανῆ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον.

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τῆ Κυρίῃ εἰς ἀέρα, καὶ ἥτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

18 Ὅσε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τῆτοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, ἡ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

2 Αὐτοὶ

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἥτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίᾳ αὐτοῖς ἐφίσται ὁλεθεῖν, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέουσα· καὶ ἡ μὴ ἐκφύλωσιν.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἥκ ἐς τὸ ἐν Κυρίῳ, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς ὑπὸ φωτὸς ἔσε, καὶ ὑπὸ ἡμέρας· ἥκ ἐσμέν νυκτὸς, ἡδὲ Κυρίου.

6 Ἄρα ἢ μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθύσκοι, νυκτὸς μεθύουσιν.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης· καὶ περιβεβημένοι ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι ἥκ ἔθελο ὑμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς πεποιθήσιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Τῇ ἀποθανόντι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα συν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τῆς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένης ὑμῶν

ἐν Κυρίῳ, καὶ νυθεύουσας ὑμᾶς·

13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῆς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔρπον αὐτῶν· εἰρηνεύει ἐν ἐαυτοῖς.

14 Παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νυθεύετε τῆς ἀτάκτης, παραμυθεῖσθε τῆς ὀλιγοψύχης, ἀνέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15 Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακῆ τινὶ ἀποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τῷτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ ῥεένυτε·

20 Προφητείας μὴ ἐξηγεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζειτε, τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηρῆ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀλλάσαι ὑμᾶς ὁλοκληρεῖ· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμείπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε

26 Ἀσπάσασθε τῆς ἀ-
δελφῆς πάντας ἐν φιλήματι
ἀγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύ-
ριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπι-
στολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀ-
δελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τῇ Κυρίᾳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μεθ' ὑ-
μῶν Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΤΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν
Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαρισεῖν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πόσις ὑμῶν,
καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς
ἐκάστη πάντων ὑμῶν εἰς ἀλ-
λήλης.

4 Ὡς ἡμᾶς αὐτὲς ἐν ὑ-
μῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῇ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ
ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε.

5 Ἐνδείγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τῇ Θεῷ, εἰς τὸ κατα-
ξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας
τῇ Θεῷ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.

Κ Κ

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ
Θεῷ, ἀνταποδῆναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλίψιν.

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβο-
μένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν
τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἀπ' ἐβραῆ μετ' ἀγγέλων
δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογός, δίδόν-
τος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι
Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακύνει
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἱ τινες δίκην τίσουσιν,
ὀλεθρὸν αἰώνιον, ἀπὸ προσω-
πῆ τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασ-
θῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῇ, καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
παισέουσιν, (ὅτι ἐπισεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς
ἡμῶν,

ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν
εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔρπον
πίστεως ἐν δυνάμει·

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῇ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν
αὐτῇ, κατὰ τὴν χάριν τῇ Θεῇ
ἡμῶν, καὶ Κυρίῃ Ἰησοῦ Χριστῇ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς πα-
ρυσίας τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῇ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγω-
γῆς ἐπ' αὐτόν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως ῥα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆ νοῦς,
μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ
πνεύματι, μήτε διὰ λόγῳ,
μήτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι' ἡ-
μῶν, ὡς ὅτι ἐνέσκηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τῇ Χριστῇ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶ-
τον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπε-
ραιρόμενος ἐπὶ πάντοτε λεγό-
μενον Θεὸν ἢ ῥέβασμα· ὥστε
αὐτόν εἰς τὸν ναὸν τῇ Θεῇ
ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύν-
τα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον
ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ καλέχον οἴ-
δατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτόν ἐν τῇ ἑαυτοῦ καιρῷ.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον
ὁ καλέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου
γένηται.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθή-
σεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος
ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
ζόματι αὐτῇ, καὶ καταργήσει
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας
αὐτοῦ.

9 Οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία καὶ
ἐνέργειαν τῇ Σατανᾷ ἐν πάσῃ
δυνάμει, καὶ ῥημείοις, καὶ τέ-
ρασι ψεύδους.

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτη τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀ-
ληθείας ἔκ ἐδέξαντο εἰς τὸ
ῥωθῆναι αὐτῆς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψῃ,
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-
νης, εἰς τὸ πισεῦσαι αὐτῆς
τῷ ψεύδει.

12 Ἴνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πισεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀ-
δικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν
εὐχαρισεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπη-
μένοι ὑπὸ Κυρίῃ, ὅτι εἴλετο
ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
ῥωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύ-
ματι, καὶ πῶσει ἀληθείας.

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
διὰ τῆς εὐαγγελίας ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τῇ Κυρίῃ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῇ.

15 Ἀρα ὦν, ἀδελφοί, γή-
κατε,

κεῖτε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγον, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀπαπήσας ἡμᾶς, καὶ διὸς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι.

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς.

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· ἡ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

3 Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τῆς πονηρίας.

4 Πεποιθᾶμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂν παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπαλεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδαν πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι ἐκ ἠτακλήσαμεν ἐν ὑμῖν.

8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐσθίοντες παρὰ τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινὰ ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι ἐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἐαυτὸς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τὴτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἢ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπαλεῖν ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλῶμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἐαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσῃτε καλοποιήντας.

14 Εἰ δὲ τις ἐκ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴτον σημειώσῃ· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐν ἰρακῇ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νηθεῖτε ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρέψῃ.

τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν ὧμιον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ὅτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρᾳ ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.
Ἐν σίχοις ρς'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἰ-
πιδιὰν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς
ἐλπίδος ἡμῶν.

2 Τιμῳθέε γνησίῳ τέκνῳ
ἐν πίσει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πο-
ρευόμενος εἰς Μακεδονίαν,
ἵνα παρὰ γείλας τισὶ μὴ ἑτε-
ροδιδασκαλεῖν·

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις,
καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις,
αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι
μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ
τὴν ἐν πίσει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς πα-
ραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα-
θαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσε-
ως ἀσθητικῆς, καὶ πίστεως ἀνυπο-
κρίτου.

6 Ὡς τινες ἀσοχήσαντες,
ἐξέβλεψαν εἰς ματαιολο-
γίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδι-
δάσκαλοι, μὴ νοῦντες μήτε ἂ
λέγειν, μήτε περὶ τίνων δια-
βεβαιῶνται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ
νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμοις
χρηται·

9 Εἰδὼς τῆτο, ὅτι δικαίῳ
νόμῳ ἡ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁ-
μαρτωλοῖς, ἀνοσίτοις καὶ βεβή-
λοις, παρὰ νόμους καὶ μητρα-
λώτοις, ἀνδροφόντοις,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίτοις,
ἀνδροποδισαῖς, ψεύσαις, ἐπι-
όχοις, καὶ εἴτι ἕτερον τῇ ὑπὸ
αἰνήσει διδασκαλίᾳ ἀντίκεινται·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τῆ μακαρίου Θεοῦ,
ὃ ἐπισεύθην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ
ἐνδυναμώσαντί με, Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
πιστὸν με ἠγήσατο, θέμενος
εἰς διακονίαν·

13 Τὸν πρότερον ὄντα
βλασφημὸν καὶ διωκτὴν καὶ ὑ-
βριστὴν·

Χριστὴν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀίτιον ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·

14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοῦς ῥῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τῆτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πεισθεῖν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάριον, ἀσάτω, μόνῳ ῥοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγασίας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα σφαιρεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν σφαίραν·

19 Ἐχων πίσιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν· ἣν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίσιν ἐναυάγησαν.

20 Ὡν ἐσιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· ἃς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ἡν πρώτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις,

κ κ 2

εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων, τῶν πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάσωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

3 Τῆτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τῆ Ῥατῆρ ἡμῶν Θεοῦ,

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει ῥωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπῶς Χριστὸς Ἰησοῦς·

6 Ὃ δὲς ἑαυτὸν ἀνίλητον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους.

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, ἢ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστι καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βέλομαι ἢ προσεύχεσθαι τῆς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσὺς· χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλοῖσμός.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν κατὰστολή· κοσμίῳ, μετὰ αἰδῆς καὶ ῥωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱμῶσι πολλοῖς.

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελιομέναις Θεοῦ) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαρτυρῶν ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναῖκα

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν ἢ ἐπιρέπων, ἢ δὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐα.

14 Καὶ Ἀδὰμ ἢ ἡπατήρ, ἡ δὲ γυνὴ ἀπαληθεύσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰ μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀλλοτρίῳ μὲν ὡφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος, εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλῶς ἔργα ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἢ τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, ὡφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν.

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήληνη, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἁμαχον, ἀφιλάργυρον.

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μὲν πάσης σεμνότητι.

5 (Εἰ δὲ τις τῷ ἰδίῳ οἴκῳ προσῆναι ἢ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυλον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαγνηρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνος ὡσαύτως σεμνὸς, μὴ διλόγος, μὴ οἶνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς.

9 Ἐχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῇ συνειδήσει.

10 Καὶ ἔτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν, ἀνέκκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφалаίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔσωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνωι καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν εὐλοῖς καλὸν περιποιῆναι, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον.

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥ τις ἐστὶ ἐκκλησία Θεοῦ ζώντι, σὺλ καὶ ἐδραζίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑμέροις καιροῖς

ροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίσεως, προσέχοντες πνεύματι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων.

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν.

3 Κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ὃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς μετάνοιαν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κλίσμα Θεοῦ, καλὸν, καὶ ἡδὲν ἀπρόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.

5 Ἀπιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντελέσεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενοι τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθι διάκονος. Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντίθετον τοῖς λόγοις τῆς πίσεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παρεκλήθηκας.

7 Τῆς δὲ βεβήλης καὶ γραμμάτης μύθου παραισῶ γυμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιόλογος.

10 Εἰς τὴν γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδίζομεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι,

ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδεὶς σε τῆς νεότητος καθαφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπῃ γίνῃ τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀνείσῃ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματός, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν πρεσβυτέρων.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν ταῖς τοῖς ἴσθι· ἵνα σε ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πάνσιν.

16 Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τὴν γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τῆς ἀκρόνιάς σε.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεώτερος, ὡς ἀδελφός.

2 Πρεσβύτερας, ὡς μητέρας· νεώτερας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀνείσῃ.

3 Χήρας τίμα τὴν ὄντως χήραν.

4 Εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τὴν γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν ἢ ἐπιτρέπω, ἢ δὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλασθη, εἶτα Εὐα.

14 Καὶ Ἀδὰμ ἢ ἡπατήθη, ἢ δὲ γυνὴ ἀπαληθεύσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰ μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀφιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος, εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλῶς ἔργα ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἢν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακλικόν.

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον.

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.

5 (Εἰ δὲ τις τῷ ἰδίῳ οἴκῳ προσῆναι ἢ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται ;)

6 Μὴ νεόφυλον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς δνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνος ὡσαύτως σεμνός, μὴ διλόγος, μὴ οἶνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς.

9 Ἐχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίσεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

10 Καὶ ἔτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν, ἀνέκκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλαίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔσωσαν μιᾶς γυναικὸς ἀνδρες, τέκνῳι καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν εὐλοῖς καλὸν περιποιῆναι, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον.

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πᾶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥ τις ἐκ ἐκκλησίας Θεοῦ ζῶντος, σὺλτος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημένως μετὰ ἐς τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑσέροις καιροῖς

ροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύματι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν.

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς μετάνοιαν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ, καλὸν, καὶ ἡδὲν ἀπέβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.

5 Ἀπαξέται γὰρ διὰ λόγον Θεοῦ καὶ ἐντελεύσεως.

6 Ταῦτα ὑπολιθέμενοι τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθι διάκονος. Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρέφόμενοι τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣν παρεκλήθηκας.

7 Τῆς δὲ βεβήλης καὶ γραμμάτης μύτης παραισῶ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσεβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσεβεία πρὸς πάντῃ ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τὸτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ οὐκ ἐκδιδόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι,

ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδεὶς σε τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τυπὸς γίνε τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀνείκῃ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναστροφῇ, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματός, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν πρεσβυτέρων.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τήτοις ἴσθι· ἵνα σε ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τὸτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τῆς ἀκρόνειας σε.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεώτερος, ὡς ἀδελφός.

2 Πρεσβυτέρως, ὡς μητέρας· νεώτερος, ὡς ἀδελφός, ἐν πάσῃ ἀνείκῃ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὀντως χήρας.

4 Εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἕκτονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τὸτο γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα, καὶ μεμονωμένη, ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ καταλαῶσα ζῶσα τέθηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλισα τῶν οἰκείων ἢ προνοεῖ, τὴν πίσιν ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστη χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγονῆα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή·

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρημένη, εἰ ἐτεκνοδόκησεν, εἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρηκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιεῖ· ὅταν γὰρ κατασκηνιασῶσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν·

12 Ἐχῆσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίσιν ἠθέτησαν.

13 Ἀμα δὲ καὶ ἀρσαὶ μανθάνει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· ἢ μόνον δὲ ἀρσαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περὶ ἐργοί, λαλῆσαι τὰ μὴ δεόντα.

14 Βήλομαι ἔν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσπολεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀνικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

15 Ἦδη γὰρ τινες ἐξέλθοντες

πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴτις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἢ ἐκκλησίᾳ, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεσῶτες πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀξιόσθωσαν, μάλισα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βῆν ἀλοῶντα ἢ φιμώσεις· καὶ Ἄξιός ἐστιν ὁ ἐργάτης τῷ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρῳ καθήκοντι μὴ παραδέχεσθαι, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντα, ὡπίον πάντων ἑλεγχέ, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματι, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν.

22 Χεῖρας ταχέως μηδεὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶναι ἐμαρτίαις ἀλλοθρίαις. Σεαυτὸν αἴνον τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότης, ἀλλ' οἶνον ὀλίγον χρεῶ διὰ τὸν σόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάψαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολυθῆσιν.

25 Ὡσαύτως

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐσι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυφῆναι ἢ δύναται.

Κεφ. 5'. 6.

ΟΣΟΙ εἰσιν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τῆς ἰδίας δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίως ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τῆ Θεῆ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῇται·

2 Οἱ δὲ πιστὸς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μάλλον δελεεῖτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπῆται, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀνιλαμβανόμενοι. Ταῦτα διδάσκει, καὶ πρκακάλει.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑπαίνοσι λόγοις τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσεβείαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιτάμεν, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 Παραδιαβριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νῦν, καὶ ἀπεσερτημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσεβείαν· ἀφίσασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐστὶ δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσεβεία μετὰ αὐταρχείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὃν ἔχον ὅτι ἡδὲ ἐξετεσκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ συνεπάσμεθα, τέτοις ἀρκεσθῆσόμεθα.

9 Οἱ δὲ βεβλόμενοι πληθεῖν, ἐμπίπῃσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτης καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζῃσι τῆς ἀνθρώπου εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς ὁρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἐαυτῆς περιέπειραν ὁδύναις πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ, ὡς ἄνθρωπε τῆ Θεῆ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβὼς τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ἀμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τῆ Θεῆ τῇ ζωοποιεῖν τα πάντα, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τῇ μαρτυρῆσαν ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῃ τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ὅν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων·

16 Ὁ

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, ὥς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃ εἶδεν ἑδείς ἀνθρώπων, ἠδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς πλῃστοῖς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιέειν ἐπὶ πλῆττι ἀδολότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλῃστῶς πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλῃσεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδέτης εἶναι, κοινωνικός·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἐν αὐτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ

μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίης ζωῆς.

20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρκαταθήκην φύλαξον, ἐκτρέπομεν· τὰς βεβήλης κενοφωνίας, καὶ ἀνιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἦν τινες ἐπαγγελόμενοι, περὶ τὴν πίσιν ἡσόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ πάντων. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐ-
γράφη ἀπὸ Λαοδικείας,
ἥτις ἐστὶ μητροπόλις Φρυ-
γίας τῆς Πακαλιανῆς.
Ἐν σίχοις ὧς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θεολήματι Θεοῦ, καὶ ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρχῇ Συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ πάντων μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσιν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ.

5 Ἐπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτη πίστεως, ἥτις ἐνέγκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωίδι, καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ
δυνάμει

δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σω-
φρονισμοῦ.

8 Μὴ ὢν ἐπαισχυνηθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτῆ·
ἀλλὰ σωματοπαθήσῃς τῷ εὐ-
αγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ.

9 Τῇ σωσάντι ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντι κλήσει ἁγία, καὶ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
πρὸ χρόνων αἰώνιων.

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς σωτη-
ριᾶς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κα-
ταργήσαντι μὲν τὸν θάνα-
τον, φωτίσαντι δὲ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν διὰ τῆς εὐαγγελίας.

11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κη-
ρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκα-
λος ἐθνῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦ-
τα πάσχω· ἀλλ' ἔκ ἐπαισ-
χύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπί-
στευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυ-
νατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν.

13 Ὑποδύπωσιν ἔχει ὑπὲρ
αἰνόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ
ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν καλὴν παρακαλα-
θήκην φύλαξον διὰ Πνεύμα-
τος ἁγίου τοῦ ἐνοικησίου ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τὸτο, ὅτι ἀπε-
στράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύλλος καὶ
Ἑρμογένης.

16 Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος
τῷ Ὀνησιφόρῳ οἴκῳ· ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν
ἁλυσίν μου ἔκ ἐπηρεχύνθη.

17 Ἀλλὰ γινόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπυδαίον ἐξήτη-
σέ με, καὶ εὔρε·

18 Δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος
εὔρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν
Ἑφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον
αὐτῷ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤ ἦν, τέκνον μου, ἐνδυ-
ναμῶν ἐν τῇ χάριτι τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἂν ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθεσις τοῖς ἀνθρώποις, οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους
διδάξαι.

3 Σὺ ὦν κακοπάθησον, ὡς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατεύμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τῆς βίης πωλα-
μαίαις, ἵνα τῷ στρατιωτῇ
συνῆ ἀρέσῃ.

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, ἂν
σεφανῇται, ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν με-
ταλαμβάνειν.

7 Νόει ἂν λέγω· δῶν γάρ
σοι ὁ Κύριος σύνεσις ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χρι-
στοῦ ἐλημερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου.

9 Ἐν

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακῆργος· ἀλλ' ὁ λόγος τῇ Θεῷ ἡ δέδεται.

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομένω διὰ τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίης.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·

12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμ- βασιλεύσομεν· εἰ ἀρνήμεθα, καὶ κεῖνός ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπισήμεν, ἐκεῖνός πειστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν ἡ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησθε, διαμαρτυρόμενοι ἐνώπιον τῇ Κυρίῳ μὴ λοδομαχεῖν, εἰς ἡδὲν χρήσιμον, ἐπὶ κατὰ σροφῇ τῶν ἀκροόντων.

15 Σπῆδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομίαν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλης κενοφωνίας περιίτασθ'· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γὰρ γράβρινα νομὴν ἔχει· ὧν ἔστιν Ὑμέταις καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡσύχησαν, λείοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι· καὶ ἀναβρέψασιν τὴν τινων πρίν.

19 Ὁ μέντοι σερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων

τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύριος τῆς ὄντας αὐτῇ. καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ ἢ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστέκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν ἦν τις ἐκκαθάσει ἑαυτὸν ἀπὸ τῶτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον·

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεύγε· διώκει δὲ διακαιοσύνην, πίσιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλημένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

23 Τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπαιδεύτης ζητήσεις παραιτῇ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας.

24 Δέλον δὲ Κυρίῳ ἡ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον·

25 Ἐν πραότητι παιδεύοντα τῆς ἀνιδιαιθεμένης· μήποτε ὅψ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐξωλεσμένοι ὑπ' αὐτῇ εἰς τὸ ἐκεῖνη θάλημα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟ δὲ γινώσκει, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐκστήσουσιν καὶ ἐροὶ χαλεποί.

2 Ἐσονταί

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριτοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄσορτοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάστοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τεύφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἐχόντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρηνημένοι. Καὶ τῆτις ἀποτρέψῃ.

6 Ἐκ τήτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἐμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μαθησάνοι, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὅν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀνέστησαν Μωϋσεῖ, ἥτως καὶ ἡτοί ἀνθίστασθαι τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίσιν.

9 Ἀλλ' ἢ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλῶ ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκός μὴ τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἁσέβει, τῇ προθέσει, τῇ πείρῃ, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἳ μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷς διωγμὸς ὑπήνεστα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσασα ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θεόλουντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόνιμοι προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρόν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάτης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σεοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγχόν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 ἵνα ἁγρίῃ ἡ ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπίνος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξτελισμένον.

Κεφ. δ. 4.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ὅτι ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζώντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἐλεγξον, ἐπιτίμησον, παρηκάλεισον

λεσαν ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ
καὶ διδαχῇ.

3 Ἐσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς
ἐπιεικείας διδασκαλίας ἡ
ἀνέξοιται· ἀλλὰ κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐαυτοῖς
ἐπισωρεύουσι διδασκάλως,
κηνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀλη-
θείας τὴν ἀκοήν ἀποσρέψουσιν,
ἐπὶ δὲ τὰς μύθους ἐκτραπή-
σουσιν.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κα-
κοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐ-
αγγελιστῇ, τὴν διακονίαν ὡς
πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδο-
μαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς
ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τελέ-
λεκα, τὴν πίσιν τελήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀποκίμαι μοι ὁ
τῆς δικαιοσύνης σέφανος, ὃν
ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτής· ὃ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλ-
λὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡλαπηκόσι
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπῆδασον ἐλθεῖν πρὸς
με ταχέως.

10 Δημᾶς γὰρ με ἔγκα-
τέλιπεν, ἀλαπήσας τὸν νῦν
αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσ-
σαλονίκην· Κρήσκης εἰς
Γαλιλίαν, Τίτος εἰς Δαλ-
μαλίαν.

11 Δημᾶς ἐστὶ μόνος μετ'
ἐμῇ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε

μετὰ Σεαυλῆ· ἔστι γὰρ μοι
εὐχρηστὸς εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
εἰς Ἑφεσον.

13 Τὸν Φαιλόνην ὃν ἀπέ-
λιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρ-
πῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ
βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβρά-
νας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλ-
κεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδεί-
ξατο· ἀποδοῦν αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Ὁν καὶ ὧς φυλάσσει·
λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμε-
τέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μὴ ἀ-
πολογία ἡδεῖς μοι συμπαρα-
γένητο, ἀλλὰ πάντες με ἔγκα-
τέλιπον· μὴ αὐτοῖς λοισθεῖται.

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρ-
έστη, καὶ ἐνεδυναμώσέ με, ἵνα
δι' ἐμῆ τὸ κήρυγμα πληρο-
φορηθῇ, καὶ ἀκήσῃ πάντα τὰ
ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ σώματος
λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύ-
ριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονη-
ροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλεί-
αν αὐτοῦ τὴν ἐπηρεάσιον· ἧ ἡ
δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ
Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρον
οἶκον.

20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν
Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέ-
λιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενήσαντα.

21 Σπῆδασον πρὸ χειμῶ-
νος.

ν^ο ἐλθεῖν. Ἀσπάξειαί Σε Εὐδοκίαν, καὶ Πνύδα, καὶ Λίον, καὶ Κλαυδίαν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματος ἁγίου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρώτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι. Ἐν σίχοις ῥοῦ.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΤΛΟΣ δεῦλ^ο Θεῷ, ἀπόστολ^ο δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίσιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν.

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεός, πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφάνερωσε δὲ καιροῖς ἰδίους, τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπισεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

4 Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίσιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τίτω χάριν κατελιπόν Σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ κατεστήσῃ κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ Σε διεταξάμην.

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέκκλητος,

μίας γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέκκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πωλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ.

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὁσίον, ἐγκρατῆ.

9 Ἀνταχήμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστῷ λόγῳ, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑβριανύσῃ, καὶ τὰς ἐνὶ ἐλπίδι ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλις οἱ ἐκ περιουσίας.

11 Οὓς δεῖ ἐπισομίζειν· οἵτινες ὅλης οἰκῆς ἀνατρέψουσιν, διδάσκοντες ἂ μὴ δεῖ, αἰσχεῖ κέρους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἱδιῶν αὐτῶν προφήτης· Κρή-

τες

τες αἰεὶ ψεύσαι, κακὰ θηρία,
γαστέρες ἀρταί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε
αὐτῆς ἀπορίμως, ἵνα ὑβρίζω-
σιν ἐν τῇ κρίσει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰη-
δαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐνβολαῖς
ἀνθρώπων ἀποσρεφόμενων τὴν
ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς
καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμέ-
νοις καὶ ἀπίστοις ἔδεν καθαρὸν,
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ
κύριος καὶ ἡ Συνειδήσις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέ-
ναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ
πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν ἀδό-
κιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὑβριζήσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλῆς
εἶναι, σεμνῆς, σωφρονεῖς, ὑπ-
ακούοντας τῇ κρίσει, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβυτίδας ὡσαύτως
ἐν καλῇ ἡλικίᾳ ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἶνω πολλῷ
δεδουλωμένους, καλοῦ διδασκά-
λους·

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς
νέας, φιλόανδρος εἶναι, φιλο-
τέκνους,

5 Σώφρονες, ἀγνῆς, οἰκν-
ρῆς, ἀγαθαί, ὑποτασσόμεναι
τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηται.

6 Τῆς νεωτέρας ὡσαύτως
παρακάλει σωφρονεῖν·

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν
παρεχόμενος τὸν καλῶν
ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀ-
διαφορίαν, σεμνότητι, ἀφ-
θαρσίαν,

8 Λόγον ὑπὸν, ἀκατάγνωστον,
ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπή,
μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν
φάυλον.

9 Δέλης ἰδίους θεσπόταις
ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέ-
στος εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζόμενος, ἀλ-
λὰ κρίνῃς πᾶσαν ἐνδεικνυμένης
ἀγαθῆς· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
τῇ ζωῇ ἡμῶν Θεὸς κοσ-
μῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ ἡ ζωή· πᾶσιν
ἀνθρώποις.

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σω-
φρονῶς καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μα-
καρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
ζωῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθα-
ρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιήσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ πα-
ρακαλεῖ, καὶ ἐλέγχε μετὰ πά-
σης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σε πε-
ριφρονεῖτω.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.
ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ
 αὐτῆς ἀρχαῖς καὶ ἐξ-
 οῖσιν ὑποτάσσεσθαι, πειθα-
 ρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
 ἐτοίμως εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν,
 ἀμάχως εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶ-
 σαν ἐνδεικνυμένης παρότητα
 πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς
 ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμε-
 νοι, δαλεούμενοι ἐπιθυμίαις καὶ
 ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ διάκοντες, συνητοὶ, μι-
 σῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ
 ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῇ
 ᾠστῇ ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δι-
 καιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡ-
 μεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
 ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ τοῦ
 παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώ-
 σεως πνεύματι ἁγίῳ·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
 πλοσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ
 ᾠστῇ ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ
 ἐκείνῃ χάριτι, κληρονόμοι
 γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
 αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ
 τούτων βέλομαι ὅτι διαβεβαι-
 ῶσθαι, ἵνα φρονιζῶσι καλῶν
 ἔργων προϊῆσθαι οἱ πεπιστευ-

κότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐσι
 τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς
 ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ
 γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μά-
 χας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ
 γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον
 μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νθε-
 σίαν παρὰ τοῦ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται
 ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει ἐν
 αὐτοκατήκρισι.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτε-
 μᾶν πρὸς σε, ἢ Τυχικόν,
 ῥηδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
 Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα
 παραχειμάσαι.

13 Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ
 Ἀπολλῶ ῥηδαίως πρόπεμ-
 ψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ
 οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊ-
 ῆσθαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας
 χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μέ-
 γα πάντες. Ἀσπασαί τῆς
 φιλεῖας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ
 χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
 Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν
 ἐκκλησίας πρῶτον ἐπί-
 σκοπον χειροτονηθέντα,
 ἐξάρτη ἀπὸ Νικοπόλεως
 τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΤΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπῶν καὶ συνεργῶ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφίκα τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συσχελιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὴ πάντοτε μνησθῆναι σου ποιῆμεν ἐπὶ τῶν προσευχῶν μὴ,

5 Ἀκρίων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίσιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γενῆται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σου, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπίστασεν σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτόν ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ

δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμῆ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·

11 Τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα.

12 Σὺ δὲ αὐτόν, τιτέσι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ·

13 Ὃν ἐγὼ ἐβηλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σου διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σου γνώμης ἡδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκέσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτόν ἀπέχης·

16 Οὐκέτι ὡς θελον, ἀλλ' ὑπὲρ θελον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ ἢν ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβὲ αὐτόν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόλει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀπολίσω· ἵνα μὴ λίσω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις·

20 Ναί,

20 Ναὶ, ἀδελφε, ἐγὼ ὡς
ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σέν με τὰ σπλάγχνα ἐν Κυ-
ρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ
ὡς ἔραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ
ὑπὲρ ὃ λέσω ποιήσεις.

22 Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ
μοι ξενίαν· ἐλπίζω γάρ ὅτι
διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σε, Ἐ-

παφρᾶς, (ὁ συναιχμαλώτης
με ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)

24 Μάρκῳ, Ἀρίσταρχῳ,
Δημᾶς, Λυκάς, οἱ συνεργοί
με.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῷ
πνεύματι ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰ-
κέτου. Ἐν σίχοις λζ'.

ΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ
πολυτρόπως πάλαι ὁ
Θεὸς λαλήσας τοῖς πατέρεσιν
ἐν τοῖς προφήταις, ἐκ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλά-
λησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι' ὃ καὶ τῆς αἰῶνος
ἐποίησεν.

3 Ὃς ὢν ἀπαύασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρῶ-
ς ποιεσάμενος τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.

4 Τούτῳ κρείττω γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω δια-
φορώτερον παρ' αὐτοῦ κεκ-
ληρονόμηκεν ὄνομα.

5 Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων· Υἱὸς με εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν·

6 Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγά-
γῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν
οἰκὴν αὐτοῦ, λέγει· Καὶ προσ-
κυνήσάτωσαν αὐτῷ πάντες
ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τῆς ἀγγέ-
λου λέγει· Ὁ ποιῶν τῆς ἀν-
γέλου αὐτοῦ, πνεῦμα καὶ τῆς
λειουργίας αὐτοῦ, πρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ
θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
ἐκθύτης σου, ἡ ῥάβδος σου βα-
σιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆ-

τες αἰεὶ ψεῦσαι, κακὰ θηρία,
γαστέρες ἀρταί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε
αὐτὸς ἀπορίμως, ἵνα ὑψαίνω-
σιν ἐν τῇ κρίσει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰη-
δαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐνβολαῖς
ἀνθρώπων ἀποσρεφόμενων τὴν
ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς
καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιχμέ-
νοις καὶ ἀπίστοις ἔστιν καθαρὸν,
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ
κύριος καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέ-
ναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
ῥυσευκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ
πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν ἀδό-
κιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὑψικινήσει διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτεας νηφαλῆς
εἶναι, σεμνῆς, σωφρονῆς, ὑψι-
αίνοντας τῇ κρίσει, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβύτεδας ὡσαύτως
ἐν καλῇ ἡμέρᾳ ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἶνον πολλῶν
δεδουλωμένους, καλοῦ διδασκά-
λους·

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς
νέας, φιλάνθρωποι εἶναι, φιλο-
τέκνους,

5 Σώφρονας, ἀγνάς, οἰκν-
ρῆς, ἀγαθὰς, ὑποτάσσουσιν
τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηται.

6 Τῆς νεωτέρας ὡσαύτως
παρακαλεῖ σωφρονεῖν·

7 Περί πάντα σεαυτὸν
παρεχόμενος τὸν καλῶν
ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀ-
διαφορίαν, σεμνότητι, ἀφ-
θαρσίαν,

8 Λόγον ὑπὸ ἡ ἀκατάγνωστον,
ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπή,
μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν
φάυλον.

9 Δήλως ἰδίους θεοπόταις
ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέ-
στος εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζόμενης, ἀλ-
λὰ κρίναι πᾶσαν ἐνδεικνυμένης
ἀγαθῇ· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν Θεὸς κοσ-
μῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ ἡ σωτηρία πᾶσιν
ἀνθρώποις.

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σω-
φρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μα-
καρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθα-
ρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιήσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ πα-
ρακαλεῖ, καὶ ἐλέγχε μετὰ πά-
σης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σε πε-
ριφρονεῖτω.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.
ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ
 αὐτῆς ἀρχαῖς καὶ ἐξου-
 σίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθα-
 ρχεῖν, πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν
 ἐτοίμους εἶναι.

2 Μηδένα βλασφημεῖν,
 ἀμάχως εἶναι, ἐπεικεῖς, πα-
 σαν ἐνδεικνυμένης παρότητα
 πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς
 ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμε-
 νοι, δουλοῦντες ἐπιθυμίαις καὶ
 ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ διάζοντες, συζητοῖ, μι-
 σῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ
 ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τῇ
 ᾠστῇ ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δι-
 καιοσύνῃ ἂν ἐποιήσαμεν ἡ-
 μεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
 ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ τοῦ
 παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώ-
 σεως πνεύματι ἁγίῳ.

6 Οὐδέχουν ἐφ' ἡμᾶς
 πλοσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 ᾠστῇ ἡμῶν.

7 Ἴνα δικαιωθέντες τῇ
 ἐκείνῃ χάριτι, κληρονόμοι
 γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
 αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ
 τούτων βέλομαι σε διαβεβαι-
 ῶσαι, ἵνα φρονιζῶσι καλῶν
 ἔργων προϊῆσαι οἱ πεπιστευ-

κότες τῷ Θεῷ ταῦτά ἐστι
 τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς
 ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζηήσεις, καὶ
 γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μά-
 χας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ
 γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον
 μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νεθε-
 σίαν παραιτοῦ.

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται
 ὁ τοῦτο, καὶ ἀμαρτάνει ἀν-
 αὐτοκατάκριτον.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρε-
 μᾶν πρὸς σε, ἡ Τυχικόν,
 Σπύδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
 Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα
 παραχειμάσαι.

13 Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ
 Ἀπολλῶ Σπυδαίως πρόπεμ-
 ψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ
 οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊ-
 ῆσαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
 χρεῖας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάξονταί σε οἱ μετ' ἐ-
 μὲ πάντες. Ἀσπασαί τῆς
 φιλεπίστευτος ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ
 χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
 Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν
 ἐκκλησίας πρῶτον ἐπί-
 σκοπον χειροτονηθέντα,
 ἐβράχην ἀπὸ Νικοπόλεως
 τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀψία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συσχενωτῇ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν, πάντοτε μνησίαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μὲν,

5 Ἀκίων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίσιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γενῆται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σου, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσει σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ

δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μὲν, Ὀνήσιμον·

11 Τὸν πωλὲ σοι ἄχρησον, νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρησον, ὃν ἀνέπεμψα.

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τιτέσι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ·

13 Ὃν ἐγὼ ἐβηλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σου διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σου γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἐκέσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης·

16 Οὐκέτι ὡς θελον, ἀλλ' ὑπὲρ θελον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ ἦν ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβὲ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόσει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀπολίσω· ἵνα μὴ λέγῃ σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις·

20 Ναί,

20 Ναι, ἀδελφε, ἐγὼ ὡς ὁναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν με τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθώς τῇ ὑπακοῇ ὡς ἔγραψά σοι, εἰδώς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέσω ποιήσεις.

22 Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γάρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σε, Ἐ-

παφρᾶς, (ὁ συναιχμηκώτης μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)

24 Μάρκῳ, Ἀρίσταρχῳ, Διμάῳ, Λυκάῳ, οἱ συνερῶί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῷ πνεύματι ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου. Ἐν στίχοις λζ'.

ΠΑΤΑΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΤΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατέρεσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τέτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' ὃ καὶ τῆς αἰῶνος ἐποίησεν.

3 Ὃς ὢν ἀπαύλασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἐαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.

4 Τοσούτω κρείττω γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτῆς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

5 Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Ὑἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν·

6 Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκωμένην, λέγει· Καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τῆς ἀγγελικῆς λέγει· Ὁ ποιῶν τῆς ἀγγελικῆς αὐτοῦ, πνεύματι, καὶ τῆς λειουργικῆς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος ἐκθύτη, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆ-

το

το ἔχρισέ ᾧ ὁ Θεός, ὁ Θεός
 ᾧ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ
 τῆς μετόχης ᾧ.

10 Καί, Σὺ καὶ ἀρχάς,
 Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
 καὶ ἔργα τῶν χειρῶν ᾧ εἰσὶν
 οἱ ἡρανοί.

11 Αὐτοὶ ἀπολῆναι, ᾧ
 δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
 ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
 ἐλίξεις αὐτῆς, καὶ ἀλλαγῇσον-
 ται· ᾧ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
 ἔτη ᾧ ἢ ἐκλείψουσιν.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀλ-
 γέλων εἰρηκὲ ποιεῖ· Κάθῃ ἐκ
 δεξιᾶν μὲ, ἕως ἂν θῶ τῆς
 ἐχθρῆς ᾧ ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν ᾧ;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λει-
 τηρικά πνεύματα, εἰς διακο-
 νίαν ἀποσελλόμενα διὰ τῆς
 μέλλοντος κληρονομεῖν ζωῆς
 ρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ τῆτο δεῖ περισσο-
 τέρως ἡμᾶς προσέ-
 χειν τοῖς ἀκροθεῖσι, μὴ ποτε
 παραρρῦνῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων
 λαληθεὶς λόγος, ἐγένετο βέ-
 βαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
 καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον
 μισθοποδοσίαν,

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμε-
 θα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες
 ζωηρίας; ἥτις ἀρχὴν λα-
 βῆσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυ-
 ρίου, ὑπὸ τῶν ἀκροάντων εἰς
 ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυρήναι τοῦ
 Θεοῦ ᾧ μείοις τε καὶ τέρασι,
 καὶ ποιικίλαις δυνάμεσι, καὶ
 Πνεύματι ἁγίῳ μερισμοῖς,
 κατὰ τὴν αὐτῇ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέ-
 ταξε τὴν οἰκημένην τὴν μέλ-
 λουσαν, περὶ ἧς λαλῆμεν.

6 Διεμαρτύρατο δὲ πῶς τις,
 λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι
 μιμηθήσκη αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώ-
 που, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτόν βρα-
 χύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ
 τιμῇ ἐσεφάνωσας αὐτόν, καὶ
 κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν ᾧ.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
 κᾶτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν
 γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ
 πάντα, ἡδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀ-
 νυπότακτον· ἵνῃ δὲ ἢ πῶς ὀρεώ-
 μεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτε-
 λαίμενα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ'
 ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπο-
 μεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα
 τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐσε-
 φανωμένον, ὥπως χάριτι Θεοῦ
 ὑπὲρ πάντων γεύσῃται θανά-
 τος.

10 Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι'
 ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' ἃ τὰ πάν-
 τα, πολλὰς ἡμῶν εἰς δόξαν
 ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 ζωηρίας αὐτῶν διὰ παθη-
 μάτων τελειῶσαι.

11 Ὅ, τε γὰρ ἀπάγων καὶ
 οἱ ἀσιαζόμενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες·
 δι·

δι' ἣν αἰτίαν ἢ ἐπαισχύνεται ἀδελφῆς αὐτῆς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδὼν ἐγὼ καὶ τὰ ποιῶντα ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ ἦν τὰ παιδία κοινοῦντο σαρκοῦ καὶ αἱματός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆ θανάτου καθαργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τυλέσι, τὸν διάβολον.

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τήτης, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ πάντος τῆ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δέηκε ἀγγέλων ἐπιλαμβάνειν, ἀλλὰ σπέρματι· Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

17 Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένῃται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπρωθεν αὐτὸς περασθεὶς, δύναται τοῖς περασζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπικρανίς μέτοχοι, κατανόησατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι

αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονα γὰρ δόξης ἔσται παρὰ Μωσῆν ἡξιώσας, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου κατασκευάσας αὐτόν.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαγίστριον τῶν λαληθησομένων.

6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὁ οἶκος ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον εἰς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκήσθητε,

8 Μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παρακρησμοῦ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πειρασμῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ ἢ ἐβλῶσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία πονηρὰ

ποιητὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀπο-
σῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
ἵνα μὴ ὀκνηρυνθῇ τις ἐξ ὑ-
μῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀμαρτίας.

14 Μέτοχοι γὰρ γεγονό-
μεν τῷ Χριστῷ, ἵνα ὡς αὐτὴν τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν.

15 Ἐν τῷ λείπεσθαι. Σή-
μερον εἰς τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκήσθητε, μὴ ὀκνηρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ πα-
ραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκήσαντες
παρεπίκραναν, ἀλλ' ὃ πάντες
οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσέχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ
τοῖς ἀμαρτήσαντι, ὧν τὰ κώ-
λα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰ-
σελεύσεσθαι εἰς τὴν κατὰ παυ-
σιν αὐτῇ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθή-
σαντι;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι ἡ
ῥοπήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπι-
στίας.

Κεφ. δ'. 4.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν
μὴ ποτε καταλειπομέ-
νης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς
τὴν κατὰ παυσιν αὐτῇ, δοκῇ
τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν.

2 Καὶ γὰρ ἐσμεν εὐαγγελι-
σμένοι, καθάπερ κήκεῖνοι.

ἀλλ' ἡκ ὠφέλησεν ὁ λόγος
τῆς ἀκοῆς ἐκείνης, μὴ ὀκνη-
σάντων τῇ πίσει τοῖς ἀκῆ-
σασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατὰ παυσιν οἱ πεισεύσαντες,
καθὼς εἶρηκεν. Ὡς ὠμοσα ἐν
τῇ ὁρῇ μὴ, εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατὰ παυσιν μὴ· καί-
τοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου γενηθέντων.

4 Εἶρηκε γὰρ πᾶσι περὶ τῆς
ἐξδόμης ἦτο. Καὶ κατέπαυ-
σεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐξ-
δόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τῷ παύσει
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κα-
τὰ παυσιν μὴ.

6 Ἐπεὶ ὅτι ἀπολείπεται
τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ
οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
ἡκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν.

7 Πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέ-
ραν, ἡμέραν, ἐν Δαβὶδ λέγων,
μετὰ τοσῆτον χρόνον, καθὼς
εἶρηται. Σήμερον εἰς τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκήσθητε, μὴ
ὀκνηρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτὸς Ἰησοῦς
κατέπαυσεν, ἡκ ἂν περὶ ἄλλης
ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται κατα-
βολὴς τῷ λαῷ τῷ Θεῷ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς
τὴν κατὰ παυσιν αὐτῇ, καὶ αὐ-
τὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔρ-
γων αὐτῇ, ὡς περ ἀπὸ τῶν
ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπευδάσωμεν

11 Σπυδαῶμεν ἢν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατὰ παυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πᾶσι τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τῇ Θεῷ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομῶτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίσκομον, καὶ διϊκνήμενος ἄκριμερισμῷ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κρίσις ἐνθυμήσεων καὶ ἐνοιῶν καρδίας.

13 Καὶ ἔκ ἐστι κρίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνά καὶ τετραχλιδισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχούτες ἢν ἀρχιερεῶν μέγαν, διεληλυθότα τῆς ἕρανῆς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῇ Θεῷ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῶν μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα ἢν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε. 5.

ΠΑΣ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀνοήτοις καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περιέκειται ἀσθενείαν.

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τῇ λαῷ, ἔτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ ἔχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλῶμενος ὑπὸ τῇ Θεῷ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἔχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερεῶν, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτῇ, δεήσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαθείας,

8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν, ἀφ' ὧν ἔπαθε, τὴν ὑπακοήν.

9 Καὶ τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἵτις ζωῆς αἰωνίας.

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τῆ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περί ἧ πολλὴς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσσεμνήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶ-
ναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρό-
νον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τῇ
διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ σοι-
χεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τῇ Θεῷ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν
ἔχοντες γάλακτι, καὶ ἡ σε-
ρεᾶς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτι, ἀπειρεῖ λόγῳ δι-
καιουσύνῃς· (νήπιος γὰρ ἐστὶ·)

14 Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ σε-
ρεᾶ τροφῇ, τῶν διὰ τὴν ἔξιν
τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα
ἐχόντων πρὸς διακρίσιν καλῶ
τε καὶ κακῶ.

Κεφ. 5'. 6.

ΔΙΟ ἀφέντες τὸν τῆς
ἀρχῆς τῷ Χριστῷ λό-
γον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώ-
μεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον
καταβαλλόμενοι μετανόιας
ἀπὸ νεκρῶν ἔρῳν καὶ πίστεως
ἐπὶ Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐ-
πιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστά-
σεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματι
αἰώνιου.

3 Καὶ τῆτο ποιήσομεν,
ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τῆς ἀπαξ
φωτισθέντας, γευσταμένης τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπηρανίας, καὶ
μετόχως γεννηθέντας Πνεύμα-
τι ἁγίῳ,

5 Καὶ καλὸν γευσταμένης
Θεῷ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλ-
λοντι αἰῶνι.

6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζεν εἰς μετάνοιαν,

ἀνασταυρῶντας ἑαυτοῖς τὸν ἥ-
τον τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματί-
ζοντας.

7 Ἦν γὰρ ἡ ποιῶσα τὸν ἐπ'
αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον
ἕτερον, καὶ τίκῃσα βολάνην
εὐθεὶον ἐκείνοις δι' ἧς καὶ γεωρ-
γεῖται, μεταλαμβάνει εὐλο-
γίας ἀπὸ τῆ Θεῷ.

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας
καὶ τριβόλους, ἀδόκιμοι καὶ
κατάρτας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος
εἰς καῦσιν.

9 Πεπεισμεθα δὲ περὶ ὑ-
μῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα
καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ
ἔγω λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός
ἐπιλαθέσθαι τῇ ἐργῇ ὑμῶν, καὶ
τῇ κόπῃ τῆς ἀγάπης, ἥς ἐνε-
δείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ
διακονῶντες.

11 Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορί-
αν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

12 Ἴνα μὴ νωθεοὶ γένη-
θε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομή-
ων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐ-
παγγελιάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ
κατ' ἑδενὸς εἶχε μερίζοντι
ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἐκείνῃ,

14 Λέγων· Ἡ μὲν εὐλο-
γῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύν-
ων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ

1 ; Καὶ ἔτω μακροθυμή-
σας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ
κατὰ τῆ μείζονος ὁμνύσαι, καὶ
πάσης αὐτοῖς ἀνιλογίας πέ-
ρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσώτερον βη-
λόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει
τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελ-
σίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς
αὐτῆς, ἐμεσίτευσεν ὅρκον.

18 Ἴνα διὰ δύο πραγμά-
των ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύ-
νατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυ-
ρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ
καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς
προκειμένης ἐλπίδος.

19 Ἦν ὡς ἄλκυραν ἔχο-
μεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε
καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην
εἰς τὸ ἐσώτερον τῆ καταπε-
τάσματος.

20 Ὅπῃ πρὸ ὁδοῦ ὑπὲρ
ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρ-
χιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν
αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΥΤΟΣ γὰρ ὁ Μελ-
χισεδέκ, βασιλεὺς Σα-
λήμ, ἱερεὺς τῆς Θεῆς τῆ ὑψί-
στης, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ
ὑποσρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς
τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας
αὐτόν.

2 Ὡς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶ-
τον μὲν ἐρμηνευόμενος βασι-
λεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ

Μ Μ

βασιλεὺς Σαλήμ· ὁ ἐστὶ βα-
σιλεὺς εἰρήνης.

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀτε-
νεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡ-
μερῶν, μήτε ζωῆς τέλος
ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ
ἡμῶν τῆ Θεῆς, μένει ἱερεὺς εἰς
τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλὶκός
ἔστι, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθιῶν ὁ
πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν ἡμῶν
Λευῖ τὴν ἱερατείαν λαμβάνον-
τες, ἐνίοτῃν ἔχουσιν ἀποδεκα-
τὴν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον,
τελέσι, τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν,
καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς
δοφύδος Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογήμε-
νος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν
Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς
ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀνιλο-
γίας, τὸ ἑλάττω ὑπὸ τοῦ
κρείττου εὐλογεῖται.

8 Καὶ ἄδε μὲν δεκάτας
ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμ-
βάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμε-
νος ὅτι ζῇ.

9 Καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκά-
τας λαμβάνων δεδεκάτωται.

10 Ἐπὶ γὰρ ἐν τῇ δοφύδι
τῆ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν
αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν ἦν τελείωσις διὰ
τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν·
(ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἱενομο-
θέτησεν.)

θέτητο·) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ ἡ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λείεσθαι;

12 Μεταλιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμῳ μετάρθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λείεσθαι ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς ἡδεῖς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰηδοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν ἡδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατὰδελόν ἐσιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς ἡ κατὰ νόμον ἐνβολὴς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτη.

17 Μαριρεὶ γὰρ· Ὅτι ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προκλήσεως ἐνβολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐργίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἡ χωρὶς ὀρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες·

21 Ὁ δὲ, μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τῆς λέγοντος πρὸς αὐτὸν· Ὡμοσε Κύριος, καὶ ἡ

μεταμεληθήσεται· Ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Κατὰ τοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔργον Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ καλυέσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ ζῶειν εἰς τὸ πάντελές δύναται τῆς προσερχομένης δι' αὐτὴν τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐνυψῆσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἀκακῶς, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν ἑρᾶν γενόμενος·

27 Ὃς ἡ καὶ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τῆ λαοῦ· τῆτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνεψῆκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπου καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἑχόντας ἀσθενείαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, ἥν εἰς τὸν αἰῶνα τελελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν

ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆ θρόνου τῆς μετὰ λωσύνης ἐν τοῖς ἡρανοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτηγός, καὶ τῆς Σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἀνθρώπων.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τῦτον ὁ προσενέσκη.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, ἢ δ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα,

5 Οἵτινες ὑποδείματι καὶ Σκιᾷ λαιρεύουσιν τῶν ἐπιφανείων, καθὼς κεχρημάτισαι Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν Σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησί, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεχθέντα Σκιᾷ ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτηγίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥ τις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτός, ἢ ἀνδευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.

8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδὲ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰὺδα διαθήκην καινὴν.

9, Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην

ἣν ἐποίησα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένη μετὰ τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ ἢ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδὼς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἢ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικρῶν αὐτῶν ἕως μεγάλων αὐτῶν.

12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἢ μὴ μνησθῶ ἔτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμῆ.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΙΧΕ μὲν ἢ καὶ ἡ πρώτη Σκηνὴ δικαιοσύνη λατρείας, τότε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη, ἡ πρώτη, ἐν τῇ ἢ τε λυχνία καὶ ἢ τράπεζα, καὶ ἢ πρὸς θεοῖς τῶν ἁγίων, ἥ τις λέγεται ἁγία.

3 Μετὰ

3 Μετὰ δὲ τὸ δευτερον
καταπέτασμα, Ἐκκλησίαν ἢ λεγο-
μένην ἁγία ἁγίων·

4 Χρυσὴν ἔχουσα θυμια-
τήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης περικεκαλυμμένην
πύλοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ σάμ-
ψα χρυσὴ ἔχουσα τὸ μάννα,
καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἢ βλα-
στήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.

5 Ὑπερίνω δὲ αὐτῆς Χε-
ρὺδιμ δόξης, κατασκιάζουσα
τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν ἂν ἔσι
ἡν λέγειν κατὰ μέτρον.

6 Τῆτων δὲ ὅτω κατεσ-
κευασμένων, εἰς μὲν τὴν
πρώτην Ἐκκλησίαν διαπαντὸς
εἰσίστασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας
ἐπιτελεῖν.

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἁ-
παξ τῷ ἐνιαυτῷ μόνον ὁ ἀρ-
χιερεὺς, ἢ χωρὶς αἵματος, ὁ
προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν
τῷ λαῷ ἁγιοποιμάτων.

8 Τοῦτο δηλοῦν τῷ
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, μήπω
πεφανερωθῆναι τὴν τῶν ἁγίων
ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης Ἐκκλησίας
ἐχρήσας χάριν.

9 Ὅστις παραβολὴ εἰς τὸν
καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν
δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρον-
ται, μὴ δυνάμεναι κατὰ Συν-
εἰδήσιν τελειῶσαι τὸν λατ-
ρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ
πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισ-
μοῖς, καὶ δικαιώμασι Ἐκκλησίας,

μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπι-
κείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενό-
μενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόν-
των ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος
καὶ τελειοτέρας Ἐκκλησίας, ἢ χει-
ροποιήτου, τυλίσιν, ἢ ταύτης
τῆς κλίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τρά-
γων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου
αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς
τὰ ἁγία, αἰωνίαν λύτρωσιν
εὐράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τὰν-
ρων καὶ τράγων, καὶ Ἐκκλησίας δα-
μάλεως ῥαντίζουσα τῆς κεκοι-
νωμένης, ἁγιάζει πρὸς τὴν
τῆς Ἐκκλησίας καθαρότητος.

14 Πίσω μᾶλλον τὸ αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὅς διὰ Πνεύματος
αἰωνίῳ ἑαυτὸν προσήνεγκεν
ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ
τὴν Συνεἰδήσιν ὑμῶν ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν
Θεῷ ζῶντι·

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθή-
κης καινῆς μεσότης ἐστίν, ὅπως
θανάτῳ γενομένη, εἰς ἀπολύ-
τρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ
διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν
ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλη-
μένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη,
θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τῷ
διαθεμένῳ.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μὴ πᾶσι
ἰσχύει ἔτε ζῆ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν ἐὸν ἢ πρώτη
χωρὶς

χωρίς αἵματι^ς ἔσκεκαίνισαι.

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐνβολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὑδατ^{ος} καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρράντισε,

20 Λέγων· Τῆτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν Σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε.

22 Καὶ Σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας ἢ γίνεσθαι ἄφεις.

23 Ἀνάσκη ἦν τὰ μὲν ὑποδείματ^α τῶν ἐν τοῖς ἱερανοῖς, τῆτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπικράνιζ κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητ^α αἷα εἰσηλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ἔρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τῷ Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσερχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτριῷ.

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατεβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συν-

τελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τῆτο κρίσις·

28 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας, ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι. 10.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηγεῖσθαι, ἠδέποτε δύναται τῆς προσερχομένης τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ ἢ καὶ ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνειδήσιν ἁμαρτιῶν τῆς λαιρεύοντος, ἅπαξ κεκαθαρμένους.

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα τῶν τράγων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν ἢ καὶ θέλησας, ὧμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας ἢ καὶ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδὲ ἤκου (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ

περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημα ᾧ.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματι καὶ περὶ ἁμαρτίας ἔκ ἐθέλησας, ἡδὲ εὐδόκησας· (ζήτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἶρηκεν· Ἰδὲ ἦ καὶ τῇ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημα ᾧ. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον γήγη.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τῷ σώματι· τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἰφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔσκηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ἠδέετο δύναιται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσεέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκές ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενοι ὥς τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μία γὰρ προσφορὰν τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τὸς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προκηρῆναι,

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτὸς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριε, διδὼς νόμος μου ἐπὶ

καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῖς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἢ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπως δὲ ἄφεσις τύτῃ, ἔκ ἐτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχθροὶ ἔνι, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τῆς καταπελάσματος, τυλίσας τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφῳρίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελυμένοι τὸ σῶμα ὑδατὶ καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος· ἀκλινῇ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαλειλάμεν·)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἐκκλησιῶν, καθὼς ἔθε· τισὶν, ἀλλὰ παρκαλῶντες· καὶ τοσούτω μάλλον ὅσω βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκκοίως γὰρ ἁμαρτιανόμων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν

τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἢ ἐτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπειται δυσία.

27 Φοβερά δέ τις ἐκδοχή κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλου, ἐσθίειν μέλλοντι τῆς ὑπεραντίου.

28 Ἀφελήσας, τίς νόμον Μωσέως, χάρις οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει.

29 Πόσω (δοκεῖτε) χειρόν τι ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν ὕπὸ τῆ Θεῦ καταπαλήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγήσάμεν, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυδρίσας;

30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτῆ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χειράς Θεῦ ζῶντι.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων.

33 Τῷτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θαρριζόμενοι· τῷτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν ὕψους ἀνασρεφομένων γεννηθέντες.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς με συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γνώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν ἡρανοῖς, καὶ μένυσαν.

35 Μὴ ἀποβάλλετε ἢ τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ δέλημα τῆ Θεῦ ποιήσαντες, κομίσηθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ ἡ χρονίῃ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ εἰς ὑποσέληται, ἢ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ ἢ ἐσμὲν ὑποσολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια. 11.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἑλεγχῶς ἢ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίσει νοῦμεν καθηρίσθαι τῆς αἰῶνας ῥήματι Θεῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεινέσθαι.

4 Πίσει πλείονα δυσίαν ἢ Ἀβελ παρὰ Καὶν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυρεῖται ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτῆ τῆ Θεῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίσει Ἐνὼχ μετέθετο τῆ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ ἔχεν εὐρίσκειο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν

τὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς με-
ταθέσεως αὐτῷ μεμαρτύρηται
εὐηρεσηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνα-
τον εὐαρεσῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ
δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ
Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητήσιν
αὐτὸν μισθαποδότης γίνεσθαι.

7 Πίσει χρηματισθεῖς Νῶε
περὶ τῶν μηδέπω βλεπομέ-
των, εὐλαβηθεῖς κατεσκεύασε
κιβωτὸν εἰς ὧλήθειαν τῷ οἴκῳ
αὐτῷ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν
κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίσιν
δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονό-
μος.

8 Πίσει καλούμενος Ἀ-
βραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς
τὸν τόπον ὃν ἡμελλε λαμβά-
ναι εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε,
μὴ ἐπιστάμενος πῶς ἔρχεται.

9 Πίσει παρώκησεν εἰς
τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς
ἐλλοθρίαν, ἐν ὧν αἰς κατοική-
σας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
τῶν συκληρονόμων τῆς ἐ-
παγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τῆς
δεμελίας ἔχουσαν πόλιν, ἧς
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ
Θεός.

11 Πίσει καὶ αὐτῇ Σάρρα
δύναμιν εἰς καρπολήν· ὧν
μαρτυρῶν ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν
ἡλικίης ἔτεκεν, ἐπεὶ πίσιν ἡ-
γήσατο τὸν ἐπαγγελλόμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγενή-
θησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένον,
καθὼς τὰ ἄστρα τῷ ἑρᾶν τῷ

πλήθει, καὶ ὥσπερ ἄμμος ἡ
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσ-
σης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίσιν ἀπέθανον
ἔτι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν
αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες,
καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογή-
σαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδη-
μοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγον-
τες, ἐμφανίζουσιν ὅτι παλιδά-
ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμ-
νημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἴ-
χον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὁρέ-
σονται, τῆς ἐν ἐπιφανείᾳ· διὸ
ἐκ ἐπαισχύνεται αὐτῆς ὁ Θεός,
Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν·
ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίσει προσενηνόχεν
Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ πειρα-
ζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ
προσέφερεν ὡς τὰς ἐπαγγελίας
ἀναδεξάμενος.

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη·
Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεσθαι
σοὶ ὧν ὧν.

19 Ἀποδοξάμενος ὅτι καὶ ἐκ
νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ
Θεός, ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παρὰ-
βολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίσει περὶ μελλόντων
εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ
καὶ τὸν Ἡσαῦ.

21 Πίσει Ἰακώβ ἀποθνή-
σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν
ἐπὶ

ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδος αὐτῆς.

22 Πίσει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὁσέων αὐτῇ ἐνετείλατο.

23 Πίσει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτῇ, διότι εἶδον ἄσκειον τὸ παιδίον, καὶ ἔκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τῆ βασιλείας.

24 Πίσει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ.

25 Μαλλον ἐλόμενος βουλὰς κακῶν εἶσθαι τῷ λαῷ τῇ Θεῷ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν.

26 Μείζονα πλεονεκτήσας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θυγατρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίσει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίσει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τῇ αἵματι, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευτὴς τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίσει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἥς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πίσει τὰ τεῖχη Ἱεριχώ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπὶ ἡμέρας.

31 Πίσει Ῥαὰβ ἡ πόρνη

καὶ συναπώλειο· τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τῆς κατὰσκοπίας μετ' εὐχρηστίας.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαρακ, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθά, Δαβὶδ τε καὶ Σαμψὴλ, καὶ τῶν προφητῶν.

33 Οἱ διὰ πίστεως κατήλωσαν βασιλείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν σόματα λεόντων,

34 Ἐσβασαν δύναμιν πυρὸς, ἐφυγον σόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων.

35 Ἐλαβὸν γυναῖκες ἔξ ἀναστάσεως τῆς νεκρῆς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, καὶ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονες ἀναστάσεως τύχωσιν.

36 Ἄλλοι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαρίων πείραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπείσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰθείαις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακῶς ἡμενοί.

38 Ὡς καὶ ἡμεῖς· ὁ κόσμος ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ βελήτοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ

39 Καὶ ἔτσι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, ἐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν ἀρετῆς τι προβλεψαμένη, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφους μαρτύρων, ὅσων ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν πρὸς κείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καὶ αἰσχρονομίας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀνελπίδιαν, ἵνα μὴ καμῇτε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὕτω μέχρις αἵματος ἀνικαλέσθητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνίστασινζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρασκήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς ἡοῖς διαλέλεται· Ὅτι μὴ, μὴ ὀλιγάροι παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενοι·

6 Ὅν γὰρ ἁγὰπῃ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα ἡγὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς ἡοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν ἡγὸς ὃν ὁ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐσε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἐσὲ καὶ ἡγὸς ἡοῖ.

9 Εἴτα τῆς μὲν τῆς καρδίας ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνεργεσόμεθα· ὁ πολλὰ μᾶλλον ὑποτασσόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευματικῶν, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκῶν αὐτοῖς, ἐπαιδεύονται· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μέγαλαρειν τῆς ἀλότητις αὐτῆς.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν ὁδοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστεροι δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεφυμασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρεμμένας χεῖρας καὶ τὰ παρακλυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχίαις ὁρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀσισμὸν, ὁ χωρὶς ὁδοεῖς ὁδοεῖται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοπεῖντες μῆτις ὕστερων ἀπὸ τῆς χαρίτις τοῦ Θεοῦ· μῆτις ῥίζα πικρίας ἄνω φύβου ἐνοχλή, καὶ διὰ ταύτης μωανθῶσι πολλοί.

16 Μή;

16 Μὴ τις πόρνῃ, ἢ βέλῃ, ὡς Ἡσαΐ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρῶτοιοκία αὐτῇ.

17 Ἰδε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μελανορίας γὰρ τόπον ἔχ' εὔρε, καί περ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ ῥινόφῳ, καὶ θυέλλῃ.

19 Καὶ ῥάλπιγγ' ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκήσαντες παρητήσαντο μὴ προσεθῆναι αὐτοῖς λόγοις.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διτσελλόμενον· Κἄν θηρίον δίτῃ τῇ ὄρει, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατὰ τοξευθήσεται.)

21 Καὶ, ἔτω φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἐντρομέ.

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει Θεῶν ζώντι, Ἱερουσαλὴμ ἐπεφανίω, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρῶτοιοκῶν ἐν ἑβραίοις ἀποτέτραιμμένων, καὶ κριτῇ Θεῶ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τελελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι θανάτου κρείττονα λαλήσιν παρὰ τὸν Ἀδελφόν.

25 Βλέπετε μὴ παραιήσθε τὸν λαλήντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι ἐκ ἔφουον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' ἑβραίων ἀποστρεφόμενοι.

26 Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε· νῦν δὲ ἐπήγελται, λέγων· Ἐτι ἄπαξ ἐγὼ ζεῖω ἢ μόνον, τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑβραϊόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἄπαξ, θελοῖ τῶν θαλερομένων τὴν μετάνοιαν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ θαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέσως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδῶς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῶρ καταναλίσκων.

Κεφ. ιγ'. 13.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμιῶν, ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακῶν, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν ῥώματι.

4 Τίμι' ὁ γὰρ ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμείνεται· πόρνης δὲ καὶ μοιχῆς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργε' ὁ τρόπος ἀρκήμενοι τοῖς παρῆσιν· αὐτοὶ τὸς

τὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ Ἐ
ἀνῶ, ἢ δ' ἢ μὴ Ἐ ἐγκαταλίπω·

6 Ὡς θάρρῃνίαις ἡμᾶς
λέγειν· Κύριε· ἐμοὶ βοηθός,
καὶ ἢ φοβηθήσομαι τί ποιήσεις
μοι ἄνθρωπε·.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡθι-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν
ὑμῖν τὸν λόγον τῇ Θεῷ· ὧν
ἀναθεωρῶντες τὴν ἔκδοσιν τῆς
ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίσ-
τιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
Ῥήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τῆς
αἰῶνις.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν
γὰρ χάριτι βεβαιῆσθαι τὴν
καρδίαν, ἢ βρώμασιν, ἐν οἷς
ἐκ ἀφελήθησαν οἱ περιπατή-
σαντες.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον,
ἐξ ἧ φαγεῖν ἢ ἔχουσιν ἐξουσίαν
οἱ τῇ Ῥκηνῇ λαλρεῦντες.

11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζω-
ων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς
τὰ ἅγια διὰ τῆ ἀρχιερέως,
τήτων τὰ Ῥώματα κατακαίε-
ται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγί-
αση διὰ τῆ ἰδίου αἱματι· τὸν
λαόν, ἔξω τῆς πυλῆς ἔπαθε.

13 Τοίην ἐξερχώμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτῆ
φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἄδε
μένυσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσιν ἐπιζητῶμεν,

15 Δι' αὐτῆ ἢ ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαν-
τὸς τῷ Θεῷ, τῆλεσι, καρπὸν
χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνό-
ματι αὐτῆ.

16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιχύταις γὰρ θυσίαις εὐαρε-
σεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡθιμένοις
ὑμῶν, καὶ ὑπέεικε· αὐτοὶ γὰρ
ἄβρυπνῆσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες,
ἵνα μετὰ χαρᾶς τῆτο ποιῶσι,
καὶ μὴ σενάζοντες· ἀλυσιελὲς
γὰρ ὑμῖν τῆτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡ-
μῶν· πεποιθήμεν γὰρ ὅτι
καλὴν Ῥυνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀνασρέ-
φεσθαι·

19 Περισσιέως δὲ παρα-
καλῶ τῆτο ποιῆσαι, ἵνα τά-
χιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρή-
νης, ὁ ἀναλαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν
ποιμένα τῶν προβάτων τὸν
μέγαν ἐν αἱματι διαθήκης αἰῶ-
νίν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ·
ωσιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐν-
ώπιον αὐτῆ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ᾧ ἡ δόξα εἰς τῆς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τῇ λόγι
τῆς παρεκλήσεως· καὶ γὰρ
διὰ

διὰ βραχείων ἐπέσειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον μεθ' ἡ (εἰν τάχιον ἔρχηται) ὑπομῖ ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσαθε πάντας τῆς ἡγουμένης ὑμῶν, καὶ πάντας

τῆς ἀγίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου. Ἐν σίχοις ψγ'.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δὴλ., ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσαθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις.

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔρπον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὑλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-

Ν Ν

θρωπος ἐκεῖν· ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ.

10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

11 Ἀνέτελε γὰρ ὁ ἥλιος ὢν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξηράνε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλειο· ὅτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

12 Μακάριος ἄνθρωπος ὅς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκίμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηλείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός

ραγός ἐσι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς ἡδένα.

14 Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβῆσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποκλεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀλθῆ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστίν, καθαβαῖνον ἀπὸ τοῦ πωλῆτος τῶν φώτων, παρ' ᾧ καὶ ἐνι παραλαγῇ ἡ τροπὴ ἀποσκίασμα.

18 Βεληθεῖς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτῇ κλισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔσω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν.

20 Ὁργὴ γὰρ ἀνδρὸς, διακιοσύνη Θεοῦ καλερεῖται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐνπραῦτέηι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον ὥσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοῖς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ ὁ ποιητὴς ἔτος ἔοικεν ἀνδρὶ καλανοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπλῳ.

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπέλαθε τοῦ ὁποῦ ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, ἕως καὶ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, ἕως μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγῶν γλαῦσαν αὐτῇ, ἀλλ' ἀπαλῶν καρδίαν αὐτῇ, τήν τεμάται ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὐτῇ ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὁρσανὸς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐάν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὸν φορεῖν τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Σὺ κάθη ὡς καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπῃ· Σὺ σῆθι ἐκεῖ, ἡ κάθη ὡς ἐπὶ τὸ ὑποπόδιόν μου.

4 Καὶ ὁ διεκριθῇ ἐν ἑαυτοῖς,

τοῖς, καὶ ἐγένεσθε κρίαι διαλο-
γισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκήσατε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί, ἕχ ὁ Θεὸς ἐξελέξ-
ατο τῆς πτωχῆς τῆ κόσμου
τῆς, πτωχῆς ἐν πίστει, καὶ
κληρονόμος τῆς βασιλείας ἧς
ἐπηγγείλατο ταῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν
πτωχόν. ἕχ οἱ πτωχοὶ κατα-
δυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ
ἐλαβουσιν ὑμᾶς εἰς κρίσιν;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημῶσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν·
Ἀγαπήσεις τὸν πτωχόν σου
ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε,

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε,
ἀμαρτίαν ἐργάσεσθε, ἐλεγχό-
μενοι ὑπὸ τῆ νόμου ὡς παρὰ
ῥάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νό-
μον τηρήσει, πλάττει δὲ ἐν
ἐνί, γέγονε πάλιν ἐν ἑαυτῷ.

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοι-
χεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύ-
σης. εἰ δὲ ἢ μοιχεύσεις, φo-
νεύσεις δὲ, γέγονας παρὰ τὴν
τοῦ νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ ἔτω
ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθε-
ρίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως
τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ
κατακχυθήσεται ἔλεος κρίσεως·

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί

μου, εἰάν τις λήγῃ τις ἔχειν,
ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται
ἡ πίστις σώσαι αὐτόν;

15 Ἐάν δὲ ἀδελφὸς ἡ ἀ-
δελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ
λειπόμενοι ὥς τῆς ἐφημέρου
τροφῆς,

16 Εἴπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ
ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερ-
μαίνεσθε καὶ χρειάζεσθε· μὴ
δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια
τῆ ζωῆς, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἰάν
μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστὶ καθ'
ἐαυτήν.

18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πί-
στιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω·
δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ
τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σου
ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἰς ἐσὶ· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ
δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσ-
σουσιν.

20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡς
ἄνθρωπε κενὸς, ὅτι ἡ πίστις
χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡ-
μῶν ἢ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ἀνετίκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ θυσιάζειον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συν-
ήρκει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὅρατε

24 Ὅρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιῆται ἄνθρωποι, καὶ ἢ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὅμοιος δὲ καὶ Παῦλος ἡ πόρνη ἢ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τῆς αἰγέλης, καὶ ἐτέρα ὁδῶ ἐκβαλῶσα;

26 Ὡς περ γὰρ τὸ Σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, ἔτω καὶ πῖσις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμεθα.

2 Πολλὰ γὰρ πηλοῦμεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ ἢ πηλοῖται, ἔτι τέλει ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγεῖσθαι καὶ ὅλον τὸ Σῶμα.

3 Ἰδὲ, τῶν ἵππων τῆς χαλινῆς εἰς τὰ σῶματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτῆς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ Σῶμα αὐτῶν μετὰφομεν.

4 Ἰδὲ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ Κυληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετὰφέρεται ὑπὸ ἐλαχίστης πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τῆς εὐθύνοσι βέληται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρόν μέλος ἐστὶ καὶ μετὰλαυχεῖ· ἰδὲ, ὁλίγον πῦρ ἡλίαν ἔλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἔτσι καὶ ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέ-

λεσιν ἡμῶν, ἡ καταπῶσα ὅλον τὸ Σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γενέσεως.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πτερυγίων, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν ἡδεῖς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχιστον κακόν· μετὰ τὴν θάνατον φόβον.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τὴν ἀνθρώπου τὴν καθ' ὁμοίωσιν Θεῷ γεγονότας.

10 Ἐκ τῆ αὐτῆς σῶματι ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατὰρα. Οὐ χρεὶ, ἀδελφοί μου, ταῦτα ἔτω γίνεσθαι.

11 Μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, Συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος Σῦκα; ἔτσι καὶ ἡδεμία πηγὴ ἄλκυον καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν πραύτητι σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρόν ἔχει καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος,

πίσει, ψυχική, δαιμονιώ-
δης.

16. "Οπη γὰρ ζήλος κ' ἐ-
ρίθεια, ἐκεῖ ἀκαλασσία κ'
πάν φαῦλον πρᾶγμα.

17. Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία
πρῶτον μὲν ἀσκή ἐστιν, ἔπειτα
εἰρηνική, ἐπεικὴς, εὐπειθής,
μετὴ ἐλέους κ' καρπῶν ἀγαθῶν,
ἀδιάκριτος κ' ἀνυπόκριτος.

18. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιο-
σύνης ἐν εἰρήνῃ σπειρεῖται τοῖς
ποιῶσιν εἰρήνῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι κ'
μάχαι ἐν ὑμῖν; ἢ ἐν-
τεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν
τῶν σφαλευομένων ἐν τοῖς μέ-
λεσιν ὑμῶν;

2. Ἐπιθυμεῖτε, κ' ἢ ἔχε-
τε· φονεύετε κ' ζηλῆτε, κ' ἢ
δύνασθε ἐπίσυχεῖν· μάχεσθε
κ' πωλεμεῖτε, ἢ ἔχετε δὲ,
διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3. Αἰτεῖτε, κ' ἢ λαμβάνετε,
διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν
ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανή-
σῃτε.

4. Μοιχοὶ κ' μοιχαλίδες,
ἢ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τῷ κόσ-
μῳ, ἔχθρα τῷ Θεῷ ἐστίν; ὃς
ἂν ἢν βεληθῇ φίλῳ εἶναι τῷ
κόσμῳ, ἐχθρὸς τῷ Θεῷ καθί-
σται.

5. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ
γραφή λέγει· Πρὸς φόβον ἐ-
πιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ καὶ ῥή-
κησεν ἐν ἡμῖν;

6. Μείζονα δὲ δίδωσι χά-

ριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερ-
κφάνοις ἀντιτάσσειται, ταπει-
νοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7. Ὑποτάγητε ἢ τῷ Θεῷ,
ἀνίστητε τῷ διαβόλῳ, κ' φεύ-
γει ἀφ' ὑμῶν.

8. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, κ'
ἐγγιεῖ ὑμῖν, καθαρῶς χεῖ-
ρας, ἀμκρῶλοι, κ' ἀγίστατε
καρδίας, δίψυχοι·

9. Ταλαιπωρήσατε κ' πεν-
θήσατε κ' κλαύσατε· ὁ γέλως
ὑμῶν εἰς πένθος μελασραφή-
ται, κ' ἡ χαρὰ εἰς καλὴ φειαν.

10. Ταπεινώθητε ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου, κ' ὑψώσει ὑμᾶς·

11. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλ-
λήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλα-
λῶν ἀδελφῷ, κ' κρίνων τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νό-
μον, κ' κρίνει νόμον· εἰ δὲ νό-
μον κρίνεις, ἢ εἰ ποιῇς νό-
μον, ἀλλὰ κρίνεις.

12. Εἰς ἐστὶν ὁ νομοθέτης ὁ
δυνάμενος· Ὡσαὶ κ' ἀπολέ-
σαι· Ὡς τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν
ἕτερον;

13. Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες·
Σήμερον κ' αὔριον πορευώ-
μεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, κ'
ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,
κ' ἐμπορευώμεθα, κ' κερδή-
σωμεν·

14. Οἵτινες ἢ ἐπισαθε τὸ
τῆς αὔριον· ποῖα γὰρ ἡ ζωὴ
ὑμῶν; ἀτμῖς γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς
ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀ-
φανιζομένη·

15. Ἀντὶ τῷ λέγειν ὑμᾶς·
Ἐὰν

Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τὸ ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζυνείαις ὑμῶν· πάντα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

17 Εἰδότες ὅτι καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε. 5.

ΑΓΓΕ νῦν οἱ πλῆσιοι, κλαύσατε ὁλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταραχواῖς ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πᾶς ὑμῶν ῥέσῃ, καὶ τὰ ἰμάτια ὑμῶν ῥηιδωρῶτα γέγονεν.

3 Ὁ χρυσοὺς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος καθίωται, καὶ ὁ ἴος αὐτῶν εἰς μαγύριον ὑμῶν ἔσται, καὶ φαίεται τὰς ῥάβδους ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχαταῖς ἡμέραις.

4 Ἰδὲ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργαζίων τῶν ἀμνησάντων τὰς χάρας ὑμῶν, ὁ ἀπεξηγημένος ἀπ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἰβοῦσι τῶν θεισάντων εἰς τὰ ὅσα Κύριος ῥαβδῶθ' εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐλυφῆσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσκαλισθήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ ῥαβδῆς.

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· ἐκ ἀνιψάσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε ὅτι, ἀ-

δελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδὲ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὕδρον περῆμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, ζηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ γενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδὲ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τῆς προφῆας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδὲ, μακαρίζομεν τὰς ἐπομένονας· τῇ ὑπομονῇ· Ἰωβ ἠκήσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺ σπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ἐμυέτε μήτε τὸν ἔρπον, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἡμεῖς δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ἤ, ἤ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσῃτε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τῆς πρεσβυτέρου τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ

15. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμάρτιας ἢ ὑποκοιτικῶς, ἀφελήσονται αὐτῷ.

16. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὥπως ἰαθῇτε· πολὺτοχυρὰ δέσους διακαίᾳ ἐνεργημένη.

17. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσεύχῃ προσηύχαστο τῇ μητρί βρέξαι· καὶ ἡ ἐβρέξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον τρεῖς καὶ μῆνας ἔτι.

18. Καὶ πάλιν προσηύχαστο, καὶ ὁ ἥρανος ὕψιον ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν.

20. Γινώσκω οὖν ὅτι ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης οὐδὲ αὐτῇ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἰακώβος ἐπιστολὴ ἐγράφη ἐν σίχοις αὐτοῦ.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόνου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας.

2. Κατὰ πρόνοιαν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἀλυσμῷ Πενιτείας, εἰς ὑπακοὴν καὶ ἁγιασμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3. Ἐνδοξασθε τῷ Θεῷ καὶ πατρί τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.

4. Εἰς κληρονομίαν ἁφ-

θαρτον καὶ ἀμύνητον καὶ ἀμείραντον, τετήρημένην ἐν ἡρανοῖς εἰς ἡμᾶς,

5. Ἥτις ἐν δυνάμει Θεοῦ φερεμένης διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐλπίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχατῷ.

6. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ἔστι ἔλεος (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν σπουδαίᾳ περιστάσει.

7. Ὡς τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τῇ ἀπολλυμένῃ, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένη, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8. Ὅτι ὡς ἰδόντες ἀπαίτε, εἰς ὃν ἄρα μὴ ὀργωνίτες, πιστεύοντες

οντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ
ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν
ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξ-
εζητήσαν καὶ ἐξηρεύνησαν προ-
φῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς
χαρίδος προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ
ποιὸν καιρὸν ἐδήλω τὸ ἐν αὐ-
τοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προ-
μαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν,
παθήματα, καὶ τὰς μεγά ταύ-
τα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι
ἡμεῖς ἐαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνον
αὐτῶν, ἃ νῦν ἀντηγέλθη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισμαμένων
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀ-
ποσταλέντι ἀπ' οὐρανόθεν, εἰς ἃ ἐ-
πιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύ-
ψαι.

13 Διὸ ἀναβωσάμενοι τὰς
δοξὰς τῆς διανοίας ὑμῶν,
τήφοντες, τελείως ἐλπίζατε
ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χά-
ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
Χριστοῦ·

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς,
μὴ λυοχηματιζόμενοι ταῖς
προτίερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
ἐπιθυμίαις·

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν κα-
τέσταντα ὑμᾶς ἄγιον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γε-
νήθητε.

16 Διὸτι Γεγραπται· Ἀ-
γιοὶ γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον,
ἐν φόβῳ τὸν τῆς πατρικίας
ὑμῶν χρόνον ἀναστροφῆς·

18 Εἰδότες ὅτι ἡ φθαρτοῖς,
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθη-
τε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀ-
ναστροφῆς πατρὸς παραδόχῃ·

19 Ἀλλὰ τιμῶ αἵματι
ὡς ἀμύθη ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Χριστοῦ·

20 Προεγνωσμένη μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερω-
θέντι δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρόνων δι' ὑμᾶς.

21 Τῆς δι' αὐτοῦ πίστευον-
τας εἰς Θεὸν τὸν ἐλείραντα
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν
αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίσιν ὑ-
μῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγ-
νικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς
φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ
καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀ-
γαπήσατε ἐκτενῶς·

23 Ἀνατείννημένοι ἢ ἐκ
ἐπορεύσεως φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφ-
θάρτου, διὰ λόγου ζώντος Θεοῦ
καὶ μένοντες εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διὸτι πᾶσα χάρις ὡς
χόρις, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώ-
που ὡς ἀνθρώπου χόρις· ἐξηράνθη
ὁ χόρις, καὶ τὸ ἀνθρώπου αὐτοῦ
ἐξέπεσε·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει·
εἰς τὸν αἰῶνα· τῷ δὲ ἐστὶ τὸ
ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθέναις ὑμᾶς.

Κεφ.

Κεφ. β'. α.

ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ ἦν
παῖσαν κακίαν καὶ πάντα
δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους
καὶ πάσας καταλιὰς,

2 Ὡς ἀβελιέννητα βρέφη,
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπι-
ποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξη-
θῇτε.

3 Εἴπερ ἐλεύσασθε οὐ χρη-
στὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν περιπαροῦμενοι,
λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων
μὲν ἀποδοκιμασθέντος, πα-
ρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔνδοξον.

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶν-
τες οἰκοδομεῖσθε, οἷον πνευ-
ματικὸς, ἱεραγεῖμα ἅγιον, ὡν-
ανέκται πνευματικὰς διουσίας,
εὐπροσδεκτὺς τῷ Θεῷ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών
λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν,
ἔνδοξον καὶ ὁ πωρεῦν ἐπ' αὐ-
τῷ, καὶ μὴ καταισχυνηθῇ.

7 Ὑμῖν ἦν ἡ τιμὴ τοῖς
πωρεῦσιν· ἀπειθῶσι δὲ, λίθον
ἐν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μῆντες, ὅτι ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσ-
κόμματος, καὶ πῦλος θεμελί-
ου.

8 Οἱ προσκόπτες τῷ λό-
γῳ, ἀπειθεῖς, εἰς ὃ καὶ ἐλέ-
θησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκ-
τὸν, βασιλεῖον ἱεραγεῖμα, ἕθ-
νος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίη-

σιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαλ-
γεῖσθε τῷ ἐκ σπέντος ὑμᾶς
καλέσαντι· εἰς τὸ διαμαρτυ-
ρεῖσθε αὐτῇ φῶς.

10 Οἱ πολὲς ὁ λαὸς, νῦν
δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ ὅκ ἡλεημέ-
νοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπήτοι, παρακαλῶ
ὡς παροίκους καὶ παρεπιδή-
μας, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκι-
κῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρα-
τεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς.

12 Τὴν ἀνυστροφὴν ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλῶς·
ἵνα ἐν ᾧ κατὰλαλῶσιν ὑμῶν
ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν
ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσω-
σι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισ-
κοπῆς.

13 Ὑποτάγητε ἦν πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν
Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑ-
περέχοντι.

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτῆς πεμπομένοις εἰς ἐκδίκη-
σιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον
δὲ ἀγαθοποιῶν.

15 Ὅτι ὥς ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιήσας
φιμῶν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀν-
θρώπων ἀνωσίαν.

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ
ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς
κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δούλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμῶσατε.
Τὴν ἀδελφότητά ἀγαπάτε.
Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν
βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ

18 Οἱ οἰκέλαι, ὑπολασσόμενοι ἐν παντί φόβῳ τοῖς δεσποταῖς, ἢ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς βροχαιοῖς.

19 Τῷτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεῷ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέϑ, εἰ ἁμαριάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τῷτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τῷτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογράμμον, ἵνα ἑπακολληθήσῃτε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ.

22 Ὃς ἁμαρτίαν ἢ ἐποίησεν, ἡδὲ εὗρέθη δόλϑ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ.

23 Ὃς λοιδορῶμενϑ ἢ ἀνιελοιδόρει, πάσχων ἢ καὶ πείλει· παρεδίδη δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπολενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· ἢ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰαθῇτε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑπολασσόμεναι τοῖς ἰδι-

οῖς ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἰ τιγες ἀπειθήσῃ τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθήσονται.

2 Ἐποπιεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν.

3 Ὡν ἔσω ἢ καὶ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος.

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τῷ παρθέῳ καὶ ἡσυχίᾳ πνεύματος, ὁ ἐσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ὡς καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμων ἑαυτάς, ὑπολασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν.

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτοῦ καλέσασα, ἧς ἐγενήθη τέκνα, ἀγαθοποιῆσαι, καὶ μὴ φοβήμεναι μηδεμίαν πλίσσιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνσκηνίζετε κατὰ γνώσιν, ὡς ὁ σθενεφόρων κραυγὴ τῷ γυναικεῖω ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ κυβερητοὶ καὶ χεῖρι ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες.

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὴν ἀντίον δὲ, εὐλογίας.

λογησιν· εἰδοῖτες ὅτι εἰς τῆτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀθάτου, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακῆς, καὶ χεῖλη αὐτοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

11 Ἐκκλιναίτω ἀπὸ κακῆς, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητήσάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅλα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· προσώπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιήσας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώων ἑμᾶς, ἐὰν τῆ ἀγαθῆς μιμηταὶ γέννησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθήτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀξιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ ἀντιβῆναι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ τρυφῆς καὶ φόβου.

16 Συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καλίσχουνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἡμαρτοφύλῃ.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῆσαι, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πᾶσχειν, ἢ κακοποιῆσαι.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἁπαλὸς περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιον ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσάγαγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι.

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκῆρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἁπαλὸς ἐξεδέχετο ἡ τῆς Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, καλίσχουσας κτείνῃ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τελέσιν ὀκτώ, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (καρὸς ἀποθέσεις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐσιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς ἡρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤΟΥ ἡνιωθῆναι ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀκλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας.

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον.

3 Ἀρκείῃς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος· τῆ βίβου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένης ἐν ἀσελείαις,

ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολαγλείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συνηρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημῶντες·

5 Οἱ ἀποδώσιν λόγον, τῷ ἑοίμῳ ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὺς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπου ἁμαρτίαν, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγήσατο· σωφρονίσαι ἦν καὶ νῆψαι εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοῦς ἀτάκην ἐκλενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀλαστυ καλύπτει πλεῖθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἀνευ γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοῦς αὐτὸ διακονήσας, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τοῦ κοινῆς χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐκ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Ἀλαπηντοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν περιώσει πρὸς περιεσμὸν ὑμῖν γνωμένην, ὡς ξένον ὑμῖν συμπαίοντι.

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖ-

τε τοῖς τῇ Χριστῷ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇ-τε ἀσφαλτοῦμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν νόμῳ Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοῦ βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἀλλοίριος ἐπίσκοπος.

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξάζει δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τηλῶ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τῇ ἀρχῇ σθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τῆ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθῶντων τῷ τῷ Θεῷ ἐπαγγελίᾳ;

18 Καὶ, εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἁσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πῶς φανεῖται;

19 Ὡς καὶ οἱ πασχόντες κατὰ τὸ δέλημα τῇ Θεῷ, ὡς πιστῶ κλιστῇ παραληθείσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀσθοποιᾷ.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ
τῆς ἐν ὑμῖν παράκαλῶ ὁ Συμπρεσβύτερος καὶ μαρτυρῶ τῶν τῇ Χριστῷ παθήματι, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύψεσθαι δόξης κοινωνός,

2 Ποιμένατε

2 Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τῇ Θεῷ, ἐπισκοπῶντες μὴ ἀναγκασῶς, ἀλλ' ἐκησίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς καὶ κυριεύοντες τῶν κληρῶν, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τῇ ποιμανίῃ.

4 Καὶ φανερωθέντος τῇ ἀρχιποιμένῳ, κομμεῖσθε τὸν ἀμαρτάνιον τῆς δόξης σέφρονον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐκκομίσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀνιλάσσει, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε ἅν ὑπὸ τὴν καίριαν χεῖρα τῇ Θεῷ, ἵνα ὑμεῖς ὑψώση ἐν καιρῷ·

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀνιδικαῖ ὑμῶν διάβολος, ὡς λέγων ὠρῶμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίη.

9 Ὡς ἀνίστητε σερεοὶ τῇ

πίσει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτῷ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καθάρσιν ὑμᾶς, σκηρῖσαι, ἁγιάσαι, σεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλβανῆ ὑμῖν τῷ πιστῇ ἀδελφῇ, ὡς λογιζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τῷ Θεῷ, εἰς ἣν ἐσκήκατε.

13 Ἀσπάξεται ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πέτρος ἐλισυλὴ καθολικῇ πρώτῃ ἐγράφη ἐν σίχοις ἁγίαις.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΣΤΜΕΩΝ Πέτρος, δουλὸς καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσοδύμοις
Ο Ο

ἡμῖν λαχούσι πίσιν ἐν δικαιοσύνῃ τῇ Θεῷ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη

πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τῆ Θεῆ, καὶ Ἰησοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτῆς τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδορημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῆ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς.

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδορηται, ἵνα διὰ τῶν γεννηθῆς θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τῆς δὲ Σπουδῆς πᾶσαν παρεισετέλειαν, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίσει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα, ἕκ ἀργῆς ἡδὲ ἀκέρπης καθίστησιν εἰς τὴν τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεσι ταῦτα, τυφλὸς ἔστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τῇ καθαρισμῇ τῶν πάλαι αὐτῆς ἀμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπεύδατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογήν ποιεῖσθαι.

ταῦτα γὰρ ποιῶντες ἢ μὴ πλάισι πωλεῖ.

11 Οὕτω γὰρ πλεονείως ἐπιχορηγήθησεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τῆ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Λιὸ ἕκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκων περὶ τῶν, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηρικμένους ἐν τῇ παρῇσιν ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιον δὲ ἡγῆμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τῷ τῷ Σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχυνή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τῆ Σκηνώματος, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπεύδατε δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τῶν μνημῆν ποιεῖσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολυθῆσαντες ἐνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπῆς δόξης Οὕτως ἐστιν ὁ ἦός μου ὁ ἀπαπῆτος, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταῦτ' ἐν τῇ φω-

νῇ

νὴν ἡμεῖς ἠκύσαμεν ἐξ ἱερα-
νῆ ἐνεχθεῖσαν, ὧν αὐτῶ ὄν-
τες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιό-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ
καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες,
ὡς λόχῳ φαίνοντι ἐν αὐχ-
μηρῷ τόπῳ, ἕως ἢ ἡμέρα
δικυτάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνα-
τείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τίθω πρῶτον γινώσκον-
τες, ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-
φῆς, ἰδίως ἐπιλύσεως ἢ γίνε-
ται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀν-
θρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφη-
τεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματι
ἁγίῳ φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ
ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ
ψευδοπροφηταὶ ἐν τῷ
λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται
ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρ-
εισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας,
καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτῆς δεσ-
πότην ἀρνέμενοι, ἐπάγοντες
ἐαυτοῖς ταχυνὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθή-
ουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις,
δι' ἧς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
βλασφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλα-
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσον-
ται· οἷς τὸ κρεῖμα ἑκπαλαὶ ἐκ
ἀρετῆς, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ἢ
νυσάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
ἀμαρτησάντων ἢ ἐφείσατο,

ἀλλὰ Σεραῖς Ἰούδα ταρταρώ-
σας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τε-
τηρημένους·

5 Καὶ ἀρχαῖς κόσμου ἢ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὁ γδοὺν Νῶε
δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε,
κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν
ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόρρας τεφρώσας καταστρο-
φῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα
μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς.

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ κατα-
πονέμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσ-
μων ἐν ἀσελείᾳ ἀναστροφῆς,
ἐρρύσατο.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ
ὁ δίκαιος, ἐγκατακλινόμενος ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυ-
χὴν δικαίαν ἀνόμοις ἐρῶσι
ἐδασάνει.)

9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς
ἐκ πειρασμῶν ῥύεσθαι, ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολα-
ζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τῆς ὑπίσω
Σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μισοῦ
πορευομένης, καὶ κυριότητος
καταφρονήσας· τολμηλαί, αὐ-
θάδεις, δόξας ἢ τρέμειν βλασ-
φημῶντες·

11 Ὅπως ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ
δυνάμει μείζονες ὄντες, ἢ φέ-
ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυ-
ρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οἷοι δὲ, ὡς ἄλογα
ζῶα φυσικά, γεννημένα εἰς
ἄλωσιν καὶ φθοράν ἐν οἷς ἀγ-
νοῶσι βλασφημῶντες, ἐν τῇ
φθορᾷ

φθορὰ αὐτῶν καταφθαρήσονται·

13 Κοιμύμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡύμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφῆν, ὧπλοι καὶ μῦμοι, ἐνὶρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, Συνευωχούμενοι ὑμῖν.

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστὸς μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύτους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεφυρνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρτας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεΐαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τῆ Βαλαὰμ τῷ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡτάπησεν·

16 Ἐλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παρεφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηλαὶ ἄνδρῳ, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τῆ σκοτίας εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρβολα γὰρ μαλαϊότητι φθειγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελείαις, τὸς ὅλως ἀποφυγόντας τὸς ἐν πλάτῃ ἀναστρεφόμενους·

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελόμενοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὧ γὰρ τις ἡτήθηται, τότε καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τῷ κόσμῳ ἐν ἐπίγνωσι τῆ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάντιν ἐμπλακέντες ἡτῶνται, γέσσονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρωνα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπιβωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιβῶσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς αἵας ἐνβολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὧς λυσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΑΥΤΗΝ ἡδὴ, ἀπακηλοὶ, δευτέραν ὑμῖν γραφῶν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεφείρω ὑμῶν ἐν ὑπομονῇ τὴν εἰλικρινῇ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐνβολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τὸ πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἑσάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖχται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Πῦ ἐστὶ ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτῆ ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα ἔτιω ἀμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λαίβανει γὰρ αὐτὸς τῆ·

10 θέλοντας, ὅτι ἕρανοὶ ἦσαν
ἐκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ
οἱ ὕδατος συνεσῶσα, τῷ τῷ
Θεῷ λόγῳ.

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος
ὑδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν ἕρανοὶ καὶ ἡ γῆ
τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμέ-
νοι εἰσὶ, πυρὶ τηρήμενοι εἰς ἡ-
μέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθα-
νέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία
ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χί-
λια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡ-
μέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος
τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες
βραδυτῆτα ἡγῶνται) ἀλλὰ
μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βε-
λόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλ-
λὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χω-
ρῆσαι.

10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυ-
ρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἐν
ᾗ οἱ ἕρανοὶ ῥοιζηδὸν παρε-
λεύσονται, σοιχεῖα δὲ καυσή-
μενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ ἔρῃ κατακαήσεται.

11 Τούτων ἔν πάντων
λυομένων, ποταπὸς δεῖ ὑ-
πάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀ-
ναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύ-
δοντας τὴν παρουσίαν τῆς τῆς
Θεῆς ἡμέρας, δι' ἣν ἕρανοὶ

πυρρήμενοι λυθήσονται, καὶ σοι-
χεῖα καυσήμενα τήκεται;

13 Καινὴς δὲ ἡρὰν καὶ
γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελ-
μα αὐτῇ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς
δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα
προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἁσ-
πιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐ-
ρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.

15 Καὶ τὴν τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν μακροθυμίαν, σωτήριαν
ἡγῶσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπη-
τὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος
κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σο-
φίαν ἔγραψεν ὑμῖν.

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς
περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά
τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀσήρικ-
τοὶ σρεβλήσιν, ὡς καὶ τὰς λοι-
πὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν
αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς ἔν, ἀγαπητοί,
προϊνώσκοντες, φυλάσσεσθε
ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλά-
νῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε
τῇ ἰδίᾳ σκληρίᾳ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι
καὶ γνώσει τῷ Κυρίῳ ἡμῶν καὶ
σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ αὐτῷ
ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν
αἰῶν. Ἀμήν.

Πεῖρα ἐπιστολῇ καθολικῇ
δευτέρᾳ σίχων ῥξ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

Ο ΉΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ὠ-
κηκόαμεν, ὁ ἐωράκα-
μεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ
ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡ-
μῶν ἐψηλάφησαν περὶ τῇ
λόγῳ τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη·
καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν,
καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν
πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώ-
θη ἡμῖν·)

3 Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκη-
κόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν,
ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε
μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ
ἡ ἡμετέρα μετὰ τῷ πατρὶ
καὶ μετὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν
ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πε-
πληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι
ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ ὀκτία ἐν
αὐτῷ ἢ ἐστὶν ὕδρα.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινο-
νίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ ὀκτῷ περιπατοῦμεν, ψευ-
δομέθα, καὶ ὁ ποιῶμεν τὴν ἀ-
λήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ πε-
ριπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν

τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κα-
θαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀ-
μαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρ-
τίαν ἢ ἔχομεν, ἐαυτὸς πλαν-
ῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἢ ἐστὶν
ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ
δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀ-
μαρτίας, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχ-
ομεν ἀμαρτίαν, ψεύσῃν ποι-
ῶμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ
ἢ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΕΚΝΙΑ μὲν, ταῦτα
γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ
ἀμαρτήτε· καὶ ἔάν τις ἀμαρ-
τή, παρακλήτονος ἔχομεν
πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν
Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστὶ
περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν·
ὁ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μό-
νον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλης τῆς
κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐβλώκαμεν αὐτὸν, ἐάν
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἔβλωκα αὐ-
τὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ
τηρῶν,

τηρῶν, ψεύσεως ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ-
τῳ ἡ ἀλήθεια ἥκ ἔστιν.

5 Ὅς δ' ἂν τηρῇ αὐτῇ
τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τῇτῳ
ἡ ἀγάπη τῇ Θεῷ τετελείω-
ται· ἐν τῇτῳ γινώσκομεν ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μέ-
νει, ὁφείλει, καθὼς ἐκεῖν
περιπατήσει, καὶ αὐτὸς ὕτως
περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν
καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐν-
τολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε
ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ πα-
λαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν
γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθές
ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ
σκοτία παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ
εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕ-
ως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει,
καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ ἔκ-
ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περι-
πατεῖ, καὶ ἔκ οἷδε πῶς ὑπάγει,
ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὰς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρ-
τίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐβλώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.
Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
νενικήκατε τὸν πονηρὸν. γρά-
φω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐβλώ-
κατε τὸν πατέρα.

14 Ἐβραψα ὑμῖν, πα-
τέρες, ὅτι ἐβλώκατε τὸν ἀπ'
ἀρχῆς. Ἐβραψα ὑμῖν, νεανί-
σκοι, ὅτι ἐσχυροὶ ἐσθε, καὶ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μέ-
νει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσ-
μον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.
ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον,
ἥκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τῇ πατρὶς
ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσ-
μῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς,
καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλ-
μῶν, καὶ ἡ ἀλχζονεία τῆ βίης,
ἥκ ἔστιν ἐκ τῆ πατρὸς, ἀλλ'
ἐκ τῆ κόσμου ἐστὶ.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρ-
χεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ
δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τῇ Θεῷ,
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ᾤρα
ἐστὶ· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ
ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν
ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν·
ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη
ᾤρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλ' ἥκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ
γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμε-
νήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ'
ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι ἔκ εἰσὶ
ἐκ τῶν ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τῆς ἀγίας, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι ἢ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πάντες ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας ἢ ἐσι.

22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνήμενος ὅτι Ἰησοῦς ἢ ἐστὶν ὁ Χριστός; ὁτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνήμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνήμενος τὸν υἱόν, ἠδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱόν ἔχει.

24 Ὑμεῖς ὅν ὁ ἠκήσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· εἰ ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκήσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ ἡμῶ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγελῆα τοῖς υἱοῖς, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανούντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἔλάβετε ἀπ' αὐτῆς, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ ἡ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ ἢ ἐστὶ ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐ-

τῆς, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτῆς.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτῆς γεγέννηται.

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεῶν κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἢ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι ἢ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεῶν ἐσμεν, καὶ ἔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι εἰ φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνός ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ ἢ ἐστι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, ἢ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων, ἢ ἐώρακεν αὐτόν, ἠδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷ ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνός δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, ἐκ τῆς διαβολῆς ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολός ἀμαρτάνει.

μαρτάνει. εἰς τῆτο ἐφανερώ-
θη ὁ υἱὸς τῆ Θεῆ, ἵνα λύσῃ
τὰ ἔρλα τῆ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένῳ ἐκ
τῆ Θεῆ, ἀμαρτίαν ἢ ποιεῖ, ὅ-
τι σπέρμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ μέ-
νει· καὶ ἢ δύναται ἀμαρτάνειν,
ὅτι ἐκ τῆ Θεῆ γεγεννηται.

10 Ἐν τῇῳ φανερά ἐσι
τὰ τέκνα τῆ Θεῆ καὶ τὰ τέκ-
να τῆ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ
ποιῶν δικαιοσύνην, ἢ ἐστὶν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

11 Ὅτι αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἀγέ-
λεια ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Καὶν ἐκ
τῆ πονηρῆς ἦν, καὶ ἐσφαξε τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνῃ
ἐσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔρλα
αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τῆ ἀ-
δελφῆς αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θανατάζετε, ἀδελ-
φοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι με-
ταβέβηκαμεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς
τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς
ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν
ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνῳ
ἐστὶ· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρω-
ποκτόνῳ ἢ ἐχει ζωὴν αἰώ-
νιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τῇῳ ἐνώκαμεν
τὴν ἀγάπην τῆ Θεῆ, ὅτι ἐκεῖ-
νῳ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλο-

μεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς
ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βί-
ον τῆ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ χρειαν ἔχοντα,
καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τῆ
Θεῆ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγα-
πῶμεν λόγῳ μὴδὲ γλώσσῃ,
ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τῇῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσ-
μεν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πεί-
σομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι εἰς κατὰ σινώσκη
ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μερίζων
ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν,
καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, εἰς ἡ καρ-
δία ἡμῶν μὴ κατὰ σινώσκη ἡ-
μῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ εἰς αἰτῶμεν,
λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι
τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν,
καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἐντο-
λὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ
ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡ-
μῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐν-
τολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῇῳ γι-
νώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ
τῆ Πνεύματος ὃ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παν-
τὶ πνεύματι πιστεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύμα-
τα, εἰ ἐκ τῆ Θεῆ ἐσιν· ὅτι
πολλοὶ ψευδοπροφηταὶ ἐξε-
ληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ
Πνεῦμα τῆ Θεῆ· πᾶν πνεῦ-
μα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆ
Θεῆ ἐστίν.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεῆ ἢ ἐστίν· καὶ τούτῳ ἐστὶ τὸ τῆ
ἀνιχνεύειν, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρ-
χεσθαι, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἡδὴ.

4 Ὑμεῖς ἐκ τῆ Θεῆ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικηκάτε αὐτῆς·
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ
ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τῆ κόσμου εἰσὶ·
διὰ τούτου ἐκ τῆ κόσμου λαλή-
ουσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκροά-
ται.

6 Ἡμεῖς ἐκ τῆ Θεῆ ἐσ-
μεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν,
ἀκροάται ἡμῶν· ὅς ἢ ἐσιν ἐκ τῆ
Θεῆ, ἐκ ἀκροάται ἡμῶν, τήν
γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.

7 Ἀγαπήτοί, ἀγαπᾶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τῆ
Θεῆ ἐστίν· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τῆ Θεῆ γεγέννηται, καὶ γι-
νώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, ἐκ ἔγνω

τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη
ἐστίν·

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ
ἀγάπη τῆ Θεῆ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν μονογενῆ ἀ-
πέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτῆς.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη, ἥτις ὅτι ἡμεῖς ἠγάπησαμεν
τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε
τὸν υἱὸν αὐτῆς ἰλασμὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπήτοί, εἰ ἥτως ὁ
Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡ-
μεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγα-
πᾶν.

12 Θεὸν ἡδεῖς πᾶποτε τε-
θεάσθαι. ἐὰν ἀγαπᾶμεν ἀλλή-
λους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ
ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τελελειωμένη
ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐ-
τὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῆ Πνεύ-
ματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα,
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατήρ
ἀπέστειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα
τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ
Θεὸς ἀγάπη ἐστίν· καὶ ὁ μένων
ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μέ-
νει,

νει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τήτῳ τελελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷτῳ.

18 Φόβος· ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φόβος μὴ ἐτελελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν ἢχ· ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐνβολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τήτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη

τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖται ἡκείσιν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νικησασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὃς ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τὸ αἷμα· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἡρανω, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἅτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι ὃς πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καί

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν ἔκχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῇτε ὅτι ζωὴν ἔχειτε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία· ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐάν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἂν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠήτηκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς

θάνατον, ἐστὶν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· ἡ περὶ ἐκείνης λέγει ἵνα ἐρωλήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἐστὶν ἁμαρτία ἡ πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τῆ Θεῆ, ἔχει ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἔχει ἀπίσταν αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὁ ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τῆ Θεῆ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστῷ. ἕτος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνίτζ, φυλάξτε ἑαυτὸς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωάννης ἐπιστολὴ καθολικὴ πρῶτη ἐξάρθρη ἐν σίχοις Γού.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἕως ἐφ' ἄσπετον ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἕκ ἐφ' ἄσπετον, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐσαι μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Χριστῷ τῇ υἱῇ τῇ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων ὅτι περιπατοῦντες ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐνόλην ἐλάβομεν παρὰ τῇ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ ὑμεῖς, κυρία, ἡχ ὡς ἐνόλην γράφων ὑμῖν καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατοῦμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσαμε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περικαταστήτε·

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσηλθόντες εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογῶντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀνίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τῇ Χριστοῦ, Θεὸν ἡκέχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τῇ Χριστοῦ, ἔσται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν ἢ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, ἢκ ἡκολούθησεν διὰ χάριτος καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς ὑμῶν τῆς Ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Ἰωάννης ἐπιστολὴν δευτέραν ἐγράφη ἐν σίχοις λ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπήθης, περὶ πάντων ἐυχομαί ὑμῖν εὐδοῆσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῖται ὑμῖν ἡ ψυχή.

P P

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρήσαντων τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ὅτι ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μεζοτέραν τῶν των ἢκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα

τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπαλῶν-
τα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς
ὃ ἐὰν ἐρῶσῃ εἰς τὴς ἀδελφῆς
καὶ εἰς τὴς ξένους,

6 Οἱ ἐμαρτυρήσαντες ὅτι τῇ
ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· ὅς
καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τῇ Θεῷ.

7 Ὑπὲρ γὰρ τῆ ὀνόματι
αὐτῆ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
νοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς ἦν ὀφείλομεν ἀ-
πολαμβάνειν τὴς τοιῆς, ἵνα
συνεργοῖ γινώμεθα τῇ ἀλη-
θείᾳ.

9 Ἐξέτα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφῆς ὅς ἐπιδέχεται ἡ-
μᾶς.

10 Διὰ τῆς, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτῷ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκέμεν
ἐπὶ τοῖς, ἕτε ἀλλ' ἐπιδέ-

χεῖται τὴς ἀδελφῆς, καὶ τὴς
βυλομένης κωλύει, καὶ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμῶ
τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τῆ Θεῷ ἐστίν·
ὁ δὲ κακοποιῶν, ἔχει ἐώρακε
τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτυρη-
ται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐ-
τῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς
δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' ἡ θέλω διὰ μέλαν· καὶ
καλάμην σοι γράψαι.

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰ-
δεῖν σε, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα
λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι· Ἀσπά-
ζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζη
τὴς φίλης καὶ ὄνομα.

Ἰωάννη ἐπιστολὴ καθολικὴ
τρίτη σίχοις λδ'.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δούλου, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βου, τοῖς ἐν τῷ Θεῷ πατρὶ ἡ-
γιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τετήρημένοις κληροῖς·

2 Ἐλεῖ ὑμῖν καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν λαβ-

δὴν ποιούμεν· γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀν-
άγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι
τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς
ἀγίοις πῖσι.

4 Παρεσέδυσαν γὰρ τινες
ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προλε-
γόμενοι

Γραμμένοι εἰς τὸ τοῦ κρῖμα, ἀσεβεῖς, τὴν τῇ Θεῷ ἡμῶν χάριν μεταβιθέντες εἰς ἀσέλγειαν· καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνήμενοι.

5 Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βάλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἅπασι τῷ, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰθιοπίας ῥώσας, τὸ δεύτερον τὰς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τὰς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τέθηρηνεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τῷ τρόπῳ ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπεληθῆσαι ὀπίσω Σαρκὸς ἐξέρας, πόρνευται δεῖγμα, πρὸς αἰωνίᾳ δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὅμοιως μέντοι καὶ ἔτι ἐνυπνιαζόμενοι, Σάρκα μὲν μικρύνουσι, κυριότητι δὲ ἀθεῖουσι, δόξας δὲ βλασφημῶσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τῇ Μωσέως ῥώματι, ἡκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιμνήσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν ἡκ οἶδασι, βλασφημῶσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλλα ζῶα,

ἐπίσανται, ἐν τῷ φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῇ Βαλαάμ μισθὸν ἐξέχυθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τῇ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν Σπιλάδες, Συνευωχήμενοι, ἀφόβως ἐαυτὴς ποιμαίνοντες· νεφέλῃ ἀνυδροί, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα.

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἐαυτῶν αἰσχύνας· ἀσέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τῇ ἑσπέρῃ εἰς τὸν αἰῶνα τέθηρται.

14 Προεφήτευσεν δὲ καὶ τῇ τοῖς ἑβδόμοις ἀπὸ Ἀδάμ, Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδὲ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτῷ,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγχει πάντας τῆς ἀσεβείας αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν ἐκκλησιῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτῷ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοι εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέροχον, θαυμάζοντες πρόσωπα, ἀφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, μνησθήσε

μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν
 πορευομένων ὑπὸ τῶν ἀποσ-
 τολῶν τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι
 ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμ-
 παῖκται, καὶ τὰς ἐαυτῶν ἐπ-
 ιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσε-
 βειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδι-
 ορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοί,
 πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί,
 τῇ ἀλκιμότητι ὑμῶν κρίνετε ἐπ-
 ἰκοδομῶντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύ-
 ματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
 τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ

ἐλεῖν τῇ Κυρίῃ ὑμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ ὅς μὲν ἔλεεῖτε
 διακρινόμενοι·

23 Ὅσους δὲ ἐν φόβῳ ῥώ-
 ζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀσπάζον-
 τες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
 σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυ-
 λάξαι ὑμᾶς ἀπ' αἰσῆς, καὶ σῆ-
 σαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐ-
 τοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ ῥοφᾷ Θεῷ ῥώ-
 τῃρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύ-
 νη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ
 εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰῦδα καθολικῇ
 εἰς τὸν οἶον.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν
 αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δού-
 λοις αὐτοῦ καὶ δεῖ γενέσθαι ἐν
 τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας
 διὰ τῆς ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ
 αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λό-
 γον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσ-
 κων, καὶ οἱ ἀκούοντες τὰς λέξεις
 τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες

τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ
 γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἐπ' αὐτῶν ἐκ-
 κλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἐρχομένου.
 καὶ ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν πνευμάτων
 ἃ ἐσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότο-
 κος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρ-
 χων τῶν βασιλείων τῆς γῆς.
 τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λῃ-
 σαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτι-
 ῶν

ων ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

7 Ἰδὲ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὁ πατοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συκοινωνός ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλυμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μετὰ λέγουσαν ὡς λέγειν·

11 Λέγουσιν· Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ βλέπων, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυατείραν, καὶ εἰς Σάρδεῖς, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκεαν.

12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέ-

πειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπὶ τὰ λυχνίας χρυσᾶς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ τὰ λυχνίων ὅμοιον ἡμῶν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς ματοῖς ζώνην χρυσήν.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκοῖσι βῆσιν, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ ἄσπερας ἐπὶ τὰ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίσκοι· ὅξεια ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοῦς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰμι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾗδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπι-
 λὰ ἀσέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς
 δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπὶ λυχνί-
 ας τὰς χρυσᾶς, οἱ ἐπὶ ἀ-
 σέρες, ἄγγελοι τῶν ἐπὶ ἐκ-
 κλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπὶ λυχνί-
 ας εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι
 εἰσι.

Κεφ. β'. 2.

Τῷ ἁγγέλῳ τῆς Ἐφεσί-
 νης ἐκκλησίας γράφον·
 Τάδε λέγει ὁ κρατὼν τὰς ἐπὶ
 λὰ ἀσέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
 ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν
 ἐπὶ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
 κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν
 σου, καὶ ὅτι ἡ δύνη βασιλεῖσαι
 κακῶς· καὶ ἐπειράσω τὴς φάσ-
 κοῦλας εἶναι ἀποστόλους, καὶ ἡ
 εἰσί· καὶ εὖρες αὐτὰς ψευδεῖς·
 3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπο-
 μονήν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά
 μου κεκοπίηκας, καὶ ἡ κένηση-
 κας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σου, ὅ-
 τι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρῶ-
 τὴν ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε ὅν ποθεν ἐκ-
 πέπλωκας, καὶ μετανόητον, καὶ
 τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ
 δὲ μὴ, ἔρχομαί· σου τὰχύ,
 καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ
 τοῦ τόπου αὐτῆς, εἰ μὴ με-
 λανοήσης.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι
 μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαί-
 ων, ἃ καλῶ μιτῶ.

7 Ὁ ἔχων ὅς, ἀκυσάτω

τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω
 αὐτῷ φαεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς
 ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ πα-
 ραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἁγγέλῳ τῆς ἐκ-
 κλησίας Συμυρναίων γράφον·
 Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ
 ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ
 ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν
 θλίψιν καὶ τὴν πωχείαν,
 (πλήπτος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασ-
 φημίαν τῶν λεγιόνων Ἰουδαίης
 εἶναι ἑαυτὰς, καὶ ἡ ἐῖσιν, ἀλ-
 λὰ συναβώῃ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλ-
 λεις πᾶσχειν· ἰδὲ, μέλλει βα-
 λεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς
 φυλακὴν, ἵνα πειρασθῇτε· καὶ
 ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα·
 γίνε πεισὸς ἄχρι θανάτου, καὶ
 δώσω σοι τὸν σφραγισμὸν τῆς
 ζωῆς·

11 Ὁ ἔχων ὅς, ἀκυσάτω
 τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κλησίαις· Ὁ νικῶν ἡ μὴ ἀδι-
 κηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τῇ δευ-
 τέρῃ.

12 Καὶ τῷ ἁγγέλῳ τῆς ἐν
 Περσάμῳ ἐκκλησίας γράφον·
 Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομ-
 φάειαν τὴν δίσομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
 τοῦ καθοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος
 τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄ-
 νομά μου, καὶ ἡ ἠρνήσω τὴν
 πώσιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐν αἷς Ἀντίπατος ὁ μέγιστος μου ὁ
 πεισὸς,

πιστός, ὃς ἀπεκρίθη πρὸς ὑμῖν, ὅπως κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.

14 Ἄλλ' ἔχω κατὰ τοῦ θλίψα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλαάμ βαλεῖν ζικάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαεῖν εἰδωλόθυια, καὶ πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ τὸ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαιτῶν· ὁ μιτῶ.

16 Μετανοήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκησάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Ταδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάτων.

19 Οἶδά σοι τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀπάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλεονα τῶν πρώτων.

20 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοὶ θλίψα, ὅτι ἔχεις τὴν γυναικα

Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἐαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἐμὲς δόλης, πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυια φαεῖν.

21 Καὶ ἔβωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ὁ μετανόησεν.

22 Ἰδὲ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίην, καὶ τῆς μοιχεύουσας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔρευνῶν νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔβωσαν τὰ βῆθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· Οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ὁ ἔχει, κρατήσατε ἄχρις ἢ ἂν ᾗξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ κεῖν τὰ κεραμινὰ συγρίβειν, ὡς κατ' ἐμὴν εἰληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἄστέρα τὸν πρωτόγον.

29 Ὁ

29 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. γ. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ πνεύματα τῷ Θεῷ, καὶ
τῆς ἐπὶ τῆς ἀστέρας· Οἶδά σε
τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις
ὅτι ζῇ καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε γρηγορῶν, καὶ σῆ-
ριζόν τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀ-
ποθανεῖν· ἡ γὰρ εὐρηκά σε
τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μνημόνευε ὅν πως εἴ-
ληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ
μετανόησον· Ἐάν ἢ μὴ γρη-
γορήσης, ἤξω ἐπὶ σε ὡς κλέπ-
της, καὶ ἢ μὴ γνῶς ποίαν
ᾠραν ἤξω ἐπὶ σε.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα
καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ ἢ ἐμόλυ-
ται τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πε-
ριπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευ-
κοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ κικῶν, ἤτοι περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς·
καὶ ἢ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζω-
ῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πα-
τρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέ-
λων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ὅς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν

Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γρα-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα
τοῦ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ἢ
δεῖς κλείει· καὶ κλείει, καὶ ἢ
δεῖς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σε τὰ ἔργα· ἰδὼν
δέδωκα ἐνώπιόν σε θύραν ἀ-
νεωγμένην, καὶ ἢ δεῖς δύναται
κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν
ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς
με τὸν λόγον, καὶ ἢ κήρησας
τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδὼν, δίδωμι ἐκ τῆς
κυμβαλῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν
λεγιῶν ἐαυτὸς Ἰουδαίῳ εἴ-
παι, καὶ ἢ ἐῖσι, ἀλλὰ ψεύ-
δονται· ἰδὼν ποιήσω αὐτῆς ἵνα
ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώ-
πιον τῶν ποδῶν σε, καὶ γινώ-
σιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λό-
γον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἔγω-
γε τηρήσω ἐκ τῆς ᾠρας τοῦ
πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἐρ-
χεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκημένης ὀ-
λης, πειράσαι τὴν καλοῦν-
τας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδὼν, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς
λάβῃ τὸν σφραγισμὸν σε.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐ-
τὸν σὺλόν ἐν τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ μου, καὶ ἔξω ἢ μὴ ἐξέλ-
θῃ ἐκ· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ,
ἡ κατεβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μὴ, καὶ τὸ
ὄνομά μὴ τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκησά-
τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας Λαοδικέων γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ
μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός,
ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ.

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
ἥτε ψυχρὸς εἶ, ἥτε ζεστός· ὁ-
φελον ψυχρὸς εἶης, ἢ ζεστός.

16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς
εἶ, καὶ ἥτε ψυχρὸς, ἥτε ζεστός,
μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στό-
ματός μὴ.

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι
πλησίος εἰμι, καὶ πεπλητῆκα,
καὶ ἡδενός χρεῖαν ἔχω· καὶ ἐκ
οἶδας ὅτι σου εἶ ὁ ταλαίπω-
ρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός,
καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσοῖον πε-
πυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλη-
τήτης, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα
περιβάλη, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ
αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου·
καὶ κολλήριον ἔχρισον τὰς ὀφ-
θαλμύς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον
ἔν, καὶ μετανόησον.

20 Ἰδὼν, ἔσηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀ-
κούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοί-
ξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι

πρὸς αὐτόν, καὶ δεῖπνήσω μετ'
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμῷ ἐν τῷ θρό-
νῳ μου, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου
ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκησάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδὼν θύρα ἠνεωγμένη ἐν
τῷ ἡρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη
τῇ ἡν ἤκουσα ὡς ῥάλλη·
λαλήσης μετ' ἐμοῦ, λέγισα·
Ἀνάβα ὦδε, καὶ δείξω σοι τὰ
δεῖ γινέσθαι μετὰ ταῦτα.

1 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδὼν, θρόνον ἔ-
κειτο ἐν τῷ ἡρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ
θρόνου καθήμενος.

2 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὁμο-
μοῖος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ
σαρδίῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ
θρόνου ὁμοία ὁράσει σμαραγ-
δίνα.

3 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρό-
νου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες·
καὶ ἐπὶ τὰς θρόνους εἶδον τὰς
εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέ-
ρας καθήμενας περιβεβλημέ-
νης ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσ-
χον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
σεφάνης χρυσοῦς.

4 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπο-
ρεύονται ἄσραπαὶ καὶ βρονταὶ
καὶ φωναί· καὶ ἐπὶ λαμπάδες
πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου.

θρόνῳ, αἱ εἰσι τὰ ἐπὶ τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τῷ θρόνῳ καὶ κύκλῳ τῷ θρόνῳ τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἑμ-προσθεν καὶ ὀπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῶ πελωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνά πτέρυγας ἕξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν ἐκ ἑχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντες· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ πάντοτε κρατῶν, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Περὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλῃσι τὴν σφαίρην αὐτῶν ἐνώπιον τῷ θρόνῳ, λέγοντες·

11 Ἄγιος εἰ, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκλι-

σας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θελημαὶ σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιάν τῃ καθημένῃ ἐπὶ τῷ θρόνῳ βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν, καὶ ὀπισθεν, καλεσφραγισμένον ἑφραγίσιν ἐπὶ ἃ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν, κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστὶν ἄξιον ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑφραγίδας αὐτοῦ;

3 Καὶ ἔδεις ἡδύνατο ἐν τῷ ἡρανῶ, ἡδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ἡδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ ὅτι ἔδεις ἄξιον εὐρέθην ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, ἥτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδὼ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἐπὶ ἃς ἑφραγίδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼ ἐν μέσῳ τῷ θρόνου καὶ τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κεφαλὰ ἐπὶ ἃ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ ἃ· οἱ εἰσι τὰ ἐπὶ ἃ τῷ Θεῷ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τῃ καθημένῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βίβ-
λίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ
εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἔπεσον ἐνώπιον τῆ ἀρνίῃ, ἔχον-
τες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιά-
λας χρυσᾶς, γεμύσας θυμια-
μάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ
τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν,
λέγοντες· Ὁ Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ
βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς βρα-
γίδας αὐτῇ· ὅτι ἐσφάλῃς, καὶ
ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ
αἵματι τοῦ υἱοῦ, ἐκ πάσης φυλῆς
καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ
Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς·
καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς
γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκησα
φωνὴν αἰγέλων πολλῶν κυκ-
λόθεν τῆ θρόνου καὶ τῶν ζώων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ
ἄριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυ-
ριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ·
Ὁ Ἄξιός ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαλ-
μένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ
πλεῆτον καὶ βίβαν καὶ ἰσχύον
καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐ-
λοσίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμις, ὃ ἐστὶν
ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐν τῇ γῇ,
καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐ-
πὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ
τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκησα
λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τῇ θρόνῳ, καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐ-
λογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα

καὶ τὸ κράτος εἰς τὴς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἴκοσι
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν,
καὶ προσεκύνησαν τῷ υἱῷ εἰς τὴς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. 5. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ
ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν βρα-
γίδων, καὶ ἤκησα ἐνὸς ἐκ τῶν
τεσσαρῶν ζώων λέγοντος, ὡς
φωνῆς βροντῆς· Ἔρχε καὶ
βλέπε·

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἵππῳ
λευκός· καὶ ὁ καθημένος ἐπ’
αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη
αὐτῷ σέφανος, καὶ ἐξῆλθε νι-
κῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευ-
τέραν βραγίδα, ἤκησα τῇ
δευτέρῃ ζώῃ λέγοντος· Ἔρχε
καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλῳ ἵπ-
πῳ πυρρὸς· καὶ τῷ καθημένῳ
ἐπ’ αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν
τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἵνα ἀλλήλῃς βιάσῃ· καὶ ἐ-
δόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρί-
την βραγίδα, ἤκησα τῇ τρί-
τῃ ζώῃ λέγοντος· Ἔρχε καὶ
βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἵπ-
πῳ μέλας, καὶ ὁ καθημένος
ἐπ’ αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτῇ.

6 Καὶ ἤκησα φωνὴν ἐν μέ-
σῳ τῶν τεσσαρῶν ζώων λέ-
γουσαν· Χοῖνιξ δίτε, δηναρίη,
καὶ

καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς θη-
ναρίη· καὶ τὸ ἐλαιον καὶ τὸν
οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤ-
κουσα φωνὴν τῇ τετάρτῃ ζῶν
λέλυσαν· Ἔρχη καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἴππῳ
χλωρῶς, καὶ ὁ καθήμενός ἐ-
πάνω αὐτῇ, ὄνομα αὐτῷ ὁ
Θάνατος· καὶ ὁ Ἄθνης ἀκο-
λήθεϊ μετ' αὐτῇ· καὶ ἐδόθη
αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ
τὸ τετάρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομ-
φαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ,
καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑ-
ποκάτω τῇ δυσιαστῆρι τὰς
ψυχὰς τῶν ἐσφαλμένων διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν
μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες· Ἔως ποῦ
ὁ δεσπότης ὁ αἰεὶ καὶ ὁ ἀλη-
θινός, ἡ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ
αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν καθοι-
κύνων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις
στολαὶ λευκαί, καὶ ἐρρέθη αὐ-
τοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι
χρόνον μικρόν, ἕως ἢ πληρώ-
σονται καὶ οἱ σύνδοχοι αὐτῶν καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλον-
τες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε
τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην· καὶ
ἰδὼν ὁ ἱερεὺς μέλας ἐβένετο, καὶ
ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς

κόκκος· τρεῖς καὶ ἡ σελή-
νη ἐβένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ὁ-
ρατοῦ ἐπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς
συκὴ βάλλει τὰς ὀλύνθους αὐ-
τῆς, ἀπὸ μεγάλης ἀνέμου σει-
ομένης.

14 Καὶ ἡρανος ἀπεχω-
ρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμε-
νον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ
τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, καὶ οἱ μελίσσαντες, καὶ οἱ
πλησίιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ
οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δούλος καὶ
πᾶς ἐλεύθερος ἐκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι
καὶ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ
προσώπῃ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῇ
θρόνῳ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ
ἀρνίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ
μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ
τίς δυνάται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον
τέσσαρες ἄγγελοι ἐστῶ-
τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τῆς γῆς, κρατῶντας τῆς τέσ-
σαρς ἀνέμου τῆς γῆς, ἵνα
μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς
γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
ἔχοντα σφραγίδα τοῦ ζῶν-
τος.

7. καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.

8. Λέγων· Μὴ ἀδικήσῃς τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἅχρὶς οὐ σφραγίσωμεν τὴς δόλης τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

4. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς ἡγῶν Ἰσραὴλ.

5. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γαδ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6. Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7. Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8. Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βεγαμὴν, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν ὅτι πολλοὶ, ὃν ἀριθμῆ-

σαι αὐτὸν ἴδεις ἡδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐσῴτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

10. Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐσήκισαν κύκλῳ τῷ θρόνῳ καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12. Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δοξασία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13. Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14. Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κοριε, οὐ οἶδας· Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15. Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆ Θεοῦ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς

ἐν τῷ ναῷ αὐτῷ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ, ἰκνηνώσει ἐπ' αὐτῆς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, ἡδὲ διψήσουσιν ἔτι, ἡδὲ μὴ πῶσιν ἐπ' αὐτῆς ὁ ἥλιος, ἡδὲ πᾶν καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσσω τῷ θρόνῳ ποιμανεῖ αὐτὰς, καὶ ὁδηγήσει αὐτὰς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δακρυὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. vii. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγιδα τὴν ἐξδομὴν, ἐγένετο ἡ σιγὴ ἐν τῷ ἑραυνῷ ὡς ἡ σιγὴ ἐν τῷ ἑραυνῷ.

2 Καὶ εἶδον τὰς ἐπὶ τὰς ἀλγύλλας, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστῆκασι καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιθανῶν τὸν χρυσόν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα θύσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσεόν· τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἰληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιθανῶν, καὶ ἐγένετο αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστήριου, καὶ ἐβάλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρον-

ταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀλγύλλας ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας, ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσαλπίσεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πυρ, μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάρη, καὶ πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὁ χλωρὸς κατεκάρη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσαλπίσεν, καὶ ὡς ὅρμος μέλας πυρὶ καίόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχὰς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσαλπίσεν, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἑραυνῷ ἀστὴρ μέλας καίόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος· ὁ τρίτος ἄγγελος· καὶ γίνετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσαλπίσεν, καὶ ἐπλήρη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα ἐκλιθοῖ τὸ τρίτον

τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνεται τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου παρωμένου ἐν μεσοβραχέματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ καὶ καὶ τοῖς καλοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς βλάβης· τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων λαλῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀέρα ἐκ τοῦ ἡρανοῦ περιωκῆτα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ὁ ἀστὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χορὸν τῆς γῆς, ἡδὲ πᾶν χλωρὸν, ἡδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τὰς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες ἔχουσιν τὴν βραγχίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτὴς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν

ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παύσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐκ εὕρυσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθάνειν, καὶ φεύξει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς σέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντιον ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας λιθίνους· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμαζίων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ἐκὸς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς ἡραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἀγγέλου τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραῖς· Ἀβδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ καὶ ἡ μία ἀπῆλθαν, ἰδὲ ἔρχονται ἔτι δύο καὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κερατῶν

τῶν τῇ θυσιαστηρίῳ τῇ χειρὸς
τῷ ἐνώπιον τῇ Θεῷ,

14 Λέβησαν τῷ ἐκτῷ ἀγ-
γέλῳ, ὃς εἶχε τὴν ῥάβδον·
Λύσον τὰς τέσσαρας ἀγγέλους
τὸς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ
τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ-
σαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι
εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ
μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκεί-
νωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρα-
τευμάτων τῇ ἱππικῇ, δύο μυ-
ριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ὥς εἶδον τὸς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τὸς
καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχον-
τας θώρακας πυρίνους καὶ ὑα-
κινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κε-
φαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφα-
λαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν σωμα-
τῶν αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ
καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν
ἀπεκρίνθησαν τὸ τρίτον τῶν
ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ
ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου
ἐκπορευομένους ἐκ τῶν σο-
μάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν
ἐν τῷ σώματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ
γὰρ ἡραὶ αὐτῶν ὅμοια ὄφε-
σιν, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν
αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἱ ἃ ἀπεκρίνθησαν
ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὅτε

μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσ-
κυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἰ-
δωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυ-
ρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα
καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ὅτε βλέπειν
δύναται, ὅτε ἀκούειν, ὅτε περι-
πατεῖν·

21 Καὶ ὁ μετενόησαν ἐκ
τῶν φόνων αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν
φαρμακείων αὐτῶν, οὐτε ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν
κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν καὶ βαδίζοντα
ἐκ τοῦ ἔρανος, περιβεβλημένον
νεφέλῃ καὶ ἰσὶς ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες
αὐτοῦ ὡς σύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον·
καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν
δὲ ἐνώπιον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγά-
λῃ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ
ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ
τὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ
ἐπὶ τὰ βρονταὶ τὰς φωνάς ἐαυ-
τῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤ-
κουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρανος, λέ-
γουσαν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλά-
λησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ, καὶ μὴ
ταῦτα γράφης.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον
ἔρωτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐπὶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρε τὴν χεῖρα
αὐτῇ εἰς τὸν ὕραν.

6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ὅς ἐκλινε τὸν ὕραν καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ· ὅτι χρόνον ἔκ
ἔσται ἔτι.

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς φωνῆς τῇ ἐβδόμῃ ἀγγέλῳ,
ὅταν μέλλῃ λαλῆσαι, καὶ
τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ,
ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτῇ δὲ
λοις τοῖς προφήταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ
τοῦ ὕρανος, πάλιν λαλῆσα μετ'
ἐμῇ, καὶ λέγῃσα· Ὑπαγε,
λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἀνε-
ψυμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου
τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός
μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέ-
γει μοι· Λάβε καὶ κατὰφαγε
αὐτό· καὶ πικρανεῖ σε τὴν
κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματι
σε ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλα-
ρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέ-
λου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ
ἦν ἐν τῷ στόματι μου ὡς μέλι
γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό,
ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ
σε πάλιν προφητεῖσαι ἐπὶ
λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσ-
σαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. ιι'.

ΚΑΙ ἐδόθη μοι κάλαμος
ὅμοιος ῥάβδῳ, καὶ ὁ ἄλ-
γελος εἰσήκει, λέγων· Ἐγείρει,
καὶ μετρήσον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὸ θυσιάζηριον, καὶ τῆς
προσκυνῆτας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔ-
ξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω,
καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι
ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσῃσι
μήνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυαὶ
μάρτυσί μου, καὶ προφητεῖ-
ουσιν ἡμέρας χιλίας διακο-
σίας ἐξήκοντα, περιβεβλημέ-
νοι ζάκκους.

4 Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐ-
κταῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶ-
σαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτὸς θέλῃ
ἀδικῆσαι, πῶς ἐκπορεύεται ἐκ
τοῦ τόμου αὐτῶν, καὶ κατεσ-
θίει τῆς ἐχθρῆς αὐτῶν· καὶ εἴ-
 τις αὐτὸς θέλῃ ἀδικῆσαι, ὅταν
δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἔξουσίαν
κλεῖσαι τὸν ὕραν, ἵνα μὴ
βρέχῃ ὕετος ἐν ἡμέραις αὐ-
τῶν τῆς προφητείας· καὶ ἔξ-
ουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὕδατων,
σκέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα, καὶ
πατάξαι τὴν γῆν πᾶσιν πόλιν
καὶ ὁσάκις ἐὰν θέλῃσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν
μάρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον
τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου

ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτὸς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αἰθῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσαυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οἱ ἀφ' ἡσίων τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαρῆσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δώρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ἔσονται οἱ δύο προφῆται ἐβασίλευσαν τῆς κατοικῆσας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τὴν θάρσυναν αὐτῶν.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ἑβραίου, λέουσιν αὐτοῖς· Ἀνάστη ἄνα. Καὶ ἀνέστησαν εἰς τὸν ἑβραϊκόν ἐν τῇ νεφελῇ· καὶ ἰθαρώσαν αὐτὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ

ἀπεκρίνανθ' ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τῇ ἑβραϊκῇ.

14 Ἡ ἑαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, καὶ ἰδὼν ἡ καὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐβόησεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλας ἐν τῷ ἑβραϊκῷ, λέουσιν· Ἐγένετο αἱ βασιλεῖαι τῆ γῆς, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ τῷ Χριστῷ αὐτῷ, καὶ βασιλεύσει εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τῆς θρόνων αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 λέγοντες· Εὐχαριστῶμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀρεῖ σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δῖναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλους· καὶ διαφθεῖραι τὴν διαφθειραντὴν τὴν γῆν.

19 Καὶ ἰδοὺ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ

Θεὸς ἐν τῷ ἑρηνῷ, καὶ ὤφθη ἡ
κρίσις τῆς διαθήκης αὐτοῦ
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο
ἀστρακαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ σεισμός καὶ χάλαζα με-
τέωρη.

Κεφ. ιβ'. ιβ'.

ΚΑΙ ὁ ἁγίος μέγας ὤφθη
ἐν τῷ ἑρηνῷ· γυνὴ πε-
ριβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ
σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώ-
δεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
ἐκρίζεν ὀδίνουσα, καὶ βασανιζο-
μένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο ἁγίος
ἐν τῷ ἑρηνῷ, καὶ ἰδὲ δρά-
κων μέγας πυρρὸς, ἔχων κε-
φαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα·
καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ δια-
δήματα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ ἑρὸς αὐτοῦ ὤρεα
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ ἑρα-
νῆ, καὶ ἔβαλεν αὐτὸς εἰς τὴν
γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐν-
ώπιον τῆς γυναίκης τῆς μελ-
λούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ,
τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντας
τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ ὠκυπέδα· καὶ
ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτοῦ
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον
αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς
τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον
ῥημασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵ-

να ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέ-
ρας· χιλίας διακοσίας ἐξή-
κοντα·

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν
τῷ ἑρηνῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν
κατὰ τὸ δράκοντα, καὶ ὁ δρά-
κων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγε-
λοι αὐτοῦ·

8 Καὶ ἔκ ἰσχύσαν, ὅτε
τόπος εὗρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ
ἑρηνῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων,
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ
καλέμενος διάβολος, καὶ ὁ
σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς
τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν με-
τέωρη λέγουσαν ἐν τῷ ἑρηνῷ·
"Ἀρχὴ ἐγένετο ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη
ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡ-
μῶν, ὁ κατήγορος αὐτῶν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ
νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου,
καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυ-
ρίας αὐτῶν· καὶ ἔκ ἡττήσαν
τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θά-
νατου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε
οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἁγί-
οι· ὅτι οἱ κατεβλήθησαν
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.

ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τῇ αἰῶ τῇ μεγάλῃ, ἵνα πείνηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροῦς, καὶ ἡμῖς καιρῶ, ἀπὸ προσώπου τῆ ὄψεως.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τῆ σόμαλι· αὐτῇ ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιῇ.

16 Καὶ ἐσθῆκεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἥνοιξεν ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τῆ σόμαλι· αὐτῇ.

17 Καὶ ὀργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τῶ σπέρματι· αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐσάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 19.

ΚΑΙ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀνταναῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ ἑξήκοντα, καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ

τὰς κεφαλὰς αὐτῇ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὁμοίον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἀρκίῃ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς σῶμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτῇ, καὶ τὸν θρόνον αὐτῇ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτῇ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτῇ ἔθεραπεύθη, καὶ ἐθαυμάσεν ὅλη ἡ γῆ ὑπὸ τῇ θηρίῳ.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὁμοίος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σῶμα λαλῆν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἥνοιξε τὸ σῶμα αὐτῇ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὴς ἐν τῷ ἡραν σκηνῆς.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πάντων φυλῶν καὶ γλῶσσῶν καὶ ἔθνων.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ.

τῶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἃν ἢ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῷ ἄρνιῳ ἐσφαμμένῳ, ἀπὸ καθάρσεως κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει ἄς, ἀκυσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάξει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάξει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι· ὡδὲ ἐστὶν ἡ ὑπομονή, καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κεφαλαία δύο ὅμοια ἄρνιϊ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου παῖσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τῆς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, ὃ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τῇ θανάτῳ αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σήμεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καθαβαίνειν ἐκ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τῆς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σήμεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δῆναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ

θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τῆς μικρῆς καὶ τῆς μεγάλης, καὶ τῆς πλυσίτης καὶ τῆς πτωχῆς, καὶ τῆς ἐλευθέρου καὶ τῆς δούλου, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὡδὲ ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἄρνιον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρικοὶνταλέσσερες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ὕδατος, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα καθαρῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ᾠδεῖς ᾠδὴν αἴαντον.

ἡδύνατο μαθεῖν τὴν ὥδην, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακονθί-
σις αὐτοὶ χιλιάδες, οἱ ἡγορασ-
μένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μέγα γυ-
ναικῶν ἃς ἐμολύνθησαν· παρ-
θένοι γὰρ εἰσιν. ὅτοι εἰσιν οἱ
ἀκλυσθούνητες τῷ ἁρνίῳ ὅπου
ἐν ὑπάτῃ. ὅτοι ἡγοράσθησαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ
τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἁρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ σώματι αὐ-
τῶν ἔκ εὐρέθη δόλος. ἄμωμοι
γὰρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
περιώμενον ἐν μεσηρηνήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐ-
αγγελίσει τὰς κατοικοῦντας ἐ-
πὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ
φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ λαόν·

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγά-
λῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ
δοτε αὐτῷ δοῦναι, ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ
προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι
τὸν ἥρανον καὶ τὴν γῆν καὶ
θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκο-
λήθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπε-
σε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγά-
λη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμῆ
τῆς πορνείας αὐτῆς ποτότι-
κε πᾶν ἔθνος.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠ-
κολήθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν
φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θη-
ρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάρα-

μα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ
τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ,
τοῦ κεκρασμένου ἁκράτου ἐν
τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτῆς·
καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ
θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀλ-
γέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βα-
σανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς
αἰῶνας αἰώνων· καὶ ἔκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὶς οἱ
προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὡς δὲ ὑπομονὴ τῶν ἁ-
γίων ἐστίν· ὥδε οἱ τηροῦντες
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
πίσιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ
τοῦ ἡρανοῦ, λεγούσης μοι· Γρά-
ψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπαρτί.
Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα
ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων
αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀ-
κολυθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν κε-
φέλη λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
λην καθήμενος ὅμοιος υἱὸς ἀν-
θρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ἦλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ
ἐπὶ

ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θείρισον· ὅτι ἤλθε σου ἡ ὥρα τῆς θείρισαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θείρισμος τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήματος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθείρισθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ ἑρανω, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῶν ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρυφήσον τὴν βότρυα τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σαφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτῷ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐρίρυσσε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τὴν θυμῶν τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἐκαίθη ἡ ληνὸς ἐξω τῆς πόλεως· καὶ ἐξήλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σαδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλοι σημεῖον ἐν τῷ ἑρανω μέγα καὶ θαυμαστόν, ἄγγελος ἐπὶ αὐτῷ, ἔχοντας πλῆθους ἐπὶ αὐτὰς ἐσχατίας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ τῆς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράσματός αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐσάτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἔστι μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὁ σὺ· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὲ ἦνοιθ' ὁ νῆδος τῆς ληνῆς τῆς μαρτύριον ἐν τῷ ἑρανω.

6 Καὶ ἐξήλθον οἱ ἐπὶ αὐτῷ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἐπὶ αὐτῷ πλῆθους ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσεῖς.

7 Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσαρῶν ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ αὐτῷ ἄγγελοις ἐπὶ αὐτῷ φιάλας χρυσεῖς, γεμίσας τὰς θυμῶν τοῦ Θεοῦ τῆς ζωνῆς εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

8 Καὶ

8 Καὶ ἐβέβηθη ὁ ναὸς καπνῷ ἐκ τῆς δόξης τῷ Θεῷ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν ἡ δύναμις εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἐπιτάξεις τῶν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ις. 16.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἐπὶ τὰ ἀγγέλοις· Ὑπαίετε, καὶ ἐκχεάτε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἀπήλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκη κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τὴς ἀνθρώπους τῆς ἐχονίας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τῆς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.

9 Καὶ ὁ δευτέρος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἶμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θάλασσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὰς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων, λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε, εἰ, ὅτι, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ δοῦν, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῦ ἐδόμας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλην ἐκ τοῦ

θυσιαστηρίου, λέγοντος· Ναὶ Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυμαλίσαι τὴς ἀνθρώπου ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυμαλίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ ἡ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκολισμένη· καὶ ἐμασσώθη τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τὸν ἔραν ἐκ τῶν πόρων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν· καὶ ἡ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐλοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλιθ.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματός τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφῆτου, πνεύματα τρεῖς ἀκάθαρα ἵνα ὁμοία βασιλεύουσιν.

14 Εἰσὶ

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα
δαίμόνων ποιούντα σημεῖα,
ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τῆς βασι-
λείας τῆς γῆς καὶ τῆς οὐκηνένης
ύλης, συνάλασιν αὐτῆς εἰς
πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης
τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος.

15 Ἰδὼν ἔρχομαι ὡς κλέπ-
της. μακάριος ὁ γρηγορῶν,
καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα
μὴ γυμνὸς περιπατήῃ, καὶ βλέ-
πωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήλασεν αὐτῆς
εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον
Ἑβραΐσι Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος
ἔσχέε τὴν φιάλην αὐτοῦ
εἰς τὸν ἄερα, καὶ ἔξῃλθε φω-
γὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ ἄ-
ρανῆ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέξας·
Γένοιτο.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισ-
μὸς ἐγένετο μέγας, οἷον ἡκίε-
γένετο ἀφ' ἧς οἱ ἄνθρωποι ἐγεν-
οντο ἐπὶ τῆς γῆς, πληθεύσας
τὸν κόσμον ὕδατος.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ
μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ
πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπασαν, καὶ
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δύναι αὐτῇ
τὸ πολίγειον τοῦ οἴνου τοῦ θυμῶ
τῆς ὀρέης αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐ-
φυσε, καὶ ὅρη καὶ ὄρη ἐβύρηναν.

21 Καὶ χελαζα μεγάλη
ὡς ταλαυνία, κάλαθαίνει ἐκ

τοῦ ἑρῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου
καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρω-
ποι τὸν Θεόν, ἐκ τῆς πληγῆς
τῆς χελαζῆς· οἱ μεγάλοι
ἐσιν, ἡ πληγὴ αὐτῆς ἑφὸδρα.

Κεφ. ιζ. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν
ἐπὶ ἀγγέλων τῶν ἑ-
χόντων τὰς φιάλας, καὶ
ἐλάλησε μετ' ἐμὲ, λέγων μοι.
Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα
τῆς πόλεως τῆς μεγάλης,
τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὕδα-
των τῶν πολλῶν.

2 Μετ' ἧς ἐπόρευσαν οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσ-
θησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας
(αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν).

3 Καὶ ὠπηνέκε με εἰς ἔ-
ρημον ἐν πνεύματι, καὶ εἶδον
γυναῖκα καθήμενην ἐπὶ θυ-
ρίον, κόκκινον, γέμον ὀνομασίων
βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς
ἐπὶ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβε-
βλημένη πορφύρα, καὶ κοκκί-
νω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ
καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρί-
ταις, ἔχουσα χρυσὴν πόλιν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον
βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν
πορνείας αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐ-
τῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυ-
στήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη,
ἡ μήτηρ τῶν πόρνων καὶ τῶν
βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
μεθύσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν
ἁγίων,

ἀγίων, καὶ ἐκ τῆ αἵματός τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ καὶ θαύματα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί θαύμασας; ἐγὼ σοὶ ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τῆ θηρίου τοῦ βασιζομένου αὐτὴν, τῷ ἔχοντι τὰς ἐπὶ κεφαλᾷ καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ ἔκ ἐστι καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἄβυσσος, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν ἡ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καθαρῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον, ὅτι ἦν καὶ ἔκ ἐστι, καίπερ ἐστίν.

9 Ὡδὲ ὁ πῦρ ὃ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπὶ κεφαλᾷ, ὅρη εἰσὶν ἐπὶ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπὶ εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἐστίν, ὃ ἄλλος ἔπαυ ἦλθε· καὶ ὅτιαν ἔλθῃ, ὁλίγον αὐτὸν δεῖ μένειν.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ ἔκ ἐστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ ἐστίν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν ὑπὸ ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ἄραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οἱ μίαν γνώμην

ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν.

14 Οἱ μετὰ τῷ ἀρνίῳ πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτοὺς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστίν, καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα αὐτοῦ εἶδες, ἃ ἡ πόρνη καθίσταται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οἱ μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἡρημαμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς φάσονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτῇ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῖναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μετέλθῃ, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη. 18.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ θρανίου, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραζεν ἐν ἰσχυρῇ, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπε-

σεν,

σεν, ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ πάντος πνεύματι ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ πάντος ὁρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισσημένου.

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμῆ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στήνους αὐτῆς ἐπληρώθησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ ἕρανῃ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ συνκοινωνήσῃτε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβῃτε ἐκ τῶν πηλῶν αὐτῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ ἕρανου, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἐαυτήν, καὶ ἐσηνίασε, τοσῷον δοῦν αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθηναι βασιλίσσα, καὶ χήρα ἔκ εἰμι, καὶ πένθος ἔμην ἰδῶν.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔξουσιν αἱ πηλαὶ αὐτῆς, θά-

νατι καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ καίναυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσουσιν αὐτήν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ σηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς.

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἔσηκότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθῶσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔδωκεν ἀπορᾶσαι ἕκ ἑνι.

12 Γόμον χρυσοῦ, καὶ ἄργυρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σπικίου, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θυῖνον, καὶ πᾶν κικεύου ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν κικεύου ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ ζωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπ-

ἦλθεν ἀπὸ τοῦ, καὶ πάντα τὰ
λυπαρὰ καὶ τὰ λαυπερὰ ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τοῦ, καὶ ἔτι οὐ μὴ
εὐρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τῶν οὐρανῶν οἱ
πληρώσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ
μακρόθεν ἤσθονται, διὰ τὸν
φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς,
κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ
περιβεβλημένη βύσσινον καὶ
πορφύρεν καὶ κόκκινον, καὶ κε-
χυρωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λί-
θῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι
μὴ ὥρα ἤρημώθη ὁ τοσούτος
πληθῶν.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης,
καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὀ-
μιλῶν, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν
θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ
μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἐκράζον, ὁρῶντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως
αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοί-
ασι τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χαῖν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐκρά-
ζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις
ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπληρώσαν
πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν
τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῆς τιμώ-
τητος αὐτῆς, ὅτι μὴ ὥρα ἤρη-
μώθη,

20 Εὐφρανέτε ἐπ' αὐτήν,
ὕρανέ, καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ
οἱ προφῆται, ὅτι ἐκρίνεν ὁ Θε-
ὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤρην εἰς ἄγγελος
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέ-
λυν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασ-
σαν, λέγων· Οὕτως ὁρμηματι-
σθήσεται βαθυλὴν, ἡ με-
γάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ
ἐτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶν
καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ
σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν
τοῖς ἔτι καὶ πᾶσι τεχνίταις τέχ-
νης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τοῖς ἔτι
καὶ φωνὴ μύλης οὐ μὴ ἀκουσθῇ
ἐν τοῖς ἔτι.

23 Καὶ πᾶς λύχνος οὐ μὴ
φανῇ ἐν τοῖς ἔτι καὶ φωνὴ
κνήμεν καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀ-
κουσθῇ ἐν τοῖς ἔτι· ὅτι οἱ ἔμπο-
ροὶ τοῦ κόσμου οἱ μελισσάντες τῆς
γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ τοῦ
ἐπληρώσαντος πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα
προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη,
καὶ πάντων τῶν ἐσφαλμένων ἐν
πρὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
φωνὴν ὄχλου πολλοῦ
μεγάλου ἐν τῷ ἑρῶν λέγον-
τος· Ἀλληλῦια· ἡ σωτηρία
καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύ-
ναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

2 Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαι-
αι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἐκρίνε
τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἡ
τις ἐφθάρη τὴν γῆν ἐν τῇ
πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε
τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ

3 Καὶ δευτερον εἶρηκαν. Ἀλληληΐα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες, Ἀμήν. Ἀλληληΐα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγουσας. Ἀλληληΐα. ὅτι ἐβασίλευσα. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιάμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡλείμασεν ἐαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλλῃται βύσσινον καθαρόν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι. Γράψον. Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι. Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσ-

θεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ λέγει μοι. Ὁρα μή. Συνδυάσας ὡς εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν ἕρανον ἀνεωσμένον, καὶ ἰδὲ ἵππους λευκοὺς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλέμενος πικρὸς καὶ ὀλέθριος, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ ἄδεις οἶδεν εἰ μὴ αὐτός.

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἱματι καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ ἕρανῳ ἠκολούθη αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθάρων.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ παλίσσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ αἶνος τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὰ ἱμάτια καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον. Βασι-

λεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυ-
ρίων.

17 Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον
ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι
ταῖς ὀρνέοις τοῖς πελωμένοις
ἐν μεσηρανήματι· Δεῦτε καὶ
συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
μεγάλου Θεοῦ·

18 Ἴνα φάγητε σάρκας
βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρ-
χων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ
σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθη-
μένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας
πάντων, ἐλευθέρων καὶ δούλων,
καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον,
καὶ τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνή-
μένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου,
καὶ μετὰ τῷ στρατεύματι αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρί-
ον, καὶ μετὰ τῆς ὁ ψευδοπρο-
φήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνη-
σε τὰς λαβόντας τὸ χάραγμα
τοῦ θηρίου, καὶ τὰς προσκυ-
νοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.
ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς
τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκ-
τάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ
καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ
ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρ-
νεα ἐχορδαίσθησαν ἐκ τῶν
σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον κα-
ταβαίνοντα ἐκ τοῦ θρα-
νοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς
ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραζεν τὸν δρά-
κοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον,
ὃς ἐστὶ διάβολος καὶ σατανᾶς·
καὶ ἔδραμεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
τὴν ἀβύσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐ-
τόν, καὶ ἐσφράδισεν ἐπάνω αὐ-
τοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη
ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια
ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν
λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδοι θρόνους· καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ κρίματα
ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς
τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες ἢ
προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, ἢ
τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ ἢ ἔλαβον
τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐ-
τῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευ-
σαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
ἐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ
χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις
ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ
ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει
τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δά-
νατος ὁ δεύτερος· ἐκ ἔχει ἐξ-
ουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς
τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ
βασιλεύσουσι

ἔτι· ὅτι τὰ παλαιὰ ἀπῆλθον.

5. Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδὲ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψαν· ὅτι ἡτοιοί λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6. Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7. Ὁ πικρὸν κληρονομήσει πᾶντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8. Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλοποιήτοισι, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν, τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ δαίῳ, ὃ ἐστὶ δαίτηρος θανάτου.

9. Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τῶν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπὶ τὰς φυλάδας τὰς γεμίσας τῶν ἐπὶ τὰς πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ' ἡμεῶν, λέγων· Δεῦρο, δεῖξά μοι τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναικῆα.

10. Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν περιούμῳ ἐπ' ὄρεος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καθαβαίνουσαν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

11. Ἐχουσιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φῶς τῆς αὐτῆς δοξαίας· λίθος τιμιωτάτος, ὡς

λίθος ἰάσπιδι κρυσταλλίζοιτι.

12. Ἐχουσιν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ὃ ἐστὶ τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13. Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14. Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον· θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὸς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16. Καὶ ἡ πόλις τετραγώνη κεῖται, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστι ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ γαδίῳ· δώδεκα χιλιάδας· τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὑψὺς αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17. Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαράκων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου. ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

18. Καὶ ἦν ἡ ἐκδόμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς, ἰάσπις· καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν, ὃ ἐστὶν μοῖα ὑάλου καθαρῷ.

19. Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τεύχους·

τείχεος τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμὴν κεκοσμημένοι· ὁ
δευτέρῳ, ἰασις· ὁ
τρίτῳ, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τῳ, σμαράγδῳ·

20 Ὁ πέμπτῳ, καρδύ-
νυξ· ὁ ἕκτῳ, σάργι· ὁ ἕβ-
δομῳ, χρυσόλιθῳ· ὁ ὄγδο-
νῳ, βήρυλλῳ· ὁ ἔννατῳ,
τοπάζιον· ὁ δέκατῳ, χρυ-
σόπρασῳ· ὁ ἑνδέκατῳ, ὑά-
κινθῳ· ὁ δωδέκατῳ, ἀμέ-
θυσῳ·

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶ-
νες, δώδεκα μαργαρίται, ἀνά
εἰς ἕκαστῳ τῶν πυλώνων ἦν
ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλα-
τεῖα τῆς πόλεως, χρυσοῖον κα-
θαρόν, ὡς ὕαλ· διαφανές.

22 Καὶ ναὸν ἦκ εἶδον ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
ἔστι, καὶ τὸ ἄρνιον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἡ χρεῖαν
ἔχει τῇ ἡλίῳ ἡδὲ τῆς σελή-
νης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τῇ Θεῷ ἐφώτισεν
αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
ἄρνιον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν ζω-
ζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς
περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν καὶ
τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλώνες αὐτῆς
ἡ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νύξ
γὰρ ἡκ ἔσαι ἐκεῖ.

26 Καὶ οἶσθε τὴν δόξαν

καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς
αὐτήν.

27 Καὶ ἡ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτήν πᾶν κοινόν, καὶ
ποιῶν βδελύματα, καὶ ψεῦδος·
εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ
βιβλίῳ τῆς ζωῆς τῷ ἄρνι.

Κεφ. κβ'. β2.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρόν
ποταμόν ὕδατος ζωῆς,
λαμπρόν ὡς κρύσταλλον, ἐκ-
πορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ
Θεοῦ, καὶ τοῦ ἄρνι.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
αὐτῆς, καὶ τῇ ποταμῷ ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποι-
ῶν καρπὸν δώδεκα, κατὰ μῆ-
νᾶ ἕνα ἕκαστον ἀποδιδόν τὸν
καρπὸν αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα
τῇ ξύλῳ εἰς θεραπείαν τῶν
ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν κατὰ θέματα
ἡκ ἔσαι ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ
Θεοῦ καὶ τῇ ἀρχῇ ἐν αὐτῇ ἔσ-
ται· καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύ-
ουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὀψοῖται τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νύξ ἡκ ἔσαι ἐκεῖ·
καὶ χρεῖαν ἡκ ἔχουσιν λύχνου καὶ
φωτὸς ἡλίῳ, ὅτι Κύριος ὁ
Θεὸς φωτίζει αὐτῆς· καὶ βασι-
λεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Οὐτοὶ οἱ
λόφοι ποιοὶ καὶ ἀληθινοὶ· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων
προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγε-
λον

λον αὐτῇ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτῇ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριοι οἱ τηρῶν τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων καὶ ἰδὲ ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῷ ἁγγέλῳ τῷ δεκνύοντίς μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· "Ὁρα μὴ· ὀνόματός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τῆ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ ῥαπαγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπαρσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν

εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἁγγέλόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμαρτυρεῖμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· ἔάν τις ἐπιθήσῃ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσῃ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγαὶς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

19 Καὶ ἔάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσῃ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ἵνα ἔρχομαι ταχύ· ἀμήν· καὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

BOOKS,

PRINTED and SOLD by
ISAIAH THOMAS, JUN.

PRINTER and BOOKSELLER, Worcester, *Massachusetts.*

SCHOOL BOOKS.

A SELECT CENTURY of the Colloquies
of **CORDERIUS**. With an English Translation, as
literal as possible. Designed for the Use of Beginners in the
Latin Tongue.

By **JOHN CLARKE.**

The SELECT COLLOQUIES of **ERAS-**
MUS : With an English Translation, as literal as possible.--
Designed for the use of beginners in the Latin Tongue.

By **JOHN CLARKE.**

EUTROPIUS's Compendious **HISTORY**
of **ROME** ; together with an English Translation, as literal
as possible, Notes and an Index.

By **JOHN CLARKE.**

CLARKE's INTRODUCTION to the **MAK-**
ing of Latin.—Comprising, after an Easy Compendious Meth-
od, the Substance of the Latin Syntax.

SCOTT's LESSONS in **ELOCUTION** : Or,
a Selection of Pieces in Prose and Verse, for the Improve-
ment of Youth, in Reading and Speaking.

A DICTIONARY of the **BIBLE** : Or, An
Explanation of the Proper Names and Difficult Words in the
Old and New Testament, accented as they ought to be pro-
nounced ; with other useful Particulars, for those who would
understand the Sacred Scriptures, and read them with pro-
priety.

*The following Valuable Works will be put to Press, and
Published in the course of the Year 1803.*

PLUTARCH's LIVES : Translated from the
Original Greek ; with Notes, critical and historical, and a
New Life of Plutarch.—By *John Langborne, D. D.* and *Wil-*
liam Langborne, A. M.—In Six Volumes—from the Seventh
London Edition—carefully corrected, and the Index much
amended, and accurately revised throughout. A neat cop-
perplate Frontispiece will be prefixed to each Volume.

ZOLLIKOFER on the **DIGNITY** of **MAN**,
and the Value of the Objects principally relating to **HUMAN**
HAPPINESS.—In Two large Octavo Volumes.

An **ORIGINAL NOVEL**, intitled **EMILY**
HAMILTON—Founded on Incidents in Real Life.—By a
YOUNG LADY of Worcester County.

PRINTING
 IN ITS
GREAT VARIETY
 PERFORMED IN THE NEATEST MANNER
 ON THE
MOST REASONABLE TERMS
 AT THE PRESS OF
Isaiah Thomas, Jun.
WORCESTER.
 DECEMBER 25,
 1802.

Said THOMAS constantly keeps for SALE at
 his PRINTING OFFICE in *Worcester*, a large As-
 sortment of BOOKS, chiefly American Publica-
 tions, which he will dispose of for Cash or Appro-
 ved Credit, on as good terms as they can be purchas-
 ed in America.—All Orders will be strictly and
 punctually attended to.

